

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

57. заседание

Петъкъ, 31 май 1940 г.

(Открито въ 16 ч. 10 м.)

Председателствували: председателятъ Никола Логофетовъ и подпредседателятъ Димитъръ Пешевъ.
Секретари: Димитъръ Сараджовъ и Николай Султановъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.

Стр.

Съобщения:

Отпуски	1761
Питане	1761
Предложение отъ председателството за продълже- ние заседанията на Народното събрание до 5 юний н. г. включително (Приемане)	1761
Говорили: А. Цанковъ	1762
Н. Мушановъ	1762
П. Стайновъ	1762
Д-ръ Н. Сакаровъ	1762
И. Петровъ	1762
С. Станчевъ	1763
Д-ръ Г. Липовански	1763
Д. Христовъ	1763
Е. Екимовъ	1763

Указъ № 18, отъ 31 май 1940 г., за одобрение гор-
ното продължение на сесията (Прочитане отъ
м-ръ-председателя Б. Филовъ) 1790

По дневния редъ:

Предложения: 1) за одобрение подписанитъ на 24 май 1940 г. въ София стопански споразуме- ния между България и Германия (Приемане)	1763
2) за забраняване износа на нѣкои стоки и за раз- решаване износа на други такива (Приемане)	1771
3) за разрешаване износа на 5.000 тона фий на зърна (Приемане)	1771
4) за освобождаване отъ отговорностъ и за окон- чателното отчитане по отчета за 1919/1920 фи- нансова година за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г. бившия бирникъ на Петрич- ката градска община Тома Заховъ (Приемане)	1772
Законопроекти: 1) за извънреденъ бюджетенъ кре- дитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година въ размѣръ на 28.000.000 л. (Първо четене)	1772

2) за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бю- джетна година въ размѣръ на 30.000.000 л. (Първо четене)	1772
3) за измѣнение и допълнение на наредбата- законъ за временно уреждане на наемнитъ от- ношения (Второ четене)	1773
4) за измѣнение и допълнение на наредбата- законъ за одобрение на общия градоустрой- ственъ планъ на Софийската голѣма община (Голѣма София) (Първо четене)	1773
Говорили: М-ръ Д. Василевъ	1777
А. Държански	1781
П. Савовъ	1786
П. Дограмаджиевъ	1790
Д-ръ Н. Сакаровъ	1793
С. Ганевъ	1798
Д. Христовъ	1800
Д-ръ Н. Минковъ	1802
Л. Поповъ	1802

5) за измѣнение, допълнение и отмѣнение на нѣкои членове отъ закона за народното просвѣщение, на нѣкои забележки къмъ бюджета на Мини- стерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година, добила сила на законъ, и за отмѣнение на наредбата-законъ за назнача- ване и премѣстване на учителитъ при основ- нитъ училища въ царството и на наредбата-за- конъ за конкурсъ на околийски училищни ин- спектори (Второ четене)	1803
---	------

Прошения: одобрение решенията на прошектарната
комисия, взети въ заседанията й на:

1) 22 май 1940 г., протоколъ № 3;	
2) 22 май 1940 г., протоколъ № 4;	
3) 22 май 1940 г., протоколъ № 5;	
4) 22 май 1940 г., протоколъ № 7.	1808

Дневенъ редъ за следващото заседание 1828

Председателъ Никола Логофетовъ: Присъствуватъ
нужниятъ брой народни представители. Отварямъ засе-
данието

(Отсутствуватъ следнитъ народни представители: Ан-
гелъ Вълчевъ, Велизаръ Багаровъ, Георги Кендеровъ, Дени
Костовъ, Иванъ Гърковъ, д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ и
Стоянъ Никифоровъ)

Председателството е разрешило отпущкъ на следнитъ
народни представители:

на г-нъ Божилъ Прациловъ — 1 день;
на г-нъ Георги Тодоровъ — 1 день;
на г-нъ Гето Кръстевъ — 1 день;
на г-нъ Дончо Узуновъ — 1 день;
на г-нъ Иванъ п. Константиновъ — 1 день;
на г-нъ Кирилъ Минковъ — 1 день;
на г-нъ д-ръ Любенъ Дюгмеджиевъ — 1 день;
на г-нъ Маринъ Вълчевъ — 1 день;
на г-нъ д-ръ Никола Дуровъ — 1 день;
на г-нъ Никола Мушановъ — 1 день;

на г-нъ д-ръ Петъръ Кыосеивановъ — 1 день;
на г-нъ Александъръ Загоровъ — 2 дена;
на г-нъ Ангелъ Вълчевъ — 2 дена;
на г-нъ Георги Петковъ — 2 дена, и
на г-нъ Киро Арnaudовъ — 4 дни.

Постъпило е питане отъ народния представителъ г-нъ
Никола Джанковъ до г-на министра на търговията, про-
мишлеността и труда относно недаването на лозаритъ
отъ Преславска околия синъ камъкъ по евтини цени, а
такъвъ по цени отъ 26 л. кгр., и отговорноститъ на коми-
саря по продоволствието за това.

Питането ще се изпрати на г-на министра.

Г-да народни представители! Преди да минемъ къмъ
дневния редъ, има да разрешимъ единъ въпросъ. Съ-
гласно съ чл. 129 отъ конституцията, потребно е съгла-
снето на Народното събрание за продължаване заседа-
нията на първата редовна сесия на XXV-то обикновено
Народно събрание.

Предлагамъ да се съгласите, заседанията на първата редовна сесия на XXV-то обикновено Народно събрание да се продължатъ до сръбда, 5 юний включително.

Има думата народниятъ представителъ г. Александъръ Цанковъ.

Александъръ Ц. Цанковъ: Г-да народни представители! Ние, Народното събрание, решихме тази сесия да свърши днесъ. Както виждате, обаче, дневниятъ редъ е доста голямъ и не може да се изчерпи въ днешното заседание. Правителството е решило да продължи сесията съ петъ дни. Азъ ще направя друго предложение и моля председателя на Народното събрание да го положи на гласуване. Предвидъ на събитията, предвидъ на положението, въ което се намира нашата страна, въобще предвидъ на това, което става въ свѣта, азъ моля Народното събрание да се съгласи заседанията ни да бждатъ отложени, ако щете за единъ месецъ, за два месеца, за да бждемъ винаги на разположение на правителството, да свика Народното събрание, когато трѣбва. Това нѣма да ни прѣчи да заседаваме още нѣколко дни, докато изчерпимъ дневния редъ. Ако такова решение се вземе, ще се даде възможностъ на правителството да внесе и други нѣкои по-големи законопроекти за разглеждане и приемане отъ Народното събрание. Пакъ ще кажа, азъ смѣтамъ, че, въ такива времена като днешнитѣ, Събранието трѣбва да бжде на мѣстото си, въ сесия. Това представлява едно удобство и за правителството, и за Народното събрание.

Това е моето предложение. Бихъ молилъ председателството, въ съгласие съ правителството, да направи това предложение.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Никола Мушановъ.

Никола Мушановъ: Г-да народни представители! Че Народното събрание ще реши продължаване на сесията съ 5 дни, въ това нѣма съмнение и никой нѣма да бжде противъ това. Продължаването на сесията е въпросъ на министъръ-председателя. Той, въ съгласие съ Държавния глава, може да предложи на Народното събрание и то да реши да се продължи сесията. Азъ моля да се повдигне предъ съответното мѣсто въпросъ за продължаване заседанията на Камарата за неопредѣлено време — месецъ, два, и когато има нужда, да се свика Народното събрание на заседание. Има нѣкои важни законопроекти, за които ще трѣбва време, за да се изучатъ по-добре, па най-после и да се даде видъ на народа, че на народното представителство се плаща съ основание, че то работи, когато има нужда.

Въ този смисълъ азъ подкрепямъ предложението на г-нъ Цанковъ. Смѣтамъ, че г-нъ министъръ-председателъ ще се съгласи, защото по този въпросъ се иска неговото съгласие. Бихъ желалъ, като дойде тукъ министъръ-председателъ, да чуемъ и неговата дума по този въпросъ.

Председателъ Николай Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ Петко Стайновъ.

Петко Стайновъ: Г-да народни представители! Вчера при приемането на закона за военнитѣ сили се поддържаше, че Народното събрание трѣбва почти постоянно да заседава, поради изключителнитѣ моменти, които преживяваме днесъ, и затуй се реши, че народнитѣ представители ще бждатъ освобождавани въ случай на мобилизация, за да могатъ да бждатъ винаги тукъ, когато ще се решаватъ съдбинитѣ на държавата. Е добре, г-да, не чувствувате ли, че въ настоящия моментъ около насъ се развиватъ събития, които изискватъ, Народното събрание да бжде тукъ; че ние всѣки моментъ трѣбва да бждемъ близу до правителството, за да можемъ да му дадемъ нашето съдействие, нашата подкрепа и нашитѣ съвети? Ако се приеме предложението на г-на председателя да се продължи сесията само до 5 юний, следъ което да си отидемъ, предъ насъ настава дълга ваканция — до 28 октомврий. По този начинъ ние ще раздѣлимъ правителството и Народното събрание. Ето защо азъ считамъ, че трѣбва да поискаме чрезъ нашия председателъ, Народното събрание да остане въ непрекъснати заседания, поради важноста на моментитѣ. Не виждате ли мѣрнитѣ, които се взематъ отъ всички наши съседни, не чувствувате ли, че призракъ на войната се приближава и до насъ? Въ такъвъ моментъ, когато призракъ на войната приближава къмъ насъ, Народното събрание трѣбва да бжде тукъ и затова трѣбва да решимъ да остане въ постоянни заседания. Ако председателството на Камарата счете, че може да се даде отпускъ 5, 10 дни, нека го даде, но да останемъ въ постоянна сесия, предвидъ важноста на момента.

Председателъ Никола Логофетовъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Никола Сакаровъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Г-да народни представители! Въпросътъ е ясенъ: иска се, Народното събрание да бжде въ сес. . . А кога ще заседава — това е вторъ въпросъ. Ще заседава тогава, когато има нужда. Сега се предлага, Народното събрание да заседава до 5 юний включително, което значи, че сесията ще трае до 5 юний включително. Това не е полезно при настоящитѣ условия. Азъ бихъ желалъ, въ духа на казаното отъ тримата колеги преди мене, да се гласува предложение въ смисълъ, че Народното събрание продължава сесията си за неопредѣлено време, или до втората редовна сесия на XXV-то Народно събрание, която ще се открие на 28 октомврий. Въ всѣки случай ние трѣбва да решимъ да се считаме въ сесия, а ако трѣбва да заседаваме още 3, 5 или 15 дни, ще заседаваме, и следъ това заседанията на Камарата ще се отложатъ, докогато ще се счете за необходимо да бждатъ подновени. Ваканцията може да бжде и два месеца, може да бжде и повече — това „може да бжде“ ще зависи изключително отъ международното положение. И народътъ, и ние трѣбва да знаемъ, че контролътъ на Народното събрание продължава съ продължаването на сесията безъ указание докога. Това е практикувано въ миналото, такива решения сж вземани отъ Камарата, Държавниятъ глава ги е одобрявалъ и Камарата се е намирала въ по-благоприятно положение.

Прочее, въ разрѣзъ съ предложението на г-на председателя, правя предложение: Камарата да продължи своята сесия безъ указание докога.

Председателъ Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! Да ви дамъ едно изяснение, за да не губимъ напразно времето си. По силата на чл. 129 отъ конституцията, заседанията на Народното събрание могатъ да се продължатъ по взаимно съгласие на Царя и Народното събрание.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Ние тукъ ще решимъ, а Той ще одобри.

Председателъ Никола Логофетовъ: Въ този моментъ ние нѣмаме съгласието на Царя за продължаване на сесията на Народното събрание за неопредѣлено време; имаме съгласието му за продължаване сесията до сръбда, 5 юний включително.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Ние не можемъ да знаемъ предварително какво ще бжде неговото мнение, ако Камарата вземе такова решение.

Председателъ Никола Логофетовъ: Смѣтамъ, че преждевременно се повдига този въпросъ, защото на 5 юний сесията може да се закрие, или може да се продължи — може всичко да стане.

При наличността на тия обстоятелства, азъ нѣма да дамъ на гласуване Вашето предложение, а ще дамъ на гласуване това, което азъ предлагамъ. Нѣма нужда отъ много приказки, за да разберемъ въпроса.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ Петровъ: Г-да народни представители! Този въпросъ, който се повдигна сега отъ преждеговорившитѣ, азъ го повдигнахъ при общитѣ дебати по бюджета. Още тогава азъ пожелахъ, правителството само да поиска, щото Камарата да бжде постоянно въ сесия, предвидъ на международното положение и предвидъ на това, че сж депозирани много законопроекти, които трѣбва да бждатъ разгледани. Това се налага особено сега, когато работитѣ въ чужбина взеха още по-мраченъ, ще кажа, видъ. Азъ не съмъ толкова смутенъ, че да виждамъ нѣкаква опасностъ за нашата страна отъ съседитѣ, но въ всѣки случай международното положение е тревожно. Даже въ ония държави, които сж въ война, парламентитѣ сж въ сесия и правителствата периодически ги свикатъ и правятъ своитѣ изявления, което естествено дава благоприятни резултати върху психиката на масата. По този начинъ народното представителство се държи винаги въ контактъ съ правителството и въ течение на всичко онова, което става.

Сжщото може да се каже и за насъ: единъ контактъ между правителството и народното представителство ще бжде само отъ полза за управлението и за спокойствието на страната. Винаги, когато Камарата заседава, вървайте, долу, въ масата, има спокойствие. Казвалъ съмъ и другъ пътъ, че това е една гаранция, единъ плюсъ, дето тукъ има представители на народа, които бждатъ за неговата съдба.

Ето защо, отъ една страна, това ни налага да бждемъ постоянно въ сесия и, отъ друга страна, многото за-

конопроекти, които ни предстоят за разглеждане и приемане. Виждате напоследък какво става: правителството, което иска да отговори на известни нужди, всеки ден ни сервира десетки предложения и законопроекта, които ние даже не можем да прочетем. Знаете, че поради много работа, стана нужда да заседаваме вечер до късно и тук, в пленума, и в комисията, а понякога едновременно и на двесте места. И когато пленумът на Народното събрание заседава тук, а в същото време горе заседава и някоя комисия, мислите ли, че се вземат най-добри решения? Азъ мисля, че по този начин ако върви работата, ние ще понижим качествено и, пък, ако щете, и престижа на самата законодателна работа. По-добре ще бъде до 5 юний да се разгледат и приемат по-спокойно някои по-важни законопроекта и след това да продължи сесията, като след месец-два правителството ни свика за няколко дни да направи изявления по международното положение, и да разгледаме някои законопроекта.

И азъ поддържам, че ще бъде много целесъобразно, умътно, в интереса на страната и на доброкачественоста на работата на Парламента, ако това наше пожелание, което изказваме тук за продължаване сесията на Народното събрание, се представи на съответното място за одобрение.

Председател Никола Логофетов: Гласувамъ.

Петко Стайнов: Има две предложения.

Александър Ц. Цанков: Според конституцията и правилника, най-напредъ се прави предложение на Народното събрание за продължаване на сесията, то дава съгласието си и следъ туй се одобрява отъ Държавния глава. Предложения по този въпрос се правят само отъ правителството.

Председател Никола Логофетов: Има думата народният представител г-нъ Сирко Станчевъ.

Сирко Станчев: Г-да народни представители! Всъщност тукъ се оформиха две предложения: едното предложение е на г-на председателя, който предлага, сесията на Народното събрание да се продължи до 5 юний и следъ това да бъде закрыта, и второто предложение е на господата, които досега се изказаха в смисъл, че моментитъ, които преживява България и Европа изобщо свѣтътъ, налагатъ, сесията на Народното събрание да се продължи в неопределено време.

Г-да! Азъ смѣтамъ, че именно върху тѣзи две предложения народното представителство ще трѣбва да се изкаже. Г-нъ председателятъ казва, че е необходимо съгласие и на двата фактора: на Народното събрание и на Негово Величество. Ние за себе си ще решимъ каквото решимъ, а следъ туй другиятъ факторъ ще се съгласи ли или не съ нашето решение. Това е правилното.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Точно така.

Сирко Станчев: Г-да народни представители! Азъ се съгласявамъ съ мнението на преждеговорившиятъ, че сесията на Народното събрание ще трѣбва да бъде продължена за неопределено време. Ако правителството смѣтне за необходимо да заседаваме до 5 юний, ще заседаваме дотогава, следъ туй може да ни даде отпускъ и да ни свика пакъ следъ 15-20 дни или следъ единъ месецъ, както намѣри то за нужно. Ако, обаче, се смѣта, че сесията на Народното събрание ще трѣбва да се продължи до 5 юний и да продължимъ работата си по същия начинъ, по който продължаваме отъ една седмица насамъ, азъ нѣма да бъда съгласенъ съ това. Азъ поддържамъ предложението на преждеговорившиятъ и ще гласувамъ за него: да се продължи сесията на Народното събрание за неопределено време.

Председател Никола Логофетов: Има думата народният представител г-нъ д-ръ Георги Липовански.

Д-ръ Георги Липовански: Г-да народни представители! Азъ не виждамъ да е оправдано опасението на г-да народнитъ представители, които не сѣ съгласни съ предложението на г-на председателя, че ако сесията не бъде продължена за неопределено време, Народното събрание нѣма да бъде свикано тогава, когато има нужди. Ако приемемъ предложението на правителството, сесията да бъде продължена до 5 юний, нищо не прѣчи на правителството, ако има нужда, както казаха и преждеговорившиятъ, да свика Народното събрание.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Искане да се закрые сесията на 5 юний.

Д-ръ Георги Липовански: Нѣма никаква формална прѣчка за свикането на Народното събрание, когато Държавниятъ глава и правителството намѣрятъ, че то трѣбва да бъде свикано. То може да бъде свикано всеки моментъ.

Така ч абсолютно нищо не изключва възможността правителството да свика Народното събрание, стига да има нужда. Смѣтамъ, че ние споримъ върху излишна работа.

Председател Никола Логофетов: Има думата народният представител г-нъ Дочо Христовъ.

Дочо Христовъ: Г-да народни представители! Следъ декларацията, която ни направи г-нъ председателятъ, че имаме вече съгласието на другия факторъ за продължаване сесията самъ до 5 юний и че тогава може да се реши да се закрые или продължи още сесията, азъ смѣтамъ, че ние не можемъ да разискваме по този въпросъ сега. Днесъ ще решимъ, че се продължава сесията до 5 юний, а на 4 юний можемъ да поставимъ наново въпроса за продължаване на сесията. Дотогава, обаче, ние не можемъ да отидемъ срещу тази декларация, която ни се направи отъ г-на председателя. Не че съмъ противъ продължаването на сесията — и азъ съмъ за това — обаче ние ще трѣбва сега да приемемъ предложението на г-на председателя за продължаване заседанията до 5 юний, а на 4 юний да поставимъ наново въпроса за продължаване сесията, ако смѣтате, че това е необходимо, и тогава съ съгласието на правителството да решимъ да се продължи.

Това е, което имамъ да кажа. Смѣтамъ, че този начинъ, по който се процедираше досега, е неправиленъ. Г-нъ председателятъ е длъженъ да доведе до знанието на съответното място туй желание, което се изказа тукъ отъ преждеговорившиятъ.

Председател Никола Логофетов: Има думата народният представител г-нъ Екимъ Екимовъ.

Екимъ Екимовъ: Г-да народни представители! Изказанитъ мнения по повдигнатия въпросъ могатъ да се оформятъ въ друго едно предложение. Кам ата реши по-рано, заседанията на Народното събрание да траятъ до днесъ. Намъ, обаче, ни предстои днесъ за разглеждане и приемане единъ дневен редъ съ 31 точки, а може би има и още много други законопроекта, които не сѣ вписани въ дневния редъ. Въ тѣзи три дни, които ще имаме да заседаваме, ако се продължи сесията до 5 юний, ние нѣма да имаме възможностъ да разгледаме и приемемъ спокойно и съ достатъчно внимание толкова важни законопроекта, които сѣ поставени на дневенъ редъ, и ще стигнемъ до положението да ги разгледаме по системата на картчаницата.

Ето защо азъ правя предложение, Камарата да прекрати заседанията днесъ, като бъде свикана отъ правителството въ сесия въ най-скоро време, за да продължимъ разглеждането и приемането на законопроектитъ, които сѣ поставени на дневенъ редъ.

Председател Никола Логофетовъ: Ще гласувамъ. Които приематъ, заседанията на първата редовна сесия на XXV-то обикновено Народно събрание да продължатъ до 5 юний включително, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събрането приема.

Минаваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за одобрение подписанитъ на 24 май 1940 г. въ София стопански спазумения между България и Германия.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Стефанъ Каравановъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законодателното предложение за одобрение подписанитъ на 24 май 1940 г. въ София стопански спазумения между България и Германия.

Г-да народни представители! Напоследък, по предложение на германското правителство, се заведоха въ София между една българска и една германска делегации преговори за приспособяването на стокообмѣна и плащанията между България и Протектората къмъ новия режимъ, който ще настѣпи при евентуалното вдигане на митническата граница между Протектората и Райха. Тия преговори се приключиха съ подписването на 24 май г. г. на една трета допълнителна спогодба къмъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г., съ едно приложение (къмъ приложение Б, мина при вноса въ България) и съ размѣна на писма между председателитъ на двестъ делегации, съ които се потвърждава размѣната на писма отъ 24 май 1940 г. между българската народна банка и Германската уравниелна каса относно уреждането на плащанията между България и протектората Чехия и Моравия.

Тѣй като новата трета допълнителна спогодба съдържа и някои митнически измѣнения и допълнения, съ които се цели приспособяването къмъ митническия ре-

жимъ на нѣкои нови артикули, наложени отъ техниката и времето, дветъ договарящи страни се съгласиха да я поставятъ временно въ сила начиная отъ 1 юний 1940 г., за да стане възможно и се улесни движението на тия артикули въ размѣната между дветъ държави.

Колкото се отнася до прилагането на търговския договоръ между България и Германия отъ 1932 г. и за Протектората, установи се, че то ще стане отъ датата на премахването на митническата граница между Протектората и Германия, за което германското правителство ще предизвести предварително българското правителство.

Като представямъ съдържанието на горепомнатигъ две нови стопански споразумения между България и Германия, подписани на 24 май 1940 г. въ София, моля ви, г-да народни представители, да приемете тукъ приложението решение за тяхното одобрение.

Гр. София, 30 май 1940 г.

Министъръ на външнитъ работи и на изповѣданията:
Иванъ Поповъ

ТРЕТА ДОПЪЛНИТЕЛНА СПОГОДБА къмъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г.

Българското царско правителство и германското правителство сключиха следната спогодба:

Чл. 1.

Отъ датата на премахването на митническата граница между протектората Бохемия и Моравия и останалата частъ на германския Райхъ, за областта на протектората Бохемия и Моравия ще се прилага българо-германскиятъ договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г. съ всички принадлежащи къмъ него по-нататъшни спогодби.

Германското правителство ще извести предварително българското царско правителство за горната дата въ срокъ отъ най-малко 14 дни.

Чл. 2.

Въ приложение А къмъ чл. 10 отъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г. въ текста на втората допълнителна спогодба отъ 11 октомврий 1939 г., статия „Ех 193“ се замѣства съ статия „Ех 193 А“.

Чл. 3.

Приложението Б къмъ чл. 10 отъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г. въ текста на втората допълнителна спогодба отъ 11 октомврий 1939 г. се измѣня и допълня по начинъ, отбелязанъ въ приложението.

Следнитъ статии, посочени въ това приложение, ще се прилагатъ отъ датата, опредѣлена въ чл. 1:

84, Ех 1776 безъ забележката, 274, Ех 2796, Ех 289, Ех 293, Ех 318, Ех 324, Ех 363, забележка къмъ статии 395 до 400, обща забележка № 17 къмъ категории XXI до XXVI, Ех 445.

Чл. 4.

Въ заключителния протоколъ къмъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г. къмъ приложението Б следъ позиция „къмъ статия 273а“ се добавятъ следнитъ позиции:

Къмъ статия 279.

Къмъ тази статия принадлежатъ и машинно изтеглени стъклени плочи (тъй нареченото стъкло — фурко).

Къмъ статия 289.

Къмъ позиция б 1 на тази статия принадлежатъ също стъклени издѣлци съ тѣпи запущалки, шлифовани само по ръбоветъ и на дъната.

Това допълнение ще се прилага отъ отбелязаната въ чл. 1 дата.

Чл. 5.

Валидността на настоящата трета допълнителна спогодба, съставена въ двоенъ оригиналъ на български и нѣмски езици, се ограничава за времетраенето на търговския договоръ между България и Германия отъ 24 юний 1932 г.

Тази трета допълнителна спогодба следва да бѣде ратифицирана. Тя влиза въ сила на 15-ия день следъ размѣната на ратификационнитъ инструменти, която следва да стане въ Берлинъ. Дветъ правителства ще я прилагатъ, обаче, временно отъ 1 юний 1940 г.

Въ удостовѣрение на това пълномощницитъ подписаха тази допълнителна спогодба.

София, 24 май 1940 г.

Хербертъ Фрайхеръ фонъ Рихтхофенъ *
Херманъ Ландверъ

Иванъ Поповъ
Н. Цедевъ

РЕШЕНИЕ

за одобрение подписанитъ на 24 май 1940 г. въ София стопански споразумения между България и Германия.

Одобряватъ се подписанитъ въ София на 24 май 1940 г.: 1) Трета допълнителна спогодба къмъ българо-германския договоръ за търговия и мореплаване отъ 24 юний 1932 г., съ едно приложение (къмъ приложение Б, мита при вноса въ България) и 2) Писма, размѣнени между председателя на германската стопанска делегация и председателя на българската стопанска делегация, съ които се потвърждава размѣната на писма отъ 24 май 1940 г. между Българската народна банка и Германската уравнителна каса относно уреждането на плащанията между България и протектората Чехия и Моравия отъ деня на вдигането митническата граница между германския Райхъ и Протектората.

DRITTES ZUSATZABKOMMEN zum deutsch-Bulgarischen Handels- und Schifffahrtsvertrag vom 24. Juni 1932.

Die Deutsche und die Königlich Bulgarische Regierung haben folgendes vereinbart:

Artikel 1.

Von dem Zeitpunkt ab, an dem die Zollgrenze zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und dem übrigen Deutschen Reich aufgehoben wird, gilt für das Gebiet des Protektorats Böhmen und Mähren der Handels- und Schifffahrtsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und Bulgarien vom 24. Juni 1932 nebst allen dazugehörigen weiteren Vereinbarungen.

Die Deutsche Regierung wird der Königlich Bulgarischen Regierung diesen Zeitpunkt unter Einhaltung einer Frist von mindestens 14 Tagen vorher mitteilen.

Artikel 2.

In der Anlage A zu Artikel 10 des Handels- und Schifffahrtsvertrages zwischen dem Deutschen Reich und Bulgarien vom 24. Juni 1932 in der Fassung des Zweiten Zusatzabkommens vom 11. Oktober 1939 wird die Nummer „aus 193“ ersetzt durch die Nummer „aus 193 A“.

Artikel 3.

Die Anlage B zu Artikel 10 des Handels- und Schifffahrtsvertrages zwischen dem Deutschen Reich und Bulgarien vom 24. Juni 1932 in der Fassung des Zweiten Zusatzabkommens vom 11. Oktober 1939 wird in der aus der Anlage ersichtlichen Weise geändert und ergänzt.

Die folgenden in dieser Anlage aufgeführten Tarifvereinbarungen werden von dem in Artikel 1 bezeichneten Zeitpunkt ab angewandt:

84, aus 177 b ohne Anmerkung, 274, aus 279 b, aus 289, aus 293, aus 318, aus 324, aus 363, Anmerkung zu den Nummern 395 bis 400, Allgemeine Bemerkung Nr. 17 zu den Abschnitten XXI bis XXVI, aus 445.

Artikel 4.

In dem Schlussprotokoll zum deutsch-bulgarischen Handels- und Schifffahrtsvertrag vom 24. Juni 1932 zu Anlage B werden hinter Position „zur Tarifnr. 273 a“ folgende Positionen eingefügt:

Zu Tarifnr. 279.

Unter dieses Tarifnummer gehört maschinell gezogenes Tafelglas (sogenantes Fourcault-Glas).

Zu Tarifnr. 289.

Zur Position b 1 dieser Tarifnummer gehören auch Glaswaren mit abgeriebenen Stöpseln, nur an den Rändern und Böden geschliffen.

Diese Ergänzung wird von dem in Artikel 1 bezeichneten Zeitpunkt ab angewandt.

Artikel 5.

Die Geltungsdauer des vorliegenden, in doppelter Urschrift in deutscher und bulgarischer Sprache ausgefertigten Dritten Zusatzabkommens wird beschränkt auf die Dauer des Handels- und Schifffahrtsvertrages zwischen dem Deutschen Reich und Bulgarien vom 24. Juni 1932.

Dieses Dritte Zusatzabkommen soll ratifiziert werden. Es tritt am 15. Tage nach dem Austausch der Ratifikations-urkunden, der in Berlin stattfinden soll, in Kraft. Die beiden Regierungen werden es indessen vom 1. Juni 1940 ab vorläufig anwenden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Zusatzabkommens unterzeichnet.

Soфия, den 24. Mai 1940.

Herbert Freiherr von Richthofen
Hermann Landwehr

Ivan Popoff
N. Petzeff

ПРИЛОЖЕНИЕ

ANLAGE

(към приложение б, мита при вноса в България) (Zu Anlage b, Zölle bei der Einfuhr nach Bulgarien)

	Следъ ст. „48a“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „48a“ wird eingefügt:	
84. —	Германски хмелъ подъ названието „Дойчеръ Зигелхофенъ“: (Отъ културитъ въ областитъ: Халертау, Шпалтъ, Юра, Херсбургскитъ планини, Айшгрундъ, Тетнагъ, Ротенбургъ-Херенбергъ-Вайлдершатъ, Северния Баденъ, Сръдния Баденъ, Боденското езеро), който, съгласно съ законнитъ предписания въ германския Райхъ относно означението на произхода на хмела отъ всяка германска област съ определена марка-печать, е означенъ служебно върху амбалажа съ надписъ, печать и пломба и е придруженъ отъ съответенъ документъ, както и Зигелхофенъ отъ културитъ въ областитъ: Заацъ, Ауша, Дауба, Раудницъ и Тършицъ, сжщо и хмелово брашно (лупулинъ)	безъ мито		84	Deutscher Hopfen unter der Bezeichnung „Deutscher Siegelhopfen“: (Anbaugelbiete Hallertau, Spalt, Jura, Hersbrucker Gebirge, Eischrund, Tettnang, Rottenburg—Herrenberg-Weilderstadt, Nordbaden, Mittelbaden, Bodensee), der gemäss den im Deutschen Reich geltenden gesetzlichen Vorschriften über die Herkunftsbezeichnung des Hopfens einer deutschen Siegelhalle auf der Umhüllung durch Aufschrift, Siegelung und Plombierung amtlich gekennzeichnet und mit einer Begleiturkunde versehen ist, und Siegelhopfen der Anbaugelbiete Saaz, Auscha, Dauba, Raudnitz und Trschitz, ferner Hopfenmehl (Lupulin)	frei
	Следъ ст. „къмъ 86“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „zu 86“ wird eingefügt:	
ad 145. —	Смола за пивовари	8		aus 145	Brauerpech	8
	Следъ ст. „ex. 165б“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 165b“ wird eingefügt:	
ex. 165б. —	Лепила на база карбамидъ, като кауритлаимпулверъ, въ сждове съ съдържание 0.5 кгр. и нагоре	15		aus 165 b	Leim auf der Basis von Harnstoff, wie Kauritleimpulver, in Behältnissen mit einem Inhalt von 0.5 kg. und darüber .	15
ex. 174г. —	Кумаринъ	750		aus 174 d	Kumarin	750
	Следъ ст. „174д“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „174e“ wird eingefügt:	
ex. 176 б/2. —	Лигнинови екстракти, като ханзапулверъ О и ханзапулверъ Д	5		aus 176 b 2	Ligninextrakte, wie Hansapulver O und Hansapulver D	5
ex. 177б. —	Цинквайсъ	20		aus 177 b	Zinkweiss	20
	З а б е л е ж к а. Като цинквайсъ се третира и цинковиятъ окисъ, съдържащъ до 8% олово				Anmerkung. Als Zinkweiss ist auch Zinkoxyd mit einem Bleigehalt bis 8% zu behandeln.	
	Следъ ст. „180“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „180“ wird eingefügt:	
ex. 183в. —	Лакове смѣсени, покривни, на база колоднумъ, като карналфарбенъ . .	100		aus 183 c	Gemischte Lacke als Deckfarben, auf der Basis von Kollodium, wie Corialfarben	100
	Следъ ст. „193п“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 193p“ wird eingefügt:	
ex. 194. —	Киселина мравена	30		aus 194	Ameisensäure	30
	Ускорители за засъхване карбамидни лепила, на база амонякъ	20			Beschleuniger zum Härten von Harnstoffleimen, auf der Basis von Amoniak .	20
	Следъ ст. „195в“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 195e“ wird eingefügt:	
ex. 195в. —	Препарати за дезаптериране, приготвени на ензимна база, като вивералъ и биолоза	20		aus 195 c	Entschlichtungsmittel auf Enzymbasis, wie Vival und Biolase	20
ex. 208. —	Дървени клечки за обуша	15		aus 208	Holznägel für Schuhmacher	15
	Следъ ст. „236д/2а“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 236e 2, a“ wird eingefügt:	
ex. 236 д/2, а	Копчета	200		aus 236 e 2, a	Knöpfe	200
	Издѣлия отъ прозрачни изкуствени смоли, на база карбамидъ, като плексигласъ	300			Gegenstände aus durchsichtigem Kunstharz auf der Basis von Harnstoff, wie Plexiglas	300
	Издѣлия изолационни за електротехнически цели отъ картонъ, пропитъ съ изкуствени смоли	300			Isolationsgegenstände aus mit Kunstharz getränkter Pappe für die Elektrotechnik	300
ex. 238. —	Плочи за постилане и облицоване, съ дебелина до 30 мм. вкл.: а) отъ обикновена глина, каменина, или фаянсъ: 1. неглазирани 2. глазирани	10 12		aus 268	Bodenbelag—und Wandbelagplatten in der Stärke bis zu 30 mm einschliesslich: a) aus gemeinem Ton, Steinzeug oder Fayence: 1. unglasiert 2. glasiert	10 12

	Следъ ст. ех. „273а“ се помѣства:				
274. —	Издѣлия порцеланови, особено непоименовани, съединени или не съ обикновени материали:		274	274	Nach Tarifnr. „aus 273a“ wird eingefügt: Porzellanwaren, nicht besonders benannt, auch in Verbindung mit gewöhnlichen Stoffen:
	а) едноцвѣтни, съ или безъ релефи.	35			a) einfarbig, auch mit Reliefs 35
ех. 279. —	б) двуцвѣтни, многоцвѣтни, варакли, или по другъ начинъ украсени. Плочи стъклени и стъкла за прозорци, само излѣти, изтути, или съ пресовани украшения:	70	aus 279	aus 279	b) zwei- und mehrfarbig, vergoldet oder sonst verziert 70 Glastafeln und Fensterglas, nur gegossen, geblasen oder mit gepressten Verzierungen:
	б) безъ вложена телена тъкань:				b) ohne Drahtgewebeeinlagen:
	1. Съ обща повърхностъ до 3.600 кв. см. вкл. и съ дебелина до 3 мм. вкл.	20			1. im Gesamtausmasse bis zu 3.600 qcm einschliesslich und in einer Stärke bis zu 3 mm einschliesslich 20
	2. Съ обща повърхностъ отъ 3.600 до 10.000 кв. см. вкл. и съ дебелина до 3 мм. вкл.	35			2. im Gesamtausmasse von 3.600 qcm bis 10.000 qcm einschliesslich und in einer Stärke bis zu 3 mm einschliesslich 35
	3. Други	75			3. andere 75
	Следъ ст. ех. „289“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 289“ wird eingefügt:
ех. 284 а. —	милки неоплетени.	20	aus 284 а	aus 284 а	Flaschen, nicht umflochten 20
	Забележка. Бутилки за пивоварни фабрики съ съдържание 0-400 и 0-600 литри и съ пресовани надписи на името на фабриката се облагатъ съ половината отъ митото, предвидено въ тая буква.				Anmerkung. Flaschen für Brauereien mit einem Raumgehalt von 0,4 und 0,6 Liter mit eingepresstem Namen der Brauerei unterliegen dem halbin unter der vorgesehenen Zoll
	Тарифното споразумение къмъ ст. „ех. 289“ се замѣства съ следното споразумение:				Die Tarifvereinbarung zu Nr. „aus 289“ wird durch folgende Vereinbarung ersetzt:
ех. 289. —	Издѣлия стъклени особено непоименовани, съединени или не съ обикновени материали:		aus 289	aus 289	Glaswaren, nicht besonders benannt, auch in Verbindung mit gewöhnlichen Stoffen:
	б) други:				b) andere:
	1. Прости, бѣли или боядисани още въ масата си:				1. gewöhnliche, weiss oder in der Masse gefärbt:
	а) блокчета стъклени за строежъ	10			а) Glasbausteine 10
	б) стъкла за консерви и похлупацитъ имъ.	40			б) Konservengläser und Konservengläserdeckel 40
	Забележка. Тукъ се облагатъ сжщо стъклата за консерви и похлупацитъ имъ съ шлифовани дъна и рѣбове, както и ония съ пресовани, излѣти или гравирани надписи или фабрични марки.				Anmerkung. Hierunter fallen auch Konservengläser und Konservengläserdeckel mit abgeschliffenen Böden, mit abgeschliffenen Rändern (auch Auflagerändern), auch mit eingepresster, eingblasener oder eingätzter Schrift oder Fabrikmarke.
	г) вълна стъклена	30			г) Glaswolle 30
	д) други	80			д) andere 80
	2. Шлифовани, полирани, гравирани, матирани, бронзирани, позлатени, посребрени или другояче украсени:				2. geschliffen, poliert, graviert, bronziert, vergoldet, versilbert oder sonst verziert:
	а) шлифовани, полирани, гравирани.	170			а) geschliffen, poliert, graviert 170
	б) бронзирани, позлатени, посребрени или другояче украсени	220			б) bronziert, vergoldet, versilbert oder sonst verziert 220
	Следъ ст. „ех. 292е“ се помѣства:				Nach Tarifnr. „aus 292 f“ wird eingefügt:
ех. 293. —	Хартия:		aus 293	aus 293	Papier:
	а) амбалажна, боядисана или не, несатенирана или сатенирана само отъ едната страна:				a) Packpapier, auch gefärbt, nicht geglättet oder nur einseitig geglättet:
	1. Съ тегло на кв. м. до 30 гр. вкл.	20			1. im Gewichte bis einschliesslich 30 g je qm 20
	2. Съ тегло на кв. м. повече отъ 30 гр. вкл.	20			2. im Gewichte von mehr als 30 g je qm. 20
	Тарифното споразумение къмъ ст. ех. 294/а1 се замѣства съ следното споразумение:				Die Tarifvereinbarung zu Nr. „aus 294 c 1“ wird durch die folgende Vereinbarung ersetzt:
ех. 294. —	б) 2. пликосъ съ или безъ печатни надписи, приготвени отъ други хартии, освенъ ония, облагаеми по букви „а“, „б“, „д“ и „и“ на ст. 293.	150	aus 294	aus 294	b) 2. Briefumschläge, auch mit Aufdruck, aus anderem als nach Tarifnr. 293 a, b, e und i zu verzollendem Papier 150
	в) пликосъ съ хартия за писма:				c) Briefumschläge und Briefpapier: . .
	1. Въ дребни кутии или опаковки отъ обикновени материали	200			1. in kleinen Schachteln oder Verpackungen aus gewöhnlichen Stoffen 200

	2. Въ дребни кутии или опаковки от фини материали, или съединени с такива	200		2. in kleinen Schachteln oder Verpackungen aus feinen Stoffen oder in Verbindung mit solchen	200
	Тарифното споразумение към ст. „ex. 318“ се замества с следното споразумение:			Die Tarifvereinbarung zu № „aus 318 b“ wird durch folgende Vereinbarung ersetzt:	
ex. 318. —	Обуша всъщност видъ съ лица отъ кожа, платъ или платъ:		aus 138	Schuhe aller Art mit Oberteil aus Leder, Geweben oder Filz:	
	б) съ ходила отъ кожа (р. н.):			b) mit Ledersohle (wirkliches Reingewicht):	
	1. Съ тегло на чифта повече отъ 1200 гр.	600		1. im Gewichte des Paares von mehr als 1200 g	600
	2. Съ тегло на чифта отъ 600 гр. до 1200 гр. вкл.	900		2. im Gewichte des Paares von mehr als 600 g bis 1200 g einschliesslich 900	
	3. Съ тегло на чифта 600 гр. и надолу:			3. im Gewichte des Paares von 600 g und darunter:	
	α) съ лица изключително отъ текстилни материали	1000		α) mit Oberteil ausschliesslich aus Textilien	1000
	β) други	1300		β) andere	1300
	Следъ ст. „ex. 318“ се помества:			Nach Tarifnr. „aus 318“ wird eingefügt:	
ex. 324. —	Обуша всъщност видъ отъ каучукъ, съединени или не съ други материали:		aus 324	Schuhe aller Art aus Kautschuk, auch in Verbindung mit anderen Stoffen:	
	в) други:			c) andere (als Galoschen und Schuh-schoner):	
	1. съ тегло на чифта 600 гр. и надолу.	800		1. im Gewichte des Paares von 600 g und darunter	
	2. съ тегло на чифта 600 гр. и нагоре .	500		2. im Gewichte des Paares von mehr als 600 g	500
	Споразумението „ex. забележка към категория XXI“ се замества с следното споразумение:			Die Vereinbarung „aus Anmerkung zu Abschnitt XXI“ wird durch folgende Vereinbarung ersetzt:	
	Ex. забележка към категория XXI. Кжсовлакнеститъ изкуствени предивни материали, както и преждитъ отъ тѣхъ, сеоблагатъ като памукъ и преждитъ му.			Aus Anmerkung zu Abschnitt XXI. Kurzfasrige künstliche Spinnstoffe sowie Garne daraus werden wie Baumwolle und Garne aus Baumwolle verzollt.	
	Примѣсътъ до 36% на кжсовлакнеститъ изкуствени предивни материали къмъ другитъ текстилни изделия и къмъ изделията, съединени съ текстилни материали, съ изключение на електрическитъ проводници, остава безъ значение за облагането.			Eine Beimischung von 36% kurzfasriger künstlicher Spinnstoffe bei den übrigen Spinnstoffwaren sowie bei Erzeugnissen in Verbindung mit Spinnstoffen, mit Ausnahme der elektrischen Leitungsdrähte, bleibt für die Verzollung ausser Betracht.	
	Горното облагане ще се прилага и къмъ статии 321 и 322, а по отношение ст. 506 примѣсътъ на кжсовлакнеститъ изкуствени предивни материали остава безъ значение за облагането, даже и ако тоя примѣсъ достига до сто на сто.			Die vorstehend angegebene Zollbehandlung wird auch auf die Tarifnummern 321 und 322 angewandt, während bei Waren der Tarifnr. 506 die Beimischung von künstlichen Spinnstoffen selbst dann ausser Betracht bleibt, wenn die Beimischung 100 Prozent beträgt.	
	Същото отмѣнява всички законоположения, които му противоречатъ, включително и чл. 299, п. 1, и забележката къмъ него, отъ закона за държавнитъ привилегии и акцизитъ.			Durch die vorstehende Regelung werden alle entgegenstehenden gesetzlichen Bestimmungen einschliesslich des § 299, Punkt 1; und die Anmerkung hierzu des Gesetzes über die staatlichen Privilegien und Verbrauchssteuern ausser Kraft gesetzt.	
	Следъ ст. „360“ се помества:			Nach Tarifnr. „360“ wird eingefügt:	
ex. 363. —	(Памучни) платове, тъкани, особено непоименовани, боядисани, печатани или тъкани съ боядисани жици съ тегло на кв. м.:		aus 363	(Baumwoll) Gewebe, nicht besonders benannt, gefärbt, bedruckt oder aus gefärbtem Garn gewebt, im Gewicht je qm:	
	а) повече отъ 100 гр. и жици въ кв. съ страна 5 мм.:			a) von mehr als 100 g, auf ein Geviert von 5 mm Seitenlänge aufweisend:	
	1. До 35 вкл.:			1. bis 35 Fäden einschliesslich:	
	α) печатани	340		α) bedruckt	340
	β) други	380		β) andere	380
	2. 36 до 44 вкл.:			2. von 35 bis 44 Fäden einschliesslich:	

	а) печатани 420 б) други 476 3. 45 и повече: а) печатани 525 б) други 595 б) от 50 до 100 гр. вкл. и жици въ кв. съ страна 5 мм.: 1. До 35 вкл. а) печатани 560 б) други 635 2. 36 до 44: а) печатани 620 б) други 700 3. 45 жици и повече: а) печатани 750 б) други 850			а) bedruckt 420 б) andere 476 3. 45 Fäden und mehr: а) bedruckt 525 б) andere 595 б) von 50 bis 100 g einschliesslich, auf ein Geviert von 5 mm Seitenlänge aufweisend: 1. bis 35 Fäden einschliesslich: а) bedruckt 560 б) andere 635 2. von 36 bis 44 Fäden einschliesslich: а) bedruckt 620 б) andere 700 3. 45 Fäden und mehr: а) bedruckt 750 б) andere 850	
ех. 379.6 —	Следъ ст. „къмъ 366а и б“ се помѣства: Платове, особено непоименовани, тъкани отъ ленъ, конопъ или рамяя: б) бѣлени, боядисани, шампосани или тъкани отъ боядисани преди, съ жици въ кв. съ страна 2 см.: 1. до 80 вкл. 600 2. 81 до 160 700 Следъ ст. „ех. 390 А“ се помѣства:		aus 379 b	Nach Tarifnr. „zu 366a. u. b.“ wird eingefügt: Gewebe, nicht besonders benannt, aus Leinen, Hanf oder Ramie: б) gebleicht, gefärbt bedruckt oder mit farbigen Fäden gewebt, auf das Geviert von 2 cm Seitenlänge aufweisend: 1. bis 80 Fäden einschliesslich 600 2. 81 bis 160 Fäden 700 Nach Tarifnr. „aus 390A“ wird eingefügt:	
ех. 395. —	Дрехи горни, дамски, отъ коприна или смѣсена коприна р. н.	Съ двойно мито отъ онова на материала, отъ който сж направени.	aus 395	Frauenoberkleidung aus Seide oder Halbseide wirkliches Reingewicht	zweifacher Stoffzoll
ех. 396. —	Дрехи мъжки и дамски отъ вѣлна р. н.	Съ двойно мито отъ онова на материала, отъ който сж направени.	aus 396	Herren-und Frauenkleidung aus Wolle wirkliches Reingewicht	zweifacher Stoffzoll
ех. 398. —	Дрехи готови отъ памукъ р. н.	Съ тройно мито отъ онова на материала, отъ който сж направени.	aus 398	Fertigkleidung aus Baumwolle wirkliches Reingewicht	dreifacher Stoffzoll
ех. 399. —	Дрехи готови отъ ленъ р. н.	Съ двойно мито отъ онова на материала, отъ който сж направени.	aus 399	Fertigkleidung aus Leinen wirkliches Reingewicht.	zweifacher Stoffzoll
	Забележка къмъ ст. ст. 395 до 400: 1. Човалитъ, платницата и палаткитъ, даже ако тѣ сж направени отъ конци или реюри, ако представятъ боядисани знаци или обозначения на фабриката, емблеми плащатъ мито 5% повече отъ митата, които плащатъ небоядисанитъ платове. . . 2. Концитъ или реюритъ, евентуално маркиитъ, или обозначенията на фабрицитъ, боядисани, които сж сложени върху нарчетата, поржбени или другоаче зашити, употребени за амбалажа на тютюна, не се взематъ предвидъ при обезмитаването; горепоменатитъ артикули се обезмитаваатъ като небоядисани платове.			Anmerkung zu den Nrn. 395 bis 400 1. Säcke, Segeltuchbreiten, Zelt, auch mit farbigen Fäden oder Streifen bzw. Zeichen (Marken) oder Fabriksbezeichnungen, unterliegen einem um 5% höheren Zoll als nichtgefärbte Gewebe. 2. Gefärbte Fäden oder Streifen, bzw. Zeichen (Marken) oder Fabriksbezeichnungen, die sich auf gesäumten oder anders genähten zum Verpacken von Tabak bestimmten Geweben befinden, bleiben bei der Verzollung ausser Betracht; diese Waren werden als nichtgefärbte Gewebe verzollt.	

	Общи забележки към категории XXI до XXVI. Забележка 17.			Allgemeine Bemerkungen zu den Abschnitten XXI bis XXVI:
	Добавъчните украшения (гарнировки) и копчета, както и бутоние-ритъ и шпирититъ за копчетата, даже отъ фини материали, сж безъ значение за облагането на шититъ артикули, съ изключение на апликациитъ, пришити чрезъ везанъ шевъ, съставляващъ украшения. Въ тоя последенъ случай издѣлията се облагатъ като конфекции отъ бродерии. Емблемитъ и монограмитъ, даже бродирани върху бѣло за маса, парцали, кърпи за ръце и носни кърпички, не се взематъ предвидъ при обезмѣтяването.			Bemerkung Nr. 17. Nebensächliche Verzierungen (Garnierungen) und Knöpfe sowie Knöpflocher und Passepoils für die Knöpfe, auch aus feinen Stoffen, bleiben bei genähten Erzeugnissen ausser Betracht. Eine Ausnahme bilden jedoch mit Ziernähten angenähte Applikationen, welche einen Aufputz darstellen. In diesem letzteren Falle sind die genannten Waren als Fertigkleidung mit Stickerei zu verzollen. Embleme und Monogramme, auch gestickt, auf Tischwäsche, Geschirrtüchern, Handtüchern und Taschentüchern bleiben bei der Verzollung ausser Betracht. Textilwaren, die lediglich mit gestickten Anfangsbuchstaben, auch wenn diese verschlungen oder in sich verziert sind (Monogramme, Zierbuchstaben usw.), ferner mit Namen, Nummern oder Bezeichnungen versehen sind, die die Art der Verwendung bestimmter Wäschestücke angeben, wie z. B. „Teller“, „Gläser“ und dergleichen auf Geschirrtüchern, Handtüchern usw. werden nicht als Stickereien angesehen, sondern nach ihrer Beschaffenheit verzollt.
ex. 411.—	Следъ ст. „къмъ 410“ се помѣства: Тель желѣзна съ дебелина: а) 1.5 мм. до 6 мм. вкл.: 1. Грубо обработена 2. Обикновено обработена 3. Fino обработена	10 16 20	aus 411	Nach Tarifnr. „zu 410“ wird eingefügt: Eisendraht in der Stärke: a) von 1,5 mm bis 6 mm einschliesslich: 1. grob bearbeitet 2. gewöhnlich bearbeitet 3. fein bearbeitet
ex. 445.—	Следъ ст. „436“ се помѣства: Издѣлия отъ желѣзни листа съ дебелина 3 мм. и надолу, емайлирани, особено непоименовани, съединени или не съ обикновени материали: Кухненски потрѣби	120	aus 445	Nach Tarifnr. „436“ wird eingefügt: Erzeugnisse aus Eisenblech in der Stärke von 3 mm und darunter, emailliert, nicht besonders benannt, auch in Verbindung mit gewöhnlichen Stoffen: Kochgeschirr
ex. 448 б.—	Тарифното споразумение къмъ ст. „ex. 4486“ се замѣня съ следното споразумение: Издѣлия отъ чугунъ, особено непоименовани, съединени или не съ обикновени материали: Арматури, трансмиссионни лагери, трансмиссионни консоли, трансмиссионни шайби, куплунги и козела, както и частитъ имъ; резервоари за клозети; решетки за изтичане вода; машинки за къпане месо; емайлирани издѣлия за хигиенически цели; всички тия съ тегло на парче отъ: 1. 100 кгр. и нагоре: Вани чугунени, емайлирани Други 2. 40 кгр. до 100 кгр.: Вани чугунени, емайлирани Други 3. 5 кгр. до 40 кгр. 4. До 5 кгр.	20 25 30 35 45 60	aus 448 б	Die Tarifvereinbarung zu Nr. „aus 448 b“, wird durch folgende Vereinbarung ersetzt: Erzeugnisse aus Gusseisen, nicht besonders benannt, auch in Verbindung mit gewöhnlichen Stoffen, gewöhnlich bearbeitet, und zwar: Armaturen, Transmissionslager, Transmissionsböcke, Riemenscheiben, Kupplungen und Getriebe sowie Teile dieser Erzeugnisse, Spulkästen für Klostteinrichtungen; Fleischhackmaschinen; emaillierte Erzeugnisse für hygienische Zwecke; alle diese im Stückgewichte von: 1. 100 kg. und darüber: gusseiserne emaillierte Badewannen andere 2. 40 kg. bis 100 kg.: gusseiserne emaillierte Badewannen andere 3. 5 kg. bis 40 kg 4. bis 5 kg.
ex. 467.—	Следъ ст. „460в“ се помѣства: Листа медни, месингови или бронзови, съ дебелина: б) 0.25 мм. до 3 мм. 1. Грубо или обикновено обработени	60	aus 467	Nach Tarifnr. „aus 460c“ wird eingefügt: Bleche aus Kupfer, Messing oder Bronze, in der Stärke von: b) 0,25 mm bis 3 mm: 1. Bleche aus Messing, grob oder gewöhnlich bearbeitet

ех. 489 а. —	Следъ ст. „ех. 484в/4“ се помѣства: Тель за накитъ, за бродерия и за други луксозни употребления, даже определенъ върху текстилни или други материали, приготвени отъ благородни метали и сплави, непозлатени или непосребрени, обвити съ ленти отъ целофанъ или нему подобни материали — 1 кгр.	5	aus 469 а	Nach Tarifnr. „aus 484 c 4“ wird eingefügt: Draht zu Schmuck, Stickereien oder anderen Luxusverwendungen auch mit Seele aus Spinnstoffen oder anderen Stoffen, hergestellt aus unedlen Metallen oder deren Legierungen, weder vergoldet noch versilbert, umwickelt mit Streifen aus Zellophan oder ähnlichen Stoffen — 1 kg.	5
ех. 567 д. —	Следъ ст. „567д“ се помѣства: Колиета стъклени р. н. — 1 кгр. . .	25	aus 567 e	Nach Tarifnr. „567e“ wird eingefügt: Glaskolliers wirkliches Reingewicht — 1 kg.	25

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ София, 24 май 1940 г.
НА ГЕРМАНСКАТА ДЕЛЕГАЦИЯ

До председателя на българската делегация,
Г-на директора Н. Пецевъ.

София

Г-не председателю!

Честъ ми е да Ви съобща, че сивзехъ бележка отъ приложенитъ къмъ настоящето въ преписъ писма, размѣнени между Германската уравниелна каса, Берлинъ, и Българската народна банка, София, по въпроса за уреждането на плащанията между областта на протектората Чехия и Моравия и царство България отъ момента на вдигането на митническата граница между протектората Чехия и Моравия и останалата област на германския Райхъ, и одобрявамъ тия писма.

Освенъ това, честъ ми е да съобща, че възникналитъ преди деня на вдигането на митническата граница вземания и задължения на Народната банка за Чехия и Моравия, които, съгласно съ приложенитъ къмъ настоящето въ преписъ размѣнени писма, ще се уреждатъ по пътя на германо-българскитъ платежни отношения, ще се пресмѣтатъ въ райхсмарки по курсъ: 100 крони, равни на 8-53 RM.

Горната спогодба трѣбва да бѣде ратифицирана. Тя влиза въ сила въ деня на размѣната на ратификационнитъ инструменти, която ще стане въ Берлинъ. Тя ще се прилага временно, обаче още отъ деня на вдигането на митническата граница.

Ползувамъ се отъ случая да подновя на Ваше Превъзходителство израза на отличната си почитъ.

(п) Д-ръ Ландверъ

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ София, 24 май 1940 г.
НА БЪЛГАРСКАТА ДЕЛЕГАЦИЯ

До председателя на германската делегация,
министерскиятъ диригентъ д-ръ Ландверъ.

София

Г-не председателю!

Потвърждавамъ получаването на почитаемото Ви писмо отъ днешна дата съ следното съдържание:

„Честъ ми е да Ви съобща, че сивзехъ бележка отъ приложенитъ къмъ настоящето въ преписъ писма, размѣнени между Германската уравниелна каса, Берлинъ, и Българската народна банка, София, по въпроса за уреждането на плащанията между областта на протектората Чехия и Моравия и царство България отъ момента на вдигането на митническата граница между протектората Чехия и Моравия и останалата област на германския Райхъ, и одобрявамъ тия писма.

Освенъ това, честъ ми е да съобща, че възникналитъ преди деня на вдигането на митническата граница вземания и задължения на Народната банка въ Чехия и Моравия, които, съгласно съ приложенитъ къмъ настоящето въ преписъ размѣнени писма, ще се уреждатъ по пътя на германо-българскитъ платежни отношения, ще се пресмѣтатъ въ райхсмарки по курсъ: 100 крони, равни на 8-53 RM.

Горната спогодба трѣбва да бѣде ратифицирана. Тя влиза въ сила въ деня на размѣната на ратификационнитъ инструменти, която ще стане въ Берлинъ. Тя ще се прилага временно, обаче, още отъ деня на вдигането на митническата граница.

Ползувамъ се отъ случая да подновя на Ваше Превъзходителство израза на отличната си почитъ.

Съгласенъ съмъ съ горното и сѣщо се ползувамъ отъ случая, за да подновя на Ваше Превъзходителство израза на отличната си почитъ.

Председателъ на българската делегация: Н. Пецевъ“

DER VORSITZENDE
DER DEUTSCHEN DELEGATION

София, ден 24. Mai 1940.

An den Vorsitzenden der Bulgarischen Delegation
Herrn Ministerialdirektor N. Petzeff,
Sofia

Herrn Vorsitzender!

Ich beehre mich Ihnen mitzuteilen, dass ich von dem abschriftlich angehefteten Briefwechsel zwischen der Deutschen Verrechnungskasse, Berlin, und der Bulgarischen Nationalbank, Sofia, betreffend die Abwicklung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Gebiet des Protektorats Böhmen und Mähren und dem Königreich Bulgarien vom Zeitpunkt der Aufhebung der Zollgrenze zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und dem übrigen Gebiet des Deutschen Reiches an Kenntnis genommen habe und diesem Briefwechsel zustimme.

Ferner beehre ich mich mitzuteilen, dass die auf Kronen der Nationalbank für Böhmen und Mähren lautenden Forderungen und Verpflichtungen, die vor dem Tage der Aufhebung der Zollgrenze entstanden sind und die nach dem abschriftlich angehefteten Briefwechsel im Wege des deutsch-bulgarischen Zahlungsverkehrs abzuwickeln sind, auf Reichsmark zu einem Kurs von 100 Kronen = RM 8,53 umgestellt werden.

Die vorstehende Vereinbarung soll ratifiziert werden. Sie tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden, der in Berlin stattfinden soll, in Kraft. Sie wird jedoch schon vom Tage der Aufhebung der Zollgrenze ab vorläufig angewendet.

Ich benütze auch diesen Anlass, um Euer Exzellenz den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung zu erneuern.

gez. Dr Landwehr

DER VORSITZENDE DER
BULGARISCHEN DELEGATION

София, ден 24. Mai 1940.

An den Vorsitzenden der Deutschen Delegation
Herrn Ministerialdirigent Dr. Landwehr,
Sofia

Herrn Vorsitzender,

Ich bestätige den Eingang Ihres gefl. Schreibens von heute folgenden Inhalts:

„Ich beehre mich Ihnen mitzuteilen, dass ich von dem abschriftlich angehefteten Briefwechsel zwischen der Deutschen Verrechnungskasse, Berlin, und der Bulgarischen Nationalbank, Sofia, betreffend die Abwicklung des Zahlungsverkehrs zwischen dem Gebiet des Protektorats Böhmen und Mähren und dem Königreich Bulgarien vom Zeitpunkt der Aufhebung der Zollgrenze zwischen dem Protektorat Böhmen und Mähren und dem übrigen Gebiet des Deutschen Reiches an Kenntnis genommen habe und diesem Briefwechsel zustimme.

Ferner beehre ich mich mitzuteilen, dass die auf Kronen der Nationalbank für Böhmen und Mähren lautenden Forderungen und Verpflichtungen, die vor dem Tage der Aufhebung der Zollgrenze entstanden sind und die nach dem abschriftlich angehefteten Briefwechsel im Wege des deutsch-bulgarischen Zahlungsverkehrs abzuwickeln sind, auf Reichsmark zu einem Kurse von 100 Kronen = 8,54 RM. umgestellt werden.

Die vorstehende Vereinbarung soll ratifiziert werden. Sie tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden, der in Berlin stattfinden soll, in Kraft. Sie wird jedoch schon vom Tage der Aufhebung der Zollgrenze ab vorläufig angewendet.

Ich benütze auch diesen Anlass, um Euer Exzellenz den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung zu erneuern.

Ich bin mit dem Vorstehenden einverstanden und benütze auch diesen Anlass, um Euer Exzellenz den Ausdruck meiner vorzüglichen Hochachtung zu erneuern.

Der Vorsitzende der bulgarischen Delegation. gez. H. Petzeff“

Председател Никола Логофетов: Ще гласувам. Които приемат предложението на Министерството на външните работи и на изповяданията за одобрение подписаните на 24 май 1940 г. въ София стопански споразумения между България и Германия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към втора точка от дневния ред:

Одобряване предложението за забраняване износа на някои стоки и за разрешаване износа на други такива.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчик д-р Георги Липовански: (Чете)

„МОТИВИ

към проекторешението за забраняване износа на някои стоки и за разрешаване износа на други такива.

Г-да народни представители! 1. За нуждите на нашата сапушена и кожарска индустрия мазнини се внасят и от чужбина, но днес този внос, поради войната, е затруднен.

Вследствие на това, нуждата от костената мазнина, която се получава от екстрахирането на суровите кости въ страната, е голяма, защото тази мазнина се употребява, както въ сапушената индустрия, така и за получаване на грес и за мазане на кожи.

Горното като съобщава, съ писмото си № 4041, от 9 май т. г., Експортният институт моли да се забрани износът на суровите кости, костената мазнина и на другите технически мазнини.

За тази забрана сме дали съгласието си и Гражданската мобилизация при Министерството на войната, Министерството на търговията, промишлеността и труда — отделение за индустрията, и Българската народна банка, централно управление.

2. Министерството на външните работи и на изповяданията, Дирекция консулско-стопанска, съобщава, че съ писмо № 2583, от 27 февруарий 1940 г., е замолено от Министерството на външните работи и народното здраве, централно управление, да се действува пред германските власти за разрешаване на фирмата Балканско търговско дружество от гр. София, ул. „Мария Луиза“ № 47, да изнесе от Германия и внесе въ България около 10.000 метра пожарни водопроводни маркучи, негумирани, за покриване нуждите въ България, като срещу този внос се изнесат от страната около 1-5 тона ленено влакно.

Съ писмото си, обаче, № 6804, от 21 май 1940 г., Министерството на външните работи и народното здраве съобщава, че срещу десетте хиляди метра ленени пожарни маркучи, които ще бъдат внесени въ страната, трябва да се изнесат не 1-5 тона ленено влакно, а 5-5 тона такова влакно.

За изнасянето на казаното ленено влакно е далъ съгласието си и отделение за Гражданската мобилизация при Министерството на войната, при условие, че това изнасяне се възложи на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни.

Понеже лененото влакно е забранено за износ, изнасянето на горното количество такова влакно трябва да стане въз основа на специално законодателно решение.

3. Съ заявление от 24 април 1940 г. акционерно дружество „Белфа“, Сливен, моли да му се разреши да изнесе за Турция около 200.000 броя електрически лампи за 3.500.000 л. — и около 30.000 броя разни стъклени абажури за около 1.000.000 л.

Като се има предвид, че за изработването на тези лампи и абажури били необходими сурови материали за около 1.000.000 л., които материали щели да бъдат внесени от чужбина, то въ такъв случай въ страната ще останат около 3.500.000 л.

Стъклените абажури сме свободни за износ, поради това съ специално законодателно разрешение трябва да се разреши само изнасянето на електрическите лампи.

За този износ сме дали съгласието си Гражданската мобилизация при Министерството на войната и Българската народна банка — централно управление, а Министерството на търговията, промишлеността и труда и Експортният институт още не сме отговорили.

Българската народна банка е изказала мнение, че износът на въпросните електрически лампи трябва да стане при условие, че ще бъдат внесени употребените въ производството им чуждестранни материали и че износът ще се компенсира въ размер 50% срещу внос на валонеа.

По повод на тези искания, съ II-то си постановление, протокол № 84, от 28 май т. г., Министерският съвет е взел съответното решение.

Горното като излагам, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете въ настоящата сесия на Народното събрание представеното ви за целта проекторешение.

Гр. София, май 1940 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за забраняване износа на някои стоки и за разрешаване износа на други такива.

Одобрява се:

1. Да се забрани износът на суровите кости, костената мазнина и другите технически мазнини от животински произход.

2. Да се разреши износът на 5-5 (пет и половина) тона ленено влакно, срещу внос на 10.000 (десет хиляди) метра ленени пожарни маркучи, под контрола на Експортния институт.

3. Да се разреши на акционерно дружество „Белфа“ — Сливен, да изнесе за Турция около 200.000 (двеста хиляди) броя електрически лампи, на стойност около 3.500.000 л., при условие, че ще бъдат внесени употребените въ производството на тези лампи чуждестранни материали и че износът ще се компенсира въ размер 50% срещу внос на валонеа.

Въ точка втора думите „Експортния институт“ трябва да се заменят съ думите: „Дирекцията на външната търговия“.

Председател Никола Логофетов: Гласувам. Които приемат предложението на Министерството на финансите за одобрение предложението за забраняване износа на някои стоки и за разрешаване износа на други такива, съ докладваната поправка, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме към трета точка от дневния ред:

Одобрение предложението за разрешаване износа на 5.000 тона фий на зърна.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчик д-р Георги Липовански: (Чете)

„МОТИВИ

към проекторешението за разрешаване износа на 5.000 тона фий на зърна.

Г-да народни представители! Съ указ № 53, от 23 декември 1939 г., обнародван въ „Държавен вестник“, брой 290, същата година, е разрешен износът на 5.000 тона фий на зърна, от който по 2.100 тона за Русия и Италия срещу 100% чужда валута, и за Гърция 800 тона, също срещу 100% чужда валута, от която 60% да се отстъпи на Българската народна банка, а 40% да послужи за внос от Гърция въ България на екстракти, колофон, памучни прежди и маслини.

Съ писмо № 3111, от 29 февруарий 1940 г., обаче, Експортният институт съобщава, че, въпреки предложението на нашите износители, вносителите от Гърция и Италия не сключили сделки, защото не им се разрешавало да плащат въ свободни дивизи, а търговската спогодба съ Русия пък не предвижда фий като вносен артикул.

Като уведомява за горното, съ писмо № 3111 — Л.Б.Г.М., от 25 май 1940 г., Експортният институт поддържа искането си да се разреши изнасянето на казаните по-горе фий на зърна, тона 5.000, срещу заплащане въ свободни дивизи по наредбите на Българската народна банка.

За този износ е дала съгласието си и Гражданската мобилизация при Министерството на войната съ писмото си № 2710, от 15 май 1940 г.

По повод на горното, съ I-то си постановление, протокол № 84, от 28 май 1940 г., Министерският съвет е взел съответното решение.

Това като излагам, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете въ настоящата сесия на Народното събрание представеното ви за целта решение.

Гр. София, май 1940 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за разрешаване износа на 5.000 тона фий на зърна.

Одобрява се да се разреши износетъ на поменатия въ указъ № 58, отъ 23 декември 1939 г. — „Държавен вестник“, брой 290, същата година, фий на зърна, тона 5.000, срещу заплащане въ свободни девизи по наредбитъ на Българската народна банка. Изнасянето на фия да стане под контрола на Експортния институтъ.

Въ края „Експортния институтъ“ трѣбва да се замѣни въ „Дирекцията на външната търговия“.

Председател Никола Логофетовъ: Които приематъ предложението на Министерството на финанситъ за одобрение предложението за разрешаване износа на 5.000 тона фий на зърна съ докладваната поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ:

Одобряване на предложението за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., бившия бирникъ на Петричката градска община Тома Заховъ.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ предложението за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., бившия бирникъ на Петричката градска община Тома Заховъ.

Г-да народни представители! Отъ преписката, заведена по молбата на Виктория Тома Захова, вх. № 6378, отъ 10 юний 1939 г., на канцеларията на Народното събрание, се вижда, че Софийската областна смѣтна палата е отказала да освободи отъ отговорностъ и признае за издѣлженъ къмъ общинската каса покойния бившъ бирникъ на Петричката градска община, Тома Заховъ, по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., само защото не е могълъ да представи квитанционната книга, по която сѣ събрани общинските приходи презъ същото време. Тази квитанционна книга, вѣроятно, е изгубена при нашествието на герците въ гр. Петричъ. Установено е отъ другитъ книги и разходооправдателнитъ документи, обаче, че всички събрани приходи по тая квитанционна книга сѣ редовно изразходвани презъ същото време и общинската каса не е ошетенa.

Поради това, за да бѣде освободенъ отъ отговорностъ и се счете за окончателно отчетенъ за гореканзаното време бившиятъ бирникъ на Петричката градска община, Тома Заховъ и за да може следъ това да бѣде освободена отъ съпругата му и гаранцията за длъжността му, необходимо е това да стане съ решение на Народното събрание, което въ проектъ прилагамъ тукъ и моля да бѣде гласувано.

Гр. София, 25 май 1940 г.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

П. Д. Габровски

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитанъ по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., бившия бирникъ на Петричката градска община, Тома Заховъ.

Освобождава се отъ отговорностъ и се счита за окончателно отчетенъ по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., бившиятъ бирникъ на Петричката градска община, Тома Заховъ, понеже не е могълъ да представи квитанционната книга за събранитъ общински приходи презъ същото време и безъ нея Софийската областна смѣтна палата не може да го обяви за издѣлженъ“.

Председател Никола Логофетовъ: Ще гласувамъ. Които приематъ предложението на Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве за освобождаване отъ отговорностъ и за окончателно отчитане по отчета за 1919/1920 финансовата година, за времето отъ 1 февруарий до 31 мартъ 1920 г., бившия бирникъ на Петричката градска община, Тома Заховъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка пета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Секретаръ Димитъръ Сараджовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л.

Г-да народни представители! За да могатъ да се посрещнатъ най-належащитъ санитарни нужди за войската, срещу разрешения заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“, въ размѣръ на 28.000.000 л., необходимо е въ размѣръ на същата сума да се разреши на Министерството на войната — санитарна служба, извънреденъ бюджетенъ кредитъ, за да може да се извърши плащане на доставкитъ, които биха се изпѣлвали презъ настоящата бюджетна година.

Затая целъ се изготви представениятъ въ законопроектъ за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л., който законопроектъ, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате.

Гр. София, май 1940 г.

Министъръ на финанситъ: **Д. Божиловъ**

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л., за санитарно снабдяване на войската: медикаменти, разни прибори, машини, хирургически инструменти, болнични палатки, надници за приготвяване на превързочни пакети и други.

Чл. 2. Разходитъ по тая извънреденъ бюджетенъ кредитъ да се покриватъ съ постѣпленията отъ заема, сключенъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ възъ основа на закона, обнародванъ въ „Държавен вестникъ“, брой 1940 г.“

Председател Никола Логофетовъ: Понеже нѣма записани народни представители да говорятъ, ще гласувамъ. Които приематъ на първо четене законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 28.000.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ ще бѣде изпратенъ въ комисията.

Пристъпваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 30.000.000 л.

Моля г-на секретаря да го прочете.

Секретаръ Димитъръ Сараджовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, въ размѣръ на 30.000.000 л.

Г-да народни представители! Съ новъ чл. 26а отъ наредбата-законъ за данъка върху приходитъ, гласуванъ въ настоящата сесия на Народното събрание, се обложи суровиятъ тютюнъ на листа съ по 1 левъ за килограмъ нето при продажба за странство въ полза на „Смѣтката за подпомагане на безработни“, учредена при фонда „Обществени осигуровки“ — смѣтка „Безработица“.

Срѣдствата на така учредената смѣтка служатъ за подпомагане на осигуренитъ при фонда „Обществени осигуровки“ и намиращи се въ принудителна безработица тютюневи и други работници отъ сезонни работи, които не получаватъ обезщетение срещу безработица, поради това, че не сѣ придобили това право, че сѣ го изчерпали, или по причина на мъртъвъ сезонъ.

За да се включи приходо-разходът на тази сметка към бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, предлагам тук приложения бюджетопроект за извършен бюджетен кредит по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, въ размер на 30.000.000 л. разходи и толкова приходи.

Моля ви, г-да народни представители, да обсъдите и гласувате законопроекта.

Гр. София, 30 май 1940 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за извършен бюджетен кредит по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, въ размер на 30.000.000 л.

Чл. 1. Разрешава се извършен бюджетен кредит по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година въ размер на 30.000.000 л., който да се изразходва съгласно с приложената подробна таблица.

Чл. 2. Разходът по този извършен бюджетен кредит да се покрий от постъпленията, които ще бъдат внасяни въ фонда „Обществени осигуровки“, съгласно с чл. 26а от наредбата-закон за данъка върху приходите.

ПОДРОБНА ТАБЛИЦА

за разходът и приходът по извършения бюджетен кредит по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година.

§	Наименование на разходът	Разрешени кредити
		лева
24а	Парични помощи на осигурените, останали въ безработица и нямали право на парично обезщетение, съгласно с чл. 35 от закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица. Изплащането на тези помощи се извършва според наредба, издадена от министъра на търговията, промишлеността и труда. Въ случай че разрешените кредити по настоящия параграф е по-малък от постъпилите суми по § 18а, разходът се произвежда само до размера на постъпилите суми	30.000.000

§	Наименование на приходът	Предвиждат се приходи
		лева
18а	Постъпления от лицата, които търгуват с тютюн на листи за всички килограм изнесен тютюн въ странство, съгласно с чл. 26а от наредбата-закон за данъка върху приходите	30.000.000

Председател Никола Логофетов: Ще гласувам. Които приемат на първо четене законопроекта за извършен бюджетен кредит по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 г., въ размер на 30.000.000 л., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законпроектът ще бъде изпратен въ комисията.

Пристъпваме към точка седма от дневния ред:

Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на наредбата-закон за временно уреждане на наемните отношения.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение и допълнение на наредбата-закон за временно уреждане на наемните отношения.

Чл. 1. Действието на наредбата-закон за временно уреждане на наемните отношения се продължава до 31 декември 1940 г. включително.

В чл. 1, вмѣсто думите „31 декември 1940 г.“, комисията помѣства „31 май 1941 г.“

Председател Никола Логофетов: Които приемат заглавието и чл. 1, както се докладваха, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 2. Въ чл. 1: въ пунктъ а цифрата 40% се замѣнява съ цифрата 30%, въ пунктъ б цифрата 30% се замѣнява съ цифрата 20%, въ пунктъ в цифрата 20% се замѣнява съ цифрата 15%“.

Председател Никола Логофетов: По чл. 2 от законопроекта има направено писмено предложение от народния представител г-н Филип Махмудиев, да се добави следната забележка: „Увеличението на наемите не се отнася до наемите от държавата и общините помѣщения.“

Министър Васил Митакон: Съгласен съм.

Председател Никола Логофетов: Г-н министърът е съгласен съ това предложение. Които приемат предложението на народния представител г-н Филип Махмудиев, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Които приемат чл. 2, както се докладва, заедно съ забележката, предложена от народния представител г-н Филип Махмудиев, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 3. Чл. 3 се изменя така:

За помѣщенията, предвидени въ чл. 1, построени следъ 1932 г., както и за всички жилищни помѣщения, независимо отъ това кога сѣ строени, наемните цени не могатъ да бъдатъ по-големи отъ тия, които сѣ имали на 31 май 1940 г., безразлично при това, дали договорътъ за наемъ е сключенъ преди или следъ тая дата, дали помѣщението е ремонтирано или преустроено, или не“.

Председател Никола Логофетов: Които приемат чл. 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик д-р Георги Рафаилов: (Чете)

„Чл. 4. Следъ членъ 11 се прибавя новъ

Чл. 11б. Наемните договори за всякакъв вид помѣщения не могатъ да бъдатъ развалени по каквато и да било причина, ако наемателят е повиканъ на военно обучение или мобилизиранъ, презъ всичкото време, докато трае военното обучение или мобилизацията и до единъ месецъ следъ освобожданието му.“

Председател Никола Логофетов: Които приемат чл. 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законътъ е приетъ окончателно на второ четене.

Точка осма отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за изменение, допълнение и отмяне на някои членове отъ закона за народното просвѣщение, на някои забележки къмъ бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година, добили сила на законъ, и пр.

Има думата г-н министърътъ на финансите.

Министър Добри Божилов: Понеже респективните министри отсъствуватъ, моля, да се пререде дневниятъ редъ и да се разгледа точка тринадесета.

Председател Никола Логофетов: Които сѣ съгласни, поради отсъствието на респективните министри, да се пререде дневниятъ редъ, като пристѣпимъ сега къмъ разглеждането на точка тринадесета отъ дневния редъ, която да стане точка осма:

Първо четене на законопроекта за изменение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София) — моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Понеже законопроекът е голѣмъ, предлагамъ да се прочетатъ само мотивитѣ. Които сж съгл ни съ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитѣ къмъ законопроекта.

Докладчикъ Лазаръ Поповъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройствен планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София).

Г-да народни представители! Въ изпълнение решенията на Столичния общински съветъ и въ връзка съ възраженията на засегнатитѣ граждани, Столичната голѣма община предприе най-обстойни проучвания по общия градоустройствен планъ, съ огледъ въ него да се внесатъ разумни икономии и да се направятъ възможнитѣ облекчения на собственицитѣ.

Въ резултатъ на тѣзи проучвания, Столичниятъ общински съветъ изказа пожелание, градоустройствениятъ планъ да бѣде измѣненъ и допълненъ въ известни негови части, което да стане по законодателенъ редъ.

Съ огледъ на определяне правното положение на съответнитѣ недвижими имоти, както и за да се осигури правилното и успѣшно извършване на работитѣ по съставяне на подробнитѣ регулации, налага се въпросниятъ законъ да се създаде въ едно най-непродължително време. Съ този законъ, въ интереса на засегнатитѣ собственици и на столичното градоустройство, трѣбва да получатъ разрешение и нѣкои други въпроси.

Прочее, съображенията, които наложиха внасянето на законопроекта, сж главно следнитѣ:

1. Да се одобрятъ измѣненията и допълненията на общия градоустройствен планъ, предложени отъ Столичната голѣма община. Първоначалнитѣ предвиждания на плана се съкращаватъ (въ суми) съ около 1/4 и се правятъ голѣми облекчения на собственицитѣ.

Проектираниятъ промѣни сж градоустройствено оправдани и не накърняватъ органическата цѣлостъ на плана. Съ тѣзи промѣни новиятъ градоустройственъ редъ, който е една необходимостъ за столицата, ще стане по-лесно осъществимъ отъ гледище на финансовитѣ, социални и градоустройствени предпоставки за извършване на предвиденитѣ мѣроприятия.

2. Да се предвидятъ необходимитѣ облекчителни мѣрки за засегнатата частна собственостъ, които да дадатъ възможностъ за едно нормално и безболезнено изживяване на прехода отъ одобрението на плана до създаване на подробнитѣ регулационни планове и сетне, до извършване на самитѣ мѣроприятия (Чл. 2, забележка; членове 3а, 3б, 3в, 3г, 3д). Столичниятъ общински съветъ съ решенията си по протоколи № № 25, отъ 9 май 1939 г., и 30, отъ 24 април 1940 г., е констатиралъ неотложната нужда отъ подобни законодателни мѣрки, и законопроектътъ въ гл. 1-итѣ му постанови следва тѣзи именно препорѣки на Столичния общински съветъ.

3. Да се внесе необходимата яснота и точностъ въ определяне правната сжщностъ на плана и да се предвиди единъ целесъобразенъ редъ за създаване на подробнитѣ регулационни планове (Измѣнението на чл. 1, алинея трета; чл. 1, забележка IV; измѣнението на чл. 3, алинея първа, чл. 3ж).

4. Да се създадатъ необходимитѣ строителни правила за предвидени по градоустройствения планъ зони, както и за терени и улици, подчинени по плана на специаленъ строителенъ режимъ (Забележка I, алинея втора; забележка III и забележка V къмъ чл. 1).

Този законопроектъ ще бѣде последванъ отъ законопроектъ за прилагането на общия градоустройствен планъ, който ще урежда цѣлостно материята за заплащане на отчужденитѣ имоти, събиране на повишената стойностъ, борба съ спекулатъ и пр.

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството: Инж. Д. Василевъ

(Ето и текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройствен планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София).

§ 1. Чл. 1, алинея трета, се измѣня така:

Общиятъ градоустройствен планъ (въ мѣрки 1:20.000, 1:10.000 и 1:5.000) е задължителна регулационна основа за

създаване на подробнитѣ регулационни планове на населенитѣ мѣста, посочени въ чл. 2. Той нѣма отчуждително действие върху съответнитѣ недвижими имоти.

§ 2. Следъ алинея трета на чл. 1 се прибавятъ следнитѣ нови текстове:

Общиятъ градоустройствен планъ може да бѣде измѣненъ и допълванъ по реда на чл. 16, буква „б“, отъ законъ за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България, възъ основа мнение на Столичния общински съветъ, но не по-рано отъ изтичане на 15 години отъ влизане въ сила на този законъ. По чл. 16, буква „а“, и чл. 16, буква „в“, (само поради погрѣшка) отъ сжщия законъ, планътъ може да бѣде измѣненъ и допълванъ въ всѣко време. За тѣзи ревизии, до изпълнение постановлението на чл. 3, чл. 16, алинея трета, отъ сжщия законъ не се прилага.

За бележка I. Одобряватъ се измѣненията и допълненията на общия градоустройствен планъ, посочени въ приложенитѣ къмъ този законъ и съставляващи нераздѣлна частъ отъ него скици. Одобряватъ се и легендитѣ върху тѣзи скици. Сжщитѣ скици, приподписани отъ министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, се съхраняватъ въ Столичната голѣма община. Копие отъ тѣхъ се съхранява въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Одобряватъ се подробнитѣ чертежи (мѣрка 1:1.000) за новитѣ строителни линии по улици: „Царъ Симеонъ“ — отъ бул. „К. Стоиловъ“ до бул. „Христо Ботевъ“; „Пиротска“ — отъ бул. „Мария Луиза“ до бул. „Христо Ботевъ“; „Позитано“ — отъ бул. „Царица Йоанна“ до бул. „Христо Ботевъ“; ул. „Алабинска“ — отъ бул. „Царица Йоанна“ до пл. „Македония“; „Парчевичъ“ — отъ чуката на тази улица до бул. „Христо Ботевъ“; „Ангелъ Кънчевъ“ — отъ ул. „Гр. Игнатиевъ“ до бул. „Патриархъ Ефтимий“; „Гр. Игнатиевъ“ — отъ ул. „Раковски“ до бул. „Евлоги Георгиевъ“; „Гурко“ — отъ ул. „Александъръ I“ до бул. „Евлоги Георгиевъ“ (Чл. 20 отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София). Тѣзи подробни чертежи, приподписани отъ министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и съхранявани въ Столичната голѣма община, съставляватъ нераздѣлна частъ отъ този законъ. Копие отъ тѣхъ се съхранява въ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Междуведомствена комисия, назначена отъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, ще определи кои отъ мѣроприятията по плана, съобразно сигнатуритѣ на сжщия, ще се извършатъ за смѣтка на Столичната голѣма община, кои — за смѣтка на държавата и кои — за смѣтка на общественитѣ (автономни) учреждения. Решението подлежи на одобрение отъ Министерския съветъ.

За бележка II. Сжществуващитѣ до одобрението на общия градоустройствен планъ (12 април 1938 г.) улични регулационни линии по бул. „Тутраканъ“ отъ пл. „Велика България“ до ул. „Тръска“ (юго-западна страна), м. „Захарна фабрика“; бул. „Клементина“ — отъ ул. „Индже войвода“ до околорѣстната линия (отъ дветѣ страни), м. „Разсадника“; ул. „Хъшове“ — отъ бул. „Клементина“ до ул. „Пчия“ (отъ дветѣ страни), м. „Разсадника“; ул. „Одринъ“ — отъ ул. „П. Нишавски“ до ул. „Капитанъ Андреевъ“ (отъ дветѣ страни), м. „Батолова воденица“; ул. „П. Нишавски“ — отъ ул. „Одринъ“ до Владайска рѣка (южна страна), м. „Батолова воденица“; ул. „Орландовци“ — отъ ул. „Сапунджийска“ до и презъ с. Орландовци (отъ дветѣ страни), м. „Индустриаленъ кварталъ“; бул. „Владайска рѣка“ — отъ ул. „П. Нишавски“ до ул. „П. Янковъ“ (юго-западна страна) и отъ „П. Янковъ“ до жѣлѣзнопѣтната линия (северо-западната страна), м. „Батолова воденица“; бул. „Тотлебенъ“ — отъ ул. „Д. Несторовъ“ до бул. „П. Славейковъ“ (северо-западна страна), м. „Крива-рѣка“; бул. „Кюстендилъ“ — отъ ул. „Кубратъ“ до ул. „Мъгленъ“ (северо-западна страна), м. „Хиподрома“; бул. „Кюстендилъ“ — отъ ул. „Нишава“ до ул. „Житница“ (юго-източна страна) и отъ ул. „Житница“ до ул. „Св. св. Кирилъ и Методий“ (отъ дветѣ страни), м. „Красно-село“; бул. „Царъ Борисъ III“ — отъ ул. „Каблешковъ“ до ул. „Родопи“ (юго-източна страна) и отъ ул. „Родопи“ до ул. „П. Колчаковъ“ (отъ дветѣ страни), м. „Красно село“; ул. „Нишава“ — отъ бул. „Кюстендилъ“ до ул. „Капитанъ Златевъ“ (юго-западна страна) и отъ ул. „Капитанъ Златевъ“ до жѣлѣзнопѣтната линия (отъ дветѣ страни), м. „Красно село“; ул. „Капитанъ Златевъ“ — отъ ул. „Г. Дѣлчевъ“ до ул. „Нишава“ (юго-източна страна), м. „Красно-село“; ул. „Каблешковъ“ — отъ ул. „Христо Ботевъ“ до бул. „Бъкстонъ“ (южна страна) и отъ бул. „Бъкстонъ“ до бул. „Витоша“ (отъ дветѣ страни), м. „Красно село“; бул. „Баучеръ“ — отъ пл. „Велчова завѣра“ до ул. „И. Хр. Та-

невъ" (отъ дветъ страни) и отъ ул. „И. Хр. Таневъ“ до ул. „Арх. И. Милановъ“ (северна страна), а отъ ул. „Арх. И. Милановъ“ до ул. „Пиринъ-планина“ (отъ южна страна), м. „Лозенецъ“; бул. „Златовръхъ“ — отъ пл. „Велчова завъра“ до бул. „Андрей Ляпчевъ“ (отъ западна страна), м. „Лозенецъ“; ул. „Ст. Михайловски“ — отъ пл. „Велчова завъра“ до бул. „П. Яворовъ“ (юго-западна страна), м. „Лозенецъ“; бул. „П. Яворовъ“ — отъ бул. „Андрей Ляпчевъ“ до ул. „Ст. Михайловски“ (юго-западна страна), м. „Лозенецъ“; бул. „Черни-връхъ“ — отъ бул. „Баучеръ“ до ул. „Мала-планина“ (отъ дветъ страни), м. „Лозенецъ“; ул. „Арсеналска“ — отъ пл. „Князь Кирилъ Преславски“ до ул. „Връхъ Вола“ (юго-източна страна), м. „Лозенецъ“; Цариградско шосе — отъ юго-източния край на боравата гора до желъзнопътната линия (отъ дветъ страни), м. „Царица Йоанна“; ул. „Веженъ“ — отъ ул. „Връхъ Вола“ до бул. „Черни-връхъ“ (отъ дветъ страни), м. „Лозенецъ“; ул. „Яворовъ“ — отъ бул. „Възраждане“ до ул. „Князь Кирилъ Преславски“ (отъ дветъ страни), м. „Слатински редуть“; бул. „Възраждане“ — отъ бул. „Князь Кирилъ Преславски“ до завоя на желъзнопътната линия (северо-източна страна), м. „Слатински редуть“; ул. „Каймакъ-чаланъ“ — отъ ул. „Вел. Атанасовъ“ до ул. „И. Драгостиновъ“ (отъ северната страна), м. „Слатински редуть“; ул. „Ильо Войвода“ — отъ ул. „В. Пътешковъ“ до ул. „Макаганъ“ (отъ северната страна), м. „Хаджи Димитъръ“; ул. „Черешово топче“ — отъ ул. „В. Пътешковъ“ до ул. „Ильо Войвода“ (отъ дветъ страни), м. „Хаджи Димитъръ“; бул. „Вл. Вазовъ“ — отъ ул. „Ильо Войвода“ до Слатинската рѣка (отъ дветъ страни), м. „Хаджи Димитъръ“; ул. „Рѣзбарска“ — отъ ул. „Бдинъ“ до пресѣчката на новопроектираната артерия презъ с. Райна Княгина къмъ м. „Соленика“ (юго-източна страна), м. „Индустираленъ кварталъ“; ул. „Ибъръ“ — отъ ул. „Орландовци“ до Владейската рѣка (северо-източна страна), м. „Малашевци“; ул. „Толстой“ — отъ „Суходолска рѣка“ до перпендикулярната чупка на Илиенското шосе (отъ дветъ страни), м. „Надежда“; бул. „Стефансонъ“ — отъ ул. „Мраморъ“ до ул. „Св. Илия“ (северната страна); ул. „Аспарухъ“ — отъ ул. „Ст. Караджа“ до ул. „Калотинъ“ (отъ дветъ страни), м. „Надежда“; ул. „Дрънова глава“ — отъ ул. „Василъ Левски“ до ул. „Кубратъ“ (отъ юго-източна страна), м. „Надежда“; ул. „Скопие“ — отъ ул. „Шросмайеръ“ до ул. „Подполковникъ Калитинъ“ (северната страна), м. „Фондови жилища“; ул. „Ал Екзархъ“ — отъ Орханйското шосе до ул. „Тодорини кукли“ (отъ дветъ страни), м. „Сухата рѣка“; ул. „Царъ Крумъ“ — отъ ул. „Василъ Левски“ до ул. „Опълченска“ (отъ дветъ страни), м. „Княжево“; ул. „Христо Ботевъ“ — отъ ул. „Опълченска“ до ул. „Черна“ (отъ дветъ страни), м. „Княжево“; ул. „Кубратъ“ — отъ бул. „Стефансонъ“ къмъ градъ Ломъ по цѣлото протежение (отъ дветъ страни), м. „Надежда“; шосе за Банка — отъ моста на Суходолската рѣка при станция „Орионъ“ по цѣлото протежение (отъ дветъ страни), м. „Модерното предградие“; ул. „Шросмайеръ“ — отъ ул. „Скопие“ до ул. „Гр. Доростолски“ (отъ дветъ страни), м. „Фондови жилища“; ул. „Враня“ — отъ ул. „Зайчеръ“ до бул. „Дим. Петковъ“ (отъ южната страна), м. „Баншиора“; ул. „Д-ръ Г. Калинковъ“ — отъ бул. „К. Величковъ“ до ул. „Хъшове“ (отъ южната страна), м. „Три уши“; бул. „Владейска рѣка“ — отъ ул. „Три уши“ до желъзнопътната линия (отъ дветъ страни), м. „Булина ливада“; ул. „Мъгленъ“ — отъ бул. „Тоглебенъ“ до ул. „Демиръ капия“ (отъ юго-западната страна), м. „Лагера“; ул. „Добруджански край“ — отъ ул. „Ивайло“ до бул. „Ст. Стамболовъ“ (отъ дветъ страни), м. „Еврейски гробища“; бул. „Ломско шосе“ — отъ бул. „Ген. Столетовъ“ до бензиновитъ резервоари (отъ дветъ страни), м. „Баншиора“; ул. „Малгара“ — отъ бул. „Карлъ Шведски“ до бул. „Дан. Николаевъ“ (отъ южната страна), м. „О. о. болница“; ул. „Кешанъ“ — отъ ул. „Хр. Ковачевъ“ до бул. „Д. Николаевъ“ (отъ северо-западната страна); Орханйското шосе — отъ подлѣза до моста на Слатинската рѣка (отъ дветъ страни), м. „Сухата рѣка“; ул. „Макаганъ“ — отъ ул. „Ильо Войвода“ до ул. „П. Хитовъ“ (отъ източната страна) и отъ ул. „П. Хитовъ“ до ул. „Г. Липранди“ (отъ западната страна) и отъ ул. „Г. Липранди“ до ул. „Тръскавецъ“ (отъ източната страна), м. „Хаджи Димитъръ“; ул. „Попова шапка“ — отъ ул. „Велчо Атанасовъ“ до ул. „Ат. Узунувъ“ (отъ южната страна); бул. „Овча-купель“ — отъ бул. „Царъ Борисъ III“ до новата желъзнопътна линия (отъ дветъ страни), м. „Овча-купель“; ул. „Царица Йоанна“ — отъ пл. „Бански“ до ул. „Домузъ-дере“ (отъ дветъ страни), м. „Овча-купель“; ул. „Домузъ-дере“ — отъ бул. „Тутраканъ“ до ул. „Св. св. Кирилъ и Методий“ (отъ дветъ страни), м. „Овча-купель“; ул. „Св.

св. Кирилъ и Методий“ — отъ бул. „Овча-купель“ до с. Княжево — края (отъ дветъ страни), м. „Овча-купель“; ул. „Каблешковъ“ — отъ бул. „Царъ Борисъ III“ до ул. „Ген. Тошевъ“ (отъ дветъ страни), м. „Красно село“; ул. „Завоя Черна“ — отъ ул. „Вега“ до бул. „Г. Маджаровъ“ (отъ дветъ страни), м. „Красно село“; ул. „Панагюрище“ — отъ бул. „Г. Маджаровъ“ до ул. „Батакъ“ (отъ дветъ страни), м. „Красно село“; ул. „Юмрукъ-чалъ“ — отъ бул. „Евлоги Георгиевъ“ до бул. „Черни-връхъ“ (отъ дветъ страни), м. „Долни Лозенецъ“; ул. „Св. Наумъ“ — отъ бул. „Черни-връхъ“ до ул. „Гребенъ-планина“ и отъ ул. „Св. Гора“ до бул. „П. Паскалевъ“ (отъ дветъ страни), м. „Долни Лозенецъ“; ул. „Бръстова“ — отъ бул. „П. Паскалевъ“ до ул. „Св. Наумъ“ (отъ дветъ страни), м. „Долни Лозенецъ“; ул. „Славиче“ — отъ ул. „Горски пътничъ“ до ул. „Люботрънъ“ (отъ дветъ страни), м. „Горни Лозенецъ“; Слатинското шосе — отъ кв. № 5, м. „Принцъ Кирилъ“ до с. Слатина (отъ дветъ страни); шосе Княжево—Бояна — отъ Княжево до Бояна (отъ дветъ страни); бул. „Ц. Борисъ III“ — презъ с. Княжево по цѣлото протежение (отъ дветъ страни) — се запазватъ. Въ едногодишенъ срокъ, по същитъ улици и булеварди, съ решение на засилената столична общинска управа, одобрено отъ министра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството, ще бъдатъ установени нови строителни линии.

Относно тѣзи нови строителни линии и строежитъ по тѣхъ ще се прилагатъ членове 20-а, 20-б, 20-в, 20-г, 20-д, алинеи първа, трета и четвърта, и 20-е отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София, съобразно съ строителнитъ правила за съответнитъ зони.

Забележка III. Членове 20-а до 20-е включително отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София съ съответно приложими и за новитъ строителни линии (установени съ чертежитъ м. 1:1.000 къмъ общия градоустройственъ планъ) и за строежитъ по тѣхъ, по улици: „Нишка“ отъ бул. „Мария Луиза“ до бул. „Христо Ботевъ“ и ул. „Раковски“ — за кварталитъ 504, 505 и 508.

Забележка IV. Посоченитъ въ градоустройствения планъ минимални размѣри на парцелитъ — 800 и 1.200 кв. метра (сигнатури на строителнитъ площи жълто и свѣтложълто) — се отнасятъ само за нови регулации въ неурегулирани досега терени или за нови регулации въ урегулирани, но незастроени до деня на влизане въ сила на този законъ терени. За останалитъ терени важи забележката къмъ чл. 81 отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София. Когато, обаче, въ самитъ скици по забележка I къмъ чл. 1 съ посочени минималнитъ размѣри на парцелитъ — задължителни сѫ, при всички случаи, тѣзи размѣри.

Подъ урегулирани, но незастроени терени по смисъла на предшестващата алинея се разбиратъ регулационни квартали, въ които половината или повече отъ парцелитъ сѫ незастроени. Застрояването съ второстепенни или съ временни постройки не се взема предвидъ.

Забележка V. Съ правилникъ, приетъ отъ Столичната общинска управа, одобрень, по докладъ на министра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството, отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ царски указъ — ще бъдатъ опредѣлени всички строителни правила (строителни линии къмъ улицата, строителни линии къмъ съседитъ, вътрешни и второстепенни постройки, минималенъ размѣръ на двора, височина на сградитъ, вътрешно разпределение на сградитъ, височина на помѣщенията и пр.) за строежитъ въ IV, V и VI (индустирални) зони, въ зонитъ и частитъ съ специално застрояване и въ зонитъ за застрояване съ специална голѣмина на парцелитъ по общия градоустройственъ планъ и неговитъ измѣнения и допълнения.

Съ сѣщия правилникъ ще бъдатъ опредѣлени и строителнитъ правила за строежитъ съ аркади по ул. „Князь Борисъ Търновски“, въ частта ѝ отъ пл. „Александъръ I“ до пл. „Бански“.

Правилникътъ трѣбва да бъде издаденъ въ едногодишенъ срокъ отъ влизане въ сила на този законъ.

§ 3. Следъ чл. 2 се прибавя следната

Забележка. Съ правилникъ, приетъ отъ Столичната общинска управа, одобрень, по докладъ на министра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството, отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ царски указъ — ще бъде опредѣлено какви строежи (видъ, размѣръ и пр.) и при какви условия ще се разрешаватъ, до изпълнение постановлението на чл. 3, върху имотитъ, за които по реда на чл. 3-а е било решено, че ще се създадатъ нови подробни регулационни планове.

Съ същия правилникът ще бъде определено какви строежи (видъ, размъръ и пр.) и при какви условия ще се разрешават върху имотитъ, които, съгласно съ подробните регулационни планове (чл. 3), се отреждат за мѣропритията по плана.

Съ правилника ще се предвиди разрешаването само на такива строежи, които (по видъ, размъръ, стойностъ и пр.) не биха затруднили прилагането на общия градоустройствен планъ.

Правилникътъ трѣбва да бъде издаденъ въ тримесеченъ срокъ отъ влизането въ сила на този законъ.

Обезщетение за отчуждение на имотитъ ще обгръща и действителната стойностъ на извършенитъ по горния редъ строежи. Обезщетението за строежитъ, при всички случаи, е въ тежестъ на Столичната голѣма община.

§ 4. Чл. 3, алинея първа, се измѣня така:

Въ 6-годишенъ срокъ отъ влизане на настоящата наредба-законъ въ сила, населенитъ мѣста, изброени въ чл. 2, трѣбва да се снабдятъ, по реда на закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ царство България, съ подробни регулационни планове (за улична и дворична регулации) въ мѣрка 1:2,000, 1:1,000, 1:500 или 1:250, съобразени задължително съ общия градоустройственъ планъ. Ако това не бъде сторено, подробнитъ регулационни планове се изработватъ и обявяватъ на заинтересуванитъ (членове 9, 10, 11, алинея първа, отъ закона за благоустройството) служебно отъ Министерството на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството, за смѣтка на съответната община.

По дѣлата, образувани по жалби противъ регулационнитъ проекти (чл. 19 отъ закона за благоустройството) се призовава като страна и Столичната голѣма община.

Предвижданията на общия градоустройственъ планъ, включени въ подробнитъ регулационни планове, сѫ неотмѣними по реда на чл. 11, алинея първа и втора, отъ закона за благоустройството.

§ 5. Следъ чл. 3 се прибавятъ следнитъ нови членове:

Чл. 3а. Комисията по чл. 9 отъ закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ царство България, попълнена съ директора на Архитектурно-градоустройствената дирекция, началника на кадастралното отдѣление и юрис-консулта при Столичната голѣма община, решава по принципъ за кои урегулирани досега квартали и части отъ квартали ще се създадатъ подробни регулационни планове, съобразени съ общия градоустройственъ планъ (чл. 3).

Комисията е длъжна да издаде незабавно решение при всѣко искане на строежъ въ кварталъ, който се засѣга отъ предвижданията по плана. Решението подлежи на одобрение отъ министра на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството. Т. определя задължително обекта на бъдещитъ подробни регулации.

Съ това решение се счита допустната и ревизия на съответнитъ регулации, като по отношение на останалитъ квартали и части отъ квартали съществуващитъ регулации запазватъ своето действие.

Чл. 3-б. Имоти, които, съгласно съ подробнитъ регулационни планове, се отреждатъ, изцѣло или частично, за мѣропритията по плана, могатъ, до деня на фактическото имъ заемане, да бждатъ предметъ на сдѣлки съ вещно-правно действие.

Всѣки последващъ приобретателъ има спрямо общината, държавата и съответнитъ обществени (автономни) учреждения правата и задълженията на своя праводателъ.

Чл. 3-в. Имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ предвижданията по общия градоустройственъ планъ, не могатъ да бждатъ предметъ на принудително изпълнение за дългове, възникнали преди датата на одобрение на плана (12 априлъ 1938 г.). Това се отнася и за подновяванията за дълговетъ.

Обстоятелството, че имотътъ се засѣга отъ предвижданията по плана, се удостоверява отъ Столичната голѣма община, въз основа на подробнитъ регулационни планове (чл. 3) или, ако такива още не сѫ създадени — въз основа на сравнение общия градоустройственъ планъ съ съществуващитъ регулации или кадастрални снимки.

Върху вземането на собственика заради отчуждение на имота, обаче, може да се налага запоръ.

Отъ действието на алинея първа се изключватъ задълженията по чл. 8 отъ наредбата-законъ за облекчение на дължницитъ и за заздравяване на кредита и по чл. 782, т. 3, отъ закона за гражданското сѣдопроизводство.

При публична продажъ на имота за дългове, възникнали следъ датата на одобрение общия градоустройственъ планъ, може да става присъединение къмъ изпълнителното производство за вземания отпреди тази дата.

Имотитъ по алинея първа, върху които тежатъ ипотечи отпреди датата на одобрение общия градоустройственъ планъ, се отчуждаватъ веднага и изцѣло отъ учрежденията, за чийто мѣропрития се касае — община, държава или други обществени (автономни) учреждения:

а) ако това поиска собственикътъ на имота, или

б) ако това поиска кредиторътъ, при виновна забава за изпълнение задълженията по съответния договоръ.

Отчуждението на имота става по силата само на решение на Столичната общинска управа, одобрено отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве — ако отчуждението е за смѣтка на Столичната голѣма община; по силата само на министерска заповѣдъ — ако отчуждението е за смѣтка на държавата; и по силата само на решение на органитъ, овластени да задължаватъ учреждениято — ако отчуждението е за смѣтка на автономно учреждение.

Отчуждениятъ имотъ се заплаща по неговата действителна пазарна цена отъ времето, преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройственъ планъ (26 януарий 1935 г.), кѣто, обаче, се държи смѣтка за повишението и намалението на цената, което не е последица на плана. Оценката се извършва по реда на чл. 27 и последващ отъ закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ царство България. Въ случая намиратъ съответно приложение и членове 39 и 41 отъ същия законъ.

Съ сумитъ, които трѣбва да се платятъ на собственика, се постѣпва съгласно съ чл. 10, алинея трета, отъ закона за привилегитъ и ипотекитъ.

Чл. 3-г. За урегулиранитъ досега и застроени имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ предвижданията по общия градоустройственъ планъ, не се плащатъ данѣцитъ по чл. 74, т. 1, отъ наредбата-законъ за градскитъ общини, чл. 72, т. 1, отъ наредбата-законъ за селскитъ общини и чл. 20, буква „А“, отъ наредбата-законъ за Столичната голѣма община.

За урегулиранитъ досега, но незастроени имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ предвижданията по общия градоустройственъ планъ, не се плащатъ данѣцитъ, такситъ и наложитъ по членове 74, т. 1, 74, т. 18, чл. 75, т. 7, и чл. 75, т. 13, отъ наредбата-законъ за градскитъ общини; членове 72, т. 1, 72, т. 17, 73, т. 7, и 73, т. 13, отъ наредбата-законъ за селскитъ общини и чл. 20, буква „А“, отъ наредбата-законъ за Столичната голѣма община.

Въ горнитъ случаи застрояването съ второстепенни или съ временни постройки, както и съ постройки по забележката къмъ чл. 2, не се взема предвидъ.

За неурегулиранитъ досега имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ предвижданията по плана (изключая случаитъ, когато тѣ сѫ включватъ въ застроенелна площъ) — не се плащатъ данѣци по членове 74, т. 1, и 74, т. 12, отъ наредбата-законъ за градскитъ общини и членове 72, т. 1, и 72, т. 11, отъ наредбата-законъ за селскитъ общини.

Горнитъ правила се прилагатъ отъ 1 януарий 1941 г.

Обстоятелството, че имотитъ се засѣгатъ отъ предвижданията по плана, се установява по способа, посоченъ въ алинея втора на предходния членъ отъ Архитектурно-градоустройствената дирекция при Столичната голѣма община.

Чл. 3-д. Членове 3-в. и 3-г. нѣматъ приложение относно имотитъ, за които съ общия градоустройственъ планъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София и настоящъ законъ сѫ установени нови строителни линии (чл. 1, забележка I, алинея втора, и забележка II и III отъ настоящъ законъ и чл. 20 отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София). Това, обаче, не изключва, по отношение на въпроснитъ имоти, приложението на чл. 20-д, алинея втора и трета, отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София. Сроковетъ „1942 г.“ и „1950 г.“ въ цитирания чл. 20-д, алинея трета, се измѣнятъ за този случай на „1945 г.“ и „1955 г.“

Чл. 3-е. Регулационни смѣтки за отчуждени и придадени мѣста по съществуващи до одобрението на общия градоустройственъ планъ регулационни планове въ квартали или части отъ квартали, за които ще бждатъ създадени нови подробни регулации (чл. 3-а) — се уреждатъ само ако мѣстата сѫ били фактически заети до деня на влизане въ сила на този законъ.

Уреденитъ досега регулационни смѣтки не се засѣгатъ отъ предходната разпоредба.

Съ съгласие на заинтересуванитъ собственици, регулационнитъ смѣтки за горнитъ мѣста могатъ да се уреждатъ и следъ влизане въ сила на този законъ.

3-ж. Столичната голѣма община може да отчуждава имотитѣ, за които по реда на чл. 3-а е било решено, че ще се създадат нови подробни регулации. Това право на общината може да бѣде упражнявано до момента на изпълнение постановлението на чл. 3.

Отчуждаването става по силата само на решение на засилената столична общинска управа, одобрено от министъра на вътрешнитѣ работи и народното здраве.

Отчужденитѣ имоти се заплащат по тѣхнитѣ действителни пазарни цени от времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройствен планъ (26 януарий 1935 г.), като, обаче, се държи сметка за повишенията и намаленията на ценитѣ, които не сѫ последица на плана. Оценката се извършва по реда на чл. 27 и последващи от закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България. Въ случая намиратъ съответно приложение и членове 39 и 41 от сѣщия законъ.

Председател Никола Логофетовъ: Има думата г-нъ министърътъ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

Министъръ Димитъръ Василевъ: (Отъ трибуната. Чете) Г-да народни представители! Законопроектътъ, който се представя днесъ на вашето внимание, колкото и да е малъкъ по размѣри, толкова е важенъ, не само за модерното градоустройство на нашата хубава и бързо растяща столица, но и за градоустройството на всички останали населени мѣста въ страната ни. Новото градоустройствено дѣло, което въ другитѣ културни страни е напреднало твърде много и е дало вече своитѣ положителни и благотворни резултати, у насъ е едва ли не въ зародиша на своето развитие. Още въ този зародишъ то срѣща страшна опозиция предвидъ на това, че е принудено да премине презъ много противоречиви нему интереси, които, обаче, изцѣло иматъ само частноправенъ или частноматериаленъ характеръ. Отъ гледна точка на общественитѣ интереси, градоустройственото дѣло трѣбва да бѣде съ всички сили подкрепено, защото то дири своето реализиране изключително въ духа на съвременното творчество, свързано съ социалното и стопанско развитие на градскитѣ и селскитѣ обществитѣ.

Развитието на нашитѣ градове и села е тѣсно свързано съ стопанското раздвижване въ страната ни, съ индустриализирането на градоветѣ ни и съ трансформацията на земеделското ни производство. Нашето стопанство стана стоково и то се свърза неразривно съ европейскитѣ пазари. Нашитѣ граждани и селяни иматъ вече свършено другъ менталитетъ. Тѣ не сѫ само груби производители на земеделски и други продукти, а живо се интересуватъ и отъ възможноститѣ и начинитѣ на тѣхния износъ и пласментъ. Създадениятъ по този начинъ материаленъ и културенъ досегъ съ културния европеецъ измѣниха у насъ разбиранията му за обществена и лична хигиена, за трудови и жилищни условия.

Тѣзи нови разбирания за формиитѣ и съдържанието на съвременния животъ измѣниха коренно разбиранията на нашия народъ за домашния му битъ, за вида на жилището и неговия дворъ, за улицитѣ, площадитѣ, общественитѣ строежи въ селищата му и изобщо за общата структура на последното.

Въ своето общо културно развитие ние не можехме да се развиваме успоредно съ развитието на другитѣ народи. Напротивъ, у насъ имаше достатъчно заложби и голѣмо желание не само да стигнемъ по-напреднатитѣ отъ насъ народи, но даже и да ги надминемъ. Затова нашето развитие вървѣше много бързо, почти стихийно, но безпланово, съпроводено съ много обществени злини и неправда, произлизащи отъ господството на частнитѣ или групови интереси, които биваха поставяни много често на преденъ планъ предъ общественитѣ интереси.

Така се сложи и създаването, и провеждането на техническото благоустройство на нашитѣ градове и села. То стана сѣщо така стихийно, безпланово, по начало поставено ужъ на почвата на общественитѣ интереси, обаче въ повечето случаи завършено съ огледъ на грубитѣ материални интереси на отдѣлни личности или на тия, които сѫ били близко до властта, имащи смѣлостта да я използватъ за своитѣ лични интереси.

До не преди много време регулационнитѣ планове на нашитѣ населени мѣста представляваха по-скоро узаконяване на старитѣ улични очертания, съ оправяне само на уличнитѣ строителни линии. Вървѣло се е винаги по линията на най-малкото съпротивление. Почти никога не сѫ вземани подъ внимание нито изискванията поне за ясна

и системна улична комуникационна мрежа, нито повелението на конфигурацията на терена, нито съотношението на уличната площъ къмъ общата застроителна площъ, нито гъстотата на застрояването въ връзка съ нуждата отъ зелени плоскости, нито общата хигиенична нужда на населеното мѣсто въ връзка съ опредѣлянето на индустриални квартали, нито общата архитектурична естетика на селището и т. н. и т. н.

Хаосътъ въ устройството на нашитѣ градове стана особено голѣмъ, когато следъ войнитѣ нещастнитѣ бѣжански маси се струпаха на главата на държавата и общинитѣ, и увеличената жилищна нужда и обща мизерия докараха до разграбването на маса общински земи, върху които започнаха да никнатъ като гъби, безъ планъ, безъ техническо ръководство, неугледни къщици, които бѣха всичко друго, но не и къщи за живѣне.

На това безсистемно устройване на нашитѣ градове, безспорно, трѣбваше да се тури край, защото то допринасяше твърде много и за физическото израждане и за социалното деградиране на широкитѣ обществени слоеве. Трѣбваше да се тръгне по пътя на разумното, целесъобразното и планомѣрно благоустрояване на нашитѣ градове и села, на тѣхнитѣ улици и площади, на общественитѣ и частни строежи.

Г-да народни представители! Нека тукъ да подчертаемъ, че първиятъ градъ, който се замисли за своето градоустройство, това бѣше нашата столица София. Нейнитѣ стѣпки въ това отношение дойдоха много късно и затова азъ смѣя да заявя, че всѣки, който би я сѣнналъ въ това отношение, върши спрямо бѣдшето на софийското население истинско престѣпление. (Димитъръ Пешевъ ръкоплѣска)

Азъ твърдя съ непоколебима увѣреностъ, че не могатъ да се намѣрятъ абсолютно никакви сериозни обществени мотиви, които да ни накаратъ да отложимъ, макаръ и за малко време, разрешаването на тази тѣй жизнена проблема за градоустройството на София. (Ръкоплѣскания отъ нѣкои народни представители) Тѣмко днешнитѣ трудни и сѣдбоносни времена изискватъ и тукъ да бѣдемъ готови, да бѣдемъ мобилизирани.

Всички отъ васъ сѫ имали възможността да видятъ фотографии или илюстрации на София отъ времето на освобождението. Тогава тя е била една малка паланка съ около 12-13 хиляди жители и е имала образа а едно голѣмо село. Нито улици, нито площади, нито водоснабдяване и канализация, нито освѣтление, нито лѣкъ колко-годе сносенъ частенъ строежъ. Всичко е имало отпечатъка на печалното петвѣковно робство, което е имало нищо общо съ каквато и да било култура.

Въ течение, обаче, само на нѣколко десетилѣтия ние виждаме нашата хубава столица въ съвсемъ другъ видъ. Тя е вече модеренъ европейски градъ, съ който ние достойно можемъ да се гордѣмъ и да се редимъ между европейскитѣ народи.

Едно, обаче, има, което ставаше причина за спѣването на по-нататъшното ѣ развитие. Това бѣше липсата доскоро на добре проученъ и съставенъ градоустройственъ планъ, възъ основа на който столицата ни да продължава да се развива по-бързо и по-лесно, съ огледъ на редъ социално-хигиенични, художествени, културни, стопански и благоустройствени изисквания.

За единъ периодъ отъ 60 години населението на столицата е нарастнало съ около 830%. Сега тя има едно население отъ около 380.000 жители, заедно съ присъединитѣ къмъ нея села.

За времето отъ 1900 до 1934 г. сградитѣ сѫ сѫ увеличили съ 379.1%, като само за единитѣ следъ войнитѣ отъ 1920-1926 г. тѣ сѫ сѫ удвоили. Това е епохата на безразборното заграбване, парцелиране и застрояване на свободнитѣ общински терени. Презъ тѣзи години сградитѣ сѫ сѫ увеличили отъ 12.668 за 1920 г. на 23.469 за 1926 г. Въ София сѫ изникнали 19 нови градски части, почти безъ всѣкаква органическа връзка съ централното ядро и съ площъ три пѣти по-голѣма отъ неговата.

За времето отъ 1920 до 1937 г. въ София сѫ създадени 311 индустриални заведения отъ всичко 370 — занаятчийскитѣ не влизатъ въ това число — създадени отъ освобождението до края на 1937 г.

Пакъ къмъ тази дата софийската индустрия се е намисляла въ съотношение 1:3 спрямо броя на индустриалнитѣ заведения въ цялата страна.

Застроителната площъ на града за половинъ вѣкъ се е увеличила съ 1.200%; отъ 2.5 кв. км. презъ 1881 г., тя е била 7 кв. км. презъ 1914 г., 30 кв. км. презъ 1934 г. и кръгло 48 кв. км. презъ 1938 г. въ деня на създаване Голѣма София съ нейната територия.

Въ течение само на половинъ вѣкъ нашата столица направи голѣмъ скокъ — отъ малка западна паланка къмъ голѣмъ оживенъ градски центъръ.

Както казахъ, това неимоверно разрастване на София е ставало почти безъ всѣкаквъ замисълъ, въ противоречие съ най-елементарни хигиенни, социално-благоустройствени, художествени, културно-стопански и други градоустройствени изисквания и при значителна загуба на материални ценности.

Нашата столица се е застроявала по закона за благоустройството, останалъ ни още отъ миналия вѣкъ, 1897 г., по благоустройствения правилникъ отъ 1914 г. и по сградно-полицейския правилникъ отъ 1924 г., които въкупомъ не даватъ никакво разрешение на проблемата за планоовото застрояване на населенитѣ мѣста.

Днесъ ние сме изправени предъ единъ градъ хаотично разпилянъ дори до политѣ на Витоша, съ застроителна площъ три пѣти по-голѣма отъ необходимата за днешното му население.

Улицитѣ въ София представляватъ срѣдно 15% отъ общата градска площъ. Въ отдѣлнитѣ квартали, обаче, този процентъ е много по-голѣмъ. Въ кварталъ „Булина ливада“ улицитѣ взематъ една повърхност отъ 35%; въ кварталъ „Батолова воденица“ — 30%; въ кварталъ „Царича Йоанна“ — 36% и пр.

Въ добре уредения градъ, обаче, улицитѣ трѣбва да представляватъ максимумъ 8% до 12% отъ общата градска повърхност. Само постигането — павиране и шосиране, заедно съ поставяне на бордюри — на толкова улици би наложило огромни разходи — приблизително около единъ милиардъ лева.

Нецелесобразното разширение и разпиляване на града създава и редица други излишни и грамадни разходи за канализация, водоснабдяване, освѣтление, трамвайна и отобусна мрежи и пр., които разходи при последна смѣтка трѣбва да се понесатъ пакъ отъ самитѣ граждани.

Горнитѣ разходи биха се още увеличили, като се вземе предвидъ, че нѣкои квартали сѫ разположени или върху мочурливи и често наводнявани терени, или върху терени значително отдалечени отъ съществуващата канална и водопроводна мрежи и пр.

Става ясно, че за благоустрояване на София въ днешния ѝ видъ ще бѣдатъ необходими милиардни срѣдства, изразходването на които въ повечето случаи не би било съ нищо оправдано.

Въ кооперативния строежъ следъ 1920 г. се вложиха приблизително шестъ милиарда лева. Издигаха се, обаче, сгради, които въ много отношения сѫ отрицание на всѣкаква идея за целесобразно жилищно устройство — сгради, разположени само на 1-50 м. отъ съседната граница и то съ калканни зидове на 20 или 30 м. дълбочина и при височина до 18-20 и 22 м. Нормата за 3 м. отстояние между сградитѣ е възмущавана отъ италианския граждански законникъ отъ 1865 г.

Парцелитѣ въ строителната частъ сѫ често съ най-неправилни форми, съ тѣли или остри ъгли, съ малко лице и квадратура, обикновено съ 200 м. повърхностъ и 8—10 м. лице, споредъ минимумитѣ на закона за благоустройство. Такива парцели, разбира се, много трудно могатъ да се застроятъ целесобразно въ архитектурно и стопанско отношение.

Именно съ това трѣбва да се обясни незастрояването и до днесъ съ нови, модерни сгради на най-оживения стопански центъръ — ул. „Търговска“, където парцелитѣ сѫ дори съ 100, 80 и 48 кв. м. повърхностъ и където е практически невъзможно да се направятъ стопански рентабилни и архитектурно поносими сгради.

При горната градска обстановка общиятъ градоустройственъ планъ на София се явява жизнена необходимостъ.

Макаръ и съ значително закъснение, той иде да оздрави столицата и да подчини развитието и изграждането ѝ на цѣлостна идея, съобразно многостраннитѣ градски нужди и при възможното най-пълно и най-целесобразно използване на вложенитѣ материални ценности — частни и обществени. Ето придобивкитѣ отъ него:

1. Планътъ поставя окончателна граница на застроителнитѣ градски плоскости за опредѣленъ бѣдещъ периодъ, съ което се отстраняватъ вреднитѣ последици отъ досегашното разпиляване на града.

2. Планътъ прави целесобразно разграничение на свободнитѣ, застроителни, залесителни и земеделски терени. Самитѣ застроителни плоскости сѫ разграничени на зони съ минимална квадратура на парцелитѣ.

3. Планътъ опредѣля кварталитѣ, които ще се преустроятъ и заздравятъ.

Тѣй като при сегашното нѣмъ състояние тѣзи квартали биха погълнали огромни срѣдства за направа на благоустройствени съоръжения, съставителтъ на плана е ималъ предвидъ създаването на съвсемъ нови жилищни квартали, при всички предпоставки въ тѣхъ за по-рационално и по-икономично жилищно устройство — по-голѣми парцели, по-малко улици и пр.

Разбира се отъ само себе си, че никоя къща не ще бѣде съборена, преди да бѣдатъ създадени и съответно устроени новитѣ жилищни квартали и преди да се заплати това, което ще се отчужди.

4. Планътъ най-сетне разрешава проблемата за съобщителната — пѣтна и желѣзопѣтна — мрежа на бѣдещата София, съобразно новото планоо разпределение и транспортнитѣ нужди; опредѣля мѣстата за създаване, респективно премѣстване и развитие на индустрията и пр.; опредѣля мѣстата за направа на казарми, летища и др.

Голѣмата частъ отъ изброенитѣ по-горе нужди сѫ съществували отъ дълги години. Въпросътъ за градоустрояването на София е занимавалъ общинскитѣ и държавни технически власти още преди балканската война, обаче къмъ неговото практическо разрешение се пристѣпва едва презъ 1934 г., когато XXIII обикновено Народно събрание гласува законъ за застрояване на столицата. Този законъ, поради събитията презъ м. май 1934 г., не бѣ промутиранъ, и съ малки измѣнения и допълнения бѣ издаденъ като наредба-законъ за застрояване на София, отъ 22 юний 1934 г. Именно по силата на тази наредба-законъ се създаде и постави въ действие софийскитѣ градоустройственъ планъ — наредба-законъ отъ 12 априлъ 1938 г.

Г-да народни представители! Отъ току-що казаното вамъ става напълно ясно, че градоустройствениятъ планъ на София не е дѣло на леки хрумвания, нито пакъ е планомания. Азъ не мога да устоя на изкушението да ви прочитирамъ гукъ мотивитѣ на бившия министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството г-нъ Вергилъ Димовъ, защото въ тѣхъ отлично се отразява онова схващане за нуждата отъ градоустройственъ планъ за столицата, което схващане ни кара сега да внасяме въ сѣщия узаконенъ вече планъ редъ нови подобрения.

Ето една само частъ отъ тия мотиви:

„Г-да народни представители! Известно ви е, че строежътъ на сградитѣ въ столицата се извършва съгласно закона за благоустройството на населенитѣ мѣста отъ 1897 г., последното измѣнение на който е отъ 1911 г. Този законъ, подъ чийто задължителни условия подгизатъ и ички строежи въ царството, можеше — макаръ и незадоволително — все още да регламентира за онова време застрояването на столицата. Но следъ войнитѣ, при ново-създаденитѣ условия, които направиха отъ малката София единъ градъ съ население надъ 300 хиляди души, застрояването по този начинъ става вече невъзможно. Сега се строи безъ да се държи смѣтка за нуждитѣ на бързо развивающа се голѣмъ градъ. Началата за спазване изискванията на хигиена, слънце, естетика, удобство на съобщенията, безопасностъ отъ пожаръ и земетресение, отстъпяха на безогледното надпреварване за строежъ. Така, при постановленията на единъ законъ, създаденъ преди близо 40 години, отговарящъ зле на изискванията и на тогавашното градоустройство, започна да се изгражда — изгражда се, за жалостъ, и сега — столицата на България.

Резултатитѣ отъ това сѫ налице: София е една отъ най-неблагоустроенитѣ столици въ Европа. Конкретно, липсата на общъ градоустройственъ планъ лиши града отъ най-необходимитѣ, съобразно ръста на населението, площади, паркове и градини и разпрострѣтъ сѣщия по-крайно неблагоприятни за бѣдещето развитие на сѣщия посоки. Все по тая причина движението отъ денъ на денъ все повече се задръства, предвидъ тѣснотата на главнитѣ съобщителни артерии отъ периферията къмъ центъра. Допустанахъ се въ града улици съ невѣроятна малка ширина — до 8 м., при височина на сградитѣ 5, 6 и 7 етажъ. Граничнитѣ линии, въпрѣки това, си останяха 3 м. отъ постройка до постройка, което при височина на къщитѣ до 22 м. е пълно отрицание на хигиена и безопасностъ. Застрояването, отъ друга страна, на 75% отъ цѣлата площъ на парцелитѣ и задължението по законъ да се оставя празенъ незастроенъ дворъ 25% е несъществуваща почти никѣде градоустройствена система. Резултатитѣ отъ нея — пълна запушеностъ на кварталитѣ, липса на всѣкаквъ дворъ, създаване верѣждъ къщитѣ тѣсни и малки дворчета, огнища за зараза — взематъ все повече и повече характера на голѣмо социално зло. Като се прибави къмъ това и неспирающия масовъ строежъ на кооперативни блокове и естествениятъ прирастъ на града, лесно е да си

представимъ, г-да народни представители, нерадостната картина и грамадната опасност, която се чертае за бъдещето на Голъма София.

Съ настоящия проект, който представямъ на вашето просвѣтено обсъждане, се цели, въ изграждането на София да се приложатъ всички съвременни изисквания за устройването на модерните голъми градове, като се е държало смѣтка и за съществуващото положение и специфичните условия у насъ.

Настоящиятъ законопроектъ цели създаването на генераленъ градоустройственъ планъ, какъто досега столицата нѣма. Съ изготвянето на такъвъ по начина, посоченъ въ членове 1 до 6 отъ проекта, последната ще разреши радикално въпроса за своята всѣки день нарастваща комуникация, проблемата за посокитъ, по които ще се простира градътъ, нуждата отъ вътрешни и външни паркове и градини, както и очертаване индустриални зони.

Ето такива сѫ били здравитѣ схващания за градоустройствения планъ на София и преди 19 май 1934 г.

Г-да народни представители! Както виждате, въ мотивитѣ къмъ законопроекта на г-нъ Вергилъ Димовъ е казано, че градоустройствениятъ планъ на София ще се изготви по начина, посоченъ въ членове 1 до 6. А съгласно съ тия членове, градоустройствениятъ планъ, добитъ чрезъ конкурсъ, влиза въ сила веднага следъ утвърждаването му съ царски указъ. Ето това бѣше така, когато демократическитѣ идеи доминираха въ управлението на страната, а съгласно съ действащата наредба-законъ, изработена и приета въ времена, когато ужъ тия идеи останаха малко на заденъ планъ, ние виждаме, че се предвижда, преди поставянето на плана въ действие, неговото одобрение отъ Столичната община, отъ министъра на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството и, най-сетне, узаконяването му отъ Народното събрание — пътища много по-демократични, отколкото тия преди 19 май 1934 г.

Независимо отъ всичко това, изработването на сега действащия градоустройственъ планъ на София е станало при ценното указание и прѣкото съдействие на всички заинтересувани въ него държавни ведомства, като Министерството на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството, Министерството на вътрешнитѣ работи, Министерството на войната, Министерството на жѣлѣзницитѣ, Министерството на просвѣщенieto, Министерството на търговията, промишлеността и труда, Св. Синодъ, Дирекцията на народното здраве и др.

Но не е само това, което сложи изработването и одобренieto на градоустройствения планъ на София, тъй да се каже, на по-демократични начала. Даже следъ неговото узаконяване Софийската общинска управа даде възможност на софийското гражданство да направи своитѣ възражения срещу плана, и въ редъ заседания на общинския съветъ, следъ разглеждането на множество такива възражения, реши да се приеме една частъ отъ тѣхъ, и планътъ да се поправи и подобри съобразно приетитѣ възражения.

Въ връзка съ това азъ считамъ за неизлишно да ви съобща, че въ страната на най-голѣмата свобода и демокрация, Франция, гдето се счита, че градоустройството е редъ, система, разумъ и икономия, а не луксъ, областното градоустройство, градоустройството на Парижката област бѣха одобрени съ законни-декрети. Тѣзи декрети сѫ издадени въ рамките на пълномощията, дадени съ законъ отъ 8 юний 1935 г. на кабинета Лавалъ за предотвратяване на спекулативнитѣ сдѣлки въ страната. Че единъ градоустройственъ планъ предизвиква спекулативни сдѣлки, ние виждаме това да се потвърждава отъ сдѣлките съ мѣстата около София, развили се само възъ основа на слухове за предвижданията на плана Мусманъ.

Г-да народни представители! Внасянето на настоящия законопроектъ се наложъ главно отъ нуждата да се одобрятъ приетитѣ отъ Столичния общински съветъ подобрения и измѣнения на общия градоустройственъ планъ. Съ тѣзи поправки на плана, неговитѣ първоначални предвиждания се съкращаватъ въ сумъ съ около 1/6 и се правятъ голѣми облекчения на собственицитѣ. Отъ действията на плана се освобождаватъ 1461 урегулирани парцели и 180 парцели само съ общинска парцелация, както и единъ голѣмъ брой неурегулирани имоти — общо 1579 декара.

Поправките сѫ резултатъ на подробни прѣговори по плана, направени отъ съответнитѣ служби при общината, въ връзка съ конфигурацията на терена, възможността за прокарване на предвиденитѣ строителни артерии, наличнитѣ благоустройствени съоръжения и опѣзи, които би било необходимо да се направятъ въ бъдеще при реализирането на плана, художествения ефектъ на предлага-

нитѣ разрешения, социалното положение на населението въ кварталитѣ и мѣстноститѣ, засегнати отъ плана, и пр.

Поправките се изразяватъ предимно въ значително съкращение на зеленитѣ плоскости, предвидени за стопански цели или за горски и паркови посаджения, както и въ разширение режима на тѣхното използване.

По този начинъ се постига: първо, значително увеличение на площта на земеделскитѣ терени за смѣтка на парковетѣ и горскитѣ посаджения; второ, възвръщане на известни, предвидени за бъдещи застройкивания, терени къмъ тѣхното първоначално предназначение — работна земя; трето, възвръщане на известни, предвидени за зелена площ, имоти къмъ тѣхното първоначално предназначение — за строителна площ; четвърто, намаление площта на теренитѣ, преминаващи въ публично-правното имущество на общината и държавата.

Общо съкращенията възлизатъ на сума 240.000.000 л. отъ всичко 1.529.000.000 л., на колкото би възлѣзла сумата за отчужденията по плана — въ тежестъ на общината около 1.000.000.000 л. и въ тежестъ на държавата около 500.000.000 л. Сумата 1.529.000.000 л. е изчислена споредъ данъчната оценка за 1935/1940 г., увеличена съ 30%.

Поправките се отнасятъ въ по-голѣмата имъ частъ до урегулирани терени на сума около 210.000.000 л. отъ цѣлата сума на реализиранитѣ икономии 240.000.000 л., което показва, че облекченията, които произлизатъ отъ тѣхъ, сѫ всмѣхност много по-голѣми, отколкото би могло да се смѣди възъ основа на цифритѣ.

Всички проектирани промѣни сѫ градоустройствено оправдани и въ съгласие съ основната идея на плана. За тѣхъ е даъ благо даитно мнение и авторътъ на плана г-нъ професоръ Адолфъ Мусманъ. Съ тѣзи промѣни новиятъ градоустройственъ редъ, който е необходимостъ за столицата, ще стане по-лесно осъществимъ отъ гледище на финансовитѣ, социалнитѣ и благоустройственитѣ предпоставки за извършване на предвиденитѣ мѣроприятия.

Измѣненията и допълненията на плана, съгласно съ скитѣ по забележка първа, алинея първа къмъ чл. 1, съставляватъ само частъ отъ облекченията, които се правятъ за засегнатата частна собственост.

Множество други урегулирани имоти се освобождаватъ отъ действието на плана по силата на забележка втора — нова — къмъ чл. 1, която гласи: „Съществуващитѣ до одобрението на общия градоустройственъ планъ улични регулационни линии по изброенитѣ улици и булеварди се запазватъ. Въ едногодишенъ срокъ по смѣтитѣ улици и булеварди, съ решение на засилената Столична общинска управа, одобрено отъ министъра на общественитѣ сгради, пътищата и благоустройството, ще бѣдатъ установени нови строителни линии. Относно тѣзи нови строителни линии и строежитѣ по тѣхъ ще се прилагаатъ членове 20-а, 20-б, 20-в, 20-г, 20-д, алинея втора, трета, четвърта, и 20-е отъ наредбата-законъ за застрояване на столица София, съобразно съ строителнитѣ правила за съответнитѣ зони“.

Това ще рече, че предвиденото по плана разширение на посоченитѣ улици и булеварди чрезъ цѣлостното или частично отчуждение на прилежащитѣ имоти се отменява, като за смѣтитѣ имоти ще бѣде установенъ само новъ строителенъ режимъ, аналогиченъ на строителния режимъ, съществуващъ генерално за втора и трета строителни зони на столицата. Въ тѣзи зони постройките се разполагатъ по правило на 2 м. и 5 м. вънтрѣ отъ уличната регулационна линия — членове 21 и 22 отъ наредбата-законъ за застрояване на столица София — и на режима, установенъ съ измѣненieto на наредбата-законъ за застрояване на София отъ 1937 г. — чл. 20 за осемъ улици на стария градъ: „Графъ Игнатиевъ“, „Гурко“, „Парчевичъ“, „Ангелъ Кичевъ“, „Алабинска“, „Позитано“ и „Царъ Симеонъ“.

Мѣстото между уличната регулационна и строителна линия остава частна собственост. То се взема предвидъ при изчисление размѣра на двора. Новитѣ постройки, които до 1945 г. биха били разположени на установенитѣ строителни линии, се освобождаватъ отъ всички държавни и общински строителни такси и отъ данѣкъ сгради до 1955 г. Ако нѣкога мѣстото между уличната регулационна и строителна линия бѣде отчуждено, то ще се заплати отъ общината по общия редъ. Дотогава то остава на собственика на къщата.

Г-да народни представители! Съ измѣненieto на чл. 1, алинея трета, се внася яснота и точностъ въ определяне правната смѣхностъ на общия градоустройственъ планъ. Съгласно съ новия текстъ, общиятъ градоустройственъ планъ въ мѣрка 1:20.000, 1:10.000 и 1:5.000 е задължителна регулационна основа за изработване на подробни регулационни планове на населенитѣ мѣста, посочени въ чл. 2; въ момента той нѣма отчуждително действие върху съответнитѣ недвижими имоти.

Въ одобрения масштаб 1:5.000 градоустройственият планъ е само единъ регулационенъ скелетъ. Той не съдържа означения на отделни недвижими имоти. Той ще се проектира върху съответните имоти и ще се попълни съ съдържание по пътя на създаване подробните регулационни планове въ мѣрка 1:2.000, 1:1.000 и 1:500 или 1:250, които планове ще се поставятъ въ действие съгласно съ закона за благоустройството, т. е. съ прѣкоето участие на всички засегнати собственици и съ изчерпване реда на обжалване предъ съответните сѣдебни и сѣдебно-административни инстанции. Тукъ, разбира се, ще се търсятъ също най-безболезнените за гражданите и най-икономичните за колективитета — община и държава — разрешения и нови приспособявания.

Прочее, правните последици на единъ завършенъ регулационенъ планъ общиятъ градоустройственъ планъ ще произведе следъ създаването на съответните подробни регулации (чл. 3). Планътъ, обаче, е правно задължителенъ. Той не може да има само „идейна“ сила, защото така той ще стане само една бѣла книга. Неговите предвиждания трѣбва непременно да се включатъ въ подробните регулационни планове. Същите предвиждания сѣ неотмѣними по реда на обжалване съответните подробни регулационни планове. Тѣ могатъ да се отмѣнятъ или измѣнятъ само по реда на чл. 16 отъ закона за благоустройството (нова алинея четвърта къмъ чл. 1).

Новиятъ градоустройственъ редъ трѣбва да бѣде не само задължителенъ, но и да се радва на поне относителна устойчивостъ. Нищо не би допринесло повече за компрометиране на едно градоустройствено дѣло, отколкото прибързанитъ — плодъ на увлечения и временни настроения и необосновани отъ техническо гледище — промѣни. Ето защо въ проекта се предвижда, че измѣненията на плана по чл. 16, буква „б“, въ общественъ интересъ могатъ да ставатъ не по-рано отъ истичане на 15 години отъ влизане на този законъ въ сила. Предполага се, че само въ по-дълъгъ периодъ отъ време общественитъ нужди биха еволюирали по начинъ да дадатъ отражение и върху облика на предприетитъ градоустройствени преобразувания. Независимо отъ това, предвижданията на плана ще получатъ своята истинска оценка въ процеса на самитъ проучвания за тѣхното осъществяване, което също ще стане въ течение на редица години.

При форсмажорни обстоятелства, обаче, както и поради допустимитъ грѣшки, планътъ може да бѣде измѣняванъ въ всѣко време. Хипотезата на непълнота е изключена (чл. 16, буква „в“), тъй като по естеството си градоустройственият планъ е само задължителна и неотмѣнима регулационна основа, но не и завършенъ регулационенъ планъ — той не съдържа означение на отделни недвижими имоти.

Необходимо е изрично да се предвиди, че членове 20а до 20е включително отъ наредбата-законъ за застрояване на столица София сѣ съответно приложими и за установенитъ сѣ общия градоустройственъ планъ нови строителни линии по улици: „Нишка“, отъ бул. „Мария Луиза“ до бул. „Христо Ботевъ“, и ул. „Раковски“ — за кварталитъ 504, 505 и 508. Това става съ нова забележка III къмъ чл. 1.

Съ забележка I, алинея втора, къмъ чл. 1 се прибави едно допълнение по-скоро съ пояснително значение на общия градоустройственъ планъ въ съгласие съ разпоредбата на чл. 20 отъ и редбата-законъ за застрояване на ст. София.

Всѣки новитъ строителни линии по въпроснитъ 8 улици бѣха установени въ пълно съгласие съ проекто-предвижданията на градоустройствения планъ на професоръ Мусманъ. По онова време планътъ бѣше вече почти окончателно изработенъ и понеже съществуваше опасностъ да се направятъ междувременно голѣми строежи — пощенска палата, Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве — по старитъ линии, това предвиждане на плана получи законна сила съ измѣнението на наредбата-законъ за застрояване на София отъ 1937 г. При одобрението на градоустройствения планъ, обаче, е пропуснато да се одобрятъ и подробни чертежи съ означение на точнитъ отстъпи отъ уличнитъ регулационни линии за въпроснитъ нови строителни линии. Тѣзи подробни чертежи се създаватъ сега.

Г-да народни представители! Досегашнитъ проучвания на Столичната голѣма община въ връзка съ изработването на подробнитъ регулации сѣ показали, че съблюдаването на предвиденитъ въ легендата на плана минимални размѣри на парцелитъ за известни застроителни площи — 800 квадратни метра и 1.200 квадратни метра — ще предизвика голѣми трудности въ кварталитъ съ съществуваща вече регулация. Ще се

наложи събирането въ едно на два и повече застроени вече парцели, което, очевидно, е нежелателно. Ето защо необходимо е, въ съгласие съ забележката къмъ чл. 81 отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София, да се предвиди, че въпроснитъ сигнатури на плана важатъ само за нови регулации въ неурегулирани досега терени или за урегулирани, но незастроени до деня на влизане въ сила на закона терени — забележка IV къмъ чл. 1.

За известни строителни зони и общия градоустройственъ планъ — IV, V и индустриални зони, зони и части съ специално застрояване и пр. — не съществуватъ строителни правила. Това създава голѣми прѣчки за строежитъ и изобщо за правилното използване на имотитъ. Ето защо налага се уреждането и на този въпросъ. Съответнитъ строителни правила ще бѣдатъ предвидени въ единъ публично-административенъ правилникъ, одобренъ отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ царски указъ.

Съ забележката къмъ чл. 2 се урежда въ интереса на засегнатитъ собственици преходнитъ строителенъ режимъ до момента на създаване подробнитъ регулации и сетне — до момента на фактическото заемане на имотитъ за мѣроприятия по плана. Предвижда се разрешаването на строежи, които по-късно по видъ, размѣръ, стойностъ и пр. не биха създали затруднения за прилагането на плана и които междувременно ще дадатъ възможностъ за по-добро използване на засегнатитъ имоти.

Обезщетението за отчуждение на имотитъ ще обгръща действителната стойностъ на извършенитъ по горния редъ строежи. Тѣзи строежи, прочее, ще се плащатъ. Обезщетението ще бѣде при всички случаи въ тежестъ на Столичната голѣма община, следователно, и въ случай, когато постройката е била направена върху подлежащъ на преурегулиране теренъ — алинея първа на забележката — и впоследствие е била придадена къмъ съседенъ частенъ парцелъ.

Видътъ, размѣрътъ и пр. на строежитъ ще бѣдатъ определени въ одобренъ отъ Министерския съветъ и утвърденъ съ царски указъ правилникъ.

Предвидениятъ въ чл. 3, алинея първа, тригодишенъ срокъ за изработване на подробнитъ регулации въ мѣрка 1:2.000, 1:1.000, 1:500 или 1:250, съобразени съ предвижданията на плана, се оказва недостатъченъ. Ето защо той се увеличава на шестъ години. Предвижда се възможността, Министерството на общественитъ сгради, пѣтициата и благоустройството да влѣзе въ ролята на съответнитъ общини и благоустройствени органи, ако последнитъ въ посочения срокъ не изпѣлятъ постановленията на чл. 3.

По дѣлата, образувани по жалби противъ регулационнитъ проекти (чл. 19 отъ закона за благоустройството) се призовава като страна и Столичната голѣма община. Въ случая общината ще играе ролята на пазителъ на градоустройствения интереси, които, очевидно, сѣ ангажирани и при спороветъ по дворишни регулации.

Въ алинея трета, нова, на чл. 3 се доразвива принципътъ, легналъ и въ измѣнението на чл. 1, алинея трета, отъ закона, а именно, че градоустройственият планъ е задължителна регулационна основа за създаване на подробнитъ регулации и че той е неотмѣнимъ по реда на чл. 11 отъ закона за благоустройството.

Г-да народни представители! Съ чл. 3а, новъ, се предвижда, комисията по чл. 9 отъ закона за благоустройството, попълнена съ директора на Архитектурно-градоустройствената дирекция, началника на кадастралното отделение и юрисконсулта при Столичната голѣма община, да решава по принципъ, за кои урегулирани досега квартали и части отъ квартали ще се създаватъ нови подробни регулации, съгласно съ чл. 3. Решението трѣбва да се издаде незабавно при всѣко искане за строежъ въ кварталъ, който се засѣга отъ предвижданията по плана. Съ това ще се опредѣли веднага обсегътъ на произтичащата по законъ ревизия на съществуващитъ регулации и ще може да се разреши свободното застрояване на имотитъ, които, макаръ и да подпадатъ въ кварталъ, засегнатъ отъ плана, не ще бѣдатъ обектъ на преурегулиране.

Съ чл. 3б новъ се предвижда, че имоти, които, съгласно съ подробнитъ регулационни планове, се отреждатъ — изцѣло или частично — за мѣроприятия по плана, могатъ до деня на фактическото имъ заемане да бѣдатъ предметъ на сдѣлки съ вещноправно действие, т. е., че същите могатъ да бѣдатъ продавани, замѣнявани, дарявани и ипотекирани. Всѣки последващъ приобретателъ ще има прямо общината, държавата и съответнитъ обществени (автономни) учреждения правата и задълженията на своя праводателъ.

Следователно, имотитѣ, отредени за обществена нужда, се поставят и при режима на самитѣ подробни регулационни планове до момента на фактическото имъ заемане за предвиденитѣ мѣроприятия въ гражданска циркулация. Тази законодателна мѣрка, редомъ съ другитѣ предвидени облекчения, ще бѣде отъ най-голъмо значение за запазване стопанската стойностъ на имотитѣ.

Съ чл. 3-в новъ се предвижда, че имоти, които изцѣло или частично се засѣгатъ отъ предвижданията по общия градоустройственъ планъ, не могатъ да бѣдатъ предметъ на принудително изпълнение за дългове, възникнали преди датата на одобрение плана — 12 априлъ 1938 г. Тѣзи дългове сѣ били сключени при друга стопанска конюнктура и, ако се допусте публична продажба на имота, съществува опасностъ да се получи неизгодна за дължника цена и той да бѣде несправедливо ошетенъ. Независимо отъ това, понеже единъ день отчужденитѣ имоти ще бѣдатъ заплащани по действителни пазарни цени, сѣщитѣ междуременно могатъ да станатъ предметъ на спекула въ вреда както на общественитѣ, така и на частнитѣ интереси.

Вземанията, на които законодателятъ е далъ предимство въ чл. 8 отъ закона за облекчение на дължницитѣ и чл. 782, точка трета, отъ закона за гражданското сѣдопроизводство, сѣ изключени и тукъ отъ действието на закона.

Интереситѣ на ипотечарнитѣ кредитори сѣ защитени съ разпоредбитѣ на алинея пета и последващи на текста.

Ипотечнитѣ тежести отпреди 12 априлъ 1938 г. върху имоти, които се засѣгатъ отъ предвижданията по плана, възлизатъ въ този моментъ на около 30.000.000 л.; цифрата се отнася за голѣма София, но безъ Слатина, Княжево и Горна-бана и безъ ипотечнитѣ вземания на Българската ипотечарна банка, която до този моментъ не е дала исканитѣ сведения.

Отчуждението на имоти, ако такова се наложи, ще стане по действителни пазарни цени, отъ времето преди да се е почувствувало влиянието на общия градоустройственъ планъ — 26 януарий 1935 г. — като, обаче, се държи смѣтка за повишението и намалението на ценитѣ, което не е последица на плана. Следователно, въ понятието „действителна пазарна цена“ се включва естествено повишение на ценността на недвижимитѣ имоти, а се елиминира внезапното повишение, произлязло изключително отъ мѣроприятията по плана или дори само отъ неговото обявяване.

Датата 25 януарий 1935 г. е деньтъ на възлагане на професоръ Мусманъ изработването на градоустройствения планъ. Предполага се, че отъ този моментъ сѣ станали официално известни общитѣ идеи, които ще легнатъ въ основата на плана.

Съ чл. 3-г новъ се предвиждатъ чувствителни облекчения отъ данъчно естество за собственицитѣ на засегнатитѣ имоти. Облекчителнитѣ мѣрки по членове 3-в и 3-г нови нѣматъ приложение относно имотитѣ, за които сѣ създадени нови строителни линии, тъй като въ случая не се прибѣгва до никакво отчуждение. Независимо отъ това, за въпроснитѣ имоти съществува специаленъ облекчителенъ режимъ (Членове 20-а до 20-е отъ наредбата-законъ за застрояване на ст. София).

Съ чл. 3-е новъ се дава право на общината да отчуждава имотитѣ, за които по реда на чл. 3-а е било решено, че ще се създадатъ нови подробни регулационни планове. Съ това се цели да се усъществи изработването на подробнитѣ регулации. Следъ отчуждаване на имотитѣ, общината ще може свободно да ги пререгулира. Този текстъ ще намѣри приложение главно въ гѣсто застроенитѣ досега квартали, пререгулирането на които, при спазване разпоредбитѣ на закона за благоустройството, ще предизвика значителни смущения за частната собитвеностъ, независимо отъ трудността въобще по този редъ да се създаде единъ издържанъ регулационенъ планъ.

Г-да народни представители! Настоящиятъ законопроектъ ще бѣде последванъ отъ законопроектъ за прилагането на общия градоустройственъ планъ, който ще урежда цѣлостно материята въ връзка съ извършване на предвиденитѣ мѣроприятия, а именно: програмата и срокътъ за осъществяване на плана, начинътъ на заплащане отреденитѣ за обществени нужди имоти, събирането на повишената стойностъ, произлязла прѣко и изключително отъ мѣроприятията по плана или дори само отъ неговото обявяване, борбата съ спекулата съ мѣстата и пр. Въ този законъ сѣщо ще бѣде дадена пълна и ефикасна защита на засегнатитѣ частни интереси.

Съ настоящия законопроектъ, обаче, не се изчерпватъ подобренията, които могатъ да се направятъ въ градоустройствения планъ на София. Напротивъ, сега се уза-

конява първата стѣпка по пътя на тия подобрения, които особено ще се очертаятъ, следъ като Софийската голѣма община ще има нарѣзка подробнитѣ регулационни планове въ по-едъръ мащабъ.

Азъ ви моля да гласувате законопроекта, защото така вие ще дадете благотворенъ тласъкъ на софийската общинска управа, за да се движи по тоя пътъ на подобрения на градоустройствения планъ на столицата ни, а, следователно, и къмъ подобрене общото благосъстояние на софийското гражданство.

Къмъ почитаемата софийска общинска управа отправямъ настоятелно апела, колкото се може по-скоро да привърши работитѣ по изготвянето на подробнитѣ регулационни планове въ по-едъръ мащабъ, като никогата не се откъсва отъ мисълта, че всички бѣдещи подобрения, които ще се направятъ въ сегашния узаконенъ градоустройственъ планъ на София, трѣбва да бѣдатъ съ направление да го очистятъ отъ неговия американизъмъ, ако такъвъ съществува въ споменатия планъ, и го приспособятъ къмъ нашитѣ родни условия и възможности. Само така този планъ ще се реализира по-бързо, по-безболезнено, само така той по-скоро ще започне да служи на своето огромно благотворно предназначение. (Продължителни ржкоплѣскания. Министъръ Василевъ благодаритъ съ поклонъ на народнитѣ представители)

Крумъ Митаконъ: Г-не председателю! Моля да ми се съобщатъ, защо съмъ пререпенъ. Азъ бѣхъ записанъ първи по редъ въ списъка, и три заседания редътъ така вървѣше, а сега съмъ поставенъ десети по редъ, за да не мога да се изкажа по законопроекта.

Председателъ Никола Логофетонъ: (Звъни) Моля Ви се! Има думата народниятъ представителъ г-нъ Ангелъ Държански.

Крумъ Митаконъ: Г-не председателю! Протестирамъ, че ми се отнема думата, като Софийски народенъ представителъ, да се изкажа по законопроекта.

Ангелъ Г. Държански: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Сезирани сме съ единъ законопроектъ за одобрение на известни измѣнения, които се прокарватъ въ така наречения общъ градоустройственъ планъ на столицата. Ако е въпросъ за измѣнения, които биха подобрили градоустройствения планъ, който е изработенъ за столицата, всѣки би дигналъ ржка. Но, г-да народни представители, азъ смѣтамъ, че онова, което се прави съ така наречения градоустройственъ планъ Мусманъ, иде въ едно време, въ което повече отъ всѣкога се налага да се избѣгнатъ каквито и да било дразнения на столичното гражданство — на ония, които живѣятъ въ града и около града. Ако може да се говори за моментъ, въ който трѣбва да има истинско и пълно сплотяване, въ който всѣко дразнене би било вредно, това е именно настоящиятъ моментъ.

Г-да народни представители! Околността на София, софийскитѣ села, се населяватъ отъ хора, които вземаха участие по време на дветѣ войни, които България изживѣ, числейки се въ така наречена а желѣзна дивизия. Азъ смѣтамъ, че когато се намираме въ единъ моментъ толкова решителенъ, когато ще бѣдемъ поставени пакъ въ положение да викаме подъ знамената ония, които бѣха въ така наречената желѣзна дивизия, ще трѣбва да се направи всичко възможно, сѣщитѣ тия хора да не бѣдатъ дразнени, а точно обратното — да бѣдатъ приобщени къмъ общата държавна и национална кауза. Необходимостта отъ спокойствие е толкова наложителна, та смѣтамъ, че не е необходимо да се говори повече по нея.

Г-да народни представители! Привърженицитѣ на градоустройствения планъ изхождатъ отъ положението, че столицата наистина се нужд. отъ градоустройственъ планъ, какъвто досега липсваше. Не само тѣ, и ние, и всички, ще трѣбва да направимъ признание, че столицата има нужда отъ градоустройственъ планъ. Но, г-да народни представители, когато правя тая декларация, веднага ще трѣбва да прибавя: единъ градоустройственъ планъ, който разрешава всички благоустройствени, хигиенични и т. н. въпроси за столицата, трѣбва да държи смѣтка за нуждитѣ, за възможноститѣ, за бита на населението въ столицата и около столицата и най-вече за податнитѣ сили на столичното население и онова, което населява селата около столицата. Ако има нѣщо, което да повлияе най-голъмо негодуване, най-голъмо брожение срещу този градоустройственъ планъ, това сѣ не само техническитѣ

и правни въпроси, които се засягат с него, но между другото най-същественният въпрос е отъ чисто финансово естество.

Прави се възражение отъ господа ораторитъ и привържениитъ на градоустройствения планъ: столицата се застроива по хаотиченъ пътъ, никакъвъ редъ нѣмаше при застрояването на столицата; създадоха се маса нови квартали, и държавата, заедно съ общината, бѣше поставена въ положението да санкционира едно разграбване на общинска мера, какво то никѣде въ свѣта нѣмало.

Г-да народни представители! Че наистина презъ последнитъ години, особено отъ войната насамъ, столицата се разраства по единъ начинъ неестественъ, по натиъзъ прогивенъ на всички градоустройствени, благоустройствени, хигиенични и пр. правила, за това споръ нѣма. Но когато ще се хвърли упрѣкъ върху онѣзи, които навремето заграбиха частъ отъ столичната общинска мера, и върху онѣзи, които санкционираха това заграбване, не може и не бива да не се държи смѣтка за положението, въ което бѣше поставена страната. Не бива да се забравя, че следъ погрома, който изживѣ нашитъ народъ въ 1913 и следъ това въ 1918 г., столицата бѣше наводнена отъ маса прокудени българи отъ Македония, Тракия, Добруджа и Западнитъ покрайнини.

Деянъ Деяновъ: Тази аргументация ще служи позече въ полза на плана.

Ангелъ Г. Държански: Ще ви кажа. — Трѣбва да се държи смѣтка за това положение, когато ще се прави упрѣкъ на ония, които заграбиха, и ония, които санкционираха това заграбване на частъ отъ столичната общинска мера.

Г-да народни представители! Ония, които сѣ били жители на столицата, и ония, които сѣ били въ какъвто и да е допиръ съ нея, ще си спомнятъ много добре страшната, остра жилищна криза, която изникна въ столицата непосредствено следъ войнитъ. Тогава, естествено, трѣбваше да се намѣри нѣкакъвъ пътъ, за да се канализира това страшно недоволство, не само на ония, които дойдоха въ столицата, но така сѣщо и на ония, които бѣха столични жители. При тая голѣма жилищна криза наемитъ порастнаха до неимовѣрни размѣри. Наемателитъ въ София бѣха въ невъзможностъ да плащатъ извънредно повишенитъ наеми. Естествено, това създаде условия да се разграби частъ отъ столичната общинска мера и върху нея да се застроятъ нови жилища.

Г-да народни представители! Ще направя едно признание, че не само при разграбването на мерата, а и по отношение на строежитъ въ София имаше безсистемностъ, нѣмаше редъ, по който да става застрояването на столицата. Азъ, обаче, смѣтамъ, че причината за това не е липсата на градоустройственъ планъ, а по-скоро то се дължи на обстоятелството, че не се прилагаше въ неговитъ основни положения законътъ за благоустройството. Вѣрно е, че въ миналото се търгуваше, така да се каже, съ регулационнитъ линии. Вѣрно е, че известни партийни режими вършеха нарушения, за да облагодетелствуватъ свои паризани. По този начинъ се стигна до положение да не може да се спазватъ елементарнитъ регулационни правила. Ако бѣше прилаганъ законътъ за благоустройството така, както той постановява, азъ смѣтамъ, че нѣмаше да се стигне до това положение.

Г-да народни представители! За да може да става въпросъ за единъ градоустройственъ планъ, съществено условие, съществена предпоставка, преди всичко, е така наречениятъ кадастъръ и нивелация. По признанието, обаче, на днешната столична управа, ние и въ този моментъ не разполагаме съ пъленъ кадастраленъ планъ. Отъ около 2.100 квартала въ столицата едва за около 600 има изработенъ кадастраленъ планъ. Всички останали квартали нѣматъ такъвъ планъ. Азъ не съмъ техникъ и трѣбва да призная, че не разбирамъ тия въпроси, но до колкото можахъ да ги разбера, азъ смѣтамъ, че е невъзможно, изключено е, недопустимо е по елементарнитъ градоустройствени правила да се създава градоустройственъ планъ върху теренъ, за който нѣма кадастъръ и нивелация. Щомъ отъ техническо гледище се прави официално тази констатация — това е констатация на самата столична управа — азъ смѣтамъ, че градоустройствения планъ, така както е изработенъ, се иска да се приложи преждевременно. Регулацията, следователно, е база на плановия представител, съ огледъ на техническитъ условия и изисквания да може да бждатъ прокарани известни улици, площади и пр.

Г-да народни представители! Ще ми се каже, че се разполага съ планъ. Веднага трѣбва да добавя, че той

регулационенъ планъ, върху който ще трѣбва да легне градоустройствения планъ, ще трѣбва да бжде въ мащаба ако не 1:250, за да бждатъ нанесени всички имоти въ терена, който се градоустройва, поне въ мащаба 1:1.000. Когато се изработваше градоустройствения планъ на Мусманъ, правена е само една аеропланна снимка и затова никой нѣма ясна представа, какви точно имоти се засягатъ отъ тоя планъ, кои сѣ тия имоти, за да може да се направи точно изчисление за стойността на имотитъ, които трѣбва да бждатъ отчуждени и, следователно, заплатени.

Че наистина това, което казвамъ, е вѣрно, азъ ще се позова на общия докладъ относно предварителнитъ резултати отъ финансово-правнитъ, технически и организационно-методологични проучвания за приложението на общия градоустройственъ планъ на Голѣма София.

На стр. 19 отъ този докладъ се прави следната констатация: (Чете) „Отъ друга страна, известно е колко неточни и непълни сѣ регулационнитъ планове и особено тѣхното голѣмо несъответствие съ топографската снимка, изработена презъ 1935 г. отъ Географския институтъ, която ни послужи за основа при изработването на градоустройствения планъ. И по тоя поводъ трѣбва да се изтъкне още веднажъ, че докато не се съгласуватъ всички първични технически данни между плановетъ въ различнитъ тѣхни мащаби — произходъ на изработване, всѣка бждеща работа ще бжде неизбѣжно спровождана съ голѣми глобявания, загуба на време, срѣдства и ангажирван. на повече персоналъ, отколкото при нормални обстоятелства е необходимо. Излишно е тукъ да се обяснява, че колкото плановетъ сѣ по-неточни, толкова повече грѣшки и източници на спорове съ собственицитъ на имотитъ се пораждатъ, а отъ своя страна това води пакъ къмъ обременяване на пѣлия административенъ апаратъ на общината и държавата.

Ето защо, още повече сега, въ периода на практическото приложение на градоустройствения планъ, се налага изработването на общъ кадастраленъ планъ, въ мѣрка 1:1.000 за територията на Софийската голѣма община“.

Г-да народни представители! Тая констатация се прави официално отъ столичната общинска управа. Признава се, че, преди още да имаме тази основа, е изработенъ градоустройствения планъ и тепърва ще трѣбва да се изработи кадастраленъ планъ, който е необходимъ.

По-нататъкъ се казва: (Чете) „Този начинъ има повече аскетенъ характеръ и въобще всички изчисления сѣ правени главно по плана 1:20 000 и затова резултатитъ сѣ съвсемъ приблизителни, но за този мащаба достатъчно грижливо провѣрени, за да послужатъ като сигурна база за по-сетнешнитъ обобщения и изводи“. Щомъ като се констатира, че резултатитъ сѣ „съвсемъ приблизителни“, азъ смѣтамъ, че никой не може да твърди нѣщо положително за общия теренъ, който се отчуждава, а така сѣщо и за стойността на имотитъ, които трѣбва да бждатъ платени. Трѣбва веднага да ви кажа, че онова, което се казва въ поднесения ни законопроектъ, че отчуждениятъ теренъ, за да се прокара градоустройствения планъ така, както е изработенъ, ще струва на Столичната община около 1.400.000.000 л., не е вѣрно. Това, г-да народни представители, сѣ фиктивни цифри, които висятъ въ въздуха; никой не е въ състояние да ме убеди, че такава ще бжде действителното положение.

На стр. 30 отъ сѣщия методологиченъ докладъ, между другото, е отбелязано и следното: (Чете) „Издирването на имотитъ, подлежащи на отчуждаване, се затрудняваше поради обстоятелството, че селскитъ общини не разполагатъ съ никакви кадастрални планове и затова и основнитъ данъчни книги не можахъ да представляватъ източникъ за събиране на оценкитъ“. Ако това е така, г-да народни представители, азъ питамъ: кой може да ни убеди, че тая цифра, която се поднася като цифра, която ще покрие стойността на отчужденитъ имоти, е окончателна? Азъ ще ви кажа, че по декларацията на столичния кметъ, по негово официално признание, стойността на имотитъ, които се отчуждаватъ, ще бжде между петъ и шестъ милиарда лева.

Най-после, за да свърша по този пунктъ, ще се спра за единъ моментъ върху онова, което е отбелязано на стр. 41 отъ сѣщия тоя докладъ: (Чете) „Единъ подробенъ планъ, ала крайно непъленъ и неточенъ, бѣше даденъ на разположение при проектирането на градоустройствения планъ“ — ето ви едно признание отъ съществено значение, което не може да не се има предвидъ тогава, когато се поддържа тезата, че градоустройствения планъ е обмисленъ и съобразенъ съ нашитъ възможности, съ

нашите условия и т. н. (Продължава да чете) „Сега, обаче, когато имаме задачата да прилагаме проекта въ всичките му детайли, налага се извършването на едно попълване и уточняване на границите на всички общински и държавни терени“ — това тепърва ще стане! — „Тази работа ще бъде, впрочем, окончателно завършена, едва когато се изработи подробният кадастрален план на имотите на Голъма София и чак тогава ще можем да разполагаме с пълните цифрови данни за квадратурата на всички частни и обществени терени“.

Г-да народни представители! Ако това е вярно, ако г-да общинските управници в този момент нямат точни данни за това, което преди малко ви казах, кажете, на каква база направиха тези своите изчисления и как могат да ни убедят, че тази сметка, която ни поднасят, отговаря на истината?

И ето, г-да народни представители, откъде произхожда тревогата, откъде произхожда и негодуването, брожението на столичното население и на това, което населява околността на София, въ връзка с този проект.

Г-да народни представители! Азъ казах: нуждата от градоустройствен план на столицата е общопризната. И точно затова още не на 1934 г., но много преди 1934 г., този въпрос е бил повдигнат. И, наистина, на 1934 г. въ XXIII-то обикновено Народно събрание мина един законпроект, който остана само да бъде утвърден от Държавния глава и публикуван въ „Държавен вестник“, за да стане закон. Съ него азъ смѣтамъ, че градоустройственият план на столицата като предпоставка беше уреден. Въ този закон, като се говори, че столицата трябва да има градоустройствен план, се казва, че това трябва да стане по пътя на конкурса. Това е естественото условие, което трябва да бъде спазено, за да може столичани да кажат, че всички възможности сж изпитани и че столицата, след като е похарчила известни средства, е успѣла д. се снабди с онова, което е най-подходящо.

Но, г-да народни представители, както казахъ, тоя законпроект не можа да стане закон. Идва 19 май. Авторитът на 19 май, ведейки се от сжщата нужда, създадох една наредба съ дата 22 юний 1934 г., която наредба даде силата на закон. Чл. 1 отъ тая наредба задължава Столичната община, въ срокъ отъ 2 години отъ влизането ѝ въ сила, да се снабди съ общъ градоустройствен планъ за застрояването и разширението на града. Въ чл. 3 пъкъ се казва, че въ срокъ отъ 6 месеца отъ публикуването на наредбата, Столичната община е длъжна да натовари единъ архитект-градоустройственик, който е работилъ градоустройствени планове, да приготви градоустройствен планъ на София. Такъвъ архитектъ, по разбирането на законодателя тогава, ще трябва да се намери изъ сръдта на нашите технически лица. Не намери ли Столичната община такъвъ, длъжна е въ едногодишенъ срокъ да приготви необходимите за обявяването на международен конкурсъ материали и да състави програма за този конкурсъ.

И, най-после, въ чл. 4 се постановява, че общият градоустройствен планъ на столицата, добитъ отъ конкурсъ, приспособенъ отъ Столичната община къмъ местните условия и нужди на града, следъ одобрението му отъ столичната управа и отъ Министерството на съобщенията, влиза въ сила веднага следъ утвърждаването му съ законъ.

Ето, г-да народни представители, единъ въпросъ, който съ тая наредба се иска да се уреди — въпросътъ за създаването на общъ градоустройствен планъ на София. Но вие виждате по какъвъ пътъ се върви. И въ законпроекта отъ 1934 г., преди 19 май, и въ тая наредба отъ 22 юний 1934 г. законодателятъ държи обязательно на това — общият градоустройствен планъ на столицата, преди всичко, да бъде съобразенъ съ нуждите на града, съ местните условия и да бъде добитъ по конкурсенъ пътъ.

Отива се по-нататъкъ. На 1938 г., когато вече имаме Народно събрание, когато предстоеше да бъде свикано то, по много понятия съображения, няколко дни преди свикването му се издава наредба-законъ за Столичната голъма община, съ която наредба-законъ се включватъ въ границите на Столичната община и някои села въ близкото съседство съ София. По силата на чл. 1 отъ тая наредба, гр. София, заедно съ селата Бояна, Княжево, Красно-село, Горна-бана, Надежда, Слагина, Дървеница и Драгалевци, образува нова административна единица подъ наименованието „Столична голъма община“, която се състои отъ градски части и отъ околности.

Г-да народни представители! Много ясно е защо тая наредба се създаде тогава. Създаде се затова, защото градоустройственият планъ Мусманъ, който по това време беше вече готовъ и който обхващаше терена около София, влизащъ въ границите на тия села, трѣбваше да намѣри готова Столичната голъма община, за да може веднага следъ това, когато дойде планътъ Мусманъ, да згвари едно фактическо положение.

И по-нататъкъ, само 6 дни следъ тая наредба-законъ, на 12 април 1938 г., се одобрява съ чл. 1 отъ наредбата-законъ за одобряване общия градоустройствен планъ на Столичната голъма община въ мѣрка 1:20.000, 1:10.000, 1:5.000 този планъ, който, подписанъ отъ министъра на благоустройството и съхраняванъ въ Столичната община, съставлява нераздѣлна частъ отъ тая наредба-законъ.

А алинея трета отъ този членъ гласи: „Общият градоустройствен планъ има силата на регулационенъ планъ“ — едно положение отъ извънредна важностъ.

Чл. 2 казва пъкъ, че всички мѣроприятия отъ благоустройственъ характеръ (сгради, улици, площади, градини, паркове и пр. и пр.) се извършватъ въ селата — изброяватъ се не само тези села, включени вече въ състава на Столичната голъма община, но и други 22, между които Курило и Панчарево, за да имате представа докъде чакъ посѣга професоръ Мусманъ — съобразно общия градоустройствен планъ.

Г-да народни представители! Какъ се създаде планътъ Мусманъ? Въмето да се върви по постановлението на наредбата-законъ отъ 1934 г. и да се обяви международен конкурсъ, за да се добие онова, което е възможно най-хубаво съ огледъ на местните условия, нужди и сръдства, сезиравъ се петима градоустройственици въ чужбина, между които и професоръ Мусманъ, и се иска отъ тяхъ да направятъ своите оферти за изработването на общъ градоустройствен планъ на столицата. Няколко дни само следъ това поставятъ няколко оферти отъ всичките тия лица, между които и тая на Мусманъ, дрезденски професоръ, градоустройственик, и за единъ денъ следъ получаването на тия оферти столичната общинска управа, следъ преглеждането на офертите, се спира на офертата на професоръ Мусманъ и я приема като такава, която трябва да бъде наречена градоустройствен планъ на столицата, а впоследствие и узаконена.

Тоя начинъ на процедиране, г-да народни представители, тоя пътъ, по който се върви, тая бързина, съ която се върви, говори, че тукъ наистина се вършатъ работи, които трябва да бъдатъ скрити отъ обществения погледъ и отъ погледа на ония, които иматъ право да контролиратъ. Всичко става съ бързина, която съ нищо не е оправдана, затова защото, следъ като имаме тоя градоустройствен планъ, вече приетъ отъ столичната управа, тоя планъ стои въ Столичната община, и Софийскиятъ общински съветъ, който е избранъ преди това, съществува, функционира, въ продължение а година и 2 месеца не е сезиранъ съ него. Това показва, че не е била належаща тая голъма спешностъ, съ която планътъ Мусманъ се възприема отъ общинската управа.

Г-да народни представители! Съ наредбата-законъ отъ 12 април 1938 г., както казахъ, на градоустройствения планъ се даде сила на регулационенъ планъ, а то значи по нашия законъ за благоустройството, който и сега продължава да бъде въ сила, че всичко онова, което се отчуждава съгласно съ известни постановления, които иматъ регулационна сила, ще трябва немедленно да бъде заплачено и то по начините, които сж указани въ закона за благоустройството, респективно въ закона за отчуждаване имоти за държавна и обществена полза.

Деянъ Деяновъ: Така ще бъде.

Ангелъ Г. Държански: Няма да бъде така. Ако бъде така, бждете увѣрени, че никой няма да бъде противъ градоустройствения планъ. Но ще видите, че няма да бъде така. Ако това вансина е така, и ако онѣзи, които ни сезираха съ този законпроектъ, смѣтатъ действително да обезпечатъ столичните граждани, като заплатятъ, така както трябва да бъдатъ платени и както законътъ за отчуждаване имоти за държавна и обществена полза по-велява, имотите по справедлива оценка, питамъ, защо въ този законъ отговарятъ, съ който сме сезирани сега, като се говори, че общият градоустройствен планъ въ мѣрка 1:20.000, 1:10.000 и 1:5.000 е задължителна регулационна основа — едно понятие досега технически неизвестно, неизвестно и на техниците, съ които азъ съмъ говорилъ, защото азъ не разбирамъ тая материя — се добавя, че той няма отчуждително действие върху съответните не-

движими имоти? Какво значи това? Защо бѣше необходимо този насажъ да бѣде вмѣннатъ въ чл. 1, алинея третъ, отъ наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ, щомъ като наистина авторитѣ на закона смѣтатъ и сѣ съ желание да обезпечатъ пострадалиятъ граждани? Азъ смѣтамъ че това е или съвършено излишно, или другото, което е по-вѣроятно и въ което съмъ убеденъ, че като се каже, отъ една страна, че планътъ има задължителна регулационна основа, което значи веднага да отнемете имотитѣ на гражданитѣ и следъ това, като добавите, че този планъ нѣма отчуждително действие, то значи, че вие искате да избѣгнете постановленията на закона за благоустройството, респективно на оня за отчуждаване имотитѣ за държавна и обществена полза, за да не платите имотитѣ. Иначе не мога да намѣря никакъвъ разумъ въ тия постановления на този законопроектъ.

Г-да народни представители! Следъ създаването на градоустройственъ планъ на София, безъ да го подчертавамъ, ноторно е, че се създаде страшно брожение срещу него и страшно недоволство въ всички сѣди. И трѣбва да забележа, че ония, които бѣха най-компетентни по тѣзи въпроси, именно техницитѣ, които сѣ организирани въ Архитектно-инженерната камара, въ така нареченото БИАД, представителитѣ на занаятчицитѣ въ Столичния общински съветъ, представителитѣ на търговцицитѣ, представителитѣ на индустриалцицитѣ и т. н. и т. н., се изказаха решително противъ този планъ „Мусманъ“. Какво показва това? Това показва, че не само ония, които сѣ непосредствено засегнати и които може да ги боли за това, че ще бѣдатъ засегнати отъ този градоустройственъ планъ, но и всички ония, които представляватъ нашата техническа мисълъ, преценявайки отъ техническа и отъ правна страна този градоустройственъ планъ, намиратъ, че той не е по силитѣ на столицата, не е по силитѣ на столичното гражданство, не е по силитѣ на нашата държава, защото, г-да народни представители, азъ съмъ убеденъ, че ще мине време и Столичната община ще потърси непременно подкрепата на държавата, за да може да се справи съ положение, което ще ѝ се наложи.

Започнаха отъ всички краища на столицата да пристигатъ въ общината протести, уредиха се маса събрания въ отдѣлни квартали, организирани отъ Столичната община, въ които представители на общинската управа трѣбваше да чуятъ тежки обвинения въ връзка съ този градоустройственъ планъ. Постѣпиха въ резултатъ въ Столичната община 278 жалби, много отъ които бѣха колективни. Казвамъ това, за да имате представа, колко много граждани протестираха противъ този градоустройственъ планъ. И подъ напора, подъ влиянието на тѣзи протести и това недоволство, което идѣше отдолу, подъ напора и на основателнитѣ и компетентни критики на техници и правници, най-после общинската управа, която смѣташе, че градоустройствениятъ планъ е нѣщо непоклатимо, че той не може да претърпи никакви измѣнения, че той е нѣщо вѣчно, се видѣ принудена да отстъпи, и въ редица заседания на Столичния общински съветъ се прие 29 измѣнения на градоустройствения планъ, съ които, между другото, сме сезирани и ние днесъ.

Г-да народни представители! Когато Столичниятъ общински съветъ заседаваше, разглеждайки именно тия жалби, по поводъ на които направи тѣзи 29 измѣнения, въ съвета се изказаха почти всички общински съветници. И азъ смѣтамъ, че трѣбва да имате протоколитѣ на общинския съветъ отъ тия именно заседания, за да добиете представа, какъ представителитѣ на столичното гражданство гледатъ на този градоустройственъ планъ. Но не само че вие ги нѣмате, но тѣхъ ги нѣма въобще. Защото, противъ правилника за вътрешния редъ на Столичния общински съветъ, стенографскиятъ дневникъ на общинския съветъ при дебатирането на общия градоустройственъ планъ не излизатъ на бѣлъ светъ. Много ясно е, защо става това.

Когато се говори въ мотивитѣ на настоящия законопроектъ, че „Въ изпълнение решенията на Столичния общински съветъ и въ връзка съ възраженията на засегнатитѣ граждани, Столичната голѣма община предприе най-обстойни проучвания по общия градоустройственъ планъ, съ огледъ въ него да се внесатъ разумни икономии и да се направятъ възможнитѣ облекчения на собственицитѣ“, това до известна степенъ е вѣрно. Но онова, което се говори, че „Въ резултатъ на тѣзи проучвания Столичниятъ общински съветъ изказа пожелание, градоустройствениятъ планъ да бѣде измѣненъ и допълненъ въ известни негови части, което да стане по законодате-

леть редъ“, това не отговаря на истината. И веднага трѣбва да кажа добросъвестно, не че общинскиятъ съветъ сѣ били противъ тия подобрения, които ставатъ въ тѣзи 29 пункта, но че когато се прие тия измѣнения, това стана при една резерва отъ Столичния общински съветъ: „Ние гласуваме тия измѣнения, ние, обаче, желаемъ, заедно съ това и непосредствено следъ това, да бѣдемъ сезирани и съ всички останали жалби, да прегледаме всички тия жалби и по всички тѣхъ да се произнесемъ и да направимъ всички измѣнения и подобрения въ градоустройствения планъ и тогава да сезирате Народното събрание, за да могатъ тия подобрения да бѣдатъ уредени по законодателенъ редъ“.

Но, г-да народни представители веднага се бнася този законопроектъ, съ който, като се иска одобрението на тѣзи 29 подобрения, ние сме сезирани и съ редица други постановления, съ които общинскиятъ съветъ не е билъ сезиранъ и не е могълъ да бѣде сезиранъ, защото, ако бѣше сезиранъ съ тѣхъ, нѣмаше по никой начинъ да ги приеме. Напримѣръ, въ § 2 отъ този законопроектъ се казва: „Следъ алинея трета на чл. 1 се прибавятъ следнитѣ нови текстове: „Общиятъ градоустройственъ планъ може да бѣде измѣняванъ и допълванъ по реда на чл. 16, буква „б“, отъ закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България, възъ основа мнение на Столичния общински съветъ, но не по-рано отъ изтичане на 15 години отъ влизане въ сила на този законъ“. А то значи, ако Столичниятъ общински съветъ бѣше приелъ това постановление на законопроекта, да се откаже отъ своитѣ права на общински съветъ въ продължение на 15 години. Защото, г-да народни представители, то е една отъ съществени функции на Столичния общински съветъ, както се вижда, независимо отъ закона за Столичната община, отъ декларацията на столичния кметъ при откриването на първата редовна сесия на първия общински съветъ следъ 19 май, въ които се казва: „Веднага следъ получаването на плановѣтъ архитектурно-градоустройственията дирекция се зае чрезъ подробни изследвания и анкети да изготви всички данни и освѣтления, необходими за бѣдещия градоустройственъ комитетъ, който, смѣтамъ, ще трѣбва да се съсъе отъ представители на общинския съветъ, на компетентнитѣ организации и на собственицитѣ, на техническиятъ министерства и попълненъ съ единъ социологъ, икономистъ, юристъ и други“ — нѣщо, което не е станало и нѣма да стане. Този комитетъ трѣбва да се събере, за да проучи най-подробно представения планъ и съ заключителенъ протоколъ да го представи на общинския съветъ за одобрение. А това значи, че Столичниятъ общински съветъ, не само тогава, предварително, но и винаги ще се занимава съ подобни въпроси. Защото, г-да народни представители, на стр. 11 отъ тая брошура „Столична община 1934—1937 г.“, между другото, столичниятъ кметъ въ сѣщото заседание на общинския съветъ казва: „Какви ще бѣдатъ задачите на новоизбрания Столиченъ общински съветъ? Общинскиятъ съветъ гласува бюджета на общината, одобрява общата програма за дейността на общината, решава всички въпроси съ имотната собственост, взема решения по сключване на заеми, занимава се съ градоустройствени и регулационни отъ общъ характеръ въпроси“. То значи, че това е една съществена функция на общинския съветъ. И, г-да народни представители, щомъ като така е мислено отъ самия столиченъ кметъ, което собствено не е негова идея, това е легнало въ основата на закона за Столичната община, питамъ азъ: какъ можеше Столичниятъ общински съветъ да се съгласи да дезертира отъ своитѣ права и задължения въ продължение на цѣли 15 години, когато се касае до градоустройствени и регулационни въпроси на Столичната община?

Г-да народни представители! Съ този въпросъ Столичниятъ общински съветъ не е билъ занимаванъ. И насъ сега ни сезиратъ съ този текстъ отъ законопроекта, като се иска отъ васъ, смѣтайки, че се е съгласилъ общинскиятъ съветъ — защото това се казва въ мотивитѣ на законопроекта — да го приемете и одобрите.

Въ забележка първа къмъ § 2 отъ този законопроектъ е казано — и това е именно, което засѣга тѣзи 29 измѣнения, за които споменахъ — (Чете) „Одобряватъ се измѣненията и допълненията на общия градоустройственъ планъ, посочени въ приложенитѣ къмъ този законъ и съставляващи нераздѣлна частъ отъ него скици. Одобряватъ се и легендитѣ върху тѣзи скици. Същитѣ скици, приподписани отъ министъра на общественитѣ сгради, пжтищата и благоустройството, се съхраняватъ въ Столичната голѣма община“.

Г-да народни представители! За да можете да се произнесете със спокойна съвест по един законпроект, съ който ще одобрите 29 измѣнения въ общия градоустройствен планъ, азъ смѣтамъ, че вие трѣбва да имате наръчка тѣзи скици и легендите къмъ тѣхъ, за да можете да кажете какво одобрявате. Ние сега трѣбва да одобримъ нѣщо, което не сме видѣли. На насъ се говори, че наистина ставатъ 29 измѣнения, че въ известни квартали въ столицата, тукъ и тамъ, се освобождаватъ имотитѣ на столичнитѣ граждани, но ние не знаемъ въ подробности какъ става това, а отъ насъ се иска да вдигнемъ ръка и да одобримъ по законодателенъ редъ всички тѣзи измѣнения.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че такова нѣщо не е редно, по тоя пѣтъ не може да бѣде процедурно. Ако наистина трѣбва да се приематъ тѣзи измѣнения, трѣбваше да ни бждатъ дадени и въпроснитѣ скици. Кажете ми, кой отъ васъ има тая възможностъ да отиде въ Столичната община, за да ги разгледа? Азъ, който се готвѣхъ отъ нѣколко дни да говоря по този законпроектъ и който извънредно много се интересувамъ по въпроса като столиченъ гражданинъ и следъ това като представител на значителна частъ отъ гражданитѣ, за сегнати отъ този градоустройственъ планъ, нѣмахъ тая възможностъ да отида да ги видя.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Тукъ бѣха на разположение нѣколко дни.

Ангелъ Г. Държански: Въ Народното събрание ли?

Министъръ Димитъръ Василевъ: Да.

Ангелъ Г. Държански: Кой знаеше това? Кому го казахте?

Нѣкои отъ народнитѣ представители: Всички.

Ангелъ Г. Държански: Азъ сега чувамъ. Вие трѣбваше да съобщите за тия работи, трѣбваше да кажете тукъ. Най-малко въ дневния редъ можеше следъ точка еди коя си да се тури едно тире и да се добави: на разположение сѣ такива и такива скици и планове.

Деянъ Деяновъ: Казано е, че сѣ нераздѣлна частъ отъ плана.

Ангелъ Г. Държански: Казано е, г-нъ Деяновъ, но не ги виждамъ.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Ще ги донесемъ пакъ при второто четене.

Ангелъ Г. Държански: Добре. Поне въ комисията да ги видимъ.

Г-да народни представители! Въ алинея втора на същата забележка първа, която вече цитирахъ, се казва и друго нѣщо: (Чете) „Одобряватъ се подробнитѣ чертежи (мѣрка 1:1000) за новитѣ строителни линии по улици...“ — изброяватъ се 8 улици. Трѣбва веднага да направя една бележка. Когато става въпросъ за общия градоустройственъ планъ на столицата, твърди се, между другото, че той трѣбва да прокара известни измѣнения въ центъра на града, поради това, че се налага разширението на нѣкои улици, защото, поради усиленото движение по тѣхъ, тѣ не могатъ да останатъ повече въ сегашнитѣ си размѣри. Това сѣ именно тѣзи 8 улици, които се изброяватъ тукъ. Но, г-да народни представители, трѣбва да ви кажа, че тѣзи улици се разширяватъ не по силата на общия градоустройственъ планъ „Мусманъ“. Още преди това, още преди да имате този планъ, започна тѣхното разширение. Така че разширението на тия улици не е резултатъ на плана „Мусманъ“. Така или иначе, сега се иска да се одобрятъ тия нови строителни линии.

Какво значи строителна линия? Техницитѣ обясняватъ, че строителна линия значи линията, на която може да се строи. Въ центъра на града строителната линия покрива уличната. Когато, обаче, сега разширяватъ тѣзи улици и когато заставятъ собственицитѣ да се оттеглятъ нѣкъде 3 м., другаде 5 или повече метра отъ уличната линия и имъ поставятъ нова строителна линия, по този начинъ вие имъ отнемате фактически правото на собственостъ върху тази частъ отъ тѣхнитѣ имоти. Но авторитѣ на законпроекта веднага добавятъ, че ако това става и ако се отнема тая частъ отъ имотитѣ на собственицитѣ, и то безвъзмездно, това нѣма да се плаща — срещу това пѣкъ,

въ компенсация на това, дава се право на собственицитѣ да вдигнатъ още по два етажa. Прекрасно. Съ това съмъ напълно съгласенъ. И вѣрно е, че това е чудесна компенсация, срещу която никой собственикъ не би казалъ нѣщо. Но трѣбва да ви кажа, че ако въ центъра на града това може да ползува собственицитѣ, които сѣ хора съ добро, даже завидно състояние, то сѣ нищо не може да ползува ония, които сѣ въ покрайнинитѣ на града, защото тия улици, така както сѣ дадени, продължаватъ и стигатъ въ една зона, където тия два етажa не биха ползували особено собственицитѣ. Най-напредъ, и преди всичко, за да се построятъ още два етажa, трѣбватъ срѣдства, а голѣма частъ отъ собственицитѣ, които притежаватъ имоти тамъ, нѣматъ тия срѣдства; така че за тѣхъ всѣщностъ това не е никаква привилегия, никаква компенсация. Азъ смѣтамъ, че чисто и просто имотитѣ на тия хора се взиматъ безвъзмездно.

По-нататѣкъ, третата алинея на забележка първа къмъ § 2 гласи: (Чете) „Междуведомствена комисия, назначена отъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, ще опредѣли кои отъ мѣроприятията по плана, съобразно сигнатуритѣ на сѣщия, ще се извършатъ за смѣтка на Столичната голѣма община, кои — за смѣтка на държавата и кои — за смѣтка на общественитѣ (автономни) учреждения. Решението подлежи на одобрение отъ Министерския съветъ“.

Г-да народни представители! Азъ смѣтамъ, че всичко това се налага, когато е въпросъ да ставатъ отчуждения една частъ въ полза на общината, друга частъ въ полза на държавата, трета частъ въ полза на други обществени учреждения. Но въ какво положение — поставямъ си азъ въпроса — ще изпадне, когато утре тая междуведомствена комисия ще вземе решение и ще опредѣли кои отчуждения ще се извършатъ въ полза на държавата, а държавата, въ лицето на Министерския съветъ, ще каже, че нѣма нужда отъ тѣзи отчуждения? Защото държавата, за да направи тѣзи отчуждения, ще трѣбва да има необходимитѣ за това срѣдства въ своя бюджетъ. Е добре, ако държавата, която по онова време нѣма да има необходимитѣ за това срѣдства, каже: „По съображения чисто финансови не съмъ съгласна да отчужда тѣзи мѣста“ — въ какво положение ще изпадатъ собственицитѣ? Фактически тѣхнитѣ имоти сѣ отчуждени, фактически тѣ сѣ престанали да бждатъ собственици, тѣ сѣ само формални собственици. Вие взимате имотитѣ на хората а не ги обезщетявате. Или да вземемъ случая съ нѣкое обществено учреждение. Пакъ е сѣщото. Вие не сте въ състояние да заставите общественото учреждение да приеме тѣзи отчуждения. Азъ не виждамъ пѣтъ и начинъ, по който това ще стане.

Г-да народни представители! За да не пропусна въ края на мотивитѣ къмъ законпроекта се казва: (Чете) „Този законпроектъ ще бѣде последванъ отъ законпроектъ за прилагането на общия градоустройственъ планъ, който ще урежда цѣлостно материята за заплащане на отчужденитѣ имоти, събиране на повишената стойностъ, борба съ спекулата и пр.“ Питамъ азъ: когато се касае за подобно мѣроприятие, не е ли предварителенъ въпросъ въпросътъ за заплащане на отчужденитѣ имоти? Най-напредъ вие ще кажете по какъвъ начинъ ще се плащатъ тѣзи имоти, откъде ще се взематъ срѣдствата; ще си набавите тѣзи срѣдства, ще ги имате на разположение и тогава ще ни сезирате съ този градоустройственъ планъ. Тукъ се върви по обратенъ пѣтъ. Говори се за събиране на повишената стойностъ. Това разбирамъ, това е така, това ще трѣбва следъ това да дойде. Но по третия въпросъ, за който тукъ се говори — борбата съ спекулата — азъ смѣтамъ, че това е вече безпредметно. Всички, които се интересуватъ отъ градоустройствения планъ на столицата, знаятъ много добре, че още преди той да излѣзе на бѣлъ свѣтъ, мнозина граждани, по единъ или по другъ пѣтъ, успѣха да научатъ къде какво става, макаръ че планътъ ужъ се държеше въ голѣма тайна. Около 1.300—1.400 граждани закупили имоти въ оная частъ на града, която ще представлява най-голѣма ценностъ. И се говори, г-да народни представители, че задъ имената на тия граждани стоятъ видни лица, които, обаче, сѣ послужили съ подставени лица, за да могатъ да закупятъ тамъ известна частъ отъ тѣзи терени. Е добре, тогава още се говорѣше, че единъ законпроектъ, противъ спекулата съ тѣзи имоти — защото наистина се вършеше спекула — ще бѣде създаденъ, но и до тоя моментъ ние не сме сезирани съ такъвъ законпроектъ. Казва ни се сега, че тепърва ще бждемъ сезирани! Азъ смѣтамъ, че ще мине време за тая работа и че въобще и да дойде такъвъ законпроектъ, той не ще може да направи нищо.

Председател Николай Логофетов: (Звъни) Завършете!

Ангел Г. Държански: Сега ще приключа.

Г-да народни представители! Ще кажа още няколко думи само от чисто правно гледище, за да приключа, защото наистина времето ми изтече и защото и други колеги ще има да се изкажат по този законопроект.

Когато е въпрос за отчуждаване на известни имоти, нашият закон за благоустройството познава нужди от двойно естество: отчуждаване за така наречената дворична регулация и отчуждаване за така наречената улична регулация. Когато се касае за едното и за другото, законът за благоустройството урежда материята, определя пътя и изчерпателно посочва процедурата, по която това става. Азъ съмтам, че съ този градоустройствен план гражданите са лишени от възможност да намърят пътя, по който да могат да реализират своите права, защото наистина въ този законопроект, респективно въ закона за одобрение на общия градоустройствен план, има известни постановления, които имъ отнемат тая възможност. Това всъщност по-скоро избива на експроприация, отколкото да е отчуждение, което ще трябва да се плати — както въ закона за отчуждаване на имоти за обществена полза се предвижда — по справедлива оценка.

Г-да народни представители! Въпросът за изплащането на отчуждените места, както казахъ, е отъ капитална важност, и той е, който най-много вълнува гражданите. По изчисленията, които сега ни се поднасят, отчуждените по плана терени ще иматъ стойност къмъ 1.472 милиона лева. Веднага, обаче, трябва да кажа, че като се правятъ тѣзи изчисления, изключватъ се или, по-скоро, нѣматъ се предвидъ отчуждения, предвиджани за следните мѣроприятия. Въ тая смѣтка не влиза стойността на Драгалевския езикообразен паркъ. Край Драгалевци се прави нѣкакъвъ паркъ, който, поради формата, която има, е нареченъ езикообразен паркъ. Стойността на този теренъ не е изчислена. Около гарнизонната фурна се отчуждаватъ три квартала и тѣхната стойностъ също така не влиза въ смѣтката. По-нататкъ въ тая смѣтка не влизатъ: отчуждените терени, взети за едра индустрия, както и отчуждените терени въ така наречения кварталъ „Левски“, именно кварталътъ, който се населява по орханйското шосе, откъдъ линията. Също така не влизатъ въ смѣтката отчуждените въ квартала „Булина ливада“ — една площ около 7 милиона квадратни метра между Драгалевци, тухларната фабрика и драгалевския път, частъ отъ отчужденията за лека индустрия — Батолова воленица, Хаджи Димитъръ и покрай линията между Надежда и Орландовци, понеже нѣмало да легнатъ въ тежестъ на общината, а щѣли да бѣдатъ плашани отъ същия благоустройственъ планъ, който тѣхната щѣла да бѣде създаденъ. Въ смѣтката не влизатъ най-после и милиони квадратни метра, предвидени за отчуждаване за зетена ивица, понеже имотите, попадащи въ тая ивица, щѣли да останатъ въ собственостъ на стопаните имъ.

Г-да народни представители! За да се убеди народното представителство, че всъщностъ това е една работа, съ която Столичната община много лесно ще се справи, прави се една смѣтка отъ 1.472 милиона лева, колкото щѣла да бѣде стойността на отчуждените терени. Държавата щѣла да понесе около 1 милиардъ лева. Една сума отъ около 147 милиона лева щѣла да бѣде спадната като стари задължения на стопаните, чиито имоти се отчуждаватъ, и т. н. Въ края на краищата остава Столичната община да плати само една сума отъ 653 милиона лева.

Г-да народни представители! Въ тая работа никой никога не е въ състояние да убеди. Напротивъ, веднага ще се позова, както казахъ и преди малко, на думите на столичния кметъ въ миналото, отбелязани въ споменатия вече докладъ, че това градоустройство щѣло да струва на Столичната община около 5-6 милиарда лева. По преценката, обаче, на други технически и компетентни лица, стойността на отчужденията или, по-скоро, реализирането на плана „Мусманъ“ ще струва между 10 и 15 милиарда лева. Е добре, азъ поставямъ веднага въпроса: въ настоящия моментъ, когато милиарди са необходими за други цели, кой ще ни гарантира, че тая сума отъ толкова милиарди лева ще бѣде събрана, за да може да бѣде поставена на разположение на собствениците, чиито имоти се отчуждаватъ? Това нѣма да стане. Казва се, обаче, че реализирането на плана „Мусманъ“ е въпросъ на редица години.

Г-да народни представители! Азъ благодаря за онова обещание, което вие ще ми платите следъ нѣколко години, когато сега вие поставяте моя имотъ фактически

подъ възбрана и когато азъ не мога да разполагамъ съ него. Въпрѣки изричната клауза, която е помѣстена въ този законопроектъ, че тѣзи мѣста могатъ да бѣдатъ предметъ на сделки, нѣма да се намѣри лице да купи имотъ, който подлежи за отчуждение, или, ако дойде да го купи, той ще трябва да използва стѣсненото положение на собственика, за да му даде една малка стойностъ.

Г-да народни представители! Понеже времето ми изтече и понѣже нѣмамъ възможностъ да се спра въ подробности върху другите части отъ законопроекта, ще кажа още нѣколко думи, за да завърша.

Никой въ столицата не е прогивъ единъ градоустройственъ планъ. Тогава, обаче, когато у всички граждани и компетентни: техници и правници, съ изключение на авторите на законопроекта, е легнало убеждението, че Столичната община или държавата не са въ състояние да реализиратъ този планъ, поради това, че той е съставенъ въ такъвъ мащабъ, който не е за нашата уста, азъ съмтам, че този градоустройственъ планъ по начало не бива да бѣде одобренъ, по-скоро той трябва да бѣде отмененъ, за да се даде възможностъ на Столичната община да трѣгне по пътя на конкурса, за да намѣри планъ, който да се съобрази съ нашите нужди, условия и възможности, и тогава ние да го приемемъ. Това е единственото решение на този въпросъ. (Нѣкои отъ народните представители ржкоплѣскаха)

Председателстващъ Николай Логофетовъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Петъръ Савовъ.

Петъръ Савовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Преди всичко, азъ дължа съ задоволство да констатирамъ, че сложениятъ ни на обсъждане законопроектъ не е въ обсега на общата политика на правителството. Това ми дава възможностъ, като приятел на тази обща правителствена политика, да се изкажа по-свободно, съ огледъ на оня дългъ, който имамъ като народенъ представител, тъй като въпросътъ не е само технически и благоустройственъ, а вече е станалъ общественъ въпросъ. И понеже въпросътъ за градоустройството на столицата е поставенъ на плоскостта на общественото обсъждане, азъ нѣма да изпълня дълга си, ако не съобща на Парламента известни факти за негово освѣтление. Тия факти ми даватъ основание да заключа, че действително съ свѣткавична бързина се иска да се градоустрои престолниятъ градъ, а тая свѣткавична бързина, при нашите нрави, дава твърде голямо основание за всевъзможни и най-разнообразни подозрения.

На второ мѣсто, г-да народни представители, този законопроектъ дава възможностъ на Парламента да упражни своята контролна функция върху изпълнителната властъ, респективно върху столичната общинска управа, върху нейната разнообразна дейтелностъ около градоустройството на престолния градъ. Следователно, трябва да се кажатъ тѣзи факти преди Парламентътъ да се произнесе, дали законопроектътъ, който почитаемото правителство е внесло, отговаря на законосъобразна градоустройствена дейтелностъ.

Г-да народни представители! Дълга още отсега да заявя, че азъ не вървя по линията на никакво настрояване и на никакво увѣчение. Когато става въпросъ да се градоустроява престолниятъ градъ, налага се на всички ни по-малко патетични речи и по-малко чувства, а повече мъдростъ и спокойствие при обсъждането на този въпросъ.

Нѣма да се спирамъ, г-да народни представители, върху текстове и разпорежданията на закона за застрояване на София отъ 22 юний 1934 г., както подробно се спрѣ преждеговорившиятъ. Ще обърна, обаче, просвѣтеното ви внимание върху това, че повелителните разпоредения на този законъ, респективно на членове 3 и 4, са флагрантно погазени отъ почитаемота столична общинска управа, отъ почитаемота управа на престолния градъ, който ще благоустрояваме. Азъ не намѣрихъ никъде обяснение на това погазване на тия императивни разпоредби на членове 3 и 4 отъ закона за застрояване на София отъ 22 юний 1934 г., за да имамъ пълното основание да кажа, че именно въ това погазване на закона азъ виждамъ желанието на почитаемота столична управа да върви по пътъ не особено законосъобразенъ.

Г-да народни представители! Васъ ви се съобща вече отъ преждеговорившия, че столичната управа имаше по-велята, имаше задължението, обществено и служебно, да произведе конкурсъ. Този конкурсъ се произведе по начинъ, за който имаше честта вече да кажа мнението си,

когато говорих тук по 50-милионния заем — един начин, който действително не може да не смути васъ, Парламента, един начин, който смути лично мене, един начин, който не може да не смути и вносителя на законопроекта, почтения министър на обществените сгради, пътищата и благоустройството, г-нъ Василевъ.

Азъ искамъ да чуя отъ техниците, доколкото ги има въ този Парламентъ, едно компетентно мнение по тая материя, по която ние сме ланци — ние ще разглеждаме повече обществената и правната страна на въпроса. — Азъ искамъ да зная защо се произведе конкурсътъ въ последните 7-8 дни на 6-месечния срокъ, предвиденъ въ чл. 4 отъ закона за застрояване на столица София, като не се даде възможностъ да се изнесатъ по-рано условията, които поставя Столичната община на урбанистите, за да може да има голъмо състезание, което представлява по-голъма гаранция за столичните граждани и за българския народъ, че не се вършатъ нѣкои работи, които подхранватъ известни подозрения. Азъ не бѣхъ опровергнатъ, когато изнасяхъ тия факти. И въ този моментъ азъ твърдя, че това е фактъ — въ последните 7-8 дни на 6-месечния срокъ, който се предвижда въ закона за произвеждане на конкурса, по единъ действително свѣткавиченъ начинъ, съ бързината на радио-вълните се правятъ предложения отъ трима-четирма чужди урбанисти, и на последния денъ, 22 декември 1938 г., се поднасятъ за разглеждане предложенията на двама-трима души само, и на бърза рѣка почитаема столична управа се спира на предложението на г-нъ Адолфъ Мусманъ.

Г-да народни представители! По този начинъ произведени търгътъ и конкурсътъ — за да завърши мисълта си по този въпросъ — менъ ме твърде много озадачаватъ.

Петъръ Дограмаджиевъ: Търгъ е друго, конкурсъ е друго.

Петъръ Савовъ: Азъ говоря за конкурсъ.

Петъръ Дограмаджиевъ: Това не е конкурсъ.

Петъръ Савовъ: Въ закона е казано конкурсъ. Азъ моля да не бѣда апострофиранъ. Азъ говоря за оня „конкурсъ“, който се употребява въ чл. 4 отъ закона за застрояване на столица София.

Г-да народни представители! Процедирайки по този начинъ, столичната управа игнорира напълно възможността да се упражни тъй наречениятъ „публиченъ контролъ“. Нѣщо повече, въ продължение на близу 3 години и половина отъ сключването на договора съ г-нъ Адолфъ Мусманъ, въ 26 януарий 1935 г. до наредбата-законъ, съ който се утвърди планътъ „Мусманъ“, отъ 12 априлъ 1938 г., пъкъ, и до този моментъ, нѣма никакъвъ публиченъ контролъ, защото столичната управа не дава никаква възможностъ за такъвъ публиченъ контролъ. Вѣроятно веднага ще ми се възрази: „Дале се, г-нъ Савовъ“. Това не отговаря на истината. Какво се даде?

Г-да народни представители! Това, което е уговорила столичната управа съ г-нъ професоръ Мусманъ, е първоначално представено, така да се каже, на показъ съ една скица съ масштабъ 1:20.000. Имахъ възможностъ да видя тая скица, въ която, г-да народни представители, въ никой случай не можете да намѣрите църквата „Александъръ Невски“; не можете да намѣрите най-високите постройки, даже съ увеличително стѣкло. Това съ микроскопически точици, които, гледани съ просто око, се сливатъ въ една тъмна плоскостъ. Това ли ние, Парламентътъ, трѣбва да считаме възможността, която Столичната община е дала, за да се упражни така наречениятъ публиченъ контролъ?

Въ това време, г-да народни представители, когато фактическиятъ публиченъ контролъ бѣше отстраненъ, отне се възможността на столичното гражданство да види какво става въ преговорите и разговорите по сключения двустраненъ договоръ между Столичната община и професоръ Мусманъ. Въ това време става единъ фактъ, който подхранва твърде много подозрения, по които трѣбва да се обясни столичната управа, чиято дейтелностъ ние поставяме тукъ на проконтролиране. Въ това време се извършватъ — азъ спирамъ вашето просвѣтено внимание на този фактъ и моля здраво да заседне въ вашето съзнание — 1.341 нотариални покупко-продажби, а не 140, както се лансира отъ нѣкои отъ органите на Столичната община. Нумерата на тия 1.341 нотариални покупко-продажби азъ посочихъ въ единъ списъкъ, който стои на разположение на всѣки отъ интересувашите се. Този фактъ, г-да народни представители, го проконтролирахъ като една проява

на Столичната община. Азъ считамъ, че тя всѣщностъ е действувала по единъ начинъ не особено законосъобразенъ. Азъ нѣма да изкажа прѣко подозрение, че задъ тия титуляри на новите парцели, закупени въ този промеждутъкъ отъ 26 януарий 1935 г. до 12 априлъ 1938 г., стоятъ непременно столичните кметъ и другите членове на столичната общинска управа. Между тия лица, които азъ видѣхъ като купувачи, действително фигуриратъ доста добри търговци, които сж познати съ своите спекулативни дарования, които сж преценили доста компетентно, отъ гледище на своите интереси, къде си даватъ паритѣ и защо си даватъ паритѣ. Не се намѣри нито единъ, напримѣръ, еснафъ или дребенъ търговецъ, да вложи своите спестявания въ тия сдѣлки; не се намѣри и нито единъ адвокатъ азъ не виждамъ името на нито единъ адвокатъ — който да е купилъ имоти; азъ не виждамъ името на нито единъ отъ оная срѣда, която не се занимава съ спекулации, съ решефти, и затова мога да направя заключението, че действително тия сдѣлки сж сключени отъ единъ кръгъ хора, които сж имали възможността — това го твърдя положително — да надникнатъ въ този планъ съ масштабъ 1:20.000 — както ви казахъ, съ просто око невидимъ — и да прозратъ въ тая тъмна площ, каквато представлява планътъ 1:20.000, къде ще мине булевардъ, къде ще мине главна артерия, къде ще има, напримѣръ, опера и около нея да си закупятъ мѣста; къде ще станатъ голѣми градоустройствени мѣроприятия, за да купятъ сега обикновени ливади и ниви, които следъ време ще бжлятъ близко до операта, близко до други нѣкои голѣми центрове на столицата. Този фактъ, втори по редъ, ми дава основание, при тая контролна функция, която извършваме върху действията на изпълнителната властъ, върху деятелността на Столичната община, да кажа, че се е трѣгнало и се върви по единъ не особено закономѣренъ пътъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Другите категории граждани не сж ли подставени лица?

Петъръ Савовъ: Другите категории не сж имали голѣма лупа, за да видятъ какво представлява планътъ, за да купятъ точно тия мѣста, които се купиха.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Значи, общината избрала точно определени хора!

Петъръ Савовъ: Г-да народни представители! Дали Столичната община е избрала точно определени хора, азъ това не твърдя, но точно определени хора непременно сж знаели въ подробности плана и то не по скица 1:20.000, а сигурно по скица 1:250, за да могатъ да знаятъ къде да си хвърлятъ спестяванията.

Лазаръ Поповъ: Нали нѣма такава скица?

Петъръ Савовъ: Ще питате г-нъ инж. Ивановъ, той ще Ви каже. Скицата 1:20.000 азъ я видѣхъ.

Лазаръ Поповъ: А другата скица?

Петъръ Савовъ: Ще дойда и до нея. — Г-да народни представители! Като ви съобщавамъ фактите около градоустройството на столицата, съ желание да ви освѣтя и въ изпълнение на моя дългъ като народенъ представител, трѣбва да ви съобща и следното.

Столичната община въ този съставъ, въ който обсъжда и решава голѣмите въпроси за градоустройството, за прехраната и редица още голѣми обществени и стопански въпроси на Столичната община, заседава въ незаконенъ съставъ.

Г-да народни представители! Едно питане отправихъ до г-на министра на вътрешните работи, на което още не ми е отговорено. Въ връзка съ него ще ви съобща нѣколко факти. Мандатътъ на г-да представителитѣ на двете професионални организации, на собствениците, г-нъ Кратунковъ, и на работниците, г-нъ Ханджиевъ, е изтекълъ доста отдавна и въпрѣки това почитаема столична управа „не благоволява“ да изпълни своя дългъ и да повика нови представители на тия професионални организации въ общинския съветъ.

Освенъ това представителитѣ на 10. и 12. районъ на столица София — това особено го казвамъ на г-да представителитѣ на Столичната община, които, ни въ клинъ, ни въ ржавъ, така много се хилатъ тамъ — сж касирани отъ Софийския областенъ съдъ.

Сирко Станчевъ: Кратунковъ билъ преизбранъ.

Петъръ Савовъ: Следъ като мина Мусмановиятъ планъ, следъ 12 априлъ 1938 г. — представителитъ на 10. и 12. райони, г-да народни представители, на столица София сѫ касирани отъ Софийския областенъ съдъ, но избраницитъ на тия райони, господата Ранчевъ и Тончевъ, членуватъ въ Столичния общински съветъ. Не се произвеждатъ избори, въпрѣки постановлението на Софийския областенъ съдъ, не се респектира единъ съдебенъ актъ, какъвто е опредѣлението по частно гражданско производство на Софийския областенъ съдъ, пренебрегва се авторитетътъ на единъ съдебенъ актъ, какъвто е опредѣлението на Софийския областенъ съдъ, да се произведе новъ изборъ въ тия два района, съгласно съ разпорежданията на членове 4 и 38 отъ наредбата-законъ за избиране на общински съветници въ гр. София. Потѣпкава се по този начинъ, бихъ казалъ азъ, единъ законъ, за да се оставятъ двамата незаконни представители на 10. и 12. райони, господата Ранчевъ и Тончевъ, които, заедно съ незаконнитъ представители на професионалнитъ организации, господата Кратунковъ и Цеко Ханджиевъ, правятъ действително мнозинството на така наречената управа на столица София, съ което мнозинство сѫ взети редица решения, вклучая и решението по Мусмановия планъ.

Г-да народни представители! За да не бѣда голословенъ, азъ ще ви процитирамъ протокола на общинския съветъ отъ 9 май 1939 г. Била е предложена една резолюция противъ градоустройствения планъ, обстойно мотивирана. Тая мотивировка не представлява голѣмъ интересъ, нѣма какво да ви я цитирамъ. При гласуването решаватъ да приематъ градоустройствения планъ. Какъ? Казвамъ това, за да видимъ публичната деятелност на столичната управа, която е поставена подъ сериозно подозрение въ връзка съ една свѣткавична градоустройствена дейност, за да дойдемъ до заключението, че съ закона отъ 12 априлъ 1938 г. ние се улавяме на едно хоро, отъ което не знаемъ какъ ще се откачимъ. На 9 май 1939 г., г-да народни представители, съ мнозинство 12 на 13 се одобрява градоустройствениятъ планъ, въ основата на който стои договорътъ между г-нъ Адолфъ Мусманъ и столичната управа съ дата 26 януарий 1935 г. Върѣдъ тия 13 човѣка, г-да народни представители, стоятъ именно господата Тончевъ, Ранчевъ, Кратунковъ и Цеко Ханджиевъ. Ако вне, заедно съ мене, сметете, че тия господа незаконно членуватъ въ Столичния общински съветъ, и ги извадите отъ 13-тѣ души, оставатъ 9 на 12. Тогава азъ поставямъ на вниманието на Парламента съ всичката сериозностъ въпроса: законосъобразно ли е решението на столичната управа по приемането на плана Мусманъ?

Д-ръ Никола Сакаровъ: Да каже г-нъ министърътъ! Той не знае ли това?

Петъръ Савовъ: Азъ казвамъ: не. Шомъ, г-да народни представители, се наложи това заключение, че действително незаконенъ съставъ е членувалъ въ този общински съветъ, ние, особено правниците — азъ се обръщамъ къмъ тѣхъ, защото тѣ иматъ задължението да интерпретиратъ този законъ — не можемъ, освенъ да считаме, че това решение на столичната управа е незаконно, че е едно решение, въ основата на което почива едно беззаконие, следователно, то е единъ незакономѣренъ актъ.

По-нататкъ азъ поставямъ въпроса: единъ незаконномѣренъ актъ, какъвто е решението на Столичната община съ дата 9 май 1939 г., какви правни последици ще създаде, уважаемъ г-нъ Лазаръ Поповъ, който ще говорите следъ мене? Единъ незаконномѣренъ актъ има незаконномѣрни последици. Азъ не мога, като общественикъ, да считамъ, че това решение на Столичната община по одобрението и приемането на плана „Мусманъ“ е правомѣренъ актъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Да каже министърътъ!

Петъръ Савовъ: Това е неправомѣренъ актъ и понеже е такъвъ, азъ не мога да го поставя въ основата на единъ градоустройственъ планъ, чийто одобрение стана съ закона отъ 12 априлъ 1938 г., а днесъ се иска да се измѣни този законъ съ разглеждания законопроектъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Искамъ да каже министърътъ върно ли е това, което казвахъ?

Петъръ Савовъ: Чакай бе, докторе. И ти си едно шило, не ме оставяшъ да се изкажа.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Питай министра да каже, за да разберемъ тая работа.

Петъръ Савовъ: Азъ питамъ цѣлия свѣтъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Лазаръ Поповъ не знае това.

Петъръ Савовъ: Г-да народни представители! Любопитство представлява да ви съобща, че при гласуването на този градоустройственъ планъ — въ подробности на който азъ, нито Лазаръ Поповъ, нито д-ръ Минковъ можемъ да влизаме, защото сме лаици, защото, гдето се казва, хаберъ нѣмаме отъ въпроса, тѣй като е строго специаленъ, обаче по обществената страна на този въпросъ можемъ да си кажемъ думата — противъ този планъ се обявяватъ компетентни хора и то действителни представители на стопанскитъ организации.

Напримѣръ, г-нъ архитектъ Трендафиловъ, чиято компетентностъ се оспорва отъ г-на столичния кметъ, но който е известенъ на столичани като добъръ архитектъ, се обявява противъ този планъ. Г-нъ Кайраковъ като представителъ на индустриалцитъ, който, ако се не лъжа, сега е главенъ инспекторъ въ Министерството на благоустройството, е сѣщо противъ плана. Г-нъ Статковъ, представителъ на занаятчийтъ, е сѣщо противъ плана. Г-нъ Губидѣльниковъ, добъръ приятелъ на г-нъ Сирко Станчевъ (Смѣхъ), сѣщо се обявява противъ плана. Г-нъ Здравковъ, представителъ на задругитъ, сѣщо се обявява противъ него. И най-после г-нъ Борисъ Павловъ, виденъ членъ на софийското баро и добъръ приятелъ на г-нъ Деянъ Деяновъ, който ще говори следъ мене, сѣщо се обявява противъ плана.

Деянъ Деяновъ: Моля, г-нъ Савовъ, понеже намѣсватъ мосто име, позволете да кажа две думи.

Петъръ Савовъ: Не Ви намѣсвамъ.

Деянъ Деяновъ: Чакайте да кажа две думи!

Петъръ Савовъ: Следъ менъ ще говорите.

Деянъ Деяновъ: Азъ нѣма да говоря. Г-нъ Борисъ Павловъ не е противъ градоустройствения планъ.

Петъръ Савовъ: Тукъ имамъ подписа му. Ще ви покажа оригиналния подписъ, г-нъ Деянъ Деяновъ.

При това положение какво заключение се налага на насъ, лаицитъ, що се касае до архитектурната страна на градоустройствения планъ? Бидейки общественици отъ по-малкъ или по-голѣмъ рангъ, какво заключение ни се налага? По поводъ на този законопроектъ, въ който сѣ поставени представителитъ на столичната управа подъ стъклень калпакъ, подъ контрола на Парламента, тѣ дължатъ да отговорятъ публично, да се изяснятъ съ Парламента по начинъ, какъвто намѣрятъ за добре, по тия именно въпроси, които азъ повдигамъ. И когато азъ ги повдигамъ, моля да приемете, че ги повдигамъ като почтенъ човѣкъ и че предварително всичко съмъ провѣрилъ и точно установилъ. И ако вне, заедно съ мене, приемете тия данни, които съобщавамъ за точно установени, азъ ви моля, по правилата на най-елементарната логика, да направите заключението, което азъ съмъ направилъ — че оформяването на плана се е извършило по свѣткавиченъ начинъ и при атмосфера, която не зная какъ да окачества, но която буди твърде много подозрения, и че обществено оправдани сѣ тия масови вълнения и масови негодувания, които днесъ, за голѣмо съжаление, проявява столичното гражданство.

Г-да народни представители! Този градоустройственъ планъ се увѣковѣчава съ този законопроектъ, за измѣнението на наредбата-законъ отъ 12 априлъ 1938 г., както се каза отъ почитаемия министъръ на благоустройството, новиятъ градоустройственъ планъ, новиятъ регулационенъ планъ е правно задължителенъ и неотмѣнимъ. И когато този градоустройственъ планъ, този регулационенъ планъ, тази идейна скица е направена преди да се извърши кадастъръ и нивелация, правилно и много основателно се смѣта днесъ, че дѣлото на градоустройството е свързано съ основно и много сериозно смущение, което, не дай си Богъ, може да избие на експеси. Азъ съмъ противъ подобни прояви на общественото негодувание, но негодуванието продължава да се разширява и задълбочава. Нека приемемъ, че това разширяване и задълбочаване на негодуването може да има отрицателни обществени прояви, каквито не могатъ да бѣдатъ желани отъ никого.

Г-да народни представители! Като последен аргумент, за да сметете заедно с мене, че този градоустройствен план се създава в тъмна доба и при обстановка твърде много подозрителна, ще ви посоча и мнението на г-на директора на Архитектурно-градоустройствената дирекция при Столичната община, архитектът Тодор Горанов. Във книгата „Брадската община“ от 1939 г., издание на Съюза на градовете в България, която ни разказва за общината, на стр. 87, г-н архитектът Тодор Горанов, който е днес най-големият апологет на градоустройството в американски мащаб за столица София, както недвусмислено, според мене, го нарече в заключителната част на своята реч г-н министърът на благоустройството, ви сочи условията, при които е възможно извършването на едно градоустройство. Г-н Горанов казва следното на стр. 88: (Чете) „Значението на градоустройството за отдаления град, пък и за цялата държава, добива своята най-ярка форма, когато „старото“, по величина и съдържание не е достатъчно и трябва да се създаде „ново“, било в форма на създаване на нови градски части към съществуващото ядро, било в форма на подобряния в съществуващите градове.

Такава принуда — казва г-н архитектът — „към нови градоустройствени мероприятия настъпва винаги при следните случаи:“ — ще ви ги изброя, за да кажете дали сме в единия от тях случаи — „1. Когато прирастът на населението на дадено селище се чувствително увеличава, така че към създадения град трябва да се оформят нови градски части“ — а г-н министърът на благоустройството ни каза, че ние имаме площ три пъти повече, отколкото ни трябва; „2. Когато материалното богатство на градовете се увеличава и с това нуждите от стопанско и културно естество нарастват“ — материалното богатство, г-да народни представители, на столица София се е увеличило, дълг 1.200.000.000 л.; „3. Когато здравните условия се влошават, например, чрез епидемични заболявания на почвеният и подпочвения източници, или когато известни съществуващи градски части постепенно се установят като нехигиенични и опасни; 4. Когато напредъкът на оръжейната техника и сръдствата за водене на война ни поставят нови задачи за защита на населените места; 5. Когато настъпват нови политически конюнктурни или се предприемат особени политически мерки, които налагат създаване на нови градове: случаят се създаването на Анкара“ — значи, София е в положението на Анкара! — „като столица на турската република“.

Председател Никола Логофетов: Моля Ви се, г-н Петър Савов, един момент. Аз съмтам, че не говорите по предмета.

Г-да народни представители! Ние нямаме дневен ред отмяняването на закона. Планът е утвърден с наредба-закон. Тая наредба-закон е приета от миналата Камара, следователно, планът е в сила. Ние разискваме само по отделни измънения. Следователно, говорете по измъненията: съобразни ли сж, по-леки ли сж, по-тежки ли сж, трябва ли да станат или не. Ограничавайте се само в това, за да можем да свършим по-скоро. (Ръкопляскания) Иначе не можем да свършим.

Сирко Станчев: Г-н Савов! Аз не искам да прекъсна мисълта Ви, но искам само да отбележа — ще кажа пророчески думи — че няма да се минават и 50 години и на архитектът Тотю Горанов София ще изгине наметникът. (Ръкопляскания)

Председател Никола Логофетов: Моля Ви се, г-н Савов, говорете по измъненията.

Петър Савов: Г-да народни представители! Известна ви е незавидната съдба на онъзи, които публично сж декларирали, че сж пророци. Аз не искам да споделя съдбата на Сирко Станчев да бжда пророк, защото трябва да нося и ония последствия, които сж свързани с тая съдба. Аз не мога, освен да пожелая да се сбъдне пророчеството на Сирко Станчев. Обаче, като си вземам бележка от апострофа на почтения председател, аз намирам, че вс пак законопроектът за измънение наредбата-закон за градоустройството на София от 12 април 1938 г. има логическа връзка с дейността на столичната общинска управа. Не желая да влизам в спор с председателя, но съмтам, че не е голямо отклонението, ако аз в връзка с този законопроект поставя под публичен и парламентарен контрол дейността на столичната общинска управа, която ни е докарала до този законопро-

ект. По предшествуващите обстоятелства Парламентът трябва да бжде осветлен, трябва да ги знае, за да може да разбере наредбата-закон, от 12 април 1938 г. и днешните измънения, които се внасят, резултатът на каква дейност сж. Според мене, това е дейност, която не е особено законосъобразна и има сериозни подозрения, че там се вършат дори нечисти работи.

Г-да народни представители! Аз ще се огранича, ще се съобразя с бележката на почтения председател, като кажа само няколко думи, защото г-н Ангел Държански бжде доста изчерпателен.

Г-да народни представители! Забележете, че няма да се намъри никой в тая зала не, а в България, който да се противопостави на един градоустройствен план. Но този градоустройствен план, както се каза вече от преждеговорившия, е тръгнал нъкак си отзад напред. Трябваше най-напред да се направи кадастър и нивелация и след това да се отиде към това, което ни каза г-н министърът на благоустройството в своята реч: да се организираме и да се мобилизираме за градоустройството. Този бжде точно неговият израз. Какво значи да се организираме и да се мобилизираме? Когато става въпрос за градоустройството, организирането и мобилизирането означава да се приготвим за плащане, г-да народни представители. Във края на краищата всичко това е свързано с контрапрестия, които публичноправните тла ще трябва да дадат съобразно правилото: като вземеш, ще дадеш. Но Столичната община е в едно не затруднение, а аз бих казал, в една абсолютна невъзможност да извърши това плащане, както сам г-н министърът каза. Самият г-н столичен кмет инженер Иванов на 18 май 1938 г. в речта си пред общинския съвет, изрично е казал: „Въпросът за сръдствата е капитален“. По една предварителна преценка, по една много приблизителна преценка, трябва да ви кажа, че при днешните пазарни цени, не по-малко от 4-5 милиарда лева ще сж необходими, за да бжде приложен напълно тоя план. Защо се говори за 4-5 милиарда лева? Във връзка с промъните, които сж станали. Но г-н столичният кмет не друго място каза, че 6 милиарда лева сж необходими. Аз трябва да добавя — нека бжда опроверган — че техниците от Българското инженерно-архитектно дружество, ония, които сж компетентни да се произнесат, сж много по-голяма вешина, отколкото нас, сочат 10-12 милиарда лева.

Г-да народни представители! Никой няма нищо против благоустройството. Всъки иска да си мобилира гостната стая — защото София е гостната стая на България — и да я мобилира с мобили по стил Людовик XIV или, ако може, по стил „рококо“, да я направи комфортна. Но, г-да народни представители, знае се и народната поговорка — не можем да си простирме краката извън чертата, и за това се налага да се съобразяваме с сръдствата си. И когато това ще стане за смътка на българския народ, когато ще се искат милиарди от държавата, бждещият български Парламент — не зная дали ще бжде в него г-н Станчев, който предвижда, че ще се построи наметник на архитект Горанов — ще има да види последиците, след като се закачим на туй хоро. Когато ще се искат милиарди от българския народ, който е предостатъчно обременен, за едни крещящи нужди, каквито сж нуждите на държавната сигурност, на народната отбрана, ние даваме сега съгласието си да се обременим в течение на редица години сж още милиарди лева.

Незавидна е, г-да народни представители, съдбата на нашия Парламент, който ще остане само да регистрира. Няма да кажа поради планомания, както каза г-н министърът, но поради неотклонното желание на почитаемота столична общинска управа, въ лицето на г-на столичния кмет, който иска да увъковчи своето име сж едно грандиозно тло, да осъществи една суетна мечта, която аз се съмнявам дали ще бжде осъществена, ние ще тръснем 12 милиарда лева върху народното стопанство. На този въпрос, г-н Станчев, трябва да сирете вашето просвътено внимание. Не е въпрос само патетично да кажем, че желаем новия план. Всички го желаем, обаче сръдствата не позволяват.

Сирко Станчев: Дай, Боже, да доживеем да го видим осъществен.

Петър Савов: Ако сж нужни подробни регулационни линии, за които ни се каза от почтения министър на благоустройството, аз бих желал и бих препоръчал той лично да ги проконтролира, за да бждат тж по такъв начин сложени в плана, че да бждем спокойни, защото освен в него в никое друго не вярвам. Аз искам да се измъни законът от 12 април 1938 г. въ смисъл, такъв, че да отнеме отчуждителното му действие, за да

се внесе действително успокоение въ тъй наречените отнася, правниците, титуляри на правото на собственост на недвижими имоти.

Г-да народни представители! Аз съм съгласен съвсест — по това спорът не може да има — че всяка реформа, че всяко революционно дѣло поражда и своята реакция, своето противодействие. Не ме учудва и не вади аргументът от това, че сѣ се явили хиляда души предъ Парламента да протестиратъ. Може да се явятъ и 5-6 хиляди души, това нѣма значение, защото 5 хиляди души въ София може да извикате по най-нищожен поводъ. Всѣко реформено дѣло има своето противодействие.

Когато ние, г-да народни представители, ще носимъ отговорностъ предъ тоя народъ, налага се да се спремъ малко по-подробно върху фактите, които се изнасятъ отъ преждеговорившиятъ. И нека по-подробно да се спремъ върху последиците, които би ималъ такъвъ градоустройственъ планъ за народното стопанство.

Г-да народни представители! Въ § 2 е казано: (Чете) „Общиятъ градоустройственъ планъ може да бѣде измѣнянъ и допълваеъ по реда на чл. 16, буква „б“, отъ закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ царство България, възъ основа мнение на Столичния общински съветъ, но не по-рано отъ изтичане на 15 години отъ влизане въ сила на този законъ“. Значи, собственицитѣ на недвижими имоти, които засѣга идеята скица на плана „Мусманъ“, въ продължение на 15 години нѣматъ право да правятъ възражения по чл. 16 отъ закона за благоустройството. Въ този периодъ отъ 15 години вие сте вързани, вие сте лишени отъ възможностъ да разполагате съ вашия патриотизъмъ; вие сте лишени отъ възможностъ да направите ипотека върху вашитѣ имоти, които сѣ засегнати отъ плана „Мусманъ“, вие сте въ положението на експроприирани. Това е положението, което създава законътъ въ продължение на 15 години. Достатъченъ е само следниятъ фактъ, за да иллюстрирамъ моята мисль: единъ имотъ, който е оцененъ презъ 1929 г. за 3½ милиона лева, въ 1931 г. се открива като наследственъ имотъ и му се опредѣля безвъзмездно мито отъ 600.000 л. Следъ като минава планътъ „Мусманъ“ отъ 12 априлъ 1938 г., този имотъ не може да се продаде и за 600.000 л., т. е. толкова, колкото се иска отъ държавата безвъзмездно мито. Единъ фразиращъ фактъ, който сочи именно това, че се налага, когато ще обсъждаме този въпросъ въ комисията — и то подъ компетентния надзоръ на министра на благоустройството, въ когото имаме доверие — да се внесатъ подобрения и да поставимъ като необходимо условие, да има кадастъръ и нивелация, която ще се осъществява идеята скица. Не направимъ ли това, г-да народни представители, ние съ този законопроектъ за измѣнението на наредбата-законъ отъ 12 априлъ 1938 г. не само се поставяме въ конфликтъ съ голѣмъ брой столични граждани — това не е най-важното — но ние извършваме актъ, който фразира единъ отъ основнитѣ статутни въ днешната правоза държава, именно частната собственостъ. По този начинъ, г-да народни представители, ние узаконяваме единъ неправиленъ действия, по моя преценка, които е извършила столичната общинска управа, която, когато вече е нагазила и позагазила въ тѣхъ, иска да намѣси въ тая голѣма задача, която не е по силитѣ на Столичната община, и българския народъ, въ лицето на българския Парламентъ.

Прочее, г-да народни представители, като апелирамъ къмъ всички ви — апелирамъ и къмъ г-на министра на благоустройството — да имате съзнанието за оная отговорностъ, която поемате, моля, този законопроектъ за измѣнение на наредбата-законъ отъ 12 априлъ 1938 г. да отиде въ комисията, където компетентнитѣ лица и правницитѣ отъ Парламента да направятъ такива измѣнения въ него, че да внесемъ голѣмо успокоение всрѣдъ столичното гражданство.

Заявявамъ, г-да народни представители, че ако въ този законопроектъ станатъ голѣми измѣнения, които да поставятъ въпроса за градоустройството на София на правилна градоустройствена и архитектурна база, и ако се създаде кадастъръ и нивелация, азъ по принципъ ще го гласувамъ. (Нѣкои народни представители ржкоплѣскаха)

Председател Никола Логофетовъ: Има думата г-нъ министър-председателъ.

Министър-председател Богданъ Филовъ: (Посрещнатъ съ ржкоплѣскания) Г-да народни представители! Въ свръзка съ продължаването на настоящата сесия на Народното събрание, за което народното представителство вече даде своето съгласие, имамъ честь да ви прочета следния указъ № 18. (Чете)

„У К А З Ъ“ № 18

Ние Борисъ III, съ Божия милостъ и народната воля Царъ на българитѣ,

По предложението на Нашия председателъ на Министерския съветъ, министъръ на народното просвѣщение, представено Намъ съ доклада му отъ 31 май 1940 г., подъ № 1531, и възъ основа на чл. 129 отъ конституцията,

Постановихме и постановяваме:

I. Да се продължатъ заседанията на първата редовна сесия на XXV обикновено Народно събрание до 5 юний 1940 г. включително.

II. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия председателъ на Министерския съветъ, министъръ на народното просвѣщение.

Издаденъ въ София на 31 май 1940 г.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя ржка написано:

„Борисъ III“.

Председател Никола Логофетовъ: Г-да народни представители! По правилника следва да не заседаваме въ сѣбота и понеделникъ. Въ споразумение съ правителството, утре нѣма да заседаваме, но ви моля да се съгласите да заседаваме въ понеделникъ.

Който приема въ това предложение, Народното събрание да заседава въ понеделникъ на 3 юний т. г., 15 ч. следъ обѣдъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство. Събранието приема.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Петъръ Дограмаджиевъ.

Петъръ Дограмаджиевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Вземамъ думата по тоя толкова важенъ и шуменъ въпросъ — законопроектъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община — съ съзнанието за голѣмата отговорностъ, която поема Парламентътъ при гласуването му, тъй като чрезъ тоя законъ ще трѣбва да се засегнатъ и уредятъ много частни и обществени интереси, както и да се проведе началото на една държавническа строителна политика не само за София, а и за всички останали градове въ България.

Г-да народни представители! Градоустройствената проблема е съществувала въ историята на най-старитѣ културни народи, които въ своето развитие сѣ оставили блестящи паметници на материалната си култура, какъвто е случаятъ съ великолепнитѣ развалини на римския градъ. Никополска адр Иструмъ, недалечъ отъ селото Никюпъ. Ако посетите тия великолепни старини, ще останете изумени отъ онова градоустройство, което нѣкога тия културни завоеватели сѣ прилагали въ всѣко свое селище — улици, канали, водопроводъ и пр. Това е едно малко образцово селище, което римлянитѣ сѣ построили въ 106 година следъ Рождество Христово, въ честь на голѣмата победа, която римскиятъ императоръ Траянъ е нанесълъ надъ дакийцитѣ. Тѣ не сѣ пожалили срѣдства да създадатъ единъ напълно модеренъ градъ съ 7-километровъ водопроводъ, съ доста изобилна вода, всички улици канализирани, голѣми булеварди, пресичащи на кръстъ града. Мѣстата за театри, за общински сгради, за форумъ сѣ точно опредѣлени съобразно съ уличната регулация. Всичкото това е предвидено и построено.

За жалостъ, нашитѣ селища отъ създаването имъ, та дори до последно време, сѣ градени безъ всякаква идея за градоустройството. Въ турско време не е имало системна грижа за планиране и регулация на селищата. Строелъ е кой както знае и може, и затова старитѣ турски чаршии и сокаци се оказаха непригодни за съвременнитѣ условия на животъ и се наложи чрезъ закона за градоустройството отъ 1897 г. изработването на регулационни и нивелационни планове за селищата. Следъ освобождението възприемчивиятъ български народъ съ небивала упоритостъ се втурна да догонва културния напредѣкъ на западнитѣ народи. Въпрѣки действието на горния законъ, за цѣлостно и планово застрояване и дума не можеше да става. И затова, когато по-късно развитието на политическо-стопанския животъ наложи да се опредѣлятъ мѣста за площи, обществени сгради, паркове, игрища, лѣтни бани и пр., такива липсваха и поставиха общинитѣ въ невъзможностъ да отговорятъ на тия нужди. Градоустройството често пѣти е било едно смѣтно понятие дори за техника и се свѣща като луксъ и срѣдство за разхубавяване на градоветѣ. И следъ това неволно следватъ съжденията за нови данѣчни тежести, за експроприация на частната собственостъ, така свето пазена отъ конституцията, за пови-

щеца стойност на имотитъ, за спекула и т. н. Градоустройството е една програма, въ връжта на финансовитъ възможности, за правилното развитие на града, а понеже последниятъ е единъ живъ организъмъ, пулсиращъ съ самия животъ, то нужно е планоустройство. Намъ сѣ нужни, обаче, целесъобразни планове, безъ увлечения, планове, отговарящи на нашитъ битови условия и податнитъ сили на общинитъ и населението. Градоустройството е ценно само за съзнателно отговорни лица, които ценятъ компетентността и отричатъ самозванитъ градоустройтели. За да се тръгне по истински творчески пътъ, системно и радикално, и се прегради пътятъ на деманията и издиане користно личния интересъ предъ общественя, азъ апелирамъ къмъ г-на министра на благоустройството, по законодателенъ пътъ да се снабдятъ всички градове, не само гр. София, съ общи застроителни планове и правилници за тѣхното прилагане.

Г-да народни представители! Отъ нѣколко години ежедневната преса ни осведомява често за голѣмитъ конфликти между софийската общинска управа и населението и, поради създаването на градоустройствения планъ на София, изработенъ отъ професоръ Мусманъ. И отъ 2-3 дни съ наблюдавамъ многобройни делегации, идващи въ Народното събрание въ свръзка съ тоя планъ. Та въ кой интересъ пунктъ не сѣ възниквали подобни конфликти между населението при провеждане на регулационнитъ планове? Та единъ пътъ ли е действувала пожарната команда въ градоветъ и полицията въ селата, когато е трѣбвало да се отчуждаватъ частни имоти и сгради за улици и площи? Тамъ, където има засегнатъ частенъ интересъ, ще има и реакция, но предъ голѣмитъ задачи, които гони градоустройството, частнитъ интереси трѣбва да се подчинятъ на общественитъ, иначе да не говоримъ за никаква култура, за никакво благоустройство, за никакъвъ напредѣкъ.

Г-да народни представители! Градоустройствениятъ планъ на нашата столица е едно отъ най-забележителнитъ технически мѣрприятия въ нашата страна, което, поради важнитъ технически, стопански, социални, правни и финансови проблеми, които засѣга, безспорно, обръща вниманието на всички общественици, държавници и граждани.

Развитието на нашата столица следъ балканската и европейската войни е необикновено. Докато София преди войнитъ е застроена по единъ цѣлостенъ планъ, съ смѣло замислени за времето широки булеварди и кръгови артерии, чието провеждане е дълбоко на твърдата воля и прозорливост на именития държавникъ и столиченъ кметъ Димитър Петковъ, веднага следъ войнитъ започна едно неправилно, неестествено и прекалено разширение на града. До 1919 г. застроителната площъ е била 7-9 кв. километра, а само за 3 години — 1920, 1921 и 1922 — поради раздаване на общински мѣста и разграбване на градската мера отъ бездомници, застроителната площъ нараства на 20-6 кв. километра, т. е. почти се утроява. До 1935 г. застроителната площъ става 30 кв. клм., а заедно съ залесенитъ площи — 42 кв. клм., като се прибавятъ къмъ София: Красно-село, Надежда, Обѣлското модерно предградие, Райна-кингина, Статига и Драгалевци, застроителната площъ става 57 кв. клм., квадратура която ще бѣде необходима едва въ 1984 г., когато София, поради своя естественъ прирѣстъ, ще има 700 000 население. А знаете ли, г-да народни представители, какво представлява издрѣжката и администрирането на такава прѣкомѣрна застрахователна площъ до 1984 г.? Отъ реализираниитъ икономии биха могли да се създадатъ сѣрѣства за изграждането на единъ провинциаленъ български градъ, съгласно всички изисквания на градоустройствената наука.

Бързината, съ която сѣ разграбвани общинскитъ терени, не е позволила да се мисли нито за планомерност, нито за конфигурация на кварталитъ. Отпуснатитъ отъ държавата около 100 милиона лева за постройка на жилищна криза, се изразходваха безъ предварително изготвена програма за създаване на типови жилища върху предварително благоустроени терени. Съ много малки изключения, всѣки строее така, както му диктуваха личнитъ интереси, и разполагаше постройката си тамъ, където пожелаеше. По този начинъ въ периферията на града — нѣщо характерно за София — изникнаха квартали, които не носятъ нито единъ белегъ за рационална борба съ жилищната криза, а оставатъ само като класически примѣри за изразходване на милионни сѣрѣства напразно, откъснати отъ вайката на едно маломотно население, което живѣе при условия, неотговарящи на единъ съносенъ човѣшки животъ. Резултатътъ отъ това е израждане на софиянци и немиуемо пролетаризиране.

Възможно ли е да се създаде при сегашнитъ случайно създадени регулации изъ периферията на града благоустройство, което да бѣде по силитъ на държава, община и граждани? Не. Имамъ нѣколко данни за единъ кварталъ на София, а именно „Батолова воденица“, включващъ се между бул. „Охридско езеро“, бул. „Вардаръ“, бул. „Сливница“ и ул. „Капитанъ Андреевъ“. Въ тоя кварталъ парцелитъ струватъ 7 191.700 л.; сградитъ — 11 491.100 л., или всичко 18 682.800 л. За основа на оценката е взета емлячната такава за периода 1935-1940 г. За благоустройването на сѣщия кварталъ сѣ необходими: за паважъ — 12 642.240 л.; за тротоари — 2 689.115 л.; за бордюри — 2 391.430 л.; за водопроводъ — 1 920.000 л.; за канализация — 4 224.000 л.; за електрическа улична мрежа — 460.000 л., или всичко — 24 327 635 л. Мислимо ли е, при горнитъ данни, като се запази съществуващото положение на сегашнитъ регулации, да се създаде нѣкога благоустройство на тоя кварталъ? Отговорътъ е ясенъ. Такова благоустройство не може да има, освенъ квартална чешма, жица за електричество и сѣтурийни пътеки, които не могатъ да сѣ благоустройственъ идеалъ на това население. Ето защо, когато такива квартали се проектиратъ въ плана като залесени площи, а въ сѣсѣство на тѣзи се създаватъ нови застроителни квартали, сѣ възможно за податнитъ финансови сили на гражданина благоустройство, да не се смѣта това като паркомания, а като необходимостъ, преди всичко отъ чисто финансови съображения и хигиена. Така наречената днесъ „паркомания“, проведена въ нейния най-широкъ смисълъ отъ градоустройтеля професоръ Янзень при интернационалния конкурсъ за плана на Берлинъ, е донесла на последния първа премия и свѣтвна известностъ. Тя е предпоставката за гарантиране здравето на маломотната маса, която нѣма сѣрѣства за почивка и лѣтуване по курорти, а прекарва лѣтото въ тѣзи близки до нея паркове.

Узаконенитъ планове 1:20.000, 1:10.000 и 1:5.000 съ наредбата-законъ отъ 12 априлъ 1938 г., публикувана въ бр. 80 на „Държавенъ вестникъ“, съдържатъ само генералнитъ линии, които съставляватъ скелета за бъдещето развитие на Столичната голѣма община, а впоследствие и на областния софийски планъ. Тѣ сѣ: разпредѣлението на жилищнитъ зони, полскитъ, ширинитъ и характера само на главнитъ съобщителни артерии, които ще бѣдатъ новосъздадени или видоизмѣнени; мрежи на различнитъ превозни сѣрѣства, трамваи, автобуси, желѣзнопѣтни линии — изходящи и околорѣстни — и летище; мѣстоположение и размѣри на общественитъ паркове, градини, спортни игрища, националенъ стадионъ, различни свободни площи, залесени и резервни или такива за незастрояване водни артерии и водни плоскости, терени за прочиствателни съорѣжения на градската канализация; мѣстоположението и голѣмината на площадитъ, паметникитъ и важнитъ обществени сгради; означение на всички проектирани преустройства и отчуждавания въ сѣществуващия градъ.

Горезброенитъ проектирания сѣ установени въ съгласие съ всички технически институции въ страната и представляватъ единъ скелетъ, въз основа на който въ близко бъдеще ще се изработятъ отъ български техници — архитекти и инженери — подробнитъ регулационни планове, по реда на закона за благоустройството, на кварталитъ, заключващи се между съобщителнитъ артерии отъ тоя скелетъ. Въ тоя случай гражданинътъ отъ Столичната голѣма община ще има възможностъ по отношение на кварталнитъ улици, площи и други обекти за обществени потребности да изказва своето мнение, а по отношение регулацията на жилищнитъ парцели да подава и тѣжби до сѣдебнитъ инстанции. Тогава може ли да става дума, че софийскитъ гражданинъ ще бѣде пренебрегнатъ при детайлното разработване на плана?

Съгласно съ узаконенитъ планове, въ благоустройственото ядро на града София не се предвиждатъ измѣнения въ сѣществуващото регулационно положение, съ изключение на нѣколкото градоустройствени проектирания, които се явяватъ неизбежни за урегулиране на движението, а така сѣщо и за облекчение на отегченитъ понастоящемъ кръстовища на важни съобщителни артерии, които при нарастващото население на града биха представлявали опасностъ за живота на гражданитъ. Затова пъкъ въ неурегулиранитъ мѣста, главно периферията на града и околнитъ селски землища, се предвиждатъ повече отчуждения, тъй като и преустройствата тамъ сѣ по-голѣми.

Тукъ ще се отклоня малко за ония преценки, които се дадохъ отъ преждеговорившитъ, съ следното заключение. Азъ трѣбва, за съжаление, отгукъ да изпеса, че благодарение на засиленитъ доходи, които представляватъ софийскитъ имоти, благодарение на изгодитъ, които сѣщитъ даватъ на притежателитъ, провинцията се обезлюдява, всичко онова, което има спестени пари, бѣга въ София да

купува дюкани, да купува апартаменти. И ако провърите по нотариалните актове за собствеността на апартаментите в София, вие ще видите, че две трети от тях се владяват от провинциалисти. За смътка на провинцията тук се изгражда един нов град. И естествено е, когато почти цяла България влага своите спестявания в имоти изключително в София за смътка на провинциалните градове, които пустят и не се благоустрояват, ще трябва тези средства, които са вложени тук, да бъдат вложени по строго определен и узаконен план, такъв, какъвто се създава съгласно закона за Мусмановия план. Не бива обществените сгради, за които ние тук в ред за седания гласуваме милиони, да се изградят случайно и утре да попаднат под закона за Мусмановия план за окастряне, за преправяне, за пресичане и т. н. Това нѣщо обуславя именно изразходването на тези голѣми суми, които планът ще погълне при неговото реализиране. Нека да не са един и половина, нека да са два, нека са 3 милиарда лева. Тѣзи пари ще се изразходват в продължение на 15-20 години, защото нито една регулация не е приложена за една година. Градът Враца прилага своята регулация от 1887 г. и още има улици, които не са прокарани. Естествено е, че в един такъв дълъг период тежестта, които ще легнат върху гражданите за провеждането на този план, ще бъдат разсрочени и нѣма да се чувствуват в онзи вид, който нѣкои се мъчеха тук да очертаят само и само да се саботира прокарването на градоустройствения план за нашата столица.

(Председателското мѣсто заема подпредседателят Димитър Пешев.)

Планът е изработен от професор Мусман. Каза се тук, че този план не е бил изработен по конкурсен начин, така, както предвиждал законът. Аз не зная, г-да, дали това е вѣрно, но като техникъ ще ви кажа, че не всѣкога конкурсът са давали очакваните резултати, които им е възлагал строителят, и че разрешението на една задача, каквато е създаването на градоустройствения план на един голѣм град като нашата столица, не всѣкога може да се постигне правилно по пътя на конкурса. Конкурсът ще се обяви между голѣми градоустроители. Ще се обяви европейски конкурс, в който ще участвуват голѣми урбанисти, каквито в Европа се наброяват нѣколко души. Явява се въпросът: кои ще бъдат в журито, кои ще преценят плановѣ по този конкурс? Не трябва ли да се дава да търсим пакъ знаменити урбанисти, за да се занимават съ преценката на плановѣ? Коя е гаранцията, че преценката на това жури, което ще трябва да се справи не само съ плана, но и съ всички преценки и оценки на имоти и засегнати частни интереси — единъ сложенъ комплекс от въпроси, които, както виждате, съ години занимават Столичната община и са внесени вече в Парламента да се разискват — ще бъде най-правилната?

Прочее, по моя преценка, много правилно се е procediralo, като се е спрѣла Столичната община върху единъ известенъ градоустроител, който не е дошълъ случайно да градоустроява нашата столица, а е устроилъ множество градове в Европа. И естествено, че този план, изработен по тоя път, по който е вървѣла Столичната община, е можалъ да даде тѣзи резултати, благодарение само на прѣското и съвмѣстно участие на столичната архитектурна служба. Богатиятъ суровъ материал, статистическите данни и пр. са събирани от Архитектурно-градоустройствената дирекция и кадастралното отдѣление при общината и едва следъ като са били подредени и преработени от чиновниците при сѣщитѣ, са използвани от г-нъ Мусман. Работенето на плана се е провеждало подъ знака и контрола на данните; планът е съобразенъ съ действителните условия и не пренебрегва реалните възможности, поради което в него нѣма да откриете необуздано артистично увлѣчение. Тѣмо в тая непрекъсната връзка между проектанта и програмния материал се изразява голѣмото преимущество на този начинъ за изработване на плана предъ единъ конкурс, защото явно е, че обширниятъ програменъ материал не така лесно би могълъ да се изчерпи отъ една конкурсна програма, независимо отъ обстоятелството, че за последната ще е необходимо много време. Между условията, които новиятъ планъ трѣбваше да спазва, най-важното бѣше, да бѣде изпълнимъ, т. е. да държи смѣтка за действителните възможности по неговото изпълнение. Трѣбваше да се има предвидъ, че планътъ цели преустройството и благоустрояването на градъ, който граждани разполагатъ съ слаби материални сили.

Отъ друга страна, единъ градоустройственъ планъ, който се ръководи отъ идеята за общо благо, не може да не засегне частните интереси на отдѣлните граждани, които разбиратъ и виждатъ интереситъ си презъ спекулант-

ската криза на забогатяване за смѣтка на обществените интереси. Това не се случва само съ софийския планъ; на сѣщитѣ атаки са били излагани градоустройствени планове и тѣхните автори и организатори в всички европейски градове. Но както другде, така и у насъ ще стъпваме да се справимъ съ този родъ опозиция по единъ законодателенъ редъ, по примѣра на редица културни страни.

Но съществува и опозиция отъ по-масовъ характеръ. За голѣмо съжаление, тази опозиция се гради, първо, върху недоразумения и неосведоменост отъ страна на голѣма част отъ гражданството относно истинските задачи и цели на новия градоустройственъ планъ и начина на приложението му и, второ, върху тенденциозните критики на плана, които системно и настойчиво се упражняватъ отъ известни заинтересувани личности. Като се има предвидъ, че широката маса отъ бездомници и малоимотни са обезвѣрени отъ празните обещания в миналото, понятно е, че при тия скромни средства на пропаганда и популяризиране на градоустройствения планъ, съ които тѣ разполагатъ, идеите на професоръ Мусманъ си пробиватъ пътъ съ известни закъснения и не са изключени и превратни схващания, които могатъ да бъдатъ временно използвани отъ съзнателните врагове на плана.

Въ връзка съ проектираните по плана отчуждения, трѣбва да се заяви отъ съответното мѣсто категорично и недвусмислено, че нѣма да бѣде ошетенъ нито единъ софийски гражданинъ. Всички отчуждения трѣбва да се заплащатъ по действителната пазарна цена. Съ особено внимание да бъдатъ шадени жизнените интереси на гражданите, както отъ периферията, така и отъ центъра на града, защото една отъ голѣмите идеи, легнали въ основата на плана, въ пълно съгласие съ директивите на столичната управа, това е идеята за основната реконструкция на крайните квартали, населявани предимно отъ фабрични работници, дребни занаятчии и чиновници и бедни пенсионери, които подъ сѣнката на миналото са получили едно плачевно „градоустройство“ безъ вода, безъ освѣтление, безъ улични настилки, безъ канали и безъ превозни средства.

Прилагането на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община трѣбва да се извърши постепенно в продължение на нѣколко десетилѣтия, по програма, приета отъ общинския съветъ и съобразена съ финансовите възможности на общината. Като първи етапъ на тая програма трѣбва да следватъ мѣроприятия отъ социаленъ характеръ за създаване на добри жилищни условия за малоимотната класа.

Имотите, които по силата на плана се отчуждаватъ за улици, площади и други обществени потребности, съгласно съ приетата програма за прилагането на плана, фактически трѣбва да бъдатъ отчуждени по-късно, за да могатъ да се използватъ отъ собствениците имъ въ положението, въ което са заварени отъ плана. За покритието законностите, съставляващи имоти да се допускатъ вътрешни преустройства и незначителни пристройки и надстройки, съгласно съ разпореденията на чл. 19, буква „б“, и чл. 19, буква „в“, отъ наредбата за застрояване на ст. София. За собствениците на такива имоти трѣбва да се създаде чрезъ специаленъ законъ възможностъ за отпускане, при нужда, на ипотеченъ заемъ, гарантиранъ отъ общината, или пъкъ да се създаде специаленъ ипотеченъ отдѣлъ при общинската банка, като се изработи правилникъ, който да урежда изчерпателно въпроса, кой, кога и какъ може да получава такъвъ ипотеченъ заемъ.

За запазване интереситъ на бездомниците и бѣжанците, законно придобили общински парцели, които се засѣгатъ отъ отчуждения по общия градоустройственъ планъ, общината ще трѣбва да вземе мѣрки да ги обезщетява, като въ кратъкъ опредѣленъ срокъ се извърши отчуждението по закона за благоустройството на терена, и се платятъ всички направени отъ собственика подобрения върху сѣщия имот, или отчуждениятъ парцелъ бѣде замѣненъ съ другъ въ благоустроенъ вече по плана заселищенъ теренъ, предварително отчужденъ отъ общината за тая целъ, или чрезъ замислената широка програма за снабдяването имъ съ блокови жилища. Дотогава съществуващите имоти могатъ да бъдатъ поддържани съгласно съ чл. 19, буква „б“, и чл. 19, буква „в“, отъ наредбата за застрояване на столица София, а въ празните парцели трѣбва да се допускатъ леки временни постройки по одобренъ типъ.

Г-да народни представители! Съ узаконяването на програмните въ общия градоустройственъ планъ на голѣма София се слага началото на съзнателно планово преустройство на българските градове и села и на цѣлокупния материаленъ битъ на нашата страна на нови начала, продиктувани отъ духа на новото време, което издига обществения, националенъ и държавенъ интереси надъ личния интересъ — едно време, проникнато отъ духа на обществе-

ната справедливост и обществената солидарност, охраняващо жизнените интереси на слабите икономически слоеве.

Азъ апелирамъ къмъ помитаемото народно представителство да погледне на поставената му задача отъ висотата на правилно разбраната и далновидна държавническа мисъл, която открива нова епоха въ развитието на българската материална култура, за да се даде заразителен примеръ на останалите градове, които също като София чакатъ разрешението на тая назрѣла проблема (Ржкоплѣската)

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ д-ръ Никола Сакаровъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Отъ две години насамъ, по различни поводи, мнозина депутати отъ XXIV-то Народно събрание, и азъ също, сме имали възможностъ да говоримъ по тъй наречения планъ „Мусманъ“. Специално въ комисията по Министерството на благоустройството на XXIV-то Събрание станаха обширни разисквания: презъ миналата 1939 г.

Поставиха ни предъ свършенъ фактъ — наредбата-законъ отъ 12 априлъ 1938 г. Тя биде приета отъ XXIV-то Народно събрание, заедно съ значителенъ брой наредби-закони, наредби и постановления, на общо число 1.761, издавани по силата на чл. 47 отъ конституцията.

Днесъ сме сезирани съ специаленъ законопроектъ, който поднася 29 измѣнения на същата тая наредба-законъ отъ 12 априлъ 1938 г., съ целъ да станатъ известни подобрения въ първоначалните схващания по работата въ изпълнението на плана „Мусманъ“. Една частъ отъ тяхъ азъ виждамъ да представляватъ пожеланията, изказани, както въ тази комисия, за която ви казахъ, така и по различни други поводи въ самото Народно събрание.

Отъ преждеговорившите, особено отъ г-нъ Петъръ Савовъ, се постави въпросътъ за законността на условията, при които е билъ одобренъ първоначално отъ Софийския общински съветъ този планъ, и по-нататък — дали не сѫ извършени незакономѣрности при неговото приемане.

Азъ го прекъснахъ, като казахъ, че той въпросъ е основенъ и че на него трѣбва Народното събрание да получи кратъкъ, ясенъ и категориченъ отговоръ отъ министъра на благоустройството. Защото, ако това не стане и ако остане да се шири това, което г-нъ Петъръ Савовъ тукъ изясни, и ако наистина, неговото мнение е базирано на законни съображения и на факти, положението е крайно критическо. Свършено ясно и категорично трѣбва да знае Народното събрание, върно ли е или не е върно това. Защото, ако действително съ нѣкакви особености, съ неправилности въ действията на Столичния общински съветъ се е стигнало до одобрението на наредбата-законъ въ XXIV-то Народно събрание, тогава вече ние ще се намираме предъ крайно тежки послѣдствия за бъдещето, особено ако нѣкои граждани ще се принудятъ да ходятъ въ съответни съдебни инстанции при изпълнението на плана, който има регулационна сила по тая наредба-законъ.

Азъ изоставямъ всички тия въпроси, защото целта ми е да обърна внимание на други нѣкои съществени въпроси около градоустройството на София. Но считамъ, че и като ги оставямъ азъ, изгнхнато, както отъ г-нъ Петъръ Савовъ, така и отъ г-нъ Държански, по тая материя чакъ задължителенъ отговоръ отъ министъра на благоустройството и тукъ, и въ комисията, гдето сигурно законопроектътъ ще бѣде изпратенъ.

Компетенцията техническа — тоже изоставямъ. Азъ съмъ билъ непрерывно 15 години общински съветникъ въ София, въ най-тежките години, годините на войните, още отъ края на 1911 г. Познавамъ, като общественъ деятелъ, нейните въпроси, задачите на града. Следя ги и следъ това време доста внимателно; не мога да се произнеса конкретно върху съответните чисто технически, респективно урбанистични основания на единъ или другъ планъ. Но не мога и да се освободя отъ заключенията, до които стига всѣки, когато чете или когато слуша въ съответните компетентни мѣста, да кажемъ, въ самия общински съветъ и по-специално въ организацията на нашите техници, които въ течение на последните две години се произнасяха доста изчерпателно по плана „Мусманъ“. Разискванията по нѣкои реферати азъ съмъ посещавалъ, а освенъ това не съмъ пропусналъ нищо съществено отъ писаното, отъ тяхните възражения, отъ тяхните спорове по тая материя.

Не мога да се освободя отъ влиянието на тия борби, макаръ да съмъ неукъ въ областта на техниката, и не мога да не подчертая, че борбите се водѣха по таквъ начинъ, който даде да се разбере, че твърде упорито, тъй

както се квалифицира нѣкой път, entêté, се настоява отъ техническата властъ на общината срещу всички явни, разумни съображения, изгнхвани отъ тяхни колеги, тоже българи, тоже свършили висши учебни заведения въ държави, отъ които черпимъ всичко въ тая област на знанията, въ техниката, включително урбанистиката.

Ето една областъ, въ която сме принудени и желаемъ сега да се основемъ на това, което казва г-нъ министърътъ на благоустройството, който въ случая има и компетентността на техникъ.

Все пакъ, азъ не мога да отрека, че известни технически съображения, изгнхнати въ споровете, виждамъ да намиратъ началото на тяхното осъществяване въ предложения законопроектъ.

Г-да народни представители! Като се освободимъ отъ материята, която се засегна отъ преждеговорившиятъ — азъ нѣмамъ обичай да повтарямъ, азъ намирамъ, че щомъ нѣкой преди мене е изказалъ по единъ въпросъ мнение, което е и мое, минавамъ по-нататъкъ, не го повтарямъ — искамъ да наблегна на нѣщо съществено, което считамъ, че е необходимо да се каже, за да бѣдемъ възможно на правъ пътъ по въпросите, респективно по тъй наречения Мусмановъ планъ.

Ще констатирамъ само съ малко думи, че е доказано очебийно за всѣкого, който познава развитието на София не само отъ много години, а и отъ по-последно време, че софийското градоустройство може да бѣде характеризано като хаотично. По туй споръ не може да съществува. Не може да съществува споръ и по другъ въпросъ: по каквъ начинъ се е стигнало до туй хаотично състояние. Съ една дума, макаръ нашиятъ законъ за благоустройството на населените мѣста да съществува отъ 1897 г. и въ негови съществени измѣнения отъ 1911 г. той да е допринесълъ въ полезно направление, той все пакъ страдале отъ единъ голѣмъ недѣгъ около неговото прилагане — че той не винаги се прилагаше стриктно, допущани сѫ отклонения.

Нѣкой отъ центъра: Това не е върно.

Д-ръ Никола Сакаровъ: За много лични интереси, играли роля въ различните етапи на развитието на София, се е държало смѣтка, и то е било върхъ основни положения на нашия законъ за благоустройството. Както познавамъ тоя законъ, както съмъ го изучавалъ отъ специалисти въ София и другаде, по неговото действие и по неговата същностъ, нѣмамъ основание да кажа, че той за своето време не е представлявалъ онова, което би могло да бѣде наречено за тогава последна дума на техниката, касателно благоустрояването на населените мѣста.

Разумява се, развитието оттогава досега иска измѣнения. Частъ отъ тяхъ сѫ взети подъ внимание още въ 1911 г., друга частъ сѫ взети подъ внимание по-късно и досега. Но почти въ всички градове и села, и по-специално въ София, действително, могатъ да бѣдатъ констатирани много печални действия по тоя законъ, за които не на последно, а на първо мѣсто носятъ отговорности самите общински съвети въ течение на дълги години.

Специално, обаче, за София има условия, които нѣма никъде въ България. Най-напредъ София е градъ извънредно бързо развитъ по население и просто неподражаемо развитъ по теренъ. Заключение отъ това е, че той е крайно мѣчно благоустроимъ, че поради степента на неговото ненормално, хаотично разширение, се открива опасностъ за неудовлетворение на неговите благоустроителни задачи.

Една специална причина изхожда отъ 1912/1913 г. отъ балканските войни, продължена презъ европейската война и следъ нея. Касае се за голѣми нашествия въ София на хора, прокудени отъ тяхните жилища, отъ тяхните родни мѣста, отъ четирите краища на българската граница, като резултатъ на трите войни.

Единъ въпросъ, който трѣбва да се има винаги предвидъ и който задължава къмъ много голѣмо внимание при действията ни, който се отнася за грамаденъ брой отъ софийското население, намиращо се въ нищата, поставено да живѣе при крайно лоши благоустроителни условия и засегнатъ тежко отъ Мусмановия планъ — това е бѣжанските въпросъ. Бѣжанците сѫ дошли тукъ не по тяхна вина.

Прииждането на бѣжанци е резултатъ на държавна политика, несполучливо завършена. Въ всѣки случай, идването на голѣмо число граждани отъ Лобруджа, Тракия, Македония или Западните краища въ България е резултатъ, както казахъ, на една зле завършена политика, която считаме вече за приключена.

Това е първият въпрос, г-да народни представители, върху който азъ искамъ да обърна вниманието ви и на който, както азъ, така и вие, сте длъжни да гледате безъ страсти и напълно обективно, защото, ако това не направимъ, ние ще се изправимъ при неблагоприятенъ резултатъ.

Вториятъ въпросъ е извънредното развитие на София като столица, като икономически центъръ, индустриаленъ центъръ, занаятчийски центъръ, центъръ на администрация отъ всъкакъвъ видъ и като най-широкъ консумативенъ центъръ въ страната. Следъ още една година Голъма София ще има кръгло 400.000 души жители.

Касателно въпроса, който ни занимава, трѣбва да имаме предвидъ още единъ фактъ, а той е следниятъ: планътъ „Мусманъ“ съпада съ уголѣмяването на София, съ превръщането ѝ въ „Голѣма София“, съ включването въ нейнитѣ граници на обикалящи я села, които сѫ въ тѣсна икономическа връзка съ нея. Планътъ „Мусманъ“ и изобщо градоустройственото дѣло въ София фактически въ неговитѣ 2/3 части засѣга околноститѣ на София. Тия околности, обаче, се различаватъ отъ околноститѣ на другитѣ столични — да вземемъ, наприкладъ, Виена, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ, та дори Ню-Йоркъ — по това, че въ околноститѣ на София не отиватъ хората, за да живѣятъ при по-голѣми удобства, при по-голѣма хигиена, при по-хубавъ въздухъ, за по-добро здраве, а въ тия крайнини голѣмата маса, 90 и може би повече проценти, отъ хората отиватъ да живѣятъ тамъ, защото не сѫ въ положение да купятъ нито 50 метра теренъ въ София, за да си построятъ една обикновена едноетажна къща съ една или две стаи. Предимно тѣ сѫ бедни и по-рѣдко сръдни хора на труда. Значи, трѣбва да се помни винаги, че се касае за крайнини, населението на които е преди всичко работническо, служашинческо, пенсионерско, чиновническо и занаятчийско, 9/10 отъ него е бедно.

Като свържемъ този въпросъ съ въпроса за лошото състояние, на духа, като изгнаници, въ което се намира голѣмата бѣжанска маса, тогава ще ни стане ясна пълната болезненостъ на всѣко действие, произхождащо отъ общинската или държавна власт, което засѣга по нѣкакъвъ начинъ тѣхната собственост, тѣхнитѣ жилища, тѣхното кварталче.

Третиятъ въпросъ засѣга другъ грамаденъ брой граждани, вече не бѣжанци, а такива, които произхождатъ отъ близки на София малки и по-голѣми градове, а така ещо и отъ цѣла България, които като потокъ се стремятъ къмъ София, защото София е най-голѣмъ икономически центъръ. Въ него тѣ се надѣватъ да намѣрятъ по-голѣма възможностъ за приложението на своя трудъ, да намѣрятъ въобще работа, за да живѣятъ.

Значи, това икономическо развитие на гр. София, това политическо последствие отъ войнитѣ, съ огромната маса бѣжанци, станали тукъ бедни — между които, обаче, има и такива, които сѫ били състоятелни и богати тамъ, въ роднитѣ имъ огнища, но тука сѫ бедни, плосъ търсенето работа отъ безработни, — тази комбинирана проблема предварително изтъква болезнеността на въпроса. Тя ни налага дълга по този въпросъ да не се занимаваме съ друго, освенъ съ необходимитѣ, реалнитѣ възможности, въ български мащабъ, съобразно съ техника и наука, да не надскачаме боя си. Да не правимъ онова, което правили въ Берлинъ, въ Лондонъ или въ Америка, а да правимъ това, което е нужно въ България и въ София, при нашитѣ възможности и то много различни отъ тѣхнитѣ: технически, финансови, икономически, социални и, бихъ казалъ, морално-битови.

Като имаме това предвидъ, при сегашното състояние на работата, трѣбва да се признае, че най-сетне като чели се е разбрало това, особено ако съдимъ отъ декларациитѣ на г-на министра на благоустройството, че отъ днесъ нататъкъ постепенно, и то безъ американизъмъ, ще трѣбва да се стремимъ за изпълнението на възможното. Нищо похубаво отъ това.

Предварително азъ трѣбва да заявя, че ако има нѣкой отъ васъ да мисли или да вѣрва, че въ тази борба около Мусмановия планъ има сериозни хора, които да смѣтатъ, че въобще София трѣбва да остане безъ градоустройственъ планъ, — тѣ се лъжатъ. Азъ си позволявамъ да декларирамъ, доколкото съмъ ималъ възможностъ да говоря, бихъ казалъ смѣло, съ стотици хора, сѫ бедни и по-сръдни хора, че никой досега, дори отъ най-крайния кварталъ на София, не е поставялъ въпроса — освенъ нѣкой, който нищо не е разбралъ отъ общекитѣ, но това е изключение — по начинъ, шото да се мисли, че въ своето желание да уредятъ въпроситѣ, да осигурятъ жилищата си или да получатъ съответни обезщетения, София не трѣбвало да има градоустройственъ планъ. Този криво-

поставенъ въпросъ всѣки да избие отъ своята глава. На тая тема азъ съмъ говорилъ и съ общински функционери, за да не говорятъ по този въпросъ, да не го поставятъ по такъвъ начинъ, защото такъвъ въпросъ не смѣствува. Говори се не противъ планъ въобще, а какъвъ трѣбва да бѣде тоя планъ, по кой начинъ той трѣбва да бѣде създаденъ, какъ да се организира градоустройството на София. Нѣма нужда, прочее, да се правятъ извления, въ смисълъ да се оборватъ нѣкои, които ужъ възразявали, че не трѣбва изобщо планъ за София. Това, г-да народни представители, е несериозно, това не е обективно. Азъ мисля, че на тая почва Народното събрание нѣма да застане.

Значи, щомъ този въпросъ е така поставенъ, остава вториятъ въпросъ — да не се увеличае. Азъ ще ви кажа следното. Миналата година имахъ възможностъ да отида въ Съединенитѣ щати на Америка. Обиколихъ въ северозточната частъ на Америка много градове, начело съ Ню-Йоркъ. Между въпроситѣ, които изучавахъ, бѣше и този за голѣмината на улицитѣ и площадитѣ. Като се намѣрихъ въ Ню-Йоркъ и попаднахъ между най-голѣмитѣ здания отъ по 20-50-100 етажъ и видѣхъ, че много улици между такива здания, строени почти всички подиръ първата империалистическа война, а много и преди 5 години, а най-много преди 10 години, сѫ 10-12 метра широки, нѣкъде сѫ 15 метра, а рѣдко 20 метра, азъ си казахъ: ние въ София накъде сме тръгнали! По нашитѣ нови планове улица 15-16 метра е играчка. Нашитѣ проектирани по първоначалния планъ, по освѣтленията на тоя планъ, улици сѫ 20, 24, 38, та дори 50 метра! Сега азъ виждамъ, че е разбрано, че така не бира, и че общинскитѣ функционери полска-лека сѫ почнали да слизатъ отъ американскитѣ мащаби къмъ европейскитѣ. Дано отъ европейскитѣ стигнемъ до българскитѣ. Тогава вече ще можемъ да при казваме другояче, сериозно, за осмѣствяване на планъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Извинете, г-нъ Сакаровъ.

Г-да народни представители! Часътъ е 8. Ще ви моля, да се съгласите да продължимъ заседанието следъ 8 ч., за да завършимъ точката, която сега разглеждаме. Следъ това да разгледаме точка осма отъ дневния редъ — второ четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за народното просвѣщение — и най-после да разгледаме последната точка отъ дневния редъ — одобрение решенията на прощетарната комисия, поради спешния характеръ на нѣкои отъ въпроситѣ, които се засѣгатъ въ тия решения.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Продължете, г-нъ Сакаровъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Г-да народни представители! При моитѣ пътувания съ автомобилъ и отобусъ изъ и между най-голѣмитѣ градове на Америка, азъ видѣхъ ежеминутно движение въ едно направление и обратно, при това не по една, а по две и по четири линии, и то въ улици или шосе отъ 16-20 метра ширина. И автомобилитѣ и отобуситѣ се движатъ прекрасно. Нѣма моментъ предъ погледа ви да не мине автомобилъ или отобусъ. Нека у насъ, при нашето движение, следъ 25-30 години улицитѣ да бѣдатъ 20 метра. Нашитѣ шофьори, ако и да нѣматъ американската опитностъ — все ще се справятъ по шосета, широки 20 метра. Защо, обаче, е необходимо улицитѣ да бѣдатъ широки 24-38-40 метра и прочее?

И вмѣсто, като се поменатъ тѣзи цифри, да се каже почтено, открито на гражданитѣ и всѣки да разбере: „Вѣрно, бе, ние бѣхме започнали една работа, която нѣма смисълъ, виждаме сега, че това не е за насъ, ще я измѣнимъ“, понеже у насъ нѣма достатъчно, бихъ казалъ, лично и обществено достоинство — казва се: „не, ние имаме наша смѣтка, ние ще наложимъ това, назадь нѣма да се връщаме!“ Чакайте, бе! Всѣкищъ това, което вие сега предлагате, е вече връщане назадь. Както вървимъ — и както направи декларация г-нъ министърътъ, и както другояче нѣма да стане въ България и въ София — ще стигнемъ постепенно дотамъ, че всѣкищъ на Мусманъ ще остане само името.

Ще остане името въ смисълъ, че ще знаемъ крайната линия на града. А това отдавна трѣбваше да стане — и съ Мусманъ и безъ Мусманъ — вѣнъ отъ дадена, опредѣлена линия за София, да нѣма строежи.

Първата наша задача е да се тури ограничение за по-нататъшното разширение на София. Тази задача, разрешена технически, разрешена обществено, финансово, икономически, обяснява и улеснява вече по-нататъшнитѣ задачи. Техническото решение азъ нѣма да дамъ, то не е

моя работа, по него няма да говоря тук; аз не съм техник. Но препоръчвам и на техниците да не отиват въ крайности, а да виждат и да не пропускат всички други съображения; нито пък е позволено на обществените дейци да не виждат техническите необходими. Между тези две крайности трябва да се види, кои съображения трябва да наддълбят.

Значи, г-да народни представители, поставени сме пред малко по-друг проблем. Най-съществената точка е изоставена за по-късно време. Въ края на мотивите на предложението законопроектът четете: „Този законопроект ще бъде последван от законопроект за прилагането на общия градоустройствен план, който ще урежда цялостно материята за заплащане на отчуждените имоти, събиране на повишената стойност, борба със спекулата и пр.“

Г-да народни представители! Още преди две години, когато се внесе предложението за одобрение наредбата-закон за Мусмановия план с регулационна сила, взета по чл. 47 от конституцията, се казва: законопроектът против спекулата с мѣстата, законопроектът за оценките и за плащане отчуждените мѣста и прочее подробности лежи на министерската маса, всеки ден щѣше да се внася въ Народното събрание. Оттогава минаха две пълни години, а сега узнаваме, че той въпрос ще бъде последна точка, ще се внесе по-късно. Ако такъв проект съществува, ако идентъ на този проект сж установени, бѣше ли мѣстно, г-да, той да бѣде внесенъ поне заедно съ този законопроектъ, за да отпаднатъ най-големите страхове въ населението, които страхове сж естествени, човѣшки — естествени и правни, легитимни, а именно: какъ ще ни се плати имотътъ; ще бѣдемъ ли изгонени предварително безъ да имаме готово жилище; ще ни се даде ли стойността, която сме внесли, плюс подобренията на имота, или ще ни плащатъ ниска емолячна оценка; ще получимъ ли паритѣ навреме; ще ги получимъ ли предварително; бонусе или пари ще ни дадатъ и пр.? Този законопроектъ ние трѣбва да чакаме. Защо? Следъ толкова време неужели този предварителенъ въпросъ още не е разясненъ. Не се ли разбира отъ факторитѣ на общината или на правителството, че ако този въпросъ се разреши едновременно или даже и по-рано, щѣха да отпаднатъ много други страхове и съображения и щѣше да се знае какъ всѣщностъ ще бѣде поставена проблемата?

Вие, които сте чели изложенията на гражданитѣ отъ всички квартали на София — и стари и нови — не виждате ли, че всички треперятъ за това, което действително е естествено и което е легитимно? Може ли да бѣде друго? Имате ли, обаче, вие всички точни уяснения въ закона, който трѣбва да се гласува сега? Не, разбира се, защото става дума за другъ законъ съ важни, преди всичко финансови подробности. Азъ или вие частно можете да питате министъра за нѣкои отъ тия въпроси. Азъ говоря съ общински фактори и разбирамъ, че се подготвя нѣщо.

Но, г-да, има и другъ въпросъ — каква нужда има тъкмо сега, когато международната политика е въ особено състояние, което дава отражение и въ България, да се внася този законопроектъ, да се повдига този въпросъ наново и да се смущава духътъ на заинтересуванитѣ и на цялото софийско гражданство? Психологически това оправдано ли е? Политически — тактично ли е? Политично ли е? Не е. Даже не е добре обмислено, не е разумно, особено следъ като преди нѣколко седмици се гласува законътъ за гражданската мобилизация, когато помнете, че и г-нъ министърътъ на войната и г-да генералитѣ и всички други наши колеги, които говориха, казаха, че има икономически въпроси, има политически въпроси, засегнаха и санкционитѣ, наказаниитѣ, но казаха, че има и другъ централенъ въпросъ — за духа на населението, за спокойствието на гражданитѣ, за гаранцитѣ на техния животъ и пр. Не виждате ли, че като върви на етапи тази работа, безъ да знаемъ какъвъ ще бѣде другиятъ етапъ, като се върви малко мижишкомъ, създаватъ се елементи, които ще накарнатъ най-необходимото въ днешни дни — сплотеността на народа ни.

Азъ съмъ срѣщалъ маса граждани и съмъ си позволявалъ да ги увещавамъ да не се безпокоятъ. А бе, г-да, защо се безпокоите? — казвалъ съмъ. Нима мислите вие, че ще има ненормални хора, които тъкмо сега да ви изгонятъ отъ вашитѣ къщи! Азъ имъ го казвамъ, но какво значение има моето казване? Четатъ хората закона и казватъ: „Тукъ има срокове! Колко сж паритѣ, които сме щѣли да получимъ. Каква е цената по емолячната оценка или по пазарната — ние не върваме; бонусе не щемъ, искаме да имаме къщи!“ Какъ ще минемъ ние туй така! Понеже техниката въ Германия, въ Англия, въ Америка е

направила напредъци, градоустройството тамъ е станало по този начинъ, следва ли и ние да потеглимъ по същия пътъ, безъ огледъ на време и мѣсто, безъ огледъ на условия? Не следва, разбира се.

Това ви говоря, г-да, азъ, който съмъ работилъ, като съветникъ въ Софийския общински съветъ още отъ 1911 г. специално за създаване на градоустройственъ планъ. Също действувалъ съмъ противъ онѣзи, които създаваха новитѣ квартали, и вредно за тѣхъ, и по незаконенъ пътъ. Ималъ съмъ лично неприяности съ граждани, които строиха неправилно къщи на заграбени мѣста, безъ вода, безъ каналъ, безъ улици — азъ, който бѣхъ избиралъ нѣколко пъти за общински и окръженъ съветникъ отъ същитѣ тия квартали; изпадалъ съмъ въ най-големи конфликти съ много граждани, мои избиратели, за да имъ пояснявамъ законитѣ и не съмъ се страхувалъ за моята кариера, защото тя не почва отъ сега, нито отъ войнитѣ. Не се безпокоя, дали ще изгубя моята популярностъ. Тя е установена, азъ съмъ въ края на моята дейностъ и съмъ се отправилъ къмъ една дупка въ земята. Прочее, азъ ви моля да виикнете много добре въ тѣзи въпроси. Азъ се страхувамъ отъ едно неумѣстно сътресение, ненавременно, безъ да е мислено отъ този, който внася законопроекта, и отъ правителството. Но полжеже има нѣща, които въ даденъ моментъ струватъ много повече, отколкото въ други моменти, ние трѣбва всичко да разберемъ, да го съобразимъ и да знаемъ какво и кога да поискаме. Единъ примѣръ. Вие чухте отъ тази трибуна, а знаете и отъ по-рано, ноторно е, че хората извършиха вече спекула съ мѣстата въ околноститѣ на София. Ние ще дойдемъ фактически много късно съ законъ противъ нея. Спекула се извърши веднага, още въ 1935 и 1936 г. Тя се извърши вече. Но, г-да, трѣбва да има нѣкакво срѣдство, и следъ като тя е извършена. Азъ бѣхъ казалъ съ увѣреностъ — всички трѣбва да се съгласите съ мене — че срѣдство има. А то е: всички сдѣлки, извършени отъ момента, когато се заговори за Мусмановия планъ до днесъ, да бѣжатъ унищожени, да бѣдатъ обявени за недействителни, отъ когото и да сж извършени тѣ, (Рѣкоплѣскания) може да е много голѣмъ човѣкъ въ България. Или да се обмисли въпросътъ за конфискация на спекулативно закупенитѣ мѣста. Това е едно срѣдство, което трѣбва най-напредъ да се вземе, за да се уталожатъ духоветѣ. Азъ имамъ предвидъ нѣкои имена на спекуланти, обаче, г-да, не цитирамъ имена, докато за мене си не съмъ сигуренъ дотамъ, че да мога да закарвамъ виновника до бесилката. Иначе имамъ факти фразиращи, които засѣгатъ имена на големи хора. Да засегнатъ когото щатъ! Да не пускаме законопроекта отъ комисията по никой начинъ, безъ изрично, категорично постановление за засѣгане на всички спекуланти, безъ изключение. Ето единъ моментъ, който е същественъ, съ който не трѣбва да се играе. Въ нашата страна трѣбва да се създадатъ примѣри на наказания спекуланти съ общественото бедствие и използване на положението. Имаме законъ за ограничаване на спекулата, имаме законъ за снабдяване и урегулиране на ценитѣ. Можете ли сърдечно да твърдите, че тѣ сж приложени така, че да кажемъ: нѣма спекула, нѣма повишение на ценитѣ незаконно, нѣма нищо ненормално. Не можете. И никой нѣма да рискува да твърди, че сж приложени. Щомъ е така, азъ си позволявамъ да кажа: въ тази страна трѣбва, най-сетне, двама ли сж, дузина ли сж, да претърпятъ най-жестоки наказания, за да се разбере докъде може да се отива, особено въ това бедствено време.

Втори елементъ. Втория елементъ ще кажа по този начинъ: законътъ, който е обявенъ въ края на мотивитѣ на настоящия законопроектъ, трѣбва да дойде веднага, той не бива да закъснява. Заради неговото изчакване ще бѣде напълно оправдано този законопроектъ да остане въ комисията, докато дойде другиятъ законъ, та да излѣзатъ и двата едновременно. Въпросътъ за финансово уреждане на тая материя трѣбва да върви паралелно съ този законопроектъ. (Рѣкоплѣскания) Това е същественъ елементъ, който е абсолютно необходимъ. Азъ не се амбицирамъ. Турете какъвто щете титла на плана — за менъ е важно градоустройството на София да стане, и то разумно. Не за 100 години. Това не е вѣрно вече. Г-да техникитѣ трѣбва да си ревидиратъ мненията, които сж имали преди войнитѣ. Г-да народни представители! Преди войнитѣ и скоро следъ тѣхъ ние всички говорѣхме, подъ влиянието на тогавашното състояние на техниката, че въпросътъ е за 100 години, за 80 години, за 60 години, за 50 години. Не, г-да, азъ не зная дали следъ 20 години, както върви прогресътъ на техниката въ всички области, ще бѣдемъ въ положение да вършимъ това, което сме намислили за следъ 100 години. Това не може да бѣде. Въ това нѣма

никаква гаранция. Напротив, прогресът в техниката върви така, че ние трябва да допускаме изненади много и много по-скоро. Примерно, вие знаете с каква мъка много граждани се подчиняваха на заповедите от последната година да правят специални скривалища против аеропланите, специални скривалища и особени покриви в големите кооперации, в годините и малки домове. Какво излезе от това? Цяла година хората се измъчваха на тая тема. Не им стигаха пари, не им стигаха кредити, не довършиха къщите, не получаваха разрешения. Защо? Защото набързо, ей тук по повърхността, движейки се теоретически, нѣкои решили за ефектите от въздушната война, разпоредили, и общината го приема и наложила на гражданите.

Сега казват: това се отбѣнява. Защо се отбѣнява? Защото дойдох авиационните действия, дойде примѣрът сѫ пораженията на Варшава. Оказа се, г-да, според военните специалисти, че тия скривалища се превърнаха в гробници за хората, които се криеха въ тях. Какво излезе сега? Защо ние бѣхме именно първите, които приложихме това? Има у нѣкои безотговорни фактори новаторски желания, има работи, които навсѣкѣ бидоха отречени своевременно. Ние, обаче, чакаме да стане очевидно за всички, за да отбѣнимъ това, което сме наредили, бързо и лекомислено.

Какъ действуваша бюрократията — ще ви покажа сѫ единъ новъ фактъ. Въ недѣля азъ отидохъ въ Гевгелийския кварталъ, който влиза въ моята избирателна колегия. Отидохъ да посѣта едно детско утро. Постояхъ малко тамъ. Граждани ми съобщиха една нова благоустройствена политика на общината. Въ какво се състои работата? Казаха ми следното: „Общината ни постави трѣби за вода по улиците“. Рекохъ: много хубаво. Тѣ казаха: „Много хубаво, обаче въ момента, въ който общината постави трѣбите и ги зарови, тя тури ключове на публичните чешми“. Защо? Казаха: „Направете си чешми въ къщи“. Е хубаво, имате ли пари? „Ами анджакъ пари нѣмаме“. Уредиха ли по кой начинъ да става това? „Не“. Кѣде бѣхте? — „Ходихме при началника“. Той отговори: „Има решение и свършено!“ Говори очевидно единъ набитъ дуракъ: Имало решение! И свършено. По-нататѣкъ умъ и разумъ по това решение не е ли нуженъ? Какво решение? Да оставятъ 200 къщи на единъ кварталъ, на столицата безъ вода. Може ли това? Само 3 часа да бѣше ги оставилъ безъ вода, той засужава безъ предупреждение да бѣде веднага уволненъ, понеже си играе сѫ гражданите. Но той изпълняватъ решението. Решението не е отъ Господа. Дори и отъ него да е — при неговото изпълнение трѣбва да се търси разумъ.

„Трѣбва да свържете вашите къщи сѫ уличните водопроводни трѣби!“ Свършено вѣрно, но ние сме бедни хора. Нѣщо повече — ние сме 90% безработни тютюноработници и нѣмаме възможностъ. Търпете, г-да! — „Нѣма надежда. Царъ далеко, Богъ високо“. Все пакъ разпращайте се сѫ общината.

Г-да! Какво значи това? Имайте предвидъ, че на пиящата нѣма достатъчно водопроводни трѣби. Това е глупота къмъ въпросите. Бива ли подобно отношение, бива ли едно решение да се прилага така, по такъвъ неразуменъ начинъ! Не трѣбва ли да се намѣрятъ срѣдства предварително, па да се отложи работата, докато се намѣрятъ тия срѣдства или кредити за безработни бедни да се уреди всичко? И да изгуби малко вода общината, нѣма нищо отъ това. Турете срокъ 6 месеца, 10 месеца, намѣрете начинъ, било на изплащане и т. н., да се уреди най-после тая работа.

Не. Затварятъ чешмите. Всичко 40 чешми има прокарани въ къщите отъ хора сѫ срѣдно състояние. Тѣ не давали вода на другите. Обяснимо е защо. А трѣбва вода за пране, трѣбва вода за пиене, трѣбва вода за миене, но нали оттамъ ще дойдатъ болести, нещастия?

Ето единъ примѣръ, който просто ме отврати, защото азъ зная какво е длъжностъ на чувствата и действията въ нѣкои ужъ благонравни господа. Уредили се, натъкнали се добре въ канцеларните бюрократи и не искатъ да знаятъ, проявяватъ дори садизъмъ. Нѣма го тукъ г-на министра на вътрешните работи, за да му кажа: най-сетне, въ тая община, колкото и добри работи външно да изглежда, че има, нѣма ли поне единъ, който да свърже една правилна социална връзка сѫ населението! Повече примѣри не давамъ. Стига думи за социални грижи.

Г-да народни представители! Какво собствено ние трѣбва да мислимъ при днешните финансови условия, които дори може скоро да не съществуватъ, да се влошатъ. Едно постановление има въ законопроекта за 15-годишната трайностъ и неизмѣнностъ на плана. Разумява се, ако

времето би било спокойно. Азъ ще кажа: тукъ се цели нѣщо, което би било полезно. Общината казва, че сѫ туй се създаватъ условия за свободно движение на собствеността. Г-да! Това е въпросъ отъ теоретично значение. Азъ поменавамъ и друго едно условие. Тая собственостъ, която се намира надъ даденъ теренъ, когато ще я отчуждаваме следъ 15 години, ако даже е построено нѣщо ново, тѣй като сега разрешаватъ да се строи и безъ декларация, че нѣма да се плаща — единъ денъ ще се плати, разбира се, въ оня моментъ, при отчуждаването. И това добива видъ на нѣщо, което е полезно. Но като влѣземъ въ дълбочината на въпроса, ще видите, г-да, допустимо ли е това, въпреки че е обявено, че собствеността е свободна за поупокъ-продажби, въпреки че сте я обявили свободна за ипотекиране, въпреки че сте обявили, че нѣма върху нея възбрана, вие разбирате ли въ действителния животъ какъ е този въпросъ? Ясно ли е на васъ, че като не се знае дали азъ, който искамъ да купя единъ имотъ подиръ 5, 6, 8 или 10 години ще се реша, макаръ да ми го платите — приемамъ дори, че ще ми го платите, ще направя това действие — да купя този имотъ сега? Вѣрвате ли, че ще има такова движение на собствеността, което може да се забележи при благоприятните конюнктури, при абсолютната свобода на имотите? Разбира се, че не. Но пита се: е ли то по-големо благоприятствие, отколкото ако има пълна възбрана на имотите? Разбира се, че е, но неговото значение все пакъ е теоретическо. Всички, които сте юристи и адвокати, знаете добре отъ участието, което имате въ движението на собствеността, какъ тя се движи. Вие знаете специално въ София, че собствеността не се движи, помъ се установи сѫ документи, че вашиятъ имотъ попада подъ плана „Мусманъ“. Теоретически, по законопроекта движението е свободно. А всъщностъ то не става така, както се предполага.

Значи, този елементъ, който е полезенъ самъ по себе си, че има теоретично значение. Ами ипотеката? Вѣрвате ли вие, че една банка, че едно, да речемъ, застрахователно дружество, което дава ипотеки, ще отпусне ипотека при тия условия? Щѣли да направятъ нѣщо въ това направление. Както чувамъ, общината щѣла да дава нѣкаква гаранция при ипотечния кредитъ. Приемамъ, че такава гаранция ще бѣде, разбира се, благоприятствие, тѣй като общината е, която ще събара, отчуждава имотите и която ще трѣбва да ги плаща.

Но, г-да народни представители, при днешното положение вие знаете, че единъ отъ най-важните елементи, който играе роля при заемите, при намирането на срѣдства, е така нареченото плащане чрезъ бонове или облигации, при които въ началото се казва, и дори узаконява, че гаранцията е пълна, държавата гарантира, общината гарантира, че сумата ще се брои 100%, а всъщностъ това не става така. Знаемъ отъ бѣжканските облигации, знаемъ отъ облигациите въ друга форма и по други вътрешни заеми, при преселванията и изселванията, че това не става така. Знае се, че действителната имъ стойностъ е до 40-50-60%. Курсътъ се движи по особени финансови и стопански съображения. Прочее, какъ ще стане предварителното заплащане на имотите?

Сега г-нъ министърътъ на благоустройството казва: „Това ще стане сѫ отдѣленъ законъ“. Добре, но хората нѣматъ доверие. „Ние имъ даваме гаранции“ — отговаря министърътъ. Не, г-да! Гаранции отсега не може да даде никой, а най-малко финансовиятъ министъръ може да даде гаранция, понеже той много добре знае, че смѣтатъ на този планъ, както и на всички други държавни инициативи, не сѫ гарантирани за далечно време. Може ли нѣкой да ви каже какво би струвало изпълнението на градоустройствения планъ? Чувате, единъ казва милиардъ и половина вѣроятно самъ за отчуждаванията; другъ казва 4-5 милиарда лева; трети казва 7-8-9 милиарда лева, а четвърти казва 12-13 милиарда лева. Това е като продажба на ябълки — 4-5-6 л! Азъ разбирамъ, че многото милиарди обхващатъ отчуждения, постройки, съоръжения. Но това сѫ глупости. Това не е сериозно. Никой не знае и никой не може отсега да знае сумите и какво и кога би се реализирало. Защо? Защото движението на цените на собствеността отъ днесъ до 15 години, до 10 години никой не може да предвиди. Дори и при това положение, което се създава въ законопроекта, че ще се вземе подъ внимание при оценките като изходна точка 26 януарий 1935 г. и ще се притуря увеличената стойностъ, съобразно сѫ благоустройството, независимо отъ плана — никой не може да изчисли тия суми отсега. А какво значи „независими отъ плана“? Да не се създава премия за частни интереси. Не отричамъ това, намирамъ разумъ въ туй, че общината не ще може да плаща премия на частни лица за собственото свое дѣло. Това ми е ясно.

Но, г-да, все пакъ всички други имоти, които оставатъ, които се ползватъ отъ плана „Мусманъ“, иматъ благоприятствие. Какъ ще се отнасяме къмъ тѣхъ? Чува се, че щѣли да наредятъ така, че тѣ да платятъ известни такси, данъци и пр. Кога? Когато дойде този законъ. Къде е той? Защо именно да не дойде едновременно съ този законопроектъ, та да обсъдимъ, да наредимъ нѣщо общо, да го свържемъ, да знае свѣтътъ какъ ще бѣде, да сме наясно. Защо е необходимо зарадъ месецъ-два-три да раздѣляме тия закони? Защо? Може ли нѣкой да твърди, г-да, че утре или презъ месецитѣ юний, юлий, които може би ще ни раздѣлятъ отъ времето, когато може да гласуваме новия законъ, който е толкова необходимъ — ако можемъ да приемемъ, че презъ августъ би имало една извънредна сесия — нѣма да станатъ работи, които да не дадатъ възможностъ да се гласува той, да го спънатъ? Нѣма ли предвидъ това? Изглежда, че не имъ сѣ ясни въпроситѣ.

Има единъ аргументъ — да се внесе успокоение въ населението. Чудесенъ аргументъ. Но начинътъ, по който се трѣгна и възраженията, които се правятъ, дадохъ обратното на очакваното. Защо? Защото най-напредъ ни поставиха тукъ предъ единъ фактъ — оспорва се вотътъ въ общината. Четохъ тукъ решението на общинския съветъ. Виждаме вотъ — даденъ. Показватъ ни и стенографския протоколъ. Други казватъ: „Не, тоя протоколъ е фалшифициранъ“. Каква е тая община! Протоколъ фалшифициранъ! Гласували толкова, не гласували толкова. Дайте обвързвателни декларации, дайте ги на цѣлото гражданство, дайте ги открито въ печата, кажете кое е вѣрно и кое не е вѣрно, за да мирясатъ всички, и, най-главно, гражданитѣ да се успокоятъ, да се успокоятъ тия, които треперятъ съ основание за бъдещето на имотитѣ си. И тогава вече, г-да народни представители, ако наистина има нѣкои, които правятъ спекулация съ бедствието на хората, нека да лъснатъ, да се видятъ, да се разбере кой прави това и дори да бѣдатъ преследвани.

Азъ нѣма да откажа това, но за мене основниятъ въпросъ е, че бедствието е налице, въпросътъ е, че гаранции нѣма; въпросътъ е, че плащането не е уредено ясно и категорично; за мене въпросътъ е, че градоустройството, за което става дума, ще стане постепенно. Ето по наредбата-законъ бѣше 3 години срокътъ за подробнитѣ планове, — става 6 години. Азъ нѣма да ви кажа: направете го 2, направете го 4 години. Защо? Защото е ноторно, че София нѣма окончателенъ кадастраленъ планъ, нѣма и нивелаченъ планъ.

Това знаемъ отъ закона, който се гласува преди нѣколко дни за 50-милионния заемъ на Софийската община. Въ него има изрични постановления за целитѣ, за които ще служи заемътъ. Тамъ е казано изрично, че 5 милиона отъ тѣзи 50 милиона лева сѣ за изготвяне на кадастрални и нивелачни планове. Значи, нѣма нивелачни и кадастрални планове за границитѣ и размѣритѣ на частнитѣ и общественитѣ имоти.

Г-да народни представители! Г-да техницитѣ между васъ — г-нѣ министертѣ е сѣщо техници — кажете сърдечно: въ цѣлата наука и техника не е ли било винаги, не е ли и днесъ правило, че основнитѣ елементи трѣбва да бѣдатъ предварително дадени, че кадастралнитѣ и нивелачни снимки предшествуватъ действията по градоустройството? Това е положителното, това е научното, това е технически установено.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Не е така.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Така е, г-не министри. Обаче ще кажете вие: въ новото време правятъ и обратното. Съвършено вѣрно. Става и обратното. Но обратното води къмъ хаосъ. Ние, обаче, сега сме принудени да се подчинимъ на обратното. Защо? Защото наредбата-законъ е въ сила отъ 2 години, защото се вършатъ по нея разни действия и сега се касае за подобрението на бъдещитѣ действия. Ясно ли е? А бе, г-да, планътъ, каза се отъ г-на министра, е 1:20.000, 1:10.000, 1:5.000, а 1:1.000 се работи сега. Тѣпърва ще трѣбва да се работи планътъ 1:500, респективно 1:250. Съвършено вѣрно. Асѣж сега по изработенитѣ планове и по плановѣтѣ, които сѣ представени, дори специалистътъ, като вземе лупата, гледа, гледа, прави смѣтката и най-после вика: „А бе, ако е да кажа къде ми е точната линия, не мога да кажа, не зная“. Това е въ самото естество на работата. Когато снимката се приближи, добие вече характера на реална снимка, а не на перспектива, тогава вече се знае, какво е. Какво е всѣщностъ положението — ще каже планътъ 1:1.000, 1:500, 1:250. Съвършено вѣрно; именно тия снимки сѣ необходими, защото иначе сме въ въздуха; имаме снимки отъ аеропланъ, отъ птичи полетъ е правена снимка по Мусмановия планъ.

Като се е презюмирало, че теренътъ на София е поле, руска степъ и си правили по нея шарки. Единъ примѣръ. Единъ добъръ селянинъ отъ с. Бояна, бившъ кметъ, дойде при мене и ми каза: „Абе, г-нѣ Сакаровъ, какви сѣ тия ваши учени работи; отидохъ въ общината, питахъ да ми кажатъ, какво става съ моя имотъ. Обяснявамъ точно на коя улица е. Намѣриха и ми казаха: Дѣдо, тамъ нѣма имотъ. А, какъ нѣма имотъ? Дѣдо ми, баща ми, азъ и моитѣ синове все тамъ живѣемъ отъ толкова време. Не е, дѣдо, имашъ грѣшка. А бе, момче, каква грѣшка, имамъ си имотъ, отъ дома идвамъ сега“. Полека-лека се разбрали. Имало имотъ, но понеже въ момента на снимката имотътъ не билъ нанесенъ, писали ливада, а около ливадата опредѣлили да насадятъ и гора! Тогава инженерътъ му казалъ: „Дѣдо, не се сърди, иди по-нагоре, тамъ сѣ акъланитѣ“. Отишелъ по-нагоре и му казали: „Хайде, дѣдо, върни се, ние ще дойдемъ да видимъ тамъ ли е имотътъ“. Дойдохъ, видѣхъ, че е тамъ, но късно — изкараха на човѣка акъла! Нѣмалъ имотъ! Защо нѣмалъ? Защото правятъ снимки отгоре, защото правятъ снимки върху единъ зеленъ теренъ. Така писано, така казано. Асѣж, цѣлиятъ планъ е нарисованъ отъ птичи полетъ. Въ този смисълъ, че фактически, споредъ мнението на самата Градоустройствена дирекция, споредъ тия данни, които четемъ сега, споредъ тѣхния собственъ планъ, споредъ всички досега сведения, всѣщностъ тѣпърва ще се прави подробенъ планъ. Трѣбва да стане, но докато стане и като ще става, трѣбва да го правимъ по таквъ начинъ, че да осигуримъ гражданитѣ, значителенъ брой отъ които, при всички такива случаи, ще бѣдатъ измѣстени. Азъ не мога да си въобразя, че може да стане градоустройството безъ да става прекриване, ако известни квартали не бѣдатъ оставени и ако известни зелени площи нѣма да бѣдатъ още намалени. Защриховане ново, преполовяне и замѣняване — това ще се наложи. Който си е въобразявалъ, че е възможно друго — той нѣма понятие отъ това дѣло.

Но, сравняватъ и мотивиратъ съ миналото. Петковъ, казватъ, създалъ новъ градъ. Е добре, Петкова зная и лично и обществено. Интересно съвпадение: Петковъ бѣше кметъ, а баща ми бѣше помощникъ-кметъ. Града го разсѣче заедно съ Петкова моята баща. И това зная. Но сѣмъция денъ, г-не министри, тухлитѣ и керемидитѣ отъ къщиитѣ, които събаряха, предаваха ги на беднитѣ да строятъ други къщи. Сѣмъция денъ! Единъ комита, Спиро Костовъ, пожаренъ командиръ на София, бѣше изпълнителъ, и мене, като малко момче, ученикъ — не зная дали не бѣше и Деяновъ — и други деца, пожарникаритѣ ни водѣха около „Свети Краля“ да събаряме керемидитѣ отъ църквитѣ тамъ. Бѣхме малки деца по на 8-9 години. Смѣтаха, че женитѣ, които се бѣха барикадирали въ църквитѣ, нѣма да ни биятъ, но и насъ ни биха — удариха ни по задънка нѣколко пѣти — и разкъсаха червото на пожарникарскитѣ толумби. Както и да е, събориха църквитѣ и моята майка дълги години следъ това — тя бѣше вѣрваща жена — когато нѣкое дете се разболѣше, казваше на баща ми: „Виждашъ ли, ти, който събаряшъ църкви, ето на, какъ децата ти страдатъ“. Разбира се, никой не умрѣ, но това бѣше въ психиката ѝ. Така че, както виждате, азъ съмъ много добре запознатъ съ всѣчкитѣ страни на тая материя и затова ви говоря, че трѣбва да бѣдемъ много разумни и внимателни. Работитѣ на практика не винаги се разглеждатъ така, както се решаватъ теоретически въ науката и техниката.

Сега по-нататъкъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) Г-нѣ Сакаровъ! Оставатъ Ви още 5 минути.

Д-ръ Никола Сакаровъ: А, моля Ви се!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Предупреждавамъ Ви. Никакво продължение.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Вѣрно е, имамъ и второ четене и азъ бихъ могълъ да се доизкажа и тогава, но не желая пакъ да вземамъ думата, сега ще завърша.

Г-да народни представители! Прочетете плана и ще видите, че всѣщностъ столица София, която е населена днесъ отъ 325 хиляди души, не голѣма София, а безъ околнитѣ села, не е засегната отъ този планъ. Засегнати сѣ само 8 улици и твърде малко площади. Планътъ е всѣщностъ за покрайнинитѣ. И се казва: тѣ трѣбва да бѣдатъ благоустроени! Разбира се, трѣбва да бѣдатъ благоустроени. И много вътрешни квартали трѣбва да се благоустроятъ. Има за благоустрояване и обекти, които, ако речемъ да изпълимъ, ще похарчимъ много повече пари, отколкото ако бихме ги съборили и направили нови. Добре. И това е

възможно. Щомъ това би се установило, и то е възможно и трѣбва да стане срещу пълно обезщетение или гарантиране жилище. Но, г-да народни представители, технически умъ ли е, технически правилно ли е, обществено оправдано ли е, градоустройство наложително ли е, когато само на 20 метра отъ квартала, който желаете да съборите, въ неговата ширина, да речемъ, отъ 100 метра, следва общинската мера, следва държавната мера или горъ? Защо зеленаа площ не прокарате — стѣснена при това — тъкмо на желаното мѣсто, съществуващо, а непременно ще трѣбва да я прокарате презъ нѣколко къщи, които сѣ само на 20 метра отдалечени? Защо това? Ако се касае за нѣкое блато, ако се касае за нѣкой непроходимъ долъ, ако се касае за хигиенически неиздържимо мѣсто — добре, да се изясни, да се направи. Нека въ такъвъ случай да се направятъ на хората къщи, да имъ се даде собственост по единъ или другъ начинъ и, следъ като се направятъ да се настанятъ, и работата ще е ясна. Но да теглимъ тия линии, защото е тъй паднало на нашия калемъ и да пазимъ нѣкаква техническа амбиция, да пазимъ нѣкаква бюрократическа амбиция — това не може, това не трѣбва да се позволи по никой начинъ. Трѣбва да знаете, че значителна частъ отъ спороветъ въ София сѣ около такива въпроси.

Г-да народни представители! Има ли нѣкой отъ васъ, който да твърди — азъ познавамъ цѣла Европа въ подробности, освенъ нѣколко шейцарски градове, нѣколко норвежки, нѣколко въ Тиролитъ и нѣколко въ германски Шварцвалдъ — че знае градъ, който да е така провътрень, като градъ София? При това идеално дефиле Владаа — имаха желание и него да нарѣжатъ, да разширятъ шосето презъ Княжево, но нищо нѣма да стане, разбира се, това е фантазия. При тази Витоша сѣ националниятъ паркъ, сѣ горитъ и отсреща Стара-планина, Лозенскитъ височини, пѣтьтъ за Самоковъ, има ли нѣкой, който да твърди, че София нѣмала въздухъ? Та кой другъ градъ има повече въздухъ? А, вѣрно е, София има много тѣсни улици, София има много улици, които спиратъ притока на добъръ въздухъ, въ София има презъ последно време — забележете — следъ плана „Мусманъ“, тази година и миналата година, строежи на кооперации и на други здания, които прѣчатъ на въздуха, прѣчатъ на слънцето. Това става сега. Ами тая София не е засегната! Защо не разтрошите София въ ония мѣста, които сѣ тѣсни, за да дадете възможностъ на другитъ да дишатъ? Но това не става, казвате, по две причини: първо, много скъпо било! Съвсемъ вѣрно. Ами какъ ще живѣятъ тия хора? Ами че тукъ живѣе значителна частъ отъ населението, при това и по-състоятелнитъ.

Ето г-да, виждате какъ се отива ad absurdum при най-добри намѣрения. Азъ не само не отричамъ, но и насърждавамъ улицитъ да бѣдатъ направени широки, да бѣдатъ широки булевардитъ. Но вземете си шапката, качете се на трамвая, идете пеша и вижте: най-широкитъ улици сѣ вслѣдностъ тъкмо въ тия квартали, които желаятъ да вдигнатъ. Най-много празнини мѣста има тъкмо въ тия квартали. Най-много възможностъ за провътряване има тъкмо въ тѣхъ. Защо се прави това неразумно дѣло?

Непремѣнно стадиумъ и редица други постройки! И то непременно на едикое-си мѣсто, защото, като били въ Берлинъ, видѣли голѣми стадиумъ! А бе, Господъ да е на помощъ на Берлинъ. Направете единъ стадиумъ, щомъ е необходимо, обаче той да бѣде така нареденъ, че да задоволи нуждитъ ни, и недейте засѣга толкова много интереси, и, главно, недейте харчи толкова много пари. Тѣкъ най-сетне, почакайтъ, бе г-да! Та неужели на тая София всичко друго е наредено! Тая София, въ 65% отъ която нѣма канализация — всички статистики сѣ за 31 декемврий 1934 г. — тая София, въ 50% отъ която нѣма вътрешна водна инсталация; тая София, въ 25% отъ двороветъ на която нѣма вода, нѣма чешми; тая София, 2/3 отъ жилищата на която сѣ въ едноетажни обикновени постройки и домакинствата на които сѣ крайно мизерни! Та нѣма ли други благоустройствени задачи въ София? Има, разбира се. Само въ кръгло 1/3 отъ сградитъ на София има електрическа, водна и канална мрежа. Само въ 915 сгради отъ всичко 39.935, броени на 31 декемврий 1934 г., има централно отопление!

Значи, азъ приемамъ да правимъ и едното, и другото — и градоустройството, и благоустройството — но да го направимъ разумно.

Ще постигнете пакъ слава. Ето на, г-нъ Сирко Станчевъ каза, че на Горанова ще му издигнатъ паметникъ. Азъ може би ще умра дотогава — Горановъ ми е добъръ приятелъ отъ стари години и баща му зная, дума да нѣма, че му желая успѣхъ и паметникъ — но докогато стигнемъ до паметника, да нѣма други пакости.

Не се бойте, г-да. Боятъ се отъ това, че сѣ похарчили кръгло 1½ милиона лева за разноски около плана „Мусманъ“. Страхъ ги е, ако се каже: планътъ не стана, не му запазихте баремъ името, а защо похарчихте тѣзи пари? Г-да! Обещавамъ ви, че ще гласувамъ съ две рѣце и ще говоря тукъ цѣлъ денъ да докажа, че не трѣбва да ви закачатъ за тия 1½ милиона лева, само и само да не направите пакостъ за 1½ милиарда лева или не зная още за колко милиарди. (Рѣжкоплѣскания) Предпочитамъ това да бѣде, отколкото да бързате

За справедливостъ къмъ работата на общината азъ трѣбва да кажа, че всичкитъ почти измѣнения, които чета въ законопроекта, доколкото ги разбирамъ, сѣ правилни. Азъ, обаче, желая къмъ тия 29 измѣнения, които сега се предвиждатъ, при втория туръ да се прибавятъ още други 29, а при третия туръ да се прибавятъ и още други 29, за да стигнемъ до реалностъ въ отношенията, въ дѣлото.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: (Звѣни)

Д-ръ Никола Сакаровъ: Сега ще свърша. — Но това да стане, г-да народни представители, като предварително се уреди първиятъ въпросъ: да се внесе тоя законъ — пакъ да ви прочета текста, ако трѣбва — за който се казва въ мотивитъ, че идва, а който азъ не виждамъ да е близу, законъ за прилагане на общия градоустройственъ планъ, който щѣлъ да уреди цѣлостно материята за заплащане на отчужденитъ имоти, събиране на повишената стойностъ, борба съ спекулата и пр. Той трѣбваше да бѣде внесенъ и уреденъ заедно съ разглеждания проектъ.

Тогава вече ние ще добиемъ единъ планъ, който е необходимъ, безразлично какво е неговото име, но който нѣма да тежи непосилно на цѣлото гражданство и на общината.

Четете резолюциитъ на конгреситъ на градскитъ общини и вие ще видите какво е тѣхното финансово положение, колко бедствено е то. Нѣщо повече. Онзи денъ тукъ ние минахме закона за облекчение и заздравяване на общинитъ, който засегна и държавата, и Земелѣска банка, и други учреждения, фондове и пр., защото безъ облекчение не върви. Г-да! Тогава ясно ли е на васъ, че не за 15 години, но може би за още толкова години по никой начинъ не може да смѣтате, че въ такъвъ грандиозенъ мащабъ може да се осъществи градоустройственото дѣло на София?

Прочее, при държане смѣтка за туй, което казахъ, и за да не попрѣча на правилника съ нѣщо, като говоря повече, подчертавамъ дебело: да се слѣе този законъ съ онзи, който идвалъ. Да се даде законъ, съ който да се уреди начинътъ на плащането преди всичко, и то за действително необходимитъ отчуждения при нашитъ условия.

Ако тѣкъ правителството мисли, че може да направи това, измѣнявайки въ комисията този законъ, да го направи. Но принципитъ трѣбва да бѣдатъ такива, че да не засѣгатъ гражданитъ неразумно, безцѣлно и несправедливо; да държатъ смѣтка за интереситъ на общината; да се знае, че държавата голѣми суми не ще може да даде; да се има предвидъ, че гражданитъ въ тия времена, въ които живѣемъ и които предстоятъ, не биха могли да удържатъ; да се боримъ противъ спекулата, като всички сдѣлки бѣдатъ унищожени и се приложи конфискацията; като се установи окончателно, че никой гражданинъ не може да бѣде изгоненъ отъ неговата къща, докато не му се построи друга и като се има предвидъ, че всички зелени площи ще трѣбва да бѣдатъ още намалени до единъ възможенъ минимумъ за нашитъ условия.

Тогава ще има градоустройственъ планъ и по-добъръ градъ и въ покрайнинитъ. Тогава нѣма да се кара на тая тема никой, понеже ще бѣдатъ засегнати, но и обезщетени интереситъ на гражданитъ. (Рѣжкоплѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Спасъ Ганевъ.

Спасъ Ганевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Искамъ да кажа и азъ нѣколко думи по законопроекта за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на градоустройствения планъ на София. Азъ ще почна оттамъ, откъдето г-нъ Сакаровъ съ такъвъ патостъ завърши. Не вѣрвамъ нѣкой въ това Събрание, не вѣрвамъ нѣкой отъ министерската маса да е за спекулата и да не би се съгласилъ да гласува единъ законъ противъ спекулата. Но заедно съ туй, ако спекулантитъ сѣ вредители, не по-малко вредители въ тая държава сѣ демагозитъ. И срещу тѣхъ трѣбва да създадемъ законъ, който да ги тури на мѣстото имъ, безразлично откъде иде тая демагогия, отлѣво или отдѣсно.

Г-нъ Сакаровъ, който заяви, че не сж направени водопроводни трѣби на ония, които нѣматъ пари, че нѣмало каналъ въ голѣма частъ отъ София, много добре знае, че безъ да се създаде единъ градоустройственъ планъ, който да тури редъ въ тая София, тия хора никога нѣма да получатъ вода, никога нѣма да получатъ електричество, никога нѣма да получатъ пѣтъ и никога нѣма да получатъ каналъ. Но той поиска да използва създаденото вече настроение и да създаде ново настроение на недо-волство отъ плана. Азъ бихъ казалъ: ако той правѣше забележката, че днесъ не сж се погрижили да дадатъ суми, да прокаратъ водопроводъ до съответнитѣ къщи — може би следъ години и това ще стане — азъ все пакъ заявявамъ, и мисля, че всички вие ще се съгласите съ мене, че не само Софийската община, но всички общини въ странага днесъ вършатъ много по-голяма социална политика и сж съ много по-голями грижи къмъ бедствуващитѣ отколкото въ онова време, когато г-нъ Сакаровъ непрекъснато е билъ общински съветникъ.

Той спомена за американски масцаби, за улици отъ 38, 60, 120 метра! Азъ се чуда къде ги е видѣлъ, къде ги е намѣрилъ и къде сж тия улици!

Д-ръ Никола Сакаровъ: Въ плана ги има.

Спасъ Ганевъ: Кой планъ?

Д-ръ Никола Сакаровъ: Който го публикувахте.

Спасъ Ганевъ: Нито една отъ улицитѣ не е добила тия размѣри. Тѣ сж установени. Улица „Царь Освободителъ“ си е това, което си е и днесъ; ул. „Гурко“ си е това, което си е и днесъ; ул. „Алабинска“ си е това, което си е и днесъ; „Патриархъ Евтимий“ си е сжщата. Защо приказвате това? Едно е вѣрно, че вие, когато сте били въ Америка, вследствие на високитѣ здания, сте виждали тамъ улицитѣ много тѣсни!

Д-ръ Никола Сакаровъ: Говорихъ съ кмета, който ми каза, че не е полудѣлъ да разширява улицитѣ на Нью-Йоркъ, като въ София! Такива аномалности ние въ Америка нѣмаме — ми каза той. Като говорихъ азъ това не Ви го казахъ, но сега ви го казвамъ, понеже ме предизвикахте. Хайде сега продължавайте. Не шѣхъ да ви го кажа, но ме предизвикахте.

Спасъ Ганевъ: Азъ пакъ Ви питамъ: къде има улици отъ 60 метра? Това вие го казахте.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Въ София вие искахте да го направите.

Спасъ Ганевъ: Кажете коя е тая улица? Въ плана има ли я?

Д-ръ Никола Сакаровъ: Ще Ви кажа.

Спасъ Ганевъ: Ще ми кажете, но утре. Днесъ, като говорихте, защо не го казахте?

Д-ръ Никола Сакаровъ: Има улици отъ 38 метра, 45 метра и 50 метра. Запазихте града много хубаво! По другия въпросъ азъ Ви казахъ, г-нъ Ганевъ, че сж прокарвали трѣбитѣ, но затварятъ на хората водата. Каратъ ги да извършватъ тая работа за своя смѣтка; това ще стане, но трѣбва срокъ и време. Не може оная тамъ набита глава да затваря чешмитѣ. Азъ почитамъ обективността, но ако ме предизвикате, може и да говоря.

Спасъ Ганевъ: Ако грѣшно съмъ Ви разбралъ, специално по водопровода, оттеглямъ си думата.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Съвършено грѣшно.

Спасъ Ганевъ: Но за широчината на улицитѣ не съмъ Ви разбралъ грѣшно.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Ще Ви кажа.

Спасъ Ганевъ: Трѣбваше сега да го кажете.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Четете първия докладъ на кмета отъ 1938 г. Примѣрно, улицитѣ „Тутраканъ“, „Хъшове“ и др.

Спасъ Ганевъ: Г-да народни представители! Самъ г-нъ Сакаровъ, а и всѣки ще заяви, че който и да било градъ или селище има нужда отъ единъ градоустройственъ

планъ. Не е това първиятъ планъ, който се създава за София, нито е първиятъ планъ, който се създава въ България. Досега, обаче, по силата на закона за благоустройството, ние имаме тѣ нареченитѣ регулационни планове, които въ много отношения страдатъ и не сж съобразени съ измѣненята на новото време, на новитѣ нужди, на необходимоститѣ, които наложиха последнитѣ години и които заставятъ и сега много провинциални градове и много села, които сж по-състоятелни и могатъ да отдѣлятъ повече суми за доброто уреждане на своитѣ селища, да прибѣгнатъ къмъ нови градоустройствени планове. За примѣръ на това ще ви посоча града Кюстендилъ, селата около Кюстендилъ, Плевенъ и т. н. Нуждитѣ ги наложиха. Никой съ законъ не имъ го е наложилъ.

Но азъ не познавамъ, заедно съ туй, нито единъ планъ, който да не засегне никого. Колкото и да се стараемъ да направимъ това, нѣма да го постигнемъ. Днесъ не става въпросъ въ Народното събрание за регулационитѣ планове на провинциалнитѣ градове и на нашитѣ села, при които се сѣчатъ дворове, при които се отчуждаватъ дворове, при които се сѣчатъ сгради, при които се отнематъ плевниции и т. н. Но ако вземемъ стойноститѣ, отъ които се лишаватъ хората въ интереса на общото, и ги отнесемъ къмъ стойността на имотитѣ въ това или онова село, дали тѣ не сж по-голями, отколкото тия въ София? Но за туй никой нищо не говори и може би често пѣти само за туй, защото ни липсва оная аудитория, която можемъ да пораздразнимъ съ нашитѣ речи. Та нима днесъ въ много отъ нашитѣ провинциални градове не се засѣгатъ имоти, и то отъ десетки години наредъ? Не е ли това въ Карлово, въ Пловдивъ, въ Сливенъ, въ Бургасъ и въ Варна? При все това ние не чуваме нищо да се говори тукъ за тия градове. И тамъ се засѣгатъ ценни имоти. И никой не би помислилъ, че е възможенъ какъвто и да билъ планъ на едно селище, освенъ тогава, когато се създаде планътъ преди да бѣде създадено селището, да не засегне никого. А вие сами потвърдихте, че всички ония, които живѣятъ отъ едната страна на улицата и сега сж засегнати, викатъ противъ плана. Ако бѣдатъ засегнати тия, които живѣятъ отъ другата страна на улицата, и тѣ ще викатъ прогибъ на плана. Всѣкога, когато ще трѣбва да се разширяватъ и поправятъ улицитѣ, всѣкога, когато речемъ да създадемъ площи, винаги ще бѣдатъ засегнати частни интереси.

Другъ е, обаче, важниятъ въпросъ, който, споредъ мнението на нѣкои, сегашниятъ законопроектъ разрешава не толкова добре, или не напълно, а споредъ други го разрешава добре. Този въпросъ е, всѣки, комуто имотътъ ще бѣде засегнатъ, вследствие прокарването на плана, билъ той благоустройственъ, регулационенъ или какъвто и да е, въ името на общия интересъ да бѣде обезщетенъ съ равностойността на неговия имотъ. Ето тамъ е голѣмиятъ въпросъ и тамъ трѣбва да спремъ нашето внимание. Всѣкога, когато има засегнати, ще има недоволства. Не бѣха ли недоволни навремето въ Пазарджикъ, но днесъ не благославятъ ли тѣ кмета, който направи благоустройството на Пазарджикъ? Азъ не съмъ отъ Пазарджикъ. Не е ли сжщото и въ Враца, не е ли сжщото и въ други градове? Въпросътъ е да не се остави населението да носи тежести, а да получи сумитѣ, които трѣбва да получи за своитѣ имоти. Ето това е голѣмиятъ въпросъ, който интересува не само София, а интересува цялата страна. И ако законитѣ, по които се урежда единъ благоустройственъ или регулационенъ планъ, сж остарѣли, ще трѣбва да помислимъ не само за София, а за цялата страна и да поправимъ ония грѣшки, които сж налице и въ София, и въ провинцията. А тѣ не липсватъ тамъ, но ние никога не говоримъ за тѣхъ.

Азъ не зная нѣкой градоустройственъ планъ, нѣкой регулационенъ планъ да е билъ прокаранъ, безъ да има неприятности между властта и гражданитѣ. Бихъ билъ щастливъ да чия, че въкъде това е станало. Трѣбва да се помислимъ чрезъ съответни мѣрки да обезщетимъ хората. Това повтарямъ за лишенъ пѣтъ. Всичко друго, което се разправя противъ градоустройствения планъ, е отъ лукаваго. И при най-добрия планъ, който би засегналъ само нѣколко улици, все пакъ ще бѣдатъ налице недоволства, щомъ засегнатитѣ не бѣдатъ съответно обезщетени.

Азъ ще се възползувамъ отъ речта на единъ нашъ другаръ, безъ да го именувамъ, която той произнесе, когато се искаше кредитъ за строежъ на палатата на Дирекцията на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ. Говорейки за предвидливостта, която не била проявена при постройка на Съдебната палата, която нѣмало да може да удовлетвори всички нужди на съдебното ведомство въ София, той каза по-нататъкъ: „Значи, и тукъ не сме проявили нуждната предвидливостъ, оная предвидливостъ,

която, например, проявиха във Франция преди 100 години, когато правиха плана на Париж, преди да има електричеството, преди да има автомобили, преди да има трамваи, когато създаваха един план, който е гордост и днес за Франция. Аз бих желал да предвидим нуждите на българските градове съедна перспектива за 20-30-50 години. Когато навремето Петко Каравелов в едно събрание беше казал, че София никога щяла да стане град с 500.000 жители, той беше обявен едва ли не за луд: „Този човек, казваха, говори фантазии, невъзможни работи“. Нека да предвидим тия възможности и да не се скъпиме!“

По-нататък ораторът минава на специалния въпрос, който разглежда. Мисълта, която изказва този оратор, му прави чест. Тя обяснява това, което вършим със създаването на градоустройствения планове. Един градоустройствен план нима никога да задоволи нуждите на времето, за което се създава. Той се създава със оглед на бъдещите нужди и бъдещите поколения (Ръководствения от някои народни представители).

И ако навремето си — аз споменах това преди няколко дни — Димитър Петков, като кмет на София, когато създава плана, от който днес ние се ползуваме, е предизвикал срещу себе си буря от недоволства, ние днес, 50 години по-късно, му отдаваме хвала за оная предвидливост, която е имал, за да създаде на нас горе-долу удовлетвено да виждаме столицата въ днешния ѝ вид, въ който тя все ни задоволява. Но ние днес сме длъжни да мислим за бъдещето, защото тогава ще бъде много по-мъчно да се разрешат задачите, които тогава ще се наложат.

Тръбва да съжаляваме, че навремето, веднага след войната, преди да започнат усилените строежи, преди да се създаде София въ сегашния ѝ вид и пространство — ние много добре си спомняме каква беше София след войната — не се замисли и не се създаде градоустройствен план, и новите постройки, които никъде една след друга, никъде и днес, не бяха построени според един градоустройствен план. Ако създаването на квартали, макар и общински, би станало по този градоустройствен план, който имаме, съ плановърност, нямаше да имаме днес тежките и мъчителни случаи, съ които ни занимава столичното гражданство, което е засегнато от днешния градоустройствен план. Явно е, че непредвидливостта, несъобразителността на ония, които съ били начело на столицата, докара тежките времена днес. Ние можехме да имаме една София, която нищо нямаше да струва на гражданството, защото София застрои главно след войната, или по-точно, след 1921 г. Ако тогава беше създаден градоустройствен план, никакво значение нямаше да имат ония земи, които се раздадох на българи, работници, занаятчии и др.

Ако продължим да отлагаме тоя въпрос, и сумитъ, съ които този план може да бъде прокаран, ще растат и ние никога нима да можем да дадем онова, което сме длъжни да оставим въ завещание на младите поколения.

Тук се говори за милиарди. Аз не съм правил смътка. Ще се спра само на това, което се цитира Каза се, че около 1½ милиарда — това спомена и г-н министърът въ своята реч — се струват отчуждаванията. Когато се говори за 4 и 5 милиарда, имат се предвид застрояванията, подобренията и съборженията, които тръбва да се направят.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Именно.

Спасъ Ганевъ: Но колкото и да струва това, ще се даде. Нима по-малко струват плановите на провинциалните градове? Никога, обаче, един регулационен или градоустройствен план не се прожежда въ една или две години. Той начертава положението, към което ще се стремим въ бъдеще. И днес въ цялата провинция има мѣста, които съ частна собственост но съ предвидени да бъдат площи. Общината не ги отчуждава. Ако тръбва да се погрижимъ за София, за това, че някои частен имот е засегнат — против което не съм — ние тръбва да се погрижимъ и за всички такива имоти въ цялата страна. Защо приказваме само за София?

И градоустройственият план на София, като всеко човѣшко дѣло, има своите недостатѣци. Всички регулационни планове, които съ създадени от 50-60 години насам у нас, ежегодно търпят измѣнения. Всѣки, който малко-малко се интересува от своята община, може да каже, че всѣка година стават измѣнения въ регулационните планове, къде малки, къде голѣми. Ще се нагаждаме според нуждите на времето и според възможностите

и срѣдствата на общините. На мѣста ще се мине към по-широки улици, на мѣста ще се създаде парк, на мѣста ще се създаде площад. Това е естественият развой на работата. Нищо ново не е станало въ София. А що ставаше, когато се работѣше по стария регулационен план? И тогава ставаше същото.

И аз питамъ: като говоримъ за градоустройствения план днес, навременно ли се внася този законопроект, който разглеждаме? Нима тръбва да предпочетем онова, което е било вчера, или което е било преди този законопроект, отколкото подобрението съ него, макар и малко, според оценките на някои, а според оценките на други — голѣмо? Та нали искаме да създадем спокойствие въ тия дни на голѣми безпокойства? Съ този законопроект, колкото и малък да е, ние отиваме към по-голѣмо спокойствие. Имамъ ли основание да откажем, макар и малкото спокойствие, което общината иска да даде съ този законопроект, или да останемъ на старото положение, при което твърде много хора се намират въ безпокойство?

Аз бих могъл да цитирамъ цифри, съ които да покажа колко по-малко остават днес засегнатите парцели, но всичко това го намираме подробно въ речта, която произнесе г-нъ министърът. Аз не намирамъ смисъл да се повтаряме един след друг и да цитираме едни и същи данни. Ще има засегнати и сега, но и на тях ще се намѣри начинъ да се облекчи положението, ако не днес, то утре. Винаги, обаче, при създаване на градоустройствен план и създаване на закон, който ще го приведе въ изпълнение, ще тръбва да се изхожда от обществения интерес, а частният интерес да се търси да бъде обезщетен. Друг път нѣма.

Та само ако беше предложен § 1 от законопроекта, въ който се дава едно необходимо пояснение — защото въ закона, съ който се утвърди градоустройственият план, може би е неправилен изразът и се тълкува другояче от нашите съдилища — че планът нѣма отчуждително действие върху съответните недвижими имоти, само това да бъде, все пак е голѣма придобивка въ сравнение съ онзи закон, който днес съществува.

Ами § 2, който урежда положението на редица улици — имената им нѣма да чета — малко ли е? Ами § 5, който въ една алинея, въ чл. 3в, казва: (Чете) „Имотитъ по алинея първа, върху които тежат ипотеки отпреди датата на одобрение общия градоустройствен план, се отчуждават веднага и изцяло от учрежденията, за чиито мѣроприятия се касае — община, държава или други обществени (автономни) учреждения“? То значи да избавим от страшния тормоз, въ който се намират, сума жители на София.

Възможно е да има още въпроси, които не съ уредени. Ще се уредят. Но ако не можемъ да направимъ днес две крачки, нищо не ни прѣчи да направимъ една крачка.

Аз мисля, г-да народни представители, че никой не ще откаже да даде своя гласъ за подобрене на сега съществуващото положение и че винаги, когато разглеждаме тѣзи въпроси, които съ твърде тягостни и тежки за населението, ще тръбва да се ръководимъ изключително от обществения интерес, изключително от интереса на ония, които ще дойдат след нас, защото на тях ще бъде още по-мъчно да разрешат задачите, които ние можемъ днес съ по-голѣмо спокойствие и съ по-малко срѣдства да разрешимъ.

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Дочо Христовъ:

Дочо Христовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Въпросът, който се разглежда по поводъ предложения ни законопроект, не е новъ. Отъ разискванията, обаче, които станаха досега, предимно от речитъ на първите няколко души от говорившитъ тук колеги, аз дойдох до заключението, че винаги търсимъ да измѣстваме въпроситъ, да приказваме повече по предмети, които съ много по-далечни от представения ни законопроект; да разираваме истории изъ миналото, поради което времето, което ни е опредѣлено да говоримъ, не ни стига, за да можемъ да се спремъ конкретно върху самия законопроект.

Тукъ се поддържа, че законопроектът, който е внесен, се е внесъл и разглежда съ свѣтлавица бързина. Аз не виждамъ къде е свѣтлавицната бързина. Аз не намирамъ мотиви, които заставятъ известни срѣди да искатъ непременно да се отложи разглеждането на този законопроект, който не е отегчаващ, въ сравнение съ съществуващия сега, а има чисто облекчителен характер.

Има нѣща, които трѣбва да се поправятъ въ комисията, има нѣща, по които може да се говори. Този законопроектъ не е новъ и не идва като законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община, а идва като законопроектъ за измѣнение и допълнение на съществуващата наредба-законъ, съ която е уредено досега приложението на плана „Мусманъ“. Би трѣбвало сега да направимъ само сравнение на двата закона, този, който разглеждаме сега, и онзи, който бѣше досега.

Какво прави Народното събрание? Какво ни предлага г-нъ министърътъ на благоустройството? Отегчава ли положението на засегнатитѣ лица, или го облекчава? Отъ тая гледна точка ние трѣбва да дадемъ своето мнение, като народни представители, какво трѣбва да се направи съ този законопроектъ. Азъ, обаче, считамъ, че съ този законопроектъ, който може да не е свършенъ, който може да не отговаря на всички противоречиви интереси на отделни засегнати лица и групи отъ лица, въ много отношения се дохожда до облекчаване положението на тия, които сѣ засегнати отъ плана „Мусманъ“. Азъ бързамъ веднага да добавя, че ако и най-малко се оправдаятъ съмненията, че съ този законопроектъ едвали не се върши експроприация на частната собственостъ на лицата, засегнати отъ приложението на плана „Мусманъ“, безспорно, че въ комисията ще следва да се направятъ съответнитѣ корекции.

Като се иматъ предвидъ разпорѣжданията на закона отъ 1911 г., който даде срокъ до 1914 г. да се създадатъ плановете въ всички населени мѣста и продължението на този срокъ за създаване на истински благоустройствени плановете на градоветѣ и селата, не можемъ ние подъ никакъвъ предлогъ да кажемъ, че за София не трѣбва да съществува планъ или че трѣбва да отложимъ приложението му, защото се създавали тежести за едни или облагодетелствувания за други.

Преди малко г-нъ Ганевъ ни каза една истина: „Нѣма планъ, който да не засегне интереситѣ на нѣкого, нѣма планъ, който да не облагодетелствува отчасти нѣкого и да ошети другигъ“. Ролята на властѣта, ролята на приложителѣ на този планъ е само какъ да намѣри срѣдствата, какъ да го приложи така, че да не ошети много чувствително едни отъ засегнатитѣ и да не облагодетелствува неоснователно други, чийто имоти се подобряватъ отъ подобно измѣнение на плана.

Но казватъ: да се уреди въпросътъ за обезщетенията. Азъ тукъ не съмъ съгласенъ съ г-нъ д-ръ Сакаровъ, който е мой много добъръ приятелъ и когото много уважавамъ. Той е билъ винаги искренъ, винаги откровенъ, по всички повдигнати въпроси, откровенъ е и сега, но азъ считамъ за свой дългъ да заявя, че той погрѣшно тълкува тази последна алинея отъ мотивитѣ на законопроекта, която цитира и въ която търси да намѣри аргументъ за искането да се отложи разглеждането на законопроекта. Това искане е не само негово, то е искане и на други заинтересувани страни. Споредъ мене, въпросътъ тукъ не се касае за уреждане на плащането. Ето какво гласи тази алинея: (Чете) „Този законопроектъ ще бѣде последванъ отъ законопроектъ за прилагането на общия градоустройственъ планъ, който ще урежда цѣлостно материята за заплащане на отчужденитѣ имоти, събиране на повишената стойностъ, борба съ спекулата и пр.“. Тукъ не става въпросъ да се внесе законопроектъ, съ който ще се опредѣля какъ и по каквъ начинъ ще се плаща, защото въ предложението на законопроектъ се опредѣля това нѣщо. Ако има грѣшки въ редакцията, ще ги поправимъ. Тукъ става въпросъ откъде ще се намѣрятъ срѣдствата, за да се плати, за да се приложи планътъ, защото ще се посочи и начинътъ, по който ще се потърси помощта, съдействието и на държавата, което съдействие общината основателно има право да търси и по което азъ ще се спра подиръ малко съ нѣколко думи.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Азъ тъй разбирамъ текста, както Вие го тълкувате.

Дочо Христовъ: Въпросътъ какъ ще плащаме е уреденъ съ настоящия законопроектъ. Ще се спра подиръ малко съ нѣколко думи на всѣки текстъ. Азъ разбирамъ, че когато се говори за уреждане начина на плащането, тукъ става въпросъ за опредѣляне на начинитѣ, по които ще се намѣрятъ тия срѣдства.

Г-да народни представители! Казахъ, че ние имаме само единъ дългъ: да направимъ всичко възможно съ този законопроектъ, што да отстранимъ каквото и да било опити за ошетяване или за облагодетелствуване на когото и да Сило. Ние ще трѣбва да отдадемъ при това особено внимание на онзи въпросъ, който г-нъ Сакаровъ повдига, въпросътъ за спекулата, която, ако я има вече

извършена ще трѣбва да се взематъ съответнитѣ мѣрки. И точно съ този законъ, за който става дума, ще се потърсятъ вече незаконнитѣ печалби, придобити отъ извързаното възползуване отъ разпорѣжданията на плана „Мусманъ“.

Но, г-да народни представители, нека се спремъ съ нѣколко думи конкретно върху ония положения, които ни се предлагатъ тукъ за разрешение. Въ чл. 3в, алинея осма, и чл. 3ж е опредѣля какъ ще става плащането на отчужденитѣ мѣста. Плащането на отчужденитѣ имоти ще става предварително и по действителнитѣ пазарни цени. Значи, не съществува опасността, че ще дойдемъ до положението да се вземе имотътъ на когото и да било и следъ туй да чака той плащането на стойността му. Такаква опасностъ, казвамъ, не съществува, защото въ закона се казва, че предварително се плаща и тогава ще му вземете имота. Ако общината не може да плати, тя ще му вземе имота тогава, когато има възможностъ да плати. Това положение, тъй както е предвидено въ този законопроектъ, прѣви изключение отъ общия благоустройственъ законъ, където сѣ опредѣлени начинитѣ за плащането на отчужденитѣ по регулация имоти. Когато става въпросъ за отчуждаване, както тукъ, на цѣли квартали, оценката се прави по чл. 30 отъ закона за благоустройството, където се опредѣля общата цена за квартала, а когато се урежда дворична регулация, оценката става по чл. 27 отъ същия законъ. Въ настоящия законопроектъ, обаче, безразлично дали се отчуждаватъ имоти за улици, за площади, за зелени пояси или за нѣщо друго, се казва, че плащането става по действителнитѣ пазарни цени, което значи, че въ дадения случай ще се прилага чл. 27 отъ закона за благоустройството. Обаче тукъ има една норма: каквато е била цената презъ 1935 г., като се разбира пазарната цена. Ако днесъ отчуждаваме единъ имотъ и ако поради плана Мусманъ стойността на този имотъ е паднала, общината нѣма да плати по днешната цена, както е по закона за благоустройството, а ще плати по цената отъ 1935 г., защото намалението на цената отъ 1935 г. до днесъ се дължи на приложението на плана. Или обратно, ако, поради приложението на плана, стойността на този имотъ се е повишила, общината ще го плати пакъ по цената отъ 1935 г., защото не може, както каза г-нъ Ганевъ, или, по-право, г-нъ Сакаровъ, общината да плаща премия на това, което е направила съ своя регулационенъ планъ, не може тя лѣк да нанесе загуба на себе си, като плати този имотъ на по-висока цена. Така че въ туй отношение нѣма абсолютно никаква опасностъ.

Въ една забележка къмъ § 5 се опредѣля и друго положение, което го нѣмаше въ сегашния законъ и което идва също да облекчи положението на собственицитѣ на имоти въ сравнение съ наредбата-законъ за същия планъ „Мусманъ“, която сега измѣняваме и допълваме: „До фактическото вземане на самитѣ имоти тѣ могатъ да се застрояватъ, и направенитѣ строежи ще се плащатъ по общия редъ“. Досегашнитѣ декларации, че собственицитѣ самъ ще събори постройката, безъ да му се изплаща отъ общината, падатъ следъ влизането въ сила на настоящия законъ. Сега имаме ново положение, нѣщо, което противоречи дори и на общия законъ на благоустройството: всѣки може да си застрои своя имотъ, макаръ че планътъ го застѣга, щомъ желае. Можеше да го застрои и по старата наредба-законъ, обаче при една декларация, че когато дойде да се прилага планътъ „Мусманъ“, нѣма да му се плати това, което е застроено, следъ като планътъ е билъ одобренъ съ наредба-законъ отъ 1938 г. Тукъ се прави вече едно изключение отъ общия благоустройственъ законъ, въ който е предвидено, че когато застроятъ единъ имотъ, следъ влизанъ въ сила планъ, не можете да искате утре при приложението на плана да ви се плаща онова, което сте застроили, въпрѣки че сте знаели за съществуването на плана.

Това изключение се прави, защото се смѣта, че тукъ не става въпросъ за прилагането на плана въ една-две-три години, а ще минатъ десетки години, докато той се приложи напълно. Следователно, този имотъ не може да стои дълго мъртъвъ, той трѣбва да се използва, да се застрои, като се приложатъ само ограниченията, които и днесъ съществува въ за разнитѣ строителни зони.

Съ чл. 3г, за да се даде още по-голѣмо спокойствие и възможностъ за свободно използване на засегнатитѣ отъ плана имоти, тѣ се освобождаватъ отъ нѣкои такси, включително и данъка върху сградитѣ. И съ този текстъ се внася пакъ облекчение на сега съществуващото положение.

Г-да народни представители! Тѣй както тукъ ни се предлагатъ измѣненията въ закона отъ 1938 г., азъ пакъ повтарямъ, даватъ се само облекчения, но не и отегча-

ване положението на досегашните собственици. Азъ дължа, обаче, да заявя едно нѣщо, че не се съгласявамъ съ постановлението на чл. 3-б и чл. 3-в. За да се даде още по-голяма свобода, още по-голяма възможностъ за свободното изполване на имота, въ чл. 3-б се казва изрично: „Имоти, които, съгласно съ подробните регулации или планове, се отреждатъ, изцяло или частично, за мѣроприятия по плана, могатъ до деня на фактическото имъ заемане да бъдатъ предметъ на сдѣлки съ вещно-правно действие“. Казахъ, това е хубаво като теория, която се подчерта и отъ други оратори. Обаче на практика то ще срещне голяма спънка, защото, независимо отъ затрудненията при реална продажба на този имотъ, когато собственикъ на сѣщия пожелае да го използва поне като гаранция за своя кредитъ, никой кредиторъ, никой банка, при наличността на това, че този имотъ подлежи на отчуждение, нѣма да му даде нито една стоинка кредитъ дотогава, докогато не е гарантиранъ, че ще може свободно да разпорежда съ този имотъ при неустойка отъ ипотекарния длъжникъ или виновна забава отъ страна на сѣщия. Ако кредиторътъ нѣма гаранцията, че ще може да получи, чрезъ публичната продажба на този имотъ, цѣлия размѣръ на своето вземане, включително и лихвения и разносътъ по дѣлото, той нѣма да даде нито стоинка срещу сѣщия имотъ. Ако такъвъ ипотеканъ имотъ се изнесе на публиченъ търгъ, мѣчно биха се явили купувачи, защото знаятъ, че това е единъ имотъ, който подлежи на отчуждение. Но когато съответната властъ, респективно Столичната община, при сключването на подобни ипотеки, вземе гаранцията, задължението отъ своя страна, при евентуална продажба на публиченъ търгъ на този имотъ, да заплати на кредитора разликата между онова, което се е получило на публичната продажба до пълния размѣръ на вземането отъ кредитора, азъ смѣтамъ, че този въпросъ би могълъ да бъде разрешенъ и на него би могло да се погледне съ по-голямо спокойствие. По този начинъ вече се осмисля и се дава материална сила на цитираните текстове. Въ сѣщитѣ текстове се дава и друго облекчение: всички задължения, направени отъ собственика на такъвъ имотъ, преди влизането въ сила на наредбата-законъ за плана „Мусманъ“, не могатъ да бъдатъ покрити отъ продажбата на сѣщия този имотъ, т. е. тѣзи имоти не могатъ да бъдатъ изнасяни на публична продажба за задължения, направени преди 1938 г., тогава когато е влѣзла въ сила наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на столицата.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Дочо Христовъ: Г-да народни представители! Азъ свършвамъ. Не искамъ да отегчавамъ никого, не искамъ да смѣтамъ, че не е разуменъ законътъ отъ всички г-да народни представители, за да има нужда да се спирамъ на него членъ по членъ.

Ще се спра само съ две думи — и съ това ще свърша — пакъ на онзи въпросъ, отъ който г-нъ Сакаровъ направи аргументъ за спиране на този законъ, докато бъде внесенъ новиятъ законопроектъ, по който ще се уреждатъ плащанията на мѣстата. Азъ казахъ: ясно е за всички ни, че въпросътъ за начина на плащането на отчуждените мѣста отъ страна на общината на засегнатите отъ плана е уреденъ съ закона, който сега разглеждаме. Ще се внесе другъ законопроектъ, съ който ще се потърсятъ срѣдствата, начинътъ, фондовете, които специално съществуватъ и по стария законъ и съ които ще се потърсятъ и съответните размѣри на добитите неоснователно, незаконно печалби отъ приложението на плана Мусманъ. Съ този законъ ще се поиска да се притече на помощъ и държавата въ известни размѣри, за да можемъ да дадемъ действително едно по-бързо, едно истинско приложение на този общъ градоустройственъ планъ.

Нѣкои колеги правѣха упѣкъ, че държавата давала всичко само за София.

Азъ дължа да заявя, че винаги съмъ поддържалъ, какво грижитъ на държавата трѣбва да бъдатъ еднакво разпрострѣни навсякъде; че трѣбва всички да сѣ убедени въ пълната справедливостъ при разпредѣлянето на държавните срѣдства, които и безъ това не сѣ достатъчни за задоволяване на всички нужди. Но поне когато всички виждатъ, че справедливо се разпредѣлятъ общите блага на държавата, не може да има онова недоволство, което нѣкои подчертаха. Като става въпросъ за справедливостъ, въ дадения случай, азъ оставямъ общата фраза, че София е столица на България, че цѣла България трѣбва да се грижи за столицата. Въ връзка съ плана, ние трѣбва да си припомнимъ само едно обстоятелство, което не е безъ значение. София се разпрострѣ нашироко, София заема площъ, която мѣчно може да бъде благоустроена; София

нарастна много бързо. Отъ какво? Отъ софиянци ли? София нарастна отъ бѣжанци, София нарастна отъ ония, които дойдоха тукъ и за които държавата трѣбваше да се грижи. Държавата даде своите грижи, но и общинага, безъ да е длъжна да разрешава единъ общодържавенъ въпросъ, даде много. И когато става дума за известно подпомагане на столицата въ връзка съ приложение на градоустройствения планъ, не трѣбва да забравяме, че точно крайните квартали, които се посочиха отъ преждеговорившиятъ, и специално отъ г-нъ Сакаровъ, трѣбва да бъдатъ подпомогнати и отъ общината, и отъ държавата. За квартала „Баголова воденица“, при емячна оценка на имотитѣ отъ 16.672.000 л., сѣ необходими 24 милиона лева за благоустройство; за кварталъ „Левски“, при емячна оценка на имотитѣ отъ 26.679.000 л., се иска 61 милиона лева за благоустройство. А това сѣ квартали, които само държавата би трѣбвало да благоустрои, защото въ тѣхъ живеятъ предимно бѣжанци отъ поробените краища на България. Но нека не забравяме и друго положение — че всичките тѣ мѣста на бездомници и бѣжанци се дадоха отъ собствените имоти на Столичната община, които, по данъчната оценка за 1937 г., възлизатъ на 772.985.000 л., събирането на която сума е проблематично.

Точно тукъ има единъ въпросъ, на който всѣки трѣбва да даде правилно разрешение. Не бива да считаме, че въ дадения случай въ връзка съ този законопроектъ ние облагодетелствуваме съ нѣщо София; ние изпълняваме само единъ дългъ. Защото, когато дойде да се приказва за друга дейтелностъ на Парламента, когато става въпросъ за децентрализация, когато става въпросъ за известна благодетелствителностъ или за социални грижи отъ страна на правителството, съгласенъ съмъ, че трѣбва да почнемъ най-напредъ отъ покрайнините на България и тогава да дойдемъ до София. Но когато вършимъ едно дѣло, което сѣщо има социално значение — благоустройство на ония квартали въ София, които сѣ населени отъ надъ 100.000 души бѣжанци и бездомници; когато ще се грижимъ за създаването на единъ планъ, който да даде по-сносенъ и по-възможенъ животъ именно на тия хора, не трѣбва да мислимъ, че правимъ нѣщо само за София. Правимъ го за български граждани; правимъ го за ония, които напустнаха родните си огнища — Тракия, Македония, Добруджа и Западните покрайнини — и дойдоха въ София. Общината имъ даде каквото можеше. Държавата сѣщо е длъжна да помага на онѣзи, които напустнаха своите огнища и, немиле-недраги, дойдоха тукъ да търсятъ закрила отъ българската държава, отъ държавата-майка.

Азъ свършвамъ, г-да народни представители, като заявявамъ, че ще гласувамъ законопроекта тъй, както ни е предложенъ, защото считамъ, че по този начинъ действително изпълнявамъ единъ дългъ на български гражданинъ, който не желае да прави политика, който не желае да прави лицепрятие, който не желае да прави каквато и да било политическа смѣтка при разискването на този въпросъ, макаръ и азъ въ 8 години да съмъ избиранъ три пѣти за общински съветникъ въ София отъ крайните квартали — Циганската махала, Болницата, „Баголова воденица“ — и да зная нуждите имъ, както ги знаятъ и други. Но азъ зная сѣщо, че когато става въпросъ да се върши държавна политика, когато има да се разрешава единъ общественъ въпросъ, всичко друго ще трѣбва да остане настрана и да се има предвидъ само обществениятъ, държавниятъ интересъ, а не личниятъ, партийниятъ или демагогскиятъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Никола Минковъ.

Д-ръ Никола Минковъ: Г-да народни представители! Въ връзка съ градоустройствения планъ на София азъ имахъ възможността да се изкажа. Въпроситѣ се освѣтлеха въ благоприятенъ смисълъ за предложения ни законопроектъ. Моля да гласуваме законопроекта тъй, както ни е предложенъ. (Ржкопѣскания)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Лазаръ Поповъ.

Лазаръ Поповъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Декларацията, която преди малко направи г-нъ д-ръ Минковъ, съвпадна съ общия тонъ на разискванията, които станаха днесъ по градоустройствения планъ на София. Нито единъ отъ онѣзи, които се изказаха тукъ, не застанаха на рѣзко противно становище — че ще трѣбва да се отхвърли внесенитъ законопроектъ; най-много пожела се той да бъде допълненъ и да се предвидятъ облекченията, които не сѣ предвидени въ него или заедно съ него — това бѣше най-голямото пожелание на г-нъ д-ръ

Сакаров — да гласуваме и единъ законопроектъ противъ спекулата съ мѣстата, който законопроектъ стана вече пресловутъ.

Нека, обаче, ми бѣде позволено, въ връзка съ два въпроса, да кажа онова, което всъщностъ ще трѣбва да успоеи окончателно народното представителство.

Азъ вземамъ подъ най-строгo внимание възражението, което направи най-напредъ нашиятъ колега Държански, касателно приложението на чл. 3 отъ наредбата-законъ за застрояване на столица София. Той постави подъ знака на съмнението действията на Столичната община при възлагане върху професоръ Адолфъ Мусманъ да изработи градоустройственъ планъ на София. Азъ считамъ, че общината нито въ единъ пунктъ не е нарушила чл. 3 отъ таа наредба-законъ. Колегата Държански неправилно изтъква разпоредбитъ на този членъ. Позволете ми да го цитирамъ. (Чете) „Въ срокъ отъ 6 месеца отъ публикуването на наредбата, Столичната община е длъжна да натовари единъ архитектъ градоустроителъ, който е работилъ градоустройствени планове, да приготви градоустройствения планъ на София“. Никѣде, прочее, г-да народни представители, не сѣществува онова, което колегата Държански вмѣна като съдържание на този членъ, а именно, че градоустроителътъ трѣбва да бѣде българинъ, живущъ въ София, градоустроителъ, който не е чужденецъ. И когато Столичната община е възложила изработването на градоустройствения планъ на София върху г-нъ проф. Мусманъ, тя съ нищо не е нарушила постановленията на този чл. 3. Затова азъ моля народното представителство да бѣде напълно спокойно, че Столичната община, възлагайки изработването на този планъ върху г-нъ проф. Мусманъ, известенъ градоустроителъ, е действувала съобразно съ наредбата-законъ за застрояване на София, респективно чл. 3 отъ нея.

Г-да народни представители! На второ мѣсто, азъ желая да отговоря на възражението, което направи тукъ коллегата Петъръ Савовъ, че всъщностъ нѣма законно решение на Столичния общински съветъ, по поводъ на което ние да санкционираме днесъ предлаганитъ измѣнения въ плана. Азъ имамъ тукъ извлѣчение отъ протокола на заседанието на Столичния общински съветъ отъ 24 априлъ т. г., въ което съветътъ е одобрилъ днесъ предлаганитъ ни за одобрение измѣнения въ плана. Г-да народни представители! Насъ ни интересува точно този протоколъ, а не протоколътъ отъ 1939 г., който г-нъ Савовъ цитираше, защото съ този протоколъ отъ 1939 г. всъщностъ не сѣ възприети измѣненията, които днесъ ни се предлагатъ. Ето истината. Въ заседанието на общинския съветъ отъ 24 априлъ т. г., следъ 27-дневни обсъждания на предложениитъ измѣнения, до ъления и облекчения въ градоустройствения планъ на София, най-накрая се решава тѣ да бѣдатъ възприети. И вие ще видите, че самата резолюция на общинскитъ съветници, които сѣ били противъ, а именно г-да г-нж. Галчевъ, арх. Трендафиловъ, д-ръ Георгиевъ, Георги Занковъ, Методи Кусевъ, Георги Минчевъ, Стефанъ Статковъ и Димитъръ Арсовъ, на брой 8 души, съ нищо не отрича предлаганитъ измѣнения и допълнения въ плана. Въ резолюцията на тия, тѣ наречени, опозиционери на първо мѣсто се казва, че одобряватъ по принципъ предложениитъ измѣнения; на второ мѣсто се иска отъ министъра на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството да „проучи по-подробно този планъ и да се съобрази съ мѣрката 1:1.000; на трето мѣсто се иска да се прокара законъ противъ спекулата съ мѣста; на четвърто мѣсто се иска да се установятъ специфичнитъ условия на живота въ София, съответно съ които да се изработи планътъ.

Г-да народни представители! Отъ казаното дотукъ вие сами можете да прецените, че всички тѣзи искания на опозицията въ Столичния общински съветъ сѣ възприети и *tel-quel* сѣ прокарани въ днесъ предлаганитъ измѣнения. Ако, прочее, ще трѣбва да съдимъ, законно ли е било решението на общинския съветъ, ще съдимъ по този протоколъ отъ 24 априлъ 1940 г. Решението въ това заседание е взето не отъ 12 на 13 гласа, както тукъ се опита да ни каже г-нъ Савовъ, а словомъ и цифромъ съ 32 на 4 гласа, т. е. и самитъ вносител на опозиционното предложение, на брой 8 души, не сѣ гласували своето собствено предложение, а сѣ останали само 4 души — нѣщо, което не може да се оспори, като се има предвидъ онова, което се излага въ този протоколъ.

Обаждаатъ се: Ясно е.

Лазаръ Поповъ: Азъ се спрѣхъ на този въпросъ, защото г-нъ Савовъ се опита да ни заблуди или, по-точно, да не борави съ фактитъ. Но понеже всички тукъ искаме да бѣдемъ спокойни и въ края на краищата да гласуваме

едно предложение, което не е наше, а е предложение на общинския съветъ — азъ се отказвамъ да рѣзвямъ всичко онова, което всъщностъ би трѣбвало тукъ да се развие тази вечеръ, защото всички сѣ отегчени, пъкъ и азъ самиятъ се уморихъ да слушамъ дебатитъ — позволете ми, като докладчикъ на този законъ, да ви направя тази декларация: взехъ си бележка за всички предложени тукъ измѣнения и въ комисията ще направимъ всичко възможно, за да не бѣдатъ оетени интереситъ на софийскитъ граждани.

Позволете ми, г-да народни представители, сѣщо така да кажа още едно нѣщо. Единъ отъ най-сериознитъ опоненти въ общинския съветъ, представителътъ на Адвокатския съветъ, г-нъ Борисъ Павловъ, този, който въ 1939 г. отричаше плана изцѣло, въ 1940 г., когато се реши да се направятъ тѣзи измѣнения и допълнения въ плана — азъ имамъ речта му по стенограмитъ — казва дословно тѣй: „Днешнитъ предложения и измѣнения на плана го правятъ единъ скромненъ планъ, а не единъ планъ отъ американски мащабъ, планъ подаденъ за силитъ на столица София, и азъ ще го гласувамъ“. И той го гласува. И щомъ се говори за авторитетенъ представител на опозиционнитъ мнения по плана „Мусманъ“, азъ цитирамъ едно отъ най-авторитетнитъ мнения, каквото е това на г-нъ Павловъ, и ви казвамъ, че дори и той е вече убеденъ привърженикъ на плана и той го е гласувалъ съ тѣзи измѣнения, които го правятъ скромненъ.

Его това бѣше, което искахъ да ви кажа въ края на краищата. Сѣтамъ, че съ допълненията, които наистина трѣбва да се направятъ срещу онѣзи, които сѣ спекулирали междувременно съ мѣстата въ София, ние ще създадемъ единъ цѣлостенъ законъ и действително София ще стане водачъ на градоустройствената политика въ България. Следъ този законъ ние ще имаме градоустройствени планове на много градове. (Ржкоплѣскания)

Обрешко Славовъ: Понеже се изказаха вече осемъ души, предлагамъ да се прекратятъ дебатитъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: По законопроекта сѣ се изказали осемъ души. Прави се предложението да се прекратятъ дебатитъ. Които г-да народни представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Софийската голѣма община (Голѣма София), моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Ржкоплѣскания)

Минаваме къмъ точка осма отъ дневния редъ:

Второ четене на законопроекта за измѣнение, допълнение и отмѣнение на нѣкои членове отъ закона за народното просвѣщение, на нѣкои забележки къмъ бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година, добили сила на законъ, и за отмѣнение на наредбата за назначаване и премѣстване на учителитъ при основнитъ училища въ царството и на наредбата за конкурсъ на околийски училищни инспектори.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение, допълнение и отмѣнение на нѣкои членове отъ закона за народното просвѣщение, на нѣкои забележки къмъ бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година, добили сила на законъ, и за измѣнение на наредбата за назначаване и премѣстване на учителитъ при основнитъ училища въ царството и на наредбата за конкурсъ на околийски училищни инспектори.

§ 1. Текстътъ на чл. 28 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Детскитъ училища се ръководятъ отъ учителки съ специална подготовка, добита въ държавни или признати отъ държавата институти или курсове за подготовка на детски учителки.

Учителкитъ въ детскитъ училища се назначаватъ, премѣстватъ, съкращаватъ и увѣняватъ по сѣщия начинъ и редъ, както първоначалнитъ учители, независимо отъ това кой плаща заплатата имъ.

Заплатитъ, повишенията и другитъ възнаграждения на учителкитъ въ детскитъ училища сѣ еднакви съ тѣзи въ първоначалнитъ училища“.

Въ последната алинея на този параграфъ думитъ „еднакви съ тѣзи“ се разбиратъ „еднакви съ заплатитъ на редовнитъ учители“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитъ представители приематъ заглавието и § 1 на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 2. Въ чл. 34, алинея втора, думитъ „окръжнитъ училищни съвети“ се замѣнятъ съ думитъ „министерството“.

Въ този параграфъ думитъ „окръжнитъ училищни съвети“ става т „окръжнитъ училищни съвети опредѣлятъ“, а думата „министерството“ става „министерството опредѣля“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 3. Чл. 35 се допълня съ следната нова алинея втора: „Следъ 1 февруарий не могатъ да се откриватъ и закриватъ паралелки, поради измѣнение на брой на ученицитъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 4. Къмъ алинея първа на чл. 36 се прибавятъ думитъ: „Въ такъвъ случай разноснитъ по издръжката на училището се разпредѣлятъ съразмѣрно между групирани села“, а текстътъ на алинея втора се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Въ гранични селища най-малкиятъ брой на ученици, при който може да се открие първоначално училище, се опредѣля отъ министра на народното просвѣщение, по докладъ на съответния училищенъ инспекторъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 5. Текстътъ на чл. 44 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Прогимназиални класове се откриватъ въ населени мѣста, въ които има най-малко 30 деца за първи класъ 25 — за втори и 20 — за трети, подлежащи на задължително учение, т. е. по-малки отъ 14 години, и неподлежащи, които не сѫ прекъсвали учението си.

При сборъ отъ села се открива прогимназия — по възможностъ — съ общежитие, ако училищното помѣщение се намира въ сръдищн мѣсто и селата около него не отстоятъ по-далече отъ десетъ километра, като разноснитъ по издръжката на прогимназията съ общежитието се разпредѣлятъ съразмѣрно между групирани села.

Въ всѣка административна община трѣбва да има по възможностъ една прогимназия съ общежитие за всички селища, отстоящи на десетъ километра отъ сръдищното мѣсто.

Ако при прогимназията нѣма общежитие, селата не могатъ да отстоятъ отъ сръдищното мѣсто по-далече отъ три километра.

Въ планински и съ инородно население селища, съ решение на министерството, най-малкиятъ брой на ученицитъ се намалява съ по 5 ученика за всѣки класъ.

Въ гранични селища най-малкиятъ брой се опредѣля отъ министра на народното просвѣщение по докладъ на съответния училищенъ инспекторъ.

Когато броятъ на ученицитъ отъ III класъ е подъ нормата, съ одобрение на министерството, могатъ да се откриватъ слѣти класове отъ II и III класъ“

Въ алинея трета, следъ думитъ „по възможностъ“, се прибавя думата „поне“; между думитъ „за всички“ се прибавятъ думитъ „ученицитъ отъ“, а думитъ „отстоящи на“ ставатъ „отстоящи до“.

Следъ тази алинея се прибавя нова алинея съ следното съдържание: „Общежитията се уреждатъ съ особенъ правилникъ, изработенъ отъ министерството, утвърденъ съ указъ“.

Четвъртата алинея се замѣня така: „Въ прогимназия, където нѣма общежитие, не могатъ задължително да се записватъ ученици отъ села, които сѫ по-далечъ отъ 3 км.“

Въ последната алинея, на първия редъ, думитъ „III класъ“ се замѣнятъ съ думитъ „прогимназиалнитъ класове“, а последнитъ думи въ сѣщата алинея „отъ II и III класъ“ се заличаватъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 5, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 6. Чл. 46 се допълня съ следната нова алинея четвърта: „Следъ 1 февруарий не могатъ да се откриватъ и закриватъ паралелки, поради измѣнение на броя на ученицитъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 7. Въ чл. 56 следъ буква „в“ се прибавя следната нова буква „г) да представи рентгенова снимка и медицинско свидетелство, по образецъ, даденъ отъ министерството“, като досегашната буква „д“ става „д“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 8. Въ алинея първа на чл. 57, следъ „а, б, в“, се прибавятъ думитъ „и г“, въ алинея втора думата „педагогически“ се замѣня съ думата „учителски“, въ сѣщата алинея втора следъ последната дума „учители“ се прибавятъ думитъ „и се назначаватъ по съответнитъ групи“, а текстътъ на алинея четвърта на сѣщия чл. 57 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„На вакантни мѣста въ прогимназиитъ се назначаватъ: а) за първа група — редовни гимназиални учители, завършили историко-филологическия факултетъ, и редовни прогимназиални учители по първа група; б) за втора група — редовни гимназиални учители, завършили физико-математическия факултетъ, и редовни прогимназиални учители по втора група.

Въ прогимназии, въ които има достатъчно часове за отдѣленъ учителъ по технически предмети, се назначава редовенъ гимназиаленъ или редовенъ прогимназиаленъ учителъ отъ съответната специалностъ“

Алинея пета, шеста, седма, осма и девета на чл. 57, съ изключение на забележитъ, се отмѣнятъ.

Въ втората алинея на този параграфъ, следъ думитъ „за първа група — редовни“ се прибавятъ думитъ „прогимназиални учители по първа група и редовни“, като се зачертаватъ думитъ „и редовни прогимназиални учители по първа група“.

Следъ думитъ „за втора група — редовни“ се прибавятъ думитъ „прогимназиални учители по първа група и редовни“, като се зачертаватъ думитъ „и редовни прогимназиални учители по втора група“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 8, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 9. Текстътъ на чл. 61 и на забележитъ къмъ него се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Учителитъ въ основнитъ училища въ градове съ повече отъ 5.000 жители и учителитъ въ детскитъ училища въ градове съ повече отъ 20.000 жители се назначаватъ съ състезателенъ изпитъ.

Учителитъ въ основнитъ училища въ градове съ по-малко отъ 5.000 жители и въ селата и учителитъ въ детскитъ училища въ градове съ по-малко отъ 20.000 жители и въ селата се назначаватъ отъ особена комисия — назначена отъ областния училищенъ инспекторъ — по реда на успѣха на кандидатитъ.

Комисията се състои отъ училищенъ инспекторъ, за председателъ, гимназиаленъ учителъ или сръдищенъ директоръ, ако нѣма гимназиаленъ учителъ, и представител на съответното просвѣтно дружество.

Издръжалитъ успѣшно състезателния изпитъ могатъ да бждатъ назначени на постоянна мѣсто въ продължение на четири учебни години, смѣтано отъ началото на първата учебна година, следъ която сѫ положили изпита съ

Назначаването, съкращаването и премѣстването на сръдищнитъ директори, на директоритъ на основнитъ училища и на прогимназиитъ, главнитъ учители въ първона

чалните училища, учителите въ основните училища и учителите въ детските училища, както и прозвездането на състезателен изпит става по особенъ правилникъ, утвърденъ съ указъ.

Забележка. Учители, назначени на постоянни мѣста преди наредбата за назначаване и премѣстване на учителите при основните училища въ царството и заварени отъ нея, ако следъ влизането ѝ въ сила сѫ били уволнени въз основа на заповѣди № 14, № 17 и № 4 на министъръ-председателя, както и въз основа на наредбата-законъ за заемане на служба отъ членове на едно се е въ въ държавните, общинските и автономните учреждения — следъ прекратяване действията на горните заповѣди и на наредбата-законъ — се възстановяватъ преди конкурсните, безъ състезателен изпитъ, въ предпоставените си мѣстослужения, но само на свободни мѣста, за които отговарятъ по група, полъ и по успѣхъ, само между учители, уволнени по силата на горните наредби.

Въ четвъртата алинея на този членъ думите „могатъ да бѣдатъ назначени“ се замѣнятъ съ думите „се назначаватъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 9, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 10. Следъ чл. 61 се прибавя следниятъ новъ чл. 61а: „При областните училищни инспекции и при министерството се създаватъ назначени отъ министъра комисии, съ задача да разглеждатъ оплакванията на учителите по допустимите не едовности при назначаване, съкращаване и премѣстване.

Оплаквателните комисии при областните училищни инспекции се състоятъ отъ членъ на областния съдъ, за председател, и членове — гимназиаленъ директоръ и председател на просвѣтното дружество, а висшата оплаквателна комисия при министерството — отъ апелативенъ съдия за председател и членове — висшъ чиновникъ при министерството и членъ на управителния съветъ на Просвѣтния съюзъ.

Решенията на висшата оплаквателна комисия сѫ окончателни и влизатъ въ сила следъ утвърдението имъ отъ министъра.

Редътъ и начинътъ на оплакване и на действие на тия комисии се определя въ правилника, предвиденъ въ предходния членъ“.

Комисията прибави следната нова втора алинея: (Чете) „Решенията на областните комисии могатъ да се обжалватъ въ месеченъ срокъ отъ съобщение на решението предъ висшата оплаквателна комисия при Министерството на народното просвѣщение“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 10, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 11. Въ чл. 62 думите „отъ училищното настоятелство“ се заличаватъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 11, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 12. Забележката къмъ чл. 73 се допълня съ следното ново изречение: „Учители, болни отъ туберкулоза, които сѫ използвали една година платенъ отпускъ и не сѫ оздравѣли, могатъ да получатъ допълнително неплатенъ отпускъ до една година“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 12, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 13. Въ чл. 118 следъ текста подъ буква „в“ се прибавя следната нова буква: „г“ да представи рентгенова снимка и медицинско свидетелство по образецъ, даденъ отъ министерството“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 13, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 14. Въ забележката къмъ чл. 75 думите: „Това важи и за учителите отъ сръбните училища“ се заличаватъ,

като същата забележка се допълня съ следния новъ текстъ: „Служебни лица, които съ своето действие или бездействие забавятъ разглеждането и окончателното решение въ горния срокъ, се наказватъ най-малко по чл. 127, буква „г“, отъ закона. Ако забавянето се дължи на сложността на дѣлото, срокътъ на разглеждането и окончателното решение на дѣлото може, съ разрешение на министъра, да бѣде продълженъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 14, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 15. Забележката къмъ чл. 119 се замѣня съ следните нови алинеи:

„Учителите въ гимназиите и гимназиалните клонове се назначаватъ, премѣстватъ, съкращаватъ и уволняватъ отъ министъра на народното просвѣщение по реда на успѣха отъ диплома за висше образование, отъ държавния изпитъ, отъ педагогическите ревизии на главните инспектори и съ огледъ на материалното и семейното имъ положение, както и въз основа на извънучилищната имъ културна и обществена дейностъ.

Учителите въ гимназиите въ София се назначаватъ по реда на успѣха отъ състезателен изпитъ.

Издържалите изпита могатъ да бѣдатъ назначени на постоянно мѣсто въ продължение на четири учебни години, смѣтано отъ началото на първата учебна година, следъ като сѫ положили изпита си.

Назначаването, премѣстването, съкращаването, уволнението и състезателниятъ изпитъ се уреждатъ съ правилникъ, утвърденъ съ указъ.

Забележка. По предмети, по които броятъ на редовните гимназиални учители въ страната е по-малкъ отъ броя на вакантните мѣста въ София, състезателен изпитъ не се произвежда“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 15, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 16. Чл. 120 се отмѣня“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 16, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 17. Следъ чл. 121 се прибавя следниятъ новъ чл. 121а: „Въ III Софийска мъжка образцова гимназия се зачитатъ по 16 часа седмично за практикумъ по физика, по химия и по естествена история“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 17, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 18. Въ чл. 124 думите „три пѣти“ се замѣнятъ съ думите „два пѣти“, а думите „образованието си“ съ думите „стажа си“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 18, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 19. Текстътъ на чл. 126 се замѣня съ следния новъ текстъ:

По предмети, за които нѣма редовни гимназиални учители, се назначаватъ — докато бѣдатъ замѣнени съ редовни гимназиални учители — лица съ висше образование, които не сѫ положили държавен изпитъ, или редовни прогимназиални учители“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приема § 19, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 20. Въ алинея втора на чл. 127 текстътъ „подъ а, б, в“ се замѣня съ текста: „подъ а до г включително“.

Текстътъ на забележка II къмъ чл. 127 се замѣня съ следния новъ текстъ: „Дѣлата на отстранените учители трѣбва да се разглеждатъ и решатъ въ срокъ не повече отъ три месеца отъ деня на отстранението имъ. Служебни лица, които съ своето действие или бездействие забавятъ разглеждането и окончателното решение въ горния срокъ, се наказватъ най-малко по чл. 127, буква „г“, отъ закона. Ако

забавянето се дължи на сложността на дѣлото, срокът на разглеждането и окончателното решение може, съ решение на министъра, да бъде продълженъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 20, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 21. Въ чл. 135 числото „28“ се замѣня съ числото „30“, а следъ алинея първа се прибавя следната нова алинея втора: „Учебниятъ часъ трае 45 минути“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 21, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 22. Къмъ чл. 138 се прибавя следната нова алинея втора: „Ученицитъ преминаватъ отъ V за VI класъ при най-малкъ общъ годишенъ успѣхъ добъръ (3½)“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 22, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 23. Забележката къмъ чл. 139 се замѣня съ следнитъ нови алинеи втора и трета:

Ученицитъ отъ гимназиалнитъ клонове постѣпватъ въ гимназиитъ съ приемень изпитъ по езикитъ и по математика.

Въ VI класъ се приематъ само онѣзи ученици, чийто успѣхъ отъ приемния изпитъ е най-малко добъръ (3½)“.

Въ алинея първа следъ думитъ „Ученицитъ отъ гимназиалнитъ клонове“ се прибавятъ думитъ „на които общиятъ успѣхъ е по-малкъ отъ много добъръ (4½)“.

Прибавя се и нова алинея трета: „Отъ устенъ изпитъ по единъ или всички предмети се освобождаватъ онѣзи ученици, които на писменния изпитъ сж показали успѣхъ най-малко много добъръ (5)“.

Алинея трета става алинея четвърта.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 23, както се докладва, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 24. Следъ чл. 140 се прибавятъ следнитъ нови алинеи: „Ученикъ, който престои две години въ единъ и сѣщи класъ и поради слабъ успѣхъ не може да мине въ по-голямъ класъ, губи правото да следва гимназия.

Ученици, загубили правото да следватъ по предходнитъ две алинеи, могатъ да продължатъ образованието си като частни ученици една година следъ отстранението имъ.

Презъ цѣлия курсъ на гимназията ученицитъ могатъ да повтарятъ поради слабъ успѣхъ най-много два класа“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 24, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 52. Следъ чл. 140 се прибавя следниятъ новъ чл. 140а: „Лица, които желаятъ да завършатъ нѣкой класъ отъ гимназия, могатъ да държатъ годишенъ изпитъ като частни ученици въ една сесия за единъ или два класа, но поотдѣлно и последователно.

Явилитъ се на изпитъ за нѣкой класъ на гимназията като частни ученици се смѣтатъ, че сж следвали една година въ сѣщия класъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 25, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 26. Текстътъ на чл. 151 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Въ IV класъ на гимназиитъ и гимназиалнитъ клонове ученицитъ постѣпватъ съ приемень изпитъ по български езикъ и аритметика върху материала, изучаванъ въ III прогимназиаленъ класъ.

До изпитъ се допускатъ ученици, които сж завършили курса на народна или ползуваща се съ правата по чл. 350 отъ закона за народното просвѣщение частна прогимназия съ най-малко добъръ (3½) успѣхъ и не сж по-възрастни отъ 16 навършени години.

Този изпитъ се прави само единъ пътъ.

Ученици съ успѣхъ най-малко много добъръ (4½) се освобождаватъ отъ приемния изпитъ, а отъ устенъ изпитъ — по единъ или по двата предмета ония ученици, които на писменитъ изпити по тия предмети сж показали успѣхъ най-малко много добъръ (5)“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 26, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 27. Въ чл. 165 следъ думата „прогимназиитъ“ се прибавя изречението: „Единъ отъ институтитъ е опитенъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 27, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 28. Въ алинея втора на чл. 167 думата „или“ се заличава и се поставя запетайка, следъ думата „английски“ се прибавятъ думитъ „или италиански“, а следъ думата „медицина“ се прибавятъ думитъ: „и газово дѣло“.

Въ алинея трета, точка втора, на сѣщия чл. 167, следъ думата „(рѣкодѣлие)“ се прибавятъ думитъ: „и български езикъ (за по-добро овладяване на езика)“.

Следъ алинея трета на сѣщия чл. 167 се прибавя следната нова алинея: „Изучаването на български езикъ въ II група не дава право на завършилитъ института да бѣдатъ учители по езика“.

Следъ последната алинея, чл. 167 се допълня съ следнитъ нови алинеи:

„Въ опитния учителски институтъ се изучаватъ следнитъ предмети:

а) общи — педагогика съ обща и детска психология и въведение въ философията, български езикъ, въручение, френски (нѣмски, английски или италиански) езикъ, хигиена, стопанство съ земеделска практика, тѣлесно възпитание, газово дѣло и по изборъ — пѣене съ цигулка или рисуване;

б) специални: I група — история и география, II група — химия и естествена история и III група — математика и физика.

Министърътъ на народното просвѣщение, по препорѣка на административния съветъ, може да промѣня предметитъ и разпредѣлението по групи“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 28, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 29. Текстътъ на чл. 170 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Седмичнитъ часове въ всѣки отдѣлъ на учителскитъ институти биватъ до 34. Въ това число влизатъ практическитъ занятия и семинарнитъ упражнения.

Преподавателитъ преподаватъ задължително отъ 22 до 24 часа седмично, включително конференцитъ и образовитъ уроци. За конференциитъ и образцови уроци се зачитатъ 5 часа седмично, а за практикумъ — 2 часа седмично. Свободнитъ часове, следъ разпредѣлението, се преподаватъ като лекторски отъ преподавателитъ и отъ служебни или частни лица — по възможностъ бивши редовни гимназиални учители. Преподавателъ или служебно лице като лекторъ не може да преподава повече отъ 6 часа седмично. Частно лице не може да преподава повече отъ 12 часа седмично.

За всѣки преподаденъ лекторски урокъ се плаща предвиденото въ бюджета възнаграждение на часъ.

Директоритъ на института не преподаватъ, но участватъ задължително въ общитъ конференции“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 29, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 30. Чл. 173 се допълня съ следната нова алинея втора: „На учителитъ при образовитъ прогимназии се зачитатъ петъ часа за конференции и образцови уроци“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 30, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 31. Въ чл. 175 текстътъ следъ думата „институти“ се замѣня съ следния текстъ: „както и за обучението, министерството изработва правилникъ и програми“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 31, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 32. Въ чл. 176 числото „30“ въ точка първа се замѣня съ числото „25“, а текстътъ на точка 2 се замѣня съ следния текстъ: „да сж свършили съ зрѣлостно свидетелство гимназия или духовна семинария“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 32, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 33. Къмъ чл. 184 се прибавя следната нова буква „д“:
„Всички учители български поданици, заварени на служба при влизане въ сила на тоя законъ, които сѣ завършили до 1 октомврий 1917 г. висшето си образование въ историко-филологическитъ и физико-математическитъ факултети на императорскитъ руски университети и висшитъ женски курсове, както и въ историко-филологическитъ институти въ градоветъ Петербургъ и Нѣжинъ, чиито документи за образование сѣ легализирани отъ Министерството на народното просвѣщение, се освобождаватъ отъ стажъ и държавенъ изпитъ, като имъ се признава учителска правоспособностъ за редовни учители въ гимназиитъ“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 33, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 34. Текстътъ на чл. 193 се замѣня съ следния текстъ:
„За околийски училищни инспектори се назначаватъ лица, издържали специаленъ изпитъ.“

До изпитъ за околийски училищни инспектори се допускатъ: редовни гимназиални учители, учителствували най-малко три години, и редовни прогимназиални учители по I и II група специални предмети, учителствували най-малко петъ години.

Забележка. Не се допускатъ до изпитъ кандидати: 1) наказани съ премѣстване или уволнение и 2) по-възрастни отъ 50 години.

Изпитътъ се полага въ София предъ комисия въ съставъ: председателъ — висшъ чиновникъ при министерството, и членове: главниятъ инспекторъ на основното образование, главниятъ инспекторъ-лѣкаръ и двама учители — филологъ и педагогъ — последниятъ посоченъ отъ управителния съветъ на Просвѣтния съюзъ.

Изпитътъ се произвежда всѣки две години, като датата се определя съ заповѣдъ отъ министра на народното просвѣщение. Изпитътъ се произвежда по особенъ правилникъ, утвърденъ съ указъ“.

Въ забележката думата „наказани“ се замѣня съ думата „наказвани“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 34, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 35. Следъ чл. 193 се прибавя следниятъ новъ членъ 193-а:
„Министерството назначава околийски училищни инспектори между издържалитъ изпита по реда на успѣха и желанието на кандидатитъ.“

Околийскитъ и помощникитъ погранични училищни инспектори, следъ като бждатъ освободени отъ длъжностъ, заематъ, по право и безъ състезание, първитъ си мѣста, ако сѣ свободни, или свободни учителски мѣста въ своето последно мѣстослужение.

Забележка. Издържалитъ изпитъ за помощници училищни инспектори на прогимназиитъ до 1934 г. и издържалитъ състезателенъ изпитъ презъ 1934 и 1935 г. по наредбата за конкурсъ на околийски училищни инспектори запазватъ правата си на редовни околийски инспектори“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 35, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 36. Забележката къмъ чл. 214 се измѣня така:
„Срещу учителъ за простѣпки отъ служебенъ характеръ и за простѣпки, които не водятъ наказателна подсъждностъ предъ общитъ граждански сѣдилища, може да се започне дисциплинарно следствие съ целъ да се възбуди дисциплинарно преследване предъ областната дисциплинарна комисия най-късно една година следъ извършване на простѣпката.“

Служебни лица, които съ своето действие или бездействие причинятъ да се забави възбуждане на дисциплинарно преследване срещу виновни учители или забавятъ разглеждане на заведенъ дисциплинаренъ дѣла, се наказватъ, по докладъ на съответния училищенъ органъ, най-малко съ наказание по чл. 127, буква „д“, отъ закона“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 36, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 37. Въ чл. 278, буква „в“, думитъ: „политическа икономия 1 к.“ се замѣнятъ съ думитъ „икономически науки 2 к.“, а въ буква „г“ следъ думитъ: „обща биология 1 к.“ се прибавятъ думитъ: „радиология, физиотерапия и балнеология 1 к.“

Комисията прибавя нова алинея втора: (Чете)

„Въ сѣщия чл. 278, буква „д“, думитъ „геодезия и културна техника 1 к.“ се замѣнятъ съ думитъ „земедѣлско инженерство 1 к.“

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 37, както се докладва, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 38. Текстътъ на чл. 292 се замѣня съ следния текстъ:
„Факултетниятъ съветъ се състои отъ всички редовни и извънредни професори и редовни доценти.“

Председателъ на факултетния съветъ е деканътъ, а неговъ замѣстникъ — продеканътъ. Въ отсъствие на продекана, замѣства го най-стариятъ по длъжностъ преподавател, членъ на Академическия съветъ“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 38, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 39. Следъ чл. 292 се прибавя следниятъ новъ чл. 292а:
„Хоноруванитъ професори и частнитъ хонорувани и нехонорувани доценти, когато сѣ натоварени съ докладъ при изборъ или повишение на академическия персоналъ и въ случаитъ, когато имъ е възложено да представятъ други доклади въ факултетнитъ съвети, могатъ да участвуватъ въ последнитъ съ съзвѣстателенъ гласъ.“

Хоноруванитъ професори и частнитъ хонорувани и нехонорувани доценти не могатъ да бждатъ титуляри на катедри, нито пъкъ могатъ да изпълняватъ тази длъжностъ като и. д. титуляри на катедри“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 39, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 40. Текстътъ на чл. 318 се замѣня съ следния новъ текстъ: „Редовнитъ професори се освобождаватъ отъ длъжностъ, когато навършатъ 68 години, а извънреднитъ професори и редовни доценти — 65 години.“

Както единтъ, така и другитъ запазватъ всичкитъ и права за научна работа въ Университета.

Навършилитъ предѣлна възраст университетски преподаватели презъ течение на учебната година се освобождаватъ отъ длъжностъ отъ 1 октомврий — началото на учебната година“.

Въ първата алинея следъ думитъ „а извънреднитъ професори и редовни доценти“ се замѣнятъ съ думитъ „а редовнитъ и хоноруванитъ професори и редовнитъ и частнитъ доценти“.

Последнитъ думи на алинея трета „на учебната година“ ставатъ „на следната учебна година“.

Прибавя се следната забележка:

„Забележка. Постановлението на алинея първа не се отнася до професоритъ, чиято служба, съ V-то постановление на Министерския съветъ, отъ 21 септемврий 1937 г., протоколъ № 149, е продължена до навършване на 70-годишна възраст“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 40, съ направенитъ поправки, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 41. Следъ чл. 326 се прибавя следниятъ новъ чл. 326а:
„Лица, завършили срѣдни учебни заведения въ България, могатъ да продължатъ образованието си въ чуждестранни висши учебни заведения, само съ разрешение на Министерството на народното просвѣщение по предложение и преценка на академическия съветъ на Университета.“

Лица, добили безъ разрешение, завършено или не висше образование въ чужбина по специалности, които сѣ застъпени въ българскитъ висши учебни заведения, не се назначаватъ на държавна и общинска служба или на служба въ автономни и обществени учреждения“.

Въ първата алинея думитъ „по предложение и преценка“ се замѣнятъ съ думитъ „следъ като се вземе мнението“.

Председателствуващ Димитър Пешев: Който приема § 41, както се докладва, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 42. Чл. 327 се допълня съ следната нова алинея трета: „Дипломи, издадени на студенти, за които впоследствие се установи, че сж нарушили постановленията на предходната алинея, се унищожават служебно. Актът за унищожението се обнародва във „Държавен вестник“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 42, моля, да вдигне ръка. Мнозинство Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 43. Следъ чл. 487 се прибавятъ следните нови членове: „Чл. 488. Въ гимназии, въ които има условия за практически упражнения по дърводѣлство и по готварство, паралелките (надъ 45 ученика) се дѣлят на две групи съ разрешение на министра.

Съ разрешение на министра, новите езици могат да се изучават на групи. Тѣзи групи могат да се образуват само въ една паралелка отъ всѣки класъ на единъ отдѣлъ.

Чл. 489. Директоритъ на гимназиитъ и гимназиалните клонове, както и директоритъ на Художествената и Музикалната академия и на учителскитъ институти, които допуснатъ учащи се да следватъ и частни лица да държатъ изпитъ, безъ да сж внесли съответните такси, отговарятъ заедно съ отчетниците на сжити учебни заведения за несплатените такси, ведно съ съответната лихва.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 43, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 44. Въ цѣлия законъ за народното просвѣщение думитъ: „окръженъ училищенъ инспекторъ“, „окръжна училищна инспекция“ и „помощникъ окръженъ училищенъ инспекторъ“ се замѣнятъ съответно съ думитъ: „областенъ училищенъ инспекторъ“, „областна училищна инспекция“ и „околийски училищенъ инспекторъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 44, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 45. Забележка 2 на страница 22, забележка 9 на страница 31, забележки 2, 4 и буква „в“ на забележка 5 на страница 46 къмъ бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година се отмѣнятъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 45, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 46. Въ забележка 7 на стр. 31 отъ закона за бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1938 бюджетна година думитъ „Зачитатъ се 8 часа седмично за завеждане проекционна служба въ III Софийска мъжка образцова гимназия и 16 часа за ръководство на физически практикумъ“ се заличаватъ.

Следъ думитъ „при липса на други часове“ се прибавятъ думитъ: „съ изключение на часоветъ за ръководство на ученически пѣвчески хоръ, оркестъръ и духовна музика“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 46, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Дочо Христовъ: (Чете)

„§ 47. Наредбата за назначаване и премѣстване на учителитъ въ основните училища въ царството — „Държавен вестник“, брой 89, отъ 21 юлий 1934 г., и наредбата за конкурсъ на околийски училищни инспектори — „Държавен вестник“, брой 79, отъ 9 юний 1934 г., и допълнението й — наредба-законъ за измѣнение на чл. 1 отъ наредбата за конкурсъ на околийски училищни инспектори, „Държавен вестник“, брой 71, отъ 29 мартъ 1935 г., се отмѣнятъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема § 47, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема. Законътъ е приетъ окончателно. (Ръкоплѣскания)
Минаваме къмъ точка тридесетъ и първа отъ дневния редъ:

Одобрение решенията на прошетарната комисия.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Д-ръ Никола Сакаровъ: Преди да пристѣпимъ къмъ тази точка отъ дневния редъ, провърете вкворума.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието й на 22 май 1940 г., протоколъ № 3.

Одобрява се следното решение на прошетарната комисия при XXV обикновено Народно събрание, I редовна сесия, взето въ заседанието й на 22 май 1940 г.:

„Къмъ втората алинея на решението на XXIV обикновено Народно събрание, публикувано въ „Държавен вестник“, брой 274, отъ 8 декемврий 1938 г., (стр. 5070, пореденъ № 41), относно наемателитъ на риболовното право на разнитъ райони по р. Дунавъ, за време отъ 1 януарий 1930 г. до 31 декемврий 1934 г., а именно: „Конфискуванитъ депозити да се прихванатъ срещу остатъка на дълга имъ къмъ държавата“, се прибавя следниятъ текстъ: „като разликата въ повече се върне, а на ония наематели, които сж били изплатили 50% отъ наема, депозититъ имъ да се върнатъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тия отъ г-да народните представители, които приематъ решението на прошетарната комисия, взето въ заседанието й на 22 май 1940 г., протоколъ № 3, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието й на 22 май 1940 г., протоколъ № 4.

Одобряватъ се означенитъ по-долу решения на прошетарната комисия при XXV-то обикновено Народно събрание, I редовна сесия, взети въ заседанието й на 22 май 1940 г., а именно:

1. Атанасъ п. Ивановъ, отъ гр. Пещера, вх. № 7797, отъ 1938 г.

Опрошавя му се сумата 56.870 л., заедно съ лихвитъ, по решение № 1640/1937 г. на Пловдивската областна смѣтна палата и постановление № 90/1934 г. на пещерския данъченъ началникъ, като заплати 16.000 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 1 отъ решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието й на 22 май 1940 г., протоколъ № 4, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„2. Атанасъ Коевъ Атанасовъ, отъ с. Кошничари, Поповско, вх. № 6074/1938 г.

Опрошавя му се сумата 45.000 л., глоба по присѣда № 480/1935 г. на Шуменския областенъ съдъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 2, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„3. Анка Петрова Миленкова, отъ гр. София, вх. № 9620, отъ 1939 г.

Опрошавя й се сумата 590 л. по смѣтка № 2829/1929 г. на Александровската болница“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 3, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„4. Атанасъ Костадиновъ Поповъ, отъ гр. Казанлъкъ, вх. № 5130/1939 г.

Опрошавя му се сумата 45.831 л., лихва по постановление № 360/1924 г. на министра на финанситъ, като заплати главницата 29.646 л. по смѣтото постановление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 4, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„5. Д-ръ Атанасъ Теневъ, отъ гр. Нова-Загора, вх. № 12255/1938 г.

Опрошавя му се сумата 15.063 л., заедно съ лихвитъ, по писмо № 11938 на Дирекцията на труда и общественитъ осигуровки“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 5, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„6. Ахмедъ Реджебовъ, отъ с. Ръжина, Казанлъшко, вх. № 4588/1938 г.

Опрощава му се 60% отъ остатъка 8.180 л. по болнична смѣтка № 194/1929 г. на Александровската болница (следъ като се спаднатъ 1.000 л., съгласно чл. 27 отъ закона за фискалната амнистия), а 40% отъ същата сума да заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 6, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„7. Аврамъ Сабитай Сиди, отъ гр. София, вх. № 7261, отъ 1939 г.

Опрощава му се сумата 11.721 л., съдебни разноси по изпълнителенъ листъ № 922/1936 г. на Търновската областна смѣтна палата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 7, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„8. Бояна Василева Иванова, отъ гр. София, вх. № 2744, отъ 1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 5.400 л., съдебни разноси по изпълнителенъ листъ № 509/1930 г. на Софийския областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 8, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„9. Бонка Тодорова Кисъова, отъ гр. Търново, вх. № 1940/1940 г.

Опрощава ѝ се сумата 42.384 л. по постановления № № 252/1927 г., III и 112/1930 г. на министра на финанситъ, заедно съ всички лихви върху цѣлата сума 104.871 л., а внесената сума да се счита за главница“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 9, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„10. Василъ Атанасовъ Михалевъ, отъ с. Кипра, Варненско, вх. № 9980/1939 г.

Опрощава му се сумата 20.000 л., заедно съ лихвитъ и дълговоднитъ разноси, по изпълнителенъ листъ № 84, отъ 1932 г., на Варненския околийски съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 10, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„11. Вучко Стаменовъ Пенковъ, отъ с. Слатина, Софийско, вх. № 6429/1938 г.

Опрощава му се лихвитъ и др. разноси върху сумата 30.383 л., по изпълнителенъ листъ № 2152/1921 г. на Софийския окръженъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 11, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„12. Владимиръ Цонаковъ и Кирилъ Н. Караджовъ, отъ гр. София, вх. № 7109/1939 г.

Опрощава имъ се сумата 18.223 л., заедно съ лихвитъ, по изпълнителенъ листъ № 2200/1937 г., отъ 24 май 1938 г., на Софийския околийски съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 12, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„13. Грозю Русевъ, отъ с. Пол. Косово, Бѣленско, вх. № 5312/1940 г.

Опрощава му се сумата 760 л., заедно съ лихвитъ, по писмо № 6711/1935 г. на Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 13, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„14. Георги Михайловъ Велевъ, отъ с. Горна-бана, Дунавско, вх. № 4038/1939 г.

Опрощава му се сумата 7.040 л. по писмо № 16578, отъ 1937 г., на Александровската държавна болница“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 14, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„15. Георги Георгиевъ Терзиевъ, отъ с. Панаретовци, Сливенско, вх. № 10456/1939 г.

Опрощава му се сумата 9.052 л. и всички лихви по изпълнителенъ листъ № 51/1928 г. на Сливенския окръженъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 15, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„16. Георги Николовъ Карагеоргиевъ, отъ гр. София, вх. № 6691/1939 г.

Опрощава му се сумата 16.950 л., заедно съ лихвитъ, по изпълнителенъ листъ № 564/1936 г. на Софийския околийски съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 16, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„17. Георги Илиевъ Скобелевъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 864, отъ 1939 г.

Опрощава му се 60% отъ сумата 12.018 л. по изпълнителенъ листъ № 386/1933 г., отъ 30 януарий 1936 г., на Софийския областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 17, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„18. Георги Цанковъ & Събирателно дружество „Св. Георги“, отъ гр. Ломъ, вх. № 2524/1940 г.

Разсрочва се сумата 49.541 л. за изплащането ѝ въ срокъ отъ две години на равни шестмесечни вноски по изпълнителенъ листъ № 105/1932 г. на Софийския апелативенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 18, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„19. Георги Стайковъ Димовъ, отъ с. Цегриловци, Трънско, вх. № 11371/1938 г.

Опрощава му се сумата 3.400 л. по писмо № 1707, отъ 1930 г., на Искрецкия санаториумъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 19, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„20. Димо Ивановъ Тихоловъ, отъ с. Базанъ, Русенско, вх. № 3019/1939 г.

Опрощава му се сумата 3.870 л. отъ дължимия остатъкъ по смѣтка № 3835, отъ 1932 и 1933 г., на Русенската държавна болница, а да заплати по тия смѣтки 3.000 л.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 20, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„21. Димитъръ Димовъ Бакаловъ, отъ с. Глогинка, Поповско, вх. № 6076/1938 г.

Опрощава му се сумата 45.000 л. по присѣда № 480, отъ 1938 г. на Шуменския областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Който приема пунктъ 21, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„22. Дочо Филиповъ Савовъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 9671/1939 г.

Опрощаватъ му се само лихвитъ върху 13.895 л. по изпълнителен листъ № 1039/1932 г. на орѣховския мирови съдия“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„23. Димитъръ Ивановъ Зидаровъ, отъ гр. София, вх. № 5312/1940 г.

Опрощаватъ му се лихвитъ върху сумитъ по поста-
новление № 76/1927 г. на Върховната смѣтна палата, като
внесената сума 10.842 л. се счита за главница и частъ отъ
лихвитъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„24. Екатерина Ванкова Урумова, отъ гр. София, вх. № 8747/1939 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 6.026 л., съдебни разноски по
изпълнителен листъ № 18046/1926 г. на Видинския обла-
стенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„25. Екатерина Цвѣтанова Славчева, отъ гр. Ломъ, вх. № 8764/1938 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 7.700 л. по писмо № 883, отъ
6 октомврий 1926 г., на Българското комисарство за репа-
рациитъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„26. Илия Тодоровъ, Йонди и Ангелъ Илиеви Тодорови,
отъ гр. Враца, вх. № 11051/1938 г.

Опрощаватъ имъ се сумата 2.967 л., съдебни разноски по
изпълнителен листъ № 1964/1934 г. на Врачанския окръж-
енъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„27. Кунка Цекова Димитрова, като законна представи-
телка на Свѣтла Цекова Димитрова, отъ гр. София, вх. № 5669/1939 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 14.918 л., заедно съ лихвитъ, по
решение № 3700/1935 г. на Видинската областна смѣтна па-
лата и решение № 305/1935 г. на Специалния съдъ при
Върховната смѣтна палата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„28. Константинъ Василевъ Новаковъ, отъ гр. Радомиръ,
вх. № 5676/1938 г.

Опрощаватъ му се сумата 5.305 л. по смѣтка № 10694, отъ
1930 г., на Александровската държавна болница“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„29. Колю Димитровъ Карколевъ, отъ гр. София, вх. № 7794/1939 г.

Опрощаватъ му се сумата 7.500 л., глоба по дѣло № 490,
отъ 1932 г., на I русенски мирови съдия“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„30. Кирилъ Петровъ Йоцовъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 5731/1938 г.

Опрощаватъ му се сумата 534 л., остатъкъ отъ главницата,
като внесеното се счита за главница, и всички лихви върху
35.213 л., по постановление № 2/1927 г. на министра на фи-
нанситъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„31. Любенъ Дограмаджиевъ, отъ гр. София, вх. № 6231,
отъ 1939 г.

Опрощаватъ му се сумата 7.559 л., съдебни разноски по
изпълнителен листъ № 103/1939 г. на Софийския обла-
стенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„32. Мария Запрянова Цокова, отъ с. Априловци, Пазар-
джишко, вх. № 9932/1939 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 6.437 л., остатъкъ по изпълни-
телно дѣло № 1763/1936 г. на Пазарджишкото данъчно
управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„33. Михайлъ Ивановъ Моцовъ, отъ гр. София, вх. № 9000,
отъ 1939 г.

Опрощаватъ му се остатъкътъ по изпълнителни листове
№ 270/1915 г. на Орѣховския окръженъ съдъ и № 1208,
отъ 1922 г., на I орѣховски мирови съдия, заедно съ
лихвитъ върху цѣлитъ суми, съдебнитъ и дѣловоднитъ
разноски“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„34. Минка К. Спасова, отъ гр. София, вх. № 10480/1938 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 2.905 л., съдебни разноски по
изпълнителен листъ № 1379/1926 г. на Пазарджишкия
областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„35. Мара Алекси Маркова, отъ гр. Плѣвенъ, вх. № 9703,
отъ 1938 г.

Опрощаватъ ѝ се 50% отъ дължимия наемъ за риболовно
право презъ 1935/1936 и 1937 г. по р. Дунавъ на сума
41.602 л., или да плати 20.801 л.“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„36. Миланъ Алексиевъ, отъ с. Върба, Радомирско, вх. № 7046/1939 г.

Опрощаватъ му се 60% отъ сумата 17.075 л. по изпълни-
телен листъ № 98/1929 г. на Горноджумайския окръженъ
съдъ, а остатъка отъ 40% да заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„37. Мария Стойкова Славова, отъ с. Каменъ, Сливен-
ско, вх. № 578/1940 г.

Опрощаватъ ѝ се сумата 3.202 л., съдебни разноски по
изпълнителен листъ № 279/1933 г. на Сливенския окръж-
енъ съдъ“.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„38. Наследниците на Цанко Бакаловъ, Гана Цанкова
Бакалова и Ружа и Царева Цанко Бакалови, отъ с. Бѣла-
черква, Търновско, вх. № 1354/1940 г. и вх. № 5106/1940 г.
Опрошаватъ имъ се главницата и лихвитъ върху сумитъ
по писма № № 8216, 8218 и 8219/1939 г. на Министерството
на външнитъ работи и изповѣданията.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„39. Наследниците на Иванъ Димитровъ Чучулайинъ, отъ
гр. София, вх. № 8655/1939 г.
Опрошава имъ се сумата 63.819 л., сѣдебни разноси
по изпълнителенъ листъ № 557—29, отъ 29 мартъ 1935 г.,
на Софийския апелативенъ сѣдъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„40. Никола Христовъ Дундовъ, отъ гр. Стара-Загора,
вх. № 8821/1939 г.
Опрошава му се сумата 3.089 л., сѣдебни разноси по
изпълнителенъ листъ № 91/1935 г. на Старозагорския об-
ластенъ сѣдъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„41. Никола Ангеловъ Данаиловъ, отъ гр. София, вх.
№ 3250/1938 г.
Опрошава му се сумата 1.444 л., неоправданъ авансъ
за заплати на войници за месецитъ ноемврий и декемврий
1918 г. и мартъ 1919 г., по неправилно внесенъ на приходъ
на Пенсионния фондъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„42. Наследниците на Стефанъ Димитровъ Дабижевъ,
Димитъръ, Ангелъ и Мария Стефанови Дабижеви, отъ с.
Равногоръ, Пещерско, вх. № 9060/1938 г.
Опрошава имъ се сумата 13.044 л. по изпълнителни ли-
стове № № 383, 384, 385/1931 г., на Пещерския мирови сѣ-
дия.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„43. Наследниците на Христо Атанасовъ Басаровъ —
Анка Хр. Басарова и Василка Хр. Басарова, отъ гр. София,
вх. № 8600/1939 г.
Опрошава имъ се сумата 3.587 л., по решение на Со-
фийската областна смѣтна палата подъ № № 1813 и 3726,
отъ 1936 г.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„44. Панайотъ Поповъ, отъ гр. София, вх. № 3005/1939 г.
Опрошава му се сумата 22.161 л. и всички лихви върху
тази сума по решение № 4188/1937 г. на Върховната
смѣтна палата.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„45. Петъръ Петковъ Богдановъ, отъ гр. София, вх.
№ 5112/1939 г.“

Опрошава му се сумата 48.618 л. и лихвитъ по изпълни-
телни листове № № 1721—1723, отъ 17 юлий 1937 г., на Со-
фийския околийски сѣдъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„46. Петъръ Николовъ, отъ гр. София, вх. № 10648/
1938 г.
Опрошаватъ му се всички лихви върху сумата 37.843 л.
по постановление № 222/1926 г. на министра на финанситъ;
платеното досега се смѣта срещу главницата, остатъкъ-
главницата да се заплати.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„47. Радъ Николовъ Радуловъ, отъ гр. Панагюрище, вх.
№ 7077/1939 г.
Опрошаватъ му се всички лихви върху сумата 990 л.
по решение № 5110/1935 г. на Видинската областна смѣтна
палата, а главницата 990 л. да заплати въ срокъ отъ една
година. Събраното до днесъ да се счита за главница.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„48. Рада Ан. Димитрова, отъ с. Борисово, Поповско,
вх. № 6797/1939 г.
Опрошава ѝ се сумата 727 л. по изпълнителенъ листъ
№ 122/1935 г. на Поповския околийски сѣдъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„49. Стефанъ Игнатовъ Веселиновъ, отъ гр. София, вх.
№ 7665/1938 г.
Опрошаватъ му се всички лихви върху сумата 22.794 л.
по постановление № 140/1925 г. на министра на финанситъ,
а да заплати главницата 22.794 л.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„50. Ставри Жековъ Никовъ, отъ гр. Хасково, вх.
№ 3051/1938 г.
Опрошава му се 1/2 отъ сумата 26.406 л. по изпълни-
теленъ листъ № 414/1935 г. на Хасковския околийски сѣдъ.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„51. Слави Терзн Кировъ, отъ с. Дългополъ, Пловдив-
ско, вх. № 5000/1938 г.
Опрошава му се сумата 30.745 л. по постановление
№ 3550, отъ 30 юний 1926 г., на Министерството на земе-
дѣлнето и държавнитъ имоти.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„52. Слави Славовъ, отъ с. Изгрѣвъ, Варненско, вх.
№ 5312/1940 г.
Опрошаватъ му се лихвитъ върху сумата 4.244 л. по
изпълнителенъ листъ № 492/1930 г. на козлуджанския ми-
рови сѣдия.“

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Председателстващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„53. Тодоръ Велевъ Апостоловъ, отъ гр. София, вх. № 6714/1939 г.

Опрошавъ му се 60% отъ дължимата сума по писмо № 7433/1937 г. на Министерството на външните работи и изповѣданията и лихвитъ върху цѣлата сума“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„54. Трайчо Стойчевъ Миновъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 2377/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 5.000 л. глоба по заповѣдъ № 3171/1939 г. на министра на търговията, промишле-
ността и труда“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„55. Тинка Кирилъ Павлова, лично за себе си и като
законна представителка на малолѣтните си деца — Либеръ
и Победа, отъ с. Александрово, Ловчанско, вх. № 5933/
1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 638.030 л., лихви, сѣдебни и
дѣловодни разноси по изпълнителенъ листъ № 2596/1922,
отъ 20 септември 1924 г., на Софийския окръженъ сѣдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„56. Хараламби и Мара Карлъ Милде, отъ гр. София, вх.
№ 6281/1939 г.

Опрошавъ имъ се сумата 49.152 л., сѣдебни разноси
по изпълнителенъ листъ № 54/1938 г. на Софийския апела-
тивенъ сѣдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„57. Д-ръ Хараламби Ник. Нейчевъ, отъ гр. София, вх.
№ 5312/1940 г.

Опрошавъ му се 60% отъ сумата 17.440 л. по изпълни-
теленъ листъ № 128/1925 г. на Софийския областенъ сѣдъ,
а да заплати 40%, като платеното досега се зачита въ
частта 40%“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„58. Христо Радойковъ, отъ с. Долно-Уйно, Кюстендил-
ско, вх. № 1055/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 6.000 л. по изпълнителни ли-
стове № 147/1927, № 1204/1925, № 414/1928 и 472 л. раз-
носи, както и всички лихви върху тѣхъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„59. Янко Малчевъ Енчевъ, отъ гр. Шуменъ, вх. № 7433/
1938 г.

Опрошавъ му се сумата 51.480 л. глоба по решение
№ 281/1936 г. на Върховната смѣтна палата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„60. 1) Никола Драгановъ; 2) Евстати Филиповъ; 3) Коста
Г. Ивановъ; 4) Стефанъ Ив. Цанковъ; 5) Димитъръ М.
Половъ; 6) Василь Д. Ненковъ; 7) Илия Йор. Пешуновъ;
8) Добри Воденичаровъ; 9) Найденъ Цвѣтковъ; 10) Боянъ
Кралеви; 11) Атанасъ Гавриловъ; 12) Борисъ Драганчевъ;
13) Георги Карлузовъ; 14) Михаилъ Йордановъ; 15) Никола

Вранчевъ; 16) Добри Пенчевъ; 17) Василь Хр. Антоновъ;
18) Сотиръ Г. Сотировъ; 19) Тодоръ Доневи; 20) Недѣлчо
Н. Недѣлчевъ; 21) Цeko Станимировъ; 22) Иванъ Михай-
ловъ; 23) Георги П. Георгиевъ; 24) Станимиръ М. Заха-
риевъ; 25) Илия Кралеви; 26) Христо Теневъ; 27) Ради
Христовъ; 28) Недю Ив. Пѣевъ; 29) Димитъръ М. Георги-
евъ; 30) Йорданъ Романовъ; 31) Пенчо Райковъ; 32) Георги
Върбановъ; 33) Димитъръ Константиновъ; 34) Георги Фур-
наджиевъ; 35) Емануилъ Г. Инджевъ; 36) Ангелъ Ат. Анге-
ловъ; 37) Димитъръ Ковачевъ; 38) Антонъ Христовъ; 39)
Борисъ П. Пѣевъ; 40) Никола Т. Чолаковъ; 41) Георги М.
Чоневъ; 42) Стоянъ Ангеловъ; 43) Кънчо Таневъ; 44) Крумъ
Несторовъ; 45) Борисъ Христовъ Димитровъ; 46) Георги
Ат. Генчевъ; 47) Георги Радевъ; 48) Христо Костовъ Талевъ;
49) Георги Диканаровъ; 50) Недѣлчо Поповъ; 51) Коста-
динъ Ал. Димитровъ; 52) Стефанъ Томовъ; 53) Дими-
търъ Шоповъ; 54) Димитъръ Йордановъ; 55) Димитъръ
Дончевъ; 56) Трайко Златановъ; 57) Иванъ Вълчевъ; 58)
Петъръ Младеновъ; 59) Георги Семерджиевъ; 60) Крумъ
Николовъ; 61) Димитъръ Ценевъ; 62) Христо Димовъ; 63)
Василь Петровъ Цонковъ; 64) Сава Георгиевъ; 65) Стра-
хилъ Гоцевъ; 66) Никола Чанговъ; 67) Трайко Георгиевъ
Тасевъ; 68) Борисъ Цвѣтковъ; 69) Кирилъ Гатевъ; 70) Цвѣ-
танъ Гроздановъ; 71) Тодоръ Калъчицевъ; 72) Жакъ Самуи-
ловъ; 73) Светославъ Недѣлчевъ; 74) Георги М. Стояновъ;
75) Борисъ Константиновъ; 76) Димо Куртевъ Димовъ; 77)
Димитъръ Ст. Марковъ; 78) Петъръ Григоровъ; 79) Василь
Тодоровъ; 80) Тодоръ Ив. Здравковъ; 81) Коста Маноловъ
Томовъ; 82) Костадинъ Христова; 83) Гина Димитрова; 84)
Владимиръ Н. Стояновъ; 85) Георги Ст. Узуневъ; 86) Мария
Ан. Тотева; 87) Георги П. Ивановъ; 88) Траянъ П. Златковъ;
89) Николай Дим. Цачевъ; 90) Тодоръ Филковъ; 91) Георги
Ил. Марковъ; 92) Георги Живоловъ; 93) Тинка Констан-
тинова; 94) Димитъръ Г. Николовъ; 95) Василь Ст. Цвѣта-
новъ; 96) Манолъ Г. Гелевъ; 97) Рашко Г. Салчевъ; 98)
Иванъ Черневъ; 99) Люба Шаричъ; 100) Стойна Бучукли-
ева; 101) Иванъ Коларовъ; 102) Иванъ Беневъ; 103) Алек-
сандъръ Табаковъ; 104) Петъръ Д. Вълчевъ; 105) Алексан-
дъръ Захариевъ; 106) Елена Парашкевова; 107) Цвѣтана Д.
Петкова; 108) Мария Краманова; 109) Олга Коцева; 110)
Василь Пеневъ; 111) Божана Ичева; 112) Мария Владкова;
113) Мита Маврудиева; 114) Димитрица Цонева; 115) Ми-
ронъ Апостоловъ; 116) Павелъ Йоцевъ; 117) Мария Пет-
кова; 118) Василка Захариева; 119) Елена К. Иванова; 120)
Ана Преславска; 121) Георги Александровъ; 122) Стефанъ
Ст. Тодоровъ; 123) Райна Тончева; 124) Илия Вучевъ; 125)
Иванка Д. Тончева; 126) Александъръ Я. Димитровъ; 127)
Елена Радикова; 128) Тодоръ Табаковъ; 129) Георги Ше-
керджиевъ; 130) Коста Гълъбовъ Ивановъ; 131) Ангелъ То-
мовъ; 132) Никола Димитровъ; 133) Мария Ив. Мирчева Ко-
вачева; 134) Владимиръ Н. Сарафовъ; 135) Веса Ив. Райчи-
нова; 136) Богдана Гендова; 137) Надежда Георгиева; 138)
Здравко Балабановъ; 139) Пенка Стефанова; 140) Борислава
Тифчева; 141) Георги Г. Петровъ; 142) Петко Б. Трифоновъ;
143) Йорданъ Вардиновъ; 144) Стаменъ Беремски; 145)
Стоянъ Василевъ; 146) Кирилъ Тоневъ Христовъ; 147) Христо
Гждевъ Талевъ; 148) Георги Василевъ; 149) Стефанъ Н.
Стояновъ; 150) Стефанъ Лазаровъ; 151) Надежда В. Стоя-
нова; 152) Христо Давидовъ; 153) Елена Николова; 154) Со-
фия Симеонова; 155) Къно Д. Къневъ; 156) Панчо Ивановъ;
157) Ангелъ Спасовъ; 158) Райна Тодорова; 159) Стефана
Тодорова; 160) Александъръ Д. Йонковъ; 161) Петъръ Бу-
линовъ; 162) Мария Симеонова Игнатова; 163) Пенка Ив.
Дрънкова; 164) Борисъ Димитровъ; 165) Недко Константи-
новъ; 166) Маринъ Червенски; 167) Леонидъ Димитровъ;
168) Коста Лазаровъ; 169) Иванъ М. Ценевъ; 170) Дими-
търъ Джоловъ; 171) Йорданъ Васевъ; 172) Михаилъ Т. Ге-
оргиевъ; 173) Коста Алексиевъ; 174) Иванъ Стояновъ; 175)
Борисъ Ивановъ; 176) Димитъръ Йосифовъ; 177) Райчо
Димовъ; 178) Дамянъ Стояновъ; 179) Асенъ Павловъ; 180)
Младенъ Стояновъ; 181) Стоянъ Ефтимовъ; 182) Григоръ
Делибалтовъ; 183) Петко Юкмански; 184) Атанасъ Апосто-
ловъ Домусчиевъ; 185) Филипъ Д. Филиповъ; 186) Никола
Ризовъ; 187) Кръстю Димитровъ; 188) Георги Ст. Дими-
тровъ; 189) Венедиянъ Пецевъ; 190) Владимиръ Бубураковъ;
191) Никола Станчевъ; 192) Георги Николовъ; 193) Георги
Ивановъ; 194) Инж. Димитъръ Михайловъ; 195) Мариусъ
Ив. Поповъ; 196) Славчо П. Гоговъ; 197) Димитъръ Вла-
ховъ; 198) Д-ръ Хр. Сокоеровъ; 199) Мария Рибарова; 200)
Крумъ Вълковъ; 201) Петко Ил. Петковъ; 202) Димитъръ
Маджеровъ; 203) Георги Капитановъ; 204) Павелъ Стефа-
новъ; 205) Тодоръ Иванчевъ; 206) Георги Г. Ивановъ; 207)
Йорданъ Александровъ; 208) Тодоръ Г. Минковъ, всичко
208 души, всички работници и служачи при Държавната
печатница въ София, вх. № 5330/1939 г.

Опращава имъ се задължението, възлизащо на 1.219.230 л., къмъ Българската земеделска и кооперативна банка, софийски клонъ, по 9 записи на заповѣдъ, по два отъ които сж образувани изпълнителни дѣла № № 3406 и 3339/1936 г. на софийския сѣдия-изпълнителъ при Софийския околийски сѣдъ, участъкъ Българската земеделска и кооперативна банка“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ събранитѣ до влизане въ сила на решението суми не се връщатъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ забележката къмъ тоя списъкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошектарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 22 май 1940 г., протоколъ № 5.

Одобряватъ се означенитѣ по-долу решения на прошектарната комисия при XXV-то обикновено Народно събрание, I редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на 22 май, 1940 г. а именно:

1. Арсена Стоилова Михалкова, за себе си и като законна представителка на малолѣтнитѣ си деца, отъ с. Ковачевици, Радомирско, вх. № 7313/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 7.143 л., слѣти данъци и лихви, и 11.065 л. водно право, или всичко 18.384 л., дължими къмъ Радомирското данъчно управление. Платеното не се връща“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„2. Александъръ Ивановъ Кършовски, отъ гр. София, вх. № 1505/1938 г.

Опращава му се сумата 103.190 л., дължима по постановление № 1/1929 г. на министра на финанситѣ, и лихвитѣ върху тѣхъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„3. Маруда Маринова, родомъ отъ с. Полковникъ Серафимово, живуща въ с. Срѣдногорци, Смолянско, вх. № 10478/1938 г.

Опращава ѝ се сумата 9.517 л., дължимъ данъкъ-наследство къмъ Смолянското данъчно управление, заедно съ лихвитѣ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„4. Никола (Колю) Георгиевъ Гайдаджиевъ, отъ с. Ахматово, Асеновградско, вх. № 7768/1939 г.

Опращава му се сумата 46.089 л., данъци съ врѣхнини и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Асеновградското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„5. Вела х. Стоянова, отъ гр. Варна, вх. № 9378/1939 г. Опращава ѝ се сумата 82.043 л., произлизаща отъ разни общински данъци и др. за празното мѣсто на сѣщата, находящо се въ гр. Варна, ул. „Регентска“ № 8 (протоколъ № 19, отъ 3 августъ 1939 г., на Варненския градски общински съветъ)“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„6. Кънчо Ганчевъ Йонковъ, отъ с. Столтъ, Севлиево, вх. № 10681/1939 г.

Опращава му се сумата 1.829 л. по постановление № 2984/1939 г. на Свищовската митница“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„7. Настоятелството на Риболовната трудова производителна кооперация „Тракия“ въ гр. Несебъръ, вх. № 9009/1939 г.

Опращава се на Риболовната трудова производителна кооперация „Тракия“ въ гр. Несебъръ сумата 70.000 л., съставляваща лихва за закъснѣли плащания на наеми за използванитѣ даляни отъ сѣщата кооперация“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„8. Настоятелството на Обущарската производителна кооперация „България“, София (въ ликвидация), въ лицето на ликвидатора ѝ Георги Костовъ, вх. № 11480/1938 г.

Опращава се на Обущарската производителна кооперация „България“, София, (въ ликвидация) сумата 43.733 л., безобложни данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„9. Наследнитѣ на Георги С. Бедаваджиевъ, отъ гр. Несебъръ, живущи въ гр. Ямболъ, вх. № 357/1939 г.

Опращава имъ се сумата 12.500 л., заедно съ сѣдебнитѣ и дѣловодни разноски, по изпълнителенъ листъ № 7/1927 г. на поморийския мирови сѣдия“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„10. Ангелина и Пенка Ангелови Стефанови, наследници на починалия Ангелъ Ст. Божиловъ, отъ гр. София, вх. № 7073/1939 г.

Опращава имъ се сумата 3.798 л., данъци и глоби за нарушение на данъчни закони, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картони № № 1409 и 1410“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„11. Георги Генчевъ Джуровъ, военноинвалидъ, живущъ въ гр. София, вх. № 7773/1938 г.

Опращава му се сумата 6.857 л., заедно съ лихвитѣ, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„12. Атанасъ Тодоровъ, отъ гр. София, вх. № 3840/1938 г. Опращава му се сумата 100.000 л., данъци заедно съ лихвитѣ, отъ общодължимитѣ 103.896 л. къмъ Софийското градско данъчно управление и 72.500 л. къмъ Пловдивското областно данъчно управление, а остатъка да заплати“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„13. Илия Михайловъ Димитровъ, отъ гр. София, вх. № 1949/1939 г. Опращава му се сумата 52.995 л., дължими данъци къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„14. Йосифъ Тодоровъ Йовчевъ, отъ гр. София, вхо-
дящъ № 4459/1939 г.

Опрошава му се сумата 43.631 л., лични данъци, дъл-
жими къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„15. Стефана П. Башева, отъ гр. Сливенъ, вх. № 4124/
1938 г.

Опрошава ѝ се остатъкътъ отъ дължимата глоба, нало-
жена ѝ за неправилно получена пенсия по пенсионна
книжка № 24.400“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„16. Инж. Стоянъ Поповъ, отъ гр. София, вх. № 1672/
1940 г.

Опрошава му се сумата 38.791 л., надвзета пенсия за
времето отъ 21 октомврий 1937 г. до 31 декемврий 1938 г.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„17. Невѣна Л. Перфанова, отъ гр. София, вх. № 11280/
1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 34.073 л., отъ общодължимата
сума 44.073 л., данъци къмъ Софийското градско данъчно
управление, като заплати 10.000 л.“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„18. Езаръ Русчуклиянъ, отъ гр. Харманли, вх. № 5209/
1938 г.

Опрошава му се сумата 1.409 л., отъ които 885 л. воен-
енъ данъкъ и 524 л. лихви, дължими отъ покойния Ха-
чикъ Езаровъ Русчуклиянъ“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„19. Иванъ Тотевъ и Минчевъ, отъ гр. Хасково, вх.
№ 4451/1938 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л., данъци съ връхнинитъ
и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Хасковското да-
нъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„20. Илия Благовъ Здравковъ, отъ гр. София, вх.
№ 5377/1938 г.

Опрошава му се сумата 12.594 л., данъци, заедно съ
лихвитъ, дължима къмъ Софийското градско данъчно
управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„21. Йосифъ Георгиевъ Стойковъ, отъ гр. Русе, вх.
№ 4076/1938 г.

Опрошава му се сумата 8.585 л., слѣти данъци, дъл-
жими къмъ Русенското данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„22. Кирилъ Тошевъ Спасовъ, отъ гр. София, вх.
№ 7624/1938 г.

Опрошава му се сумата 15.510 л., дължимъ данъкъ за
периода 1933/1934—1935 г. къмъ Софийското градско да-
нъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„23. Никола Ив. Чочевъ, отъ гр. София, вх. № 3831/
1938 г.

Опрошава му се сумата 14.812 л., данъци, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„24. Братя Иванъ, Коста, Димитъръ и Александъръ Д.
Костакеви, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 4965/1938 г.

Опрошава имъ се сумата 24.437 л., данъци съ връх-
нинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Поповското
данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„25. Софрони Спасовъ, отъ с. Медковецъ, Ломско, вх.
№ 4545/1938 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л., слѣти данъци съ
връхнинитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Ломското данъчно
управление. Остатъка да заплати“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„26. Шерю Атанасовъ Василевъ, отъ гр. Хасково, вх.
№ 4118/1938 г.

Опрошава му се сумата 10.389 л., слѣти данъци, дъл-
жими къмъ Хасковското данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„27. Александъръ В. Велинъ, отъ гр. София, вх. № 4780/
1938 г.“

Опрошава му се сумата 50.496 л., данъци и лихви, като
плати само 10.000 л. безъ лихви“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„28. Любенъ Димитровъ Христовъ, отъ гр. София, вх.
№ 4580/1938 г.

Опрошава му се сумата 1.595 л. и лихвитъ дължима
къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„29. Владо Видиновъ Алексовъ, отъ гр. София, вх.
№ 4577/1938 г.

Опрошава му се сумата 20.000 л., данъци, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление, а остатъка
да заплати“.

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„30. Петъръ Тодоровъ Сираковъ, отъ гр. София, вх. № 6069/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 7.882 л., данъци съ лихвитъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„31. Люба Хр. Антипешова, отъ гр. Петричъ, вх. № 9460/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 11.798 л., дължима по поста-
новление № 8351, отъ 24 августъ 1939 г., на Драгоман-
ската митница“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„32. Райчо Д. Къневъ, отъ гр. София, вх. № 4318/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 5.000 л., глоба по постановле-
ние № 7417/1937 г. на Столичната митница, а остатъка да
заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„33. Спасия Г. Иванова, отъ гр. София, вх. № 6693/1938 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 879 л., дължими за данъци къмъ
Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„34. Къню Петковъ Караджунъ, отъ с. Кжсовци, Плач-
ковска община, Дръновско, вх. № 7722/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 1.105 л., остатъкъ отъ воененъ
данъкъ, дължимъ къмъ Дръновското данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„35. Недю Таневъ и Сие, отъ с. Соколово, Карнобатско,
вх. № 7727/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 4.750 л., дължима глоба по
постановление № 189/1937 г. на Карнобатската околийска
първоначална комисия по закона за данъка върху прихо-
дитъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„36. Мазанъ Йосифъ Леви, отъ гр. София, вх. № 7735/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 2.804 л., глоба, заедно съ лих-
витъ по нарушение данъчни закони, дължима къмъ Со-
фийското градско данъчно управление, а дължимия да-
нъкъ да заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„37. Рада Петрова Дончева, отъ с. Осеново, Кумановска
община, Варненско, вх. № 7737/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 1.839 л., данъкъ и глоби, дъл-
жима къмъ Варненското данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„38. Настоятелството на кредитната кооперация „Само-
помощъ“, с. Руженци, Бѣлоградчишко, вх. № 7734/1939 г.

Опрошавъ се на кредитната кооперация „Самопомощъ“,
с. Руженци, Бѣлоградчишко, сумата 1.990 л., глоба за не-
подаване навреме декларация, дължима къмъ Бѣлоград-
чишкото данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„39. Стоянъ Христовъ Дѣлостояновъ, отъ с. Топчи, Раз-
градско, вх. № 7731/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 7.204 л., глоби и лихви за за-
къснение, дължими къмъ Разградското данъчно управле-
ние, а остатъка да заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„40. Пани Велевъ Цоневъ, отъ с. Острица, Каранъ-Вър-
бовска община, Бѣленско, вх. № 7725/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 9.000 л., дължимъ воененъ да-
нъкъ къмъ Бѣленското данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„41. Юсѣвъ Аѣусъ Хасановъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 7730/1939 г.

Опрошавъ му се сумата 22.115 л., данъци, заедно съ
лихвитъ, дължима къмъ Орѣховското данъчно управле-
ние, като заплати 10.000 л.“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„42. Донка Константина Пенева, отъ гр. София, вх. № 9623/1939 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 5.268 л., данъкъ-наследство и
глоба, дължими къмъ Софийското градско данъчно управ-
ление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„43. Александъръ Тодоровъ Шивачевъ, отъ гр. София,
вх. № 6421/1938 г.

Опрошавъ му се сумата 200.000 л. отъ дължимитъ да-
нѣти за 1933/1934, 1934/1935, 1935 и 1936 г. на сума 215.972 л.
и за 1937/1938 г. на сума 6.600 л. къмъ Софийското градско
данъчно управление, а остатъка отъ 15.972 и 6.600 л. да
заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„44. Настоятелството на търговското акционерно дру-
жество „Трудъ“, гр. Варна, вх. № 8545/1939 г., въ ликви-
дация.

Опрошавъ му се сумата 102.102 л., дължимъ заанъкъ-
заянтъ за 1922/1923 и 1923/1924 г. къмъ Варненското да-
нъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„45. Дечо Спиридоновъ Алексиевъ, отъ гр. София, вх. № 2493/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 38.500 л., слѣти данъци съ
врѣхнинитъ и лихвата върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данъчно управление по картонъ
№ 17345“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„46. Никола Ат. Беровъ, Мария Н. Ат. Берова, Георги
Давитковъ Стойчевъ, всички отъ гр. Кюстендилъ, вх.
№ 735/1940 г.

Опрошаватъ имъ се: 1) 80% отъ задълженията на Никола
Ат. Беровъ, отъ гр. Кюстендилъ, като длъжникъ къмъ об-
щината по задължението му отъ 30 000 л., останало презъ
1936 г. отъ предприятието „Сергейно право“, „Кантарина“
и „Кринина“, нему като длъжникъ и на съпругата му Мара
Н. Берова като поръчителъ и като поръчителъ по задъл-
жението на Георги Н. Никовъ, отъ гр. Кюстендилъ, на
сума 40 000 л. отъ същото предприятие презъ 1937 г. и
2) 80% отъ задължението на Георги Д. Стойчевъ, отъ гр.
Кюстендилъ, по задължението му отъ 20 000 л., като по-
ръчителъ на Георги Д. Никовъ по същото предприятие
презъ 1937 г. (Решение на Кюстендилския общински съ-
ветъ, протоколъ № 55, ст. V, отъ 23 декемврий 1939 г.)“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„47. Кирилъ Илиевъ Китановъ, отъ гр. София, вх. № 8830/
1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 3 000 л., воененъ данѣкъ и лих-
ви върху тази сума, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„48. Петъръ Алексковъ Колушки, отъ гр. Кюстендилъ,
вх. № 4480/1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 891 л., дължимъ данѣкъ-за-
нятие за 1935—1938 г. къмъ Кюстендилското данѣчно упра-
вление“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„49. Иванъ Драгановъ & Димитровъ, събирателно дру-
жество за търговия съ обработени кожи и пр., въ ликвида-
ция, гр. София, вх. № 7223/1938 г.

Опрошаватъ му се 50% отъ сумата 48 440 л., дължими
данѣци къмъ Софийското градско данѣчно управление“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„50. Серги Михайловъ, отъ гр. София, синъ-пълномощ-
никъ на Михаилъ Ивановъ Чакринъ, отъ с. Ярджиловци,
Радомирско, вх. № 4117/1939 г.

Опрошаватъ се сумата 8 673 л., дължими слѣди данѣци
и др. къмъ Брѣзничкото данѣчно управление и с. Сла-
ковци по партидата на Иванъ Величковъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„51. Филипъ В. Филиповъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 9709/
1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 28 500 л., глоба по изпълните-
ленъ листъ № 4212/27 декемврий 1937 г. на Пловдивския
областенъ воененъ съдъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„52. Харалампи Ивановъ Милушевъ, отъ гр. София, вх.
№ 11394/1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 10 000 л., данѣци и лихви въ-
рху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данѣчно
управление — с. Орландовци“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„53. Българска академия на наукитъ, отъ гр. София, вх.
№ 1495/1938 г.

Опрошаватъ се сумата 1 156 455 л., дължима на Дър-
жавната печатница“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„54. Иванъ Тодоровъ Георгиевъ, отъ гр. Бургасъ, вх.
№ 8409/1938 г.

Опрошаватъ му се сумитъ 2 170 л., 1 095 л., 3 360 л. и
2 930 л., или всичко 9 555 л., по смѣтки на Александров-
ската болница № № 3852/1939, 3875/1938, 11073/1938 и 6220/
1938 г.“

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„55. Наследникитъ на Дяко Вълковъ Петковъ: Ангелъ,
Кеста, Станко и Милона, отъ гр. Търговище, вх. № 6825/
1939 г.

Опрошаватъ се сумата 2 203 40 л. и всички лихви върху
тази сума по постановление № 124/11 юлий 1933 г. на Ми-
нистерството на финанситъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„56. Георги М. Шоповъ, отъ гр. Шуменъ, вх. № 2876/
1940 г.

Опрошаватъ му се сумата 10 000 л. по изпълнителенъ
листъ № 492/1935 г., отъ 12 юний 1937 г., на Шуменския
областенъ съдъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„57. Добрена Цвѣтанова, по мъжъ (втори) Ив. Хри-
стова, отъ с. Мало-Бучино, Софийско, вх. № 11194/1938 г.
Опрошаватъ се сумата 6 270 л. по изпълнителенъ листъ
№ 298/1933 г. на Софийския окръженъ съдъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„58. Тодоръ Стамболовъ, отъ гр. Ивайловградъ, вх.
№ 4443/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 50% отъ остатъка 19 039 л. по
изпълнителенъ листъ № 23, отъ 23 мартъ 1932 г., на Кър-
джалийския областенъ съдъ, всички лихви върху цѣлото
задължение по листа 51 290 л. и всички съдебни, дѣло-
водни и други разноски“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„59. Димитъръ Ненчевъ Димитровъ, отъ гр. Котелъ, вх.
№ 2876/1940 г.

Опрошаватъ му се сумата 68 969 л. и всички глоби по
изпълнително дѣло № 15316/1926 г. на Шуменския окръ-
женъ съдъ“.

Председателствувашъ Димитър Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„60. Наследниците на Павелъ Петровъ Семерджиевъ: Ванда П. Семерджиева, Петранка и Тодорка Павлеви П. Семерджиеви, отъ гр. Котелъ, вх. № 2876/1940 г.

Опрошаватъ имъ се сумата 68.969 л. и всички глоби по изпълнително дѣло № 15316/1926 г. на Шуменския окръженъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„61. Спасъ Н. Кисаровъ, отъ гр. София, вх. № 6647/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 19.123 л., заедно съ лихвитъ, а да заплати 22.031 л. и лихвитъ върху тази сума, по решение № 887/25 май 1939 г. на Софийската областна смѣтна палата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„62. Магдалина Тодорова Гюрджеклиева, отъ гр. София, вх. № 3815/1939 г.

Опрошаватъ ѝ се сумата 1.425 л., 1.052 л. и 1.620 л., или всичко 4.097 л., по постановление на Министерството на външните работи и на изповѣданията № № 6190, 7084 и 7231/1935 г.“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„63. Миленко Г. Бонкинъ, отъ с. Мокрешъ, Ломско, вх. № 1237/1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 30.000 л., конфискувана гаранция отъ бившия Ломски окръженъ съдъ, съ опредѣление № 792/1924 г. по следствено дѣло № 370/1923 г. на ломския сѣдия-следователъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„64. Наследниците на Бано Диковъ: Стойко, Нанчо, Куна и Дика Баневи, отъ с. Бѣжаново, Луковитско, вх. № 2876/1940 г.

Опрошаватъ имъ се лихвитъ върху сумитъ 7.316 л. по изпълнителенъ листъ № 1143/1935 г., на луковитския околийски сѣдия, а главницата 7.316 л. да се плати напълно“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„65. Александъръ Петровъ Цековъ, отъ с. Долни-Лозенъ Софийско, вх. № 6214/1939 г.

Опрошаватъ му се лихвитъ върху всички суми по изпълнителенъ листъ № 984/1925 г., на Софийския окръженъ съдъ, като събраната до днесъ сума се сѣта за главница. Остатъкътъ отъ дължимата сума да се изплати въ срокъ отъ една година“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„66. Георги Златевъ, отъ с. Раковецъ, Провадийско, вх. № 7255/1938 г.

Опрошаватъ му се сумата 19.686 л. и 19.652 л., или всичко 39.338 л., по изпълнителни листове № № 7656 и 7657/1926 г., на Сливенския окръженъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 66, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„67. Наследниците на Йосифъ Ивановъ Сугровъ: Мария И. Иванова, Емануилъ И. Ивановъ и Звездомиръ И. Ивановъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 7006/1939 г.

Опрошаватъ имъ се лихвитъ върху сумата 4.770 л. и сѣдебнитъ и дѣловодни разноси по изпълнителенъ листъ по гражданско дѣло № 938/1932 г., на II софийски мирови сѣдия, а сумата 4.770 л. да се заплати“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„68. Максимъ Ризовъ Кръстевъ, отъ гр. София, вх. № 5020/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 1.257 л., неизплатенъ остатъкъ по изпълнителенъ листъ № 136—25—II, отъ 20 май 1927 г., на Софийския окръженъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„69. Мито Коджабашевъ и Василъ Соленаровъ, отъ гр. Шуменъ, вх. № 6365/1938 г.

Опрошаватъ имъ се сумата 15.801 л. и 4.293 л., или всичко 20.094 л., сѣдебни разноси, мита и други берии по изпълнителни листове № № 326/1928 и 392/1937 г. на Шуменския областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„70. Наследниците на Никола П. Балабановъ, отъ гр. Враца, вх. № 2876/1940 г.

Опрошаватъ имъ се всички лихви върху сумитъ 9.815 л. и 9.749 л. по постановление на министра на финанситъ № 192-а, отъ 20 юлий 1929 г., и № 115, отъ 10 май 1929 г., а сумитъ 9.815 л. и 9.749 л. да се заплатятъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„71. Поркъръ П. Мишковъ, отъ гр. София, вх. № 3427/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 150 долари по курса на деня по писмо № 1484/1939 г., на Министерството на външните работи и изповѣданията и всички лихви върху тази сума“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„72. Георги Минчевъ Цицелковъ, отъ гр. София, вх. № 6827/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 9.757 л. и лихвата върху тази сума по изпълнителенъ листъ № 2522/1935 г., на Софийския областенъ съдъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„73. Добри Ивановъ, отъ гр. Попово, вх. № 1993/1938 г.

Опрошаватъ му се всички лихви, сѣдебни и дѣловодни разноси, адвокатско възнаграждение, гербовъ налогъ, суми за сѣдебни сгради, за сѣдебни марки по изтълнителни листове, издадени по граждански дѣла № 248/1933 г., 154/1936 г., на Бургаския областенъ съдъ; № 323/1935 г., на Поморийския околийски съдъ; № 551/1933 г. и 550/1933 г. на Пловдивския апелативенъ съдъ. Всички дѣла на обща сума 173.843 л., плюсъ лихви и разноси. Платената досега сума отъ дължника Добри Ивановъ — 85.620 л., да се приспадне отъ сумата 173.843 л. или да заплати по всички изпълнителни листове още сумата 88.223 л. на държавното съкровище, респективно на фонда „Културни мѣроприятия“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„74. Наследниците на Георги Яневъ Георгиевъ, отъ гр. София, вх. № 7054/1939 г.

Опрошаватъ имъ се сумата 33.719 л. и лихвитъ по решение № 1688/1937 г., на Върховната смѣтна палата.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 74, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„75. Владимиръ Захариевъ, отъ с. Трекляно, Кюстен-
дилско, вх. № 8572/72/1939 г.

Опрошаватъ му се само сумата 3.000 л. по решение № 398/1937 г., на Софийската областна смѣтна палата, а остатъка отъ дължимата по решението сума — 1.800 л. да плати.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„76. Наследниците на Стоянъ Стояновъ Петковъ: Не-
дѣля Стоянова Стоянова, Юрданка, Иванъ и Димитъръ Ст.
Стоянови; Мита, Петко, Пена, Кина и Яна Стоянови Стоя-
нови, отъ с. Телецъ, Ямболско, вх. № 6064/1938 г.

Опрошаватъ имъ се лихвитъ по изпълнителния листъ № 5250/14 април 1925 г., на Ямболския областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 76, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„77. Ганка Ив. Богданова, отъ гр. Русе, вх. № 8282/
1939 г.

Опрошаватъ ѝ се сумата 1.468 л., по изпълнителенъ листъ № 696/1936 г. на Русенския областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 77, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„78. Василъ Тодоровъ Йончевъ, отъ гр. Копризница,
вх. № 6687/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 100.000 л. по изпълнителенъ
листъ, н. о. х. д. № 4025/1933 г., отъ 29 мартъ и 7 августъ
1934 г., на Пловдивския областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 78, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„79. Братя Петрови, отъ гр. Плевенъ, вх. № 6226/
1939 г.

Опрошаватъ имъ се сумата 13.020 л. по решение № 701,
отъ 13 декември 1939 г., на Плевенския областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„80. Захари Костовъ Данчевъ, отъ с. Кардамъ, Попов-
ско, вх. № 1569/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 1.843 л., 780 л. и 32 л., или всичко
2.660 л., заедно съ лихвата, по писма на Министерството
на външнитъ работи и изповѣданията № № 7455, 6512
и 6017/1935 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„81. Тасе Дамяновъ Янкуловъ, отъ гр. София, вх.
№ 4847/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 9.592 л., заедно съ лихвитъ,
сѣдебнитъ и дѣловодни разноси, по изпълнителни ли-
стове № № 2142, 2141, 2139, 2140, 2590 и 670/1938 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„82. Тодоръ Минчевъ, отъ с. Желѣзно, Пловдивско, вх.
№ 2876/1940 г.

Опрошаватъ му се сумата 7.856 л., заедно съ лихвитъ, по
заповѣдъ № 122, отъ 24 февруарий 1930 г., на пловдивския
областенъ училищенъ инспекторъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„83. Ренгия Николова, отъ с. Ерулъ, Трънско, вх. №
11848/1938 г.

Опрошаватъ ѝ се сумата 6.242 л. по изпълнителенъ листъ
№ 1875, на Трънското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„84. Димитъръ Фтичевъ, отъ гр. София, вх. № 9698/
1939 г.

Опрошаватъ се сумата 50.650 л., произходяща отъ залогъ,
конфискуванъ за недоставяне жито по форсмажорни при-
чини на държавата.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„85. Наследниците на Христо Н. Мишляковъ, отъ гр.
Враца, вх. № 8623/1939 г.

Освобождаватъ се отъ солидарната отговорност върху
сумата 11.342 л., по изпълнителенъ листъ № 584/1930 г. на
Врачанския областенъ съдъ (сумата да се заплати отъ
Георги п. Симеоновъ)“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„86. Георги Николовъ Караниколовъ, отъ гр. София,
вх. № 6750/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 5.000 л., заедно съ лихвата по
решение № 90, отъ 16 февруарий 1939 г., на Върховната
смѣтна палата“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 86, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„87. Михаилъ Ивановъ Миховъ, отъ гр. София, вх. №
4733/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 2.530 л., сѣдебни и дѣловодни
разноси по гражданско дѣло № 2799/1936 г., и изпълните-
ленъ листъ на Софийския околийски съдъ — II отдѣле-
ние“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„88. Симеонъ Поповъ, отъ гр. Русе, Христо Влаевъ, отъ
гр. София, Борисъ Найденовъ, отъ гр. Ломъ, и Методи Гу-
селски, отъ гр. Видинъ, вх. № 4504/1939 г.

Опрошаватъ имъ се половината отъ сѣдебнитъ и дѣло-
водни разноси и адвокатското възнаграждение по зазе-
денитъ срещу тѣхъ дѣла за неплатенъ наемъ за време отъ
1 януарий 1930 г. до 31 декември 1934 г., за наетитъ отъ
тѣхъ риболовни райони“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„89. Братя Минчо и Кирилъ Ст. Гешеви и Маринка Пет-
кова Гешеви, всички отъ с. Сопотъ, Ловчанско, вх. № 6863,
отъ 1938 г., вх. № 6791/1939 г., вх. № 9298/1939 г. и вх.
№ 5497/1940 г.“

Опрошава се на братя Минчо Ст. Гешевъ и Кирилъ Ст. Гешевъ сумата по изпълнителен листъ № 708/1938 г. на Ловчанския областенъ съдъ, въ размѣръ на 15.000 л., заедно съ лихвитъ и разноските по него, и дължимитъ акцизи и слѣти данъци въ размѣръ на 31.839 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„90. Желю Славовъ Тоневъ, отъ гр. Хасково, вх. № 10592, отъ 1938 г.

Опрошава му се сумата 14.240 л., глоба по постановление № 120, отъ 18 февруарий 1936 г., на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„91. Стефанъ Гочевъ, отъ гр. Провадия вх. № 7311/1938 г.

Опрошава му се сумата 44.174 л., заедно съ лихвитъ отъ 1929/1930 г., дължими къмъ Провадийското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„92. Пенчо Станчевъ Коларовъ, отъ гр. Попово, вх. № 146, отъ 1939 г.

Опрошава му се сумата 7.914 л., данъци, съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Поповското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„93. Настоятелството на Видинската шивашка кооперативна общност, гр. Видинъ, вх. № 3162/1940 г.

Опрошава се на Видинската шивашка кооперативна общност, гр. Видинъ, сумата 191.351 л. и лихвитъ върху нея, дължими къмъ Видинското данъчно управление по известие № 3396, отъ 9 май 1940 г., на същото управление и по съставенъ актъ и издадено постановление № 366, отъ 8 декемврий 1938 г., за безобложенъ данъкъ и др. отъ 1 октомврий 1930 г. до 1 декемврий 1939 г.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„94. Сабатъ Ароновъ Исаковъ, отъ гр. София, вх. № 2174 отъ 1940 г.

Опрошава му се сумата 710.000 л., глоба, заедно съ лихвитъ, наложена по дѣло № 14/1926 г. на Варненската митница, изпълнително дѣло № 10760/1925 г. на софийския постояненъ бирникъ по изпълнителнитъ дѣла“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 94, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„95. Александъръ П. Хлѣбаровъ, отъ гр. Ст.-Загора, вх. № 5390/1938 г.

Опрошава му се сумата 13.870 л., данъци, съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Старозагорското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 95, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„96. Акифъ Хатибъ Юмеръ Даудовъ, отъ с. Прелѣзъ, Кубратско, вх. № 8561/1939 г.

Опрошава му се сумата 39.894 л., глоба по закона за тютюна, дължима по постановление № 629/1935 г. на русенския данъченъ началникъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 96, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„97. Георги Костадиновъ Митевъ, гара Новградецъ, Варненско, вх. № 2136/1940 г.

Опрошава му се глобата по постановление № 288/1937 г. на поморийския данъченъ началникъ въ размѣръ на 23.000 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 97, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„98. Иванъ Димитровъ Вешовъ, отъ с. Баница, Врачанско, вх. № 9813/1939 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л., данъкъ върху наследствата, дължимъ къмъ Врачанското данъчно управление, а остатъка да плати“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 98, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„99. Йорданъ Н. Георгиевъ, отъ с. Прескъкъ, Търговищенско, вх. № 5375/1939 г.

Опрошава му се сумата 40.047 л., данъкъ-занятие съ лихвитъ, дължими къмъ Плъвенското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 99, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„100. Ташко Атанасовъ Романовъ, отъ гр. София, вх. № 243/1940 г.

Опрошава му се сумата 13.200 л., слѣти данъци, заедно съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление, а остатъка да заплати“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 100, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„101. Татиосъ Артиновъ Йосмаянъ, отъ гр. София, вх. № 9553/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.624 л., слѣти данъци, заедно съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление, а остатъка да заплати“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 101, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„102. Настоятелството на кооперативното потрѣбително дружество „Братски трудъ“, въ ликвидация, въ гр. София, вх. № 9922/1939 г.

Опрошава се на кооперативното потрѣбително дружество „Братски трудъ“, въ ликвидация, София, сумата 58.903 л., данъци съ лихвитъ, по постановление № 317, отъ 27 юний 1939 г., дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 23“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 102, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„103. Алексъ Василевъ Копарановъ, отъ гр. Преславъ, вх. № 9825/1938 г.

Опрошава му се сумата 17.145 л., закъснѣли дължими слѣти данъци къмъ Преславското данъчно управление по партида № 38, заедно съ врѣхнинитъ и лихвитъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 103, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„104. Василь Стоичковъ Чаушевъ, отъ гр. София, вх. № 371/1940 г.

Опрошаватъ му се слѣти закѣснѣли данѣци, данѣкъ-занятие, данѣкъ общъ доходъ, патентъ и други, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление за годинитѣ 1931 до 1938, на обща сума 85.987 л. и глоби 64.026 л.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 104, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„105. Жакъ Рубеновъ Бераха, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 6442/1939 г.

Опрошаватъ му се закѣснѣли данѣци, дължими къмъ Пловдивското данѣчно управление за годинитѣ 1930/1931, 1933/1934, на сума 28.299 л., заедно съ лихвитѣ и др., дължими по партида № 15003, а също и закѣснѣли данѣци 20.000 л. по партида № 15216, на Пловдивското данѣчно управление, за годинитѣ отъ 1921 до 1925“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 105, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„106. Изакъ Майръ Бивасъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 4793/1939 г.

Опрошаватъ му се дължимитѣ закѣснѣли данѣци къмъ Пловдивското данѣчно управление по партида № 16618 въ
размѣръ на 6.655 л. съ лихвитѣ и други къмъ тѣхъ отъ
дължимитѣ закѣснѣли данѣци за годинитѣ 1925 до 1932“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 106, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„107. Мирчо Михайловъ Манчевъ, отъ гр. София, вх. № 4336/1938 г.

Опрошаватъ му се закѣснѣли данѣци, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление за периода 1930/1933 г., въ размѣръ на 9.518 л., заедно съ лихвитѣ и врѣхнинитѣ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 107, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„108. Илия х. Илиевъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 5492/1938 г.

Опрошава му се сумата 33.016 л., извънъ облекчението, което получава по чл. 11 отъ закона за опрощаване на глоби, лихви и др., по постановление № 1994, отъ 11 май 1934 г., на Пловдивската митница“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 108, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„109. Мицо Маневъ Давчевъ, отъ гр. София, вх. № 5348/1938 г.

Опрошава му се сумата 6.910 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закѣснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 109, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„110. Петъръ п. Лазаровъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 6095/1938 г.

Опрошава му се сумата 4.061 л., закѣснѣли данѣци, дължими къмъ Видинското данѣчно управление за пери-
ода 1925/1926—1929/1930 г., заедно съ врѣхнинитѣ и лих-
витѣ къмъ тѣхъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 110, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„111. Петъръ Хр. Абаджиевъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 71/1939 г.

Опрошава му се сумата 4.120 л., слѣти данѣци съ врѣхнинитѣ, дължими къмъ Асеновградското данѣчно управление по партида № 1328“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 111, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„112. Яко Рафаиловъ Майръ, отъ гр. София, вх. № 4727/1938 г.

Опрошаватъ му се закѣснѣли слѣти данѣци за годи-
нитѣ 1935—1937 по партида № 62157 въ размѣръ на 28 014 л., заедно съ лихвитѣ и др., които дължи къмъ Софий-
ското градско данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 112, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„113. Йончо Йордановъ Йоновъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 1335/1939 г.

Опрошаватъ се на Йончо Йордановъ Йоновъ, отъ гр. Орѣхово, закѣснѣли данѣци на сума 138.996 л., данѣкъ ма-
териали и акцизъ 602 л., фондъ обществени бедствия 8.839 л., общински налогъ 405 л. и всички лихви за за-
кѣснение отъ 49.459 л.,

Същиятъ ще следва да плати данѣци само сумата 50.000 л. Опрошаватъ му се всички лихви и глоби, дължими до 1939 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 113, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„114. Димо Ив. Дринговъ, отъ с. Розовецъ, Пловдивско, вх. № 267/1938 г.

Опрошава му се сумата 15.476 л., глоба по постано-
вление № 720/1936 г. на пловдивския акцизенъ началникъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 114, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„115. Костадинъ Йордановъ Паланковъ, отъ гр. София, вх. № 3667/1938 г.

Опрошава му се сумата 45.103 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 115, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„116. Минчо Грозевъ, отъ с. Вѣтрень, Бургаско, вх. № 1720/1938 г.

Опрошава му се сумата 4.176 л., дължими данѣци и др. къмъ Бургаското данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 116, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„117. Парашкева Тодорова Павлова, отъ гр. София, вх. № 11843/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 2.230 л., данѣци, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 117, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„118. Райчо Димитровъ Чорбаджийски, отъ гр. Попово, вх. № 12187/1938 г.

Опрошава му се сумата 6.072 л., данѣци съ врѣхнини и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Поповското данѣчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 118, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„119. Яне Стоевъ Милевъ, родомъ отъ с. Злогошъ, Кюстендилско, живущъ въ гр. София, вх. № 10054/1938 г.

Опрошава му се сумата 600 л., воененъ данъкъ, дължимъ къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 119, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„120. Давидъ Мойсеевъ, отъ гр. Плевенъ, вх. № 3127/
1938 г.

Опрошава му се сумата 15.137 л., глоба (лихви), съ-
гласно протоколъ № 25, отъ 30 декемврий 1937 г., на Плев-
ненския градски общински съветъ, а главницата 3.000 л.
да заплати.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 120, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство.
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„121. Димитъръ Деневъ Деневъ, отъ гр. София, вх.
№ 7159/1939 г.

Опрошава му се сумата 33.144 л., слѣти данъци, данъкъ-
занятие, „питеипродавство“, глоби и лихви върху тѣхъ,
по картони № № 19420 и 19372.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 121, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„122. Йонъ И. В. Оприковъ, отъ с. Брѣгово, Видинско,
вх. № 116/1938 г.

Опрошава му се сумата 657.606-40 л. по постановление
№ 26/1934 г. на видинския данъченъ началникъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 122, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„123. Илия Кръстевъ Бибановъ, отъ с. Ново-село, Ви-
динско, вх. № 4907/1938 г.

Опрошава му се сумата 880.418 л., нарушение по закона
за акциза и патентитъ по постановление № 20/1934 г. и
86/1935 г.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 123, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„124. Лечо Златевъ, отъ гр. Тетевенъ, вх. № 10349/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.146 л., дължима за водно
право и лихви.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 124, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„125. Пеню П. л. Кръстевъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлие-
ско, вх. № 2401/1940 г.

Опрошава му се сумата 194.115 л., конфискации и глоби
по закона за акцизитъ, наложени съ наказателни поста-
новления № № 51/1936, 52/1936, 492/1934, 226/1935 г. на
севлиевския акцизенъ (данъченъ) началникъ и № 920 отъ
1935 г. на софийския акцизенъ началникъ, като заплати
сумата 157.104 л., равна на единъ размѣръ на акциза и об-
щинския налогъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 125, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство.
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„126. Софка Йосифъ Исака Варсанова, отъ гр. София,
вх. № 3107/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 450.000 л., глоба по постанов-
ление № 542, отъ 7 юлий 1932 г., на софийския акцизенъ
началникъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 126, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„127. Господинъ Н. Цвѣтарски, отъ с. Вършецъ, Бер-
ковско, вх. № 10041/1939 г.

Опрошава му се сумата 9.400 л. съ лихвитъ за за-
къснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското да-
нъчно управление по нова партида № 805.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 127, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„128. Ирина Йорданова, отъ гр. София, вх. № 7833/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 6.786 л., данъкъ и лихвитъ
върху него, дължими къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 128, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„129. Ликвидационната комисия при кредитното коопе-
ративно заемно сдружение „Напредкъ“ въ с. Калово, Раз-
градско, вх. № 5452/1940 г.

Опрошава се на кредитно кооперативно заемно сдру-
жение „Напредкъ“, въ с. Калово, Разградско, въ ликви-
дация, 1) къмъ Каловската община главница — 198.451 л.;
2) къмъ Каловския скотовъденъ фондъ — 57.008 л.;
3) къмъ Каловското училищно настоятелство — 308.804 л.
и 4) къмъ Каловското читалище — 60.683 л., всички суми
съ лихвитъ до влизане на решението въ сила.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 129, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„130. Харалампи Ангеловъ Сетиновъ, отъ гр. София, вх.
№ 9845/1939 г.

Опрошава му се сумата 23.505 л., включваща лихви за
закъснение, такси парни котли и фондъ „Обществени
бедствия“, дължими къмъ Берковското данъчно управле-
ние по партида № 485.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 130, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ
събранитъ до влизане въ сила на решението суми не се
връщатъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ забележката къмъ тоя списъкъ, моля, да вдигнатъ
рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва проекторешението за одобрение ре-
шенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието
ѝ на 28 май 1940 г., протоколъ № 7.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„Одобряватъ се означенитъ по-долу решения на про-
шетарната комисия при XXV-то обикновено Народно съ-
брание, първа редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на
28 май 1940 г., а именно:

1. Симеонъ Тодоровъ Пеновски, отъ с. Добролево, Орѣ-
ховско, вх. № 278/1940 г.

Опрошава се сумата 24.000 л., глоба по заповѣдъ № 48/
1937 г. на Министерството на войната.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„2. Гинка М. Желябова, отъ гр. София, вх. № 9968/1939 г.
Опрошава се сумата 5.670 л., съдебни разноски по из-
пълнителенъ листъ № 1244/1933 г. на Софийския апела-
тивенъ съдъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„3. Наследницитъ на Михаилъ Г. Кургеоргиевъ, отъ
гр. Свиленградъ, вх. № 2526/1940 г.

Опрощаватъ имъ се всички суми по изпълнителни ли-
стове № 166/1926 г., № 390/1927 г., № 22/1939 г. и № 328
отъ 1929 г. — общо 7.086 л. на Свиленградския околийски
съдъ и всички лихви върху сумитъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„4. Димитър Барев, от гр. София, вх. № 5643/1939 г. Освобождава се да заплати обезщетението въ размята на 31.515 л. къмъ Бръзничката община, като задължението остава да се плати отъ сина Христо Д. Барев, който е солидарно осъденъ по изпълнителен листъ № 890 отъ 1938 г., на Софийския апелативенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„5. Иванка Христова Жеква, отъ гр. Стара-Загора, вх. № 1958/1940 г.

Опрошаватъ ѝ се сумата 8.390 л., невнесенъ остатъкъ отъ сдебни мита и разноси, по изпълнителен листъ № 114/1931 г. на Старозагорския областенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„6. Косю Н. Ковачевъ, Ганчо Русиновъ Угорляковъ, Недю М. Хчиевъ, Стефанъ Т. Цуревъ, Никола Илиевъ Саралиевъ и Йосифъ Поповъ, отъ с. Килифарево, Търновско, вх. № 7578/1939 г.

Опрошаватъ имъ се 60% отъ сумата 39.940 л. по изпълнителен листъ, издаденъ по търговско дѣло № 663/1923 г. на Великотърновския областенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„7. Радка Димитрова Балабанова, отъ гр. Казанлъкъ, вх. № 5963/1940 г.

Опрошаватъ ѝ се сумата 8.818 л., сдебни мита и разноси, по изпълнителни листове № 345/1925 г. и № 470 отъ 1933 г. на Старозагорския областенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„8. Георги (Герчо) Димитровъ Куртевъ, отъ с. Градинарово, Провадийско, вх. № 10923/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 5.294 л., сдебни разноси по изпълнителен листъ № 839/1934 г., отъ 29 януарий 1935 г., на Варненския областенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 8, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„9. Стефана Г. Бакалова, отъ гр. София, вх. № 770/1940 г. Опрошаватъ ѝ се 60% отъ задължението 9.117.40 л. и отъ лихвитъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 9, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„10. Василъ Семковъ, отъ гр. София, вх. № 1969/1940 г. Опрошаватъ му се сумата 26.634 л., глоби, и 26.634 л., гербоъ, по присъда № 488/1934 г. на Софийския областенъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 10, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„1. Диаманди Петровъ Диамандиевъ, отъ гр. Варна, вх. № 4136/1940 г.

Опрошаватъ му се сумата 490.000 л. отъ глобата 500.000 л., по н. о. х. дѣ № 1097/1939 г. на Плевенския областенъ съдъ, като се заплати глоба 10.000 л. и разноси 105 л.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„12. Жителитъ на с. Псдерци, Кулско, вх. № 3136/1939 г. Опрошаватъ имъ се лихвитъ и сдебнитъ и дѣловодни разноси по изпълнителен листъ № 900/1933 г. на Виндинския окръженъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 12, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„13. Ангелъ Копевъ Начевъ, отъ с. Батинъ, Бѣленско, вх. № 9008/1938 г.

Опрошаватъ му се 1/2 отъ 40.000 л. по опредѣление № 1524/1930 г. на Русенския окръженъ съдъ по наказателно общъ характеръ дѣло № 1037/1924 г.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 13, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„14. Петъръ Н. Чомпаловъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 3012 отъ 1940 г.

Опрошаватъ му се всички лихви по решение № 213 отъ 1939 г. на Специалния съдъ при Върховната смѣтна палата, като платеното досега се счита за главница. Да заплати 1.751 л. главница.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 14, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„15. Юрданъ П. Юшенлийски, отъ гр. Варна, вх. № 2661 отъ 1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 12.000 л. по постановление № 500/1936 г. на Варненския околийски съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 15, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„16. Борисъ Димитровъ Поповъ, отъ гр. София, вх. № 5963/1940 г.

Опрошаватъ му се остатъкътъ отъ глобата по присъда № 492 отъ 1938 г., като заплати 11.250 л. гербоъ налогъ и 2.000 л. глоба.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 16, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„17. Наследницитъ на Александъръ Дончевъ, отъ с. Узунджово, Хасковско, вх. № 1156/1940 г.

Опрошаватъ имъ се сумата 36.000 л. по изпълнителен листъ № 567/1937 г. на Хасковския окръженъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 17, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„18. Владимиръ Д. Голѣминовъ, отъ гр. Самоковъ, вх. № 5431/1940 г.

Опрошаватъ му се сумата 62.540 л., остатъкътъ отъ дължимата сума по изпълнителен листъ № 37, отъ 5 февруарий 1929 г., на Софийския областенъ воененъ съдъ.“

Председателстващ Димитър Пешев: Които приемат пункт 18, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаров: (Чете)

„19. Пеню Павловъ Ивановъ, отъ гр. Варна, вх. № 5644/1939 г.

Опрошаватъ му се сумата 39.858 л., заедно съ лихвитъ отъ 27 ноември 1930 г. по известие № 101/1937 г. на варненския данъченъ началникъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приемат пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„20. Клементина Ангелъ Бояджиева, за себе си и като законна представителка на малолѣтнитѣ си деца, отъ гр. Варна, вх. № 9873/1938 г.

Опрощава ѝ се сумата 20.496 л., дължима по постановление № 270/1936 г. на варненския данъченъ началникъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„21. Българската академия на наукитѣ, вх. № 3169/1940 г. Опрощава ѝ се сумата 66.000 л., произходяща отъ 3% такса върху постройката на академията и 1% глоба за закъснение върху сѣщата сума.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„22. Василъ Ивановъ Гонгаловъ, отъ София, вх. № 1969 отъ 1939 г.

Опрощава му се сумата 11.724 л., глоба по постановление № 12209 отъ 1934 г. на Софийската митница.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„23. Иванъ Йордановъ Пекаревъ, отъ с. Слатина, Софийско, вх. № 832/1939 г.

Опрощава му се сумата 20.000 л., слѣти данъци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„24. Старозагорското градско общинско управление, гр. Ст.-Загора, вх. № 4782/1940 г.

Опрощава се на Старозагорската градска община сумата 75.000 л., неплатена 3% такса за сградата на дружество „Свѣтлина“ въ гр. Стара-Загора, смѣсено общинско-стопанско предприятие, както и лихвата 1% месечно за късното ѝ плащане.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„25. Стоилъ Ат. Каракечиевъ, Тончо Пенчевъ и Георги П. Гюрчевъ, отъ с. Гагала, Русенско, вх. № 2288/1938 г.

Опрощава имъ се сумата 157.829 л., дължима по нарушение закона за трудовата поземлена собственост и трудовитѣ земеделски стопанства за 1921-1923 г., като членове на общинската комисия по сѣщия законъ.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„26. Стоянъ Христовъ Трошевъ, отъ с. Марянь, Еленско, вх. № 9184/1939 г.

Опрощава му се сумата 10.000 л., слѣти данъци и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„27. Иванка Димитрова Гачева, отъ гр. Бургасъ, вх. № 6121 отъ 1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 5.030 л., слѣти данъци съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, 300 л., такса локсозни коли на името на Д. Гачевъ, и 3.000 л., слѣти данъци и лихвитѣ върху тѣхъ на името на Иванка Д. Гачева, дължими къмъ Бургаското данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„28. Димитъръ п. Милевъ, отъ гр. Свиленградъ, вх. № 3091/1938 г.

Опрощава се сумата 70.261 л., глоба по постановления № 5288 и № 299/1926 г. на свиленградския данъченъ началникъ и 2.250 л., сѣдебни разноски. Събраното не се връща.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„29. Иванъ Гждевъ Борунсузовъ, отъ с. Сухиндолъ, Севлиево, вх. № 9458/1938 г.

Опрощава му се сумата 15.545 л., дължима за акцизъ и общински налогъ на вина и материали за варене на ракия, реколта 1932 г.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„30. Общинския съветъ на Банянската селска община, с. Баян, Поморийско, вх. № 2137/1940 г.

Опрощава се на Банянската селска община, Поморийско, сумата 214.624 л., поземленъ данъкъ съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ за закъснение, дължими къмъ Поморийското данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„31. Леополдина Т. Капитанова, отъ гр. София, и Мария Т. Капитанова, отъ гр. София, вх. № 9890/1939 г.

Опрощава имъ се сумата 332.003 л. по решение № 438, отъ 7 февруарий 1936 г., на Специалния съдъ при Върховната смѣтна палата.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„32. Наследницитѣ на Божилъ Спасовъ Петковъ, отъ гр. София, вх. № 10727/1939 г.

Опрощава имъ се сумата 36.567 л., данъци, заедно съ лихвитѣ, дължими отъ покойния Божилъ Спасовъ Петковъ къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„33. Маринъ Славовъ Димитровъ, отъ гр. София, вх. № 6246/1938 г.

Опрощава му се сумата 16.954 л., дължими данъци, къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„34. Стоянъ Илиевъ Гековъ, отъ с. Кривина, Новоселско, вх. № 2751/1939 г.

Опрощава му се сумата 18.872 л. държавни данъци, дължими къмъ Софийското областно данъчно управление.“

Председателствуващ Димитър Пешевъ: Които приематъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„35. Йорданъ Михалевъ Данчевъ, отъ гр. Сливенъ, вх. № 9395/1938 г.

Опрошава му се сумата 795 л., желѣзнопѣтенъ данѣкъ и лихвитъ върху него, дължими къмъ Сливенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„36. Георги Митревъ Тоневъ (Глухиятъ), отъ гр. Радо-
миръ, вх. № 9232/1938 г.

Опрошава му се сумата 400 л., данѣци съ врѣхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Радомирското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„37. Албертъ Н. Голщайнъ, родомъ отъ гр. Бургасъ,
живущъ въ гр. София, вх. № 8542/1938 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л., глоба по постановле-
ние № 1856/1937 г., по нарушение закона за акцизитъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„38. Къню Гечевъ Марковски, отъ с. Каменець, Плъ-
венско, вх. № 7533/1938 г.

Опрошава му се сумата 2.070 л., воененъ данѣкъ по
партида № 728, и 1.800 л., воененъ данѣкъ по партида
№ 1236, заедно съ лихвитъ върху дветѣ суми, дължимъ
воененъ данѣкъ отъ покойнитѣ му синове къмъ Плъвен-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„39. Луна Исакъ Леви, отъ гр. София, вх. № 7451/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.451 л. и лихвитъ върху тѣхъ,
дължими къмъ Провадийското данъчно управление по
партидата на покойния ѝ съпругъ Исакъ Леви, бившъ жи-
тель на гр. Провадия.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„40. Марийка Димитрова Опрова, по баща Петракева
Г. Почева, отъ с. Гигенъ, Никополско, вх. № 8164/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 6.103 л., дължима по партида
№ 921 къмъ с. Гигенъ, Никополско.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„41. Петъръ Хр. Топаловъ, отъ с. Голѣмо-село, живущъ
въ гр. Казанлъкъ, вх. № 8046/1938 г.

Опрошава му се сумата 1.000 л., воененъ данѣкъ и
лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Казанлъшкото данъчно
управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„42. Ангелъ Сп. Шипковенски, отъ гр. София, вх.
№ 7958/1938 г.

Опрошава му се сумата 55.000 л., данѣци и врѣхни-
нитѣ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ
Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„43. Радио Христовъ Люлюковъ, отъ с. Смоленъ, жи-
вущъ въ гр. Асеновградъ, вх. № 7585/1938 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л., слѣти данѣци съ
врѣхнинитѣ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дъл-
жими къмъ Смоленското данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„44. Петъръ Даневъ Лазаровъ, отъ гр. София, вх.
№ 7577/1938 г.

Опрошава му се сумата 15.000 л., слѣти данѣци и
врѣхнинитѣ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„45. Петъръ Георгиевъ Якимовски, отъ с. Врачешъ,
Ботевградско, вх. № 10772/1939 г.

Опрошава му се сумата 802 л., воененъ данѣкъ и
лихвата върху него за покойния му синъ Георги П. Яки-
мовски, дължима къмъ Ботевградското данъчно упра-
вление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„46. Денко Герасимовъ Ангеловъ, отъ с. Ропотъ, Го-
дечко, вх. № 2885/1939 г.

Опрошава му се сумата 4.705 л., воененъ данѣкъ за
1935—1938 г., дължима къмъ Годечкото данъчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„47. Петко Д. Златаревъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 4975/
1940 г.

Опрошава му се сумата 1.881 л., надвзета пенсия, за-
едно съ лихвата отъ 8 май 1936 г., дължима по решение
№ 23794, отъ 15 юлий 1936 г., на отдѣление пенсии за из-
служено време и сумата 14.342 л., заедно съ лихвитъ, дъл-
жима къмъ фонда „Общински налози.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„48. Михаилъ Атанасовъ Кочевъ, отъ гр. София, вх.
№ 2922/1940 г.

Опрошава му се сумата 65.945 л., данѣци и глоби,
дължими къмъ Пловдивското данъчно управление, и су-
мата 13.026 л., дължима къмъ Пещерското данъчно упра-
вление.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„49. Стефанъ Христовъ Радевъ, отъ гр. София, вх.
№ 4955/1940 г.

Опрошава му се сумата 69.054 л., неправилно получена
пенсия по пенсионна книжка № 147187.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„50. Иванъ Петковъ Поповъ, отъ гр. Видинъ, вх. № 8772/1938 г.
Опрощава му се сумата 444.584-60 л. по постановление № 8/1933 г. на софийския акцизентъ началникъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„51. Наследниците на Александъръ Ст. Стамболийски,
Милена, Асенъ и Надежда Ал. Стамболийски, всички отъ
гр. София, вх. № 5926/1940 г.
Опрощава имъ се сумата 77.500 л., заедно съ лихвитъ,
дължими по решение № 4492, отъ 24 августъ 1938 г., на
Върховната смѣтна палата.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„52. Вълчо Вълковъ Гуровъ, отъ с. Радювене, Ловешко,
вх. № 4961/1939 г.
Опрощава му се сумата 9.000 л., воененъ данѣкъ, за-
едно съ лихвитъ за закъснение 4.610 л., или всичко
13.610 л., дължими къмъ Ловешкото данѣчно управление
за сина му Стефанъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„53. Христо Пановъ, отъ гр. Плѣвнѣ, вх. 7766/1939 г.
Опрощава му се сумата 7.927 л., дължимъ данѣкъ
занятие, акцизъ и данѣкъ върху материали за варене ра-
кия къмъ Плѣвнѣското данѣчно управление, заедно съ
лихвитъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„54. Ниязи Ахмедъ Тюфекчи, отъ гр. Омортагъ, вх.
№ 7773/1939 г.
Опрощава му се сумата 3.500 л., данѣкъ-такса за ка-
руца за 1924/1930 г., дължимъ къмъ Омортагското да-
нѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„55. Димитъръ Анастасовъ Воденичаровъ, отъ гр. Плов-
дивъ, вх. 10041/1938 г.
Опрощава му се сумата 63.792 л., слѣти данѣци, да-
нѣкъ-занятие, водно право и др., заедно съ лихвитъ, дъл-
жими къмъ Пловдивското данѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„56. Надежда Георгиева, отъ с. Главановци, Трънско,
вх. № 7772/1939 г.
Опрощава ѝ се сумата 7.000 л., заедно съ лихвитъ и
върхнинитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Трънското да-
нѣчно управление, а остатѣка да заплати.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„57. Стефанъ Тодоровъ Стефановъ, отъ гр. София, вх.
№ 7455/1939 г.
Опрощава му се сумата 4.000 л., данѣкъ-занятие, дъл-
жимъ къмъ Софийското градско данѣчно управление, а
остатѣка да заплати.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„58. Недѣля и Марийка Лазарови Георгиеви, отъ
гр. Пловдивъ, вх. № 7471/1939 г.
Опрощава имъ се сумата 2.200 л., данѣкъ върху на-
следство, дължимъ къмъ Пловдивското данѣчно упра-
вление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„59. Яко Юда Леви, отъ гр. София, вх. № 7479/1939 г.
Опрощава му се сумата 2.000 л., данѣкъ-занятие ве-
тошарство, дължимъ къмъ Софийското градско управле-
ние, а остатѣка да плати.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„60. Христо Тунчевъ Петковъ, отъ гр. София, вх.
№ 7497/1939 г.
Опрощава му се сумата 4.000 л., за 1925/1930 г., заедно
съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„61. Сѣбка Маринова, отъ с. Долни-Джбникъ, Плѣвен-
ско, вх. № 7511/1939 г.
Опрощава ѝ се сумата 705 л., данѣкъ-занятие и глоби,
дължими къмъ Плѣвнѣското данѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„62. Георги Н. Катинакевъ, отъ гр. Варна, вх. № 7047/
1939 г.
Опрощава му се сумата 68.375 л., остатѣкъ отъ дъл-
жимата сума по постановление № 9726, отъ 22 ноемврий
1924 г., на Варненската митница.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„63. Иванъ Колевъ Калчевъ, отъ гр. София, вх. № 3189/
1939 г.
Опрощава му се сумата 7.760 л., дължими данѣци съ
лихвитъ за закъснение върху тѣхъ къмъ Софийското
градско данѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„64. Руска Сливова Станкова, отъ гр. Бургасъ, вх.
№ 5610/1938 г.
Опрощава ѝ се данѣкъ-занятие въ размѣръ на 2.522 л.,
заедно съ всички лихви и глоби, дължими къмъ Бур-
гаското данѣчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„65. Наследниците на Иванъ А. Узуновъ, отъ гр. Варна,
вх. № 4635/1938 г.
Опрощава имъ се сумата 321.996 л., заедно съ всички
лихви и глоби отъ дължимата сума за данѣкъ къмъ Вар-
ненското данѣчно управление, като платятъ 50.000 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които прие-
матъ пунктъ 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство,
Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)
„66. Сотиръ Трайковъ Танушевъ, отъ гр. София, вх.
№ 7786/1939 г.

Опращава му се сумата 22.069 л., дължими данъци къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 66, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„67. Златко Георгиевъ, отъ с. Маслари, Новоселско, вх. № 7788/1939 г.

Опращава му се сумата 1.055 л., слѣти данъци съ врѣхнини и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското областно данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 67, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„68. Тодоръ Ивановъ Бадевъ, отъ с. Сомовитъ, Никополско, вх. № 7885/1939 г.

Опращава му се сумата 530 л., данъци съ врѣхнинитъ и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Никополското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 68, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„69. Стоянъ Пантовъ Ангеловъ, отъ гр. София, вх. № 7785/1939 г.

Опращава му се сумата 81.401 л., данъци съ врѣхнини и лихви върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 69, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„70. Асланъ Зафировъ и Елена Асланъ Зафирова, отъ гр. Бургасъ, вх. № 7784/1939 г.

Опращава имъ се сумата 2.432 л. и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Бургаското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 70, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„71. Петъръ Янакиевъ Стойчевъ, отъ гр. Попово, вх. № 7783/1939 г.

Опращава му се сумата 1.200 л., воененъ данъкъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Поповското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 71, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„72. Хасанъ Карачифларж, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7774/1939 г.

Опращава му се сумата 2.000 л., такса за каруца за 1926—1929 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 72, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„73. Хюсеинъ Хасановъ Тусчи, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7775/1939 г.

Опращава му се сумата 900 л., такса за каруца за 1924 г., дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 73, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„74. Тодоръ Недевъ, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7776/1939 г.

Опращава му се сумата 4.800 л., такса за каруца за 1922—1930 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 74, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„75. Мустафа Хюсеиновъ Тусчи, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7777/1939 г.

Опращава му се сумата 1.700 л., такса за каруца за 1926—1929 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 75, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„76. Али Исмаиловъ Базаргникъовлю, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7778/1939 г.

Опращава му се сумата 1.200 л., такса за каруца за 1926—1928 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 76, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„77. Неджебъ Етемовъ, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7779/1939 г.

Опращава му се сумата 2.900 л., такса за каруца за 1924—1929 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 77, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„78. Юсеинъ Мустафовъ Терзи Ибрямовъ, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7780/1939 г.

Опращава му се сумата 1.800 л., такса за каруца за 1924—1926 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 78, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„79. Сабри Аптулъ Чаушовъ, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7781/1939 г.

Опращава му се сумата 3.700 л., такса за каруца за 1924—1930 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 79, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„80. Исмаилъ Османовъ Саковъ, отъ гр. Омортагъ, вх. № 7782/1939 г.

Опращава му се сумата 3.500 л., такса за каруца за 1924—1929 г. включително, дължима къмъ Омортагското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 80, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„81. Кочо Мих. Маргаритовъ, отъ гр. Созополъ, вх. № 7787/1939 г.

Опращава му се сумата 27.682 л., слѣти данъци и врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Бургаското данъчно управление.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 81, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„82. Петъръ Димитровъ, отъ гр. София, вх. № 8726/1938 г.

Опращава му се 50% отъ сумата 26.000 л., данъци, заедно съ лихвитъ върху цѣлата сума, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление, а остатъка да заплати безъ лихви“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„83. Димитъръ Костадиновъ Гюладжиевъ, отъ гр. София, вх. № 8595/1938 г.

Опращава му се сумата 3.545 л. отъ дължимата сума 13.545 л., данъци, заедно съ лихвитъ върху цѣлата сума, като плати 10.000 л. безъ лихви, къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„84. Михаилъ Георгиевъ Миховъ, отъ гр. София, вх. № 6890/1938 г.

Опращава му се сумата 3.515 л. отъ сумата 13.515 л., данъци, заедно съ лихвитъ върху цѣлата сума, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление, като плати 10.000 л. безъ лихви“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„85. Димитъръ А. Мацовъ, отъ гр. Кюстендилъ, вх. № 6919/1938 г.

Опращава му се сумата 4.980 л., заедно съ лихвитъ, дължимъ воененъ данъкъ отъ покойния му синъ Стойне Димитровъ къмъ Кюстендилското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„86. Цвѣтанъ Кочевъ Кръстевъ, отъ гр. София, вх. № 7074/1938 г.

Опращава му се сумата 840 л., воененъ данъкъ, заедно съ лихвитъ, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 86, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„87. Вълчо И. Комаревъ, отъ с. Брѣстово, Ловешко, вх. № 7105/1938 г.

Опращава му се 14.500 л. отъ сумата 34.500 л., воененъ данъкъ и глоба, заедно съ лихвата върху цѣлата сума, дължима къмъ Ловешкото данъчно управление, а остатъка отъ 20.000 л. да плати безъ лихва“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„88. Лушка Владимирова Агушева, отъ гр. София, вх. № 5528/1940 г.

Опращава ѝ се сумата 7.672 л., заедно съ лихвитъ, дължима къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„89. Костадинъ Димитровъ Тодоровъ, отъ гр. София, вх. № 9738/1939 г.

Опращава му се сумата 10.713 л., данъци, заедно съ лихвитъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по партида № 1264 нова“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„90. Симеонъ Тоневъ Лесичевъ, отъ с. Красно-село, Софийско, вх. № 9734/1939 г.

Опращава му се сумата 46.412 л., данъци съ връхнини и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„91. Анна-Амалия Албертова Кропотова, отъ гр. София, вх. № 6136/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 21.976 л., слѣти данъци съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„92. Цвѣтко Мановъ Славковъ, отъ гр. София, вх. № 3013/1940 г.

Опращава му се сумата 86.506 л., неправилно получена пенсия, дължима по решение № 1574, отъ 11 мартъ 1940 г., на пенсионния съветъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„93. Димка Михайлова Цопалова, отъ гр. Нова-Загора, вх. № 9575/1939 г.

Опращава ѝ се сумата 35.150 л., данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Новоагорското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„94. Настоятелството на Горноорѣховското пивоварно дружество „Бабенецъ“, а. д., въ гр. Горна-Орѣховица, вх. № 5671/1939 г.

Опращава се на дружество „Бабенецъ“, а. д., гр. Горна-Орѣховица, сумата 24.343 л., заедно съ всички глоби и лихви, произходяща отъ разни данъци за минало време“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 94, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„95. Георги Стояновъ Каскатийски, отъ гр. София, вх. № 11489/1938 г.

Опращава му се сумата 9.660 л., слѣти данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ 2595“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 95, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„96. Маринъ Ангеловъ, отъ гр. Радомиръ, вх. № 7944/1938 г.

Опращава му се сумата 22.741 л., данъкъ-занятие, слѣти данъци, лихви за закъснение и воененъ данъкъ за синъ му Петъръ, дължими къмъ Радомирското данъчно управление“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ пунктъ 96, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петъръ Грънчаровъ: (Чете)

„97. Люба Лазова, за себе си и като представителка на малолѣтния си синъ Георги; Вида Лазова, по мъжъ Симеонъ, и Люба Лазова, по мъжъ Евтимовъ, всички отъ село Върба, Радомирско, вх. № 4796/1939 г.

Опращава имъ се сумата 22.007 л., дължими данъци по партидата на наследодателя имъ Лазо Илиевъ къмъ село Върба, Радомирско“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 97, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„98. Андонъ Стефановъ Стефановъ, отъ гр. София, вх. № 6921/1939 г.

Опрошават му се сумата 2.500 л., заедно съ лихвитъ, отъ дължимия данък-занятие за годинитъ 1930/1933 къмъ Софийското градско данъчно управление“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 98, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„9. Тодоръ С. Налбантовъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 9109/1938 г.

Опрошават му се закърсени данъци отъ занятие и сгради, дължими отъ него за годинитъ 1928 до 1935 къмъ Пловдивското данъчно управление, общо съ лихвитъ къмъ 31 декември 1939 г. въ размъръ на 28.931 л.“

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 99, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„100. Гаврилъ Начевъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 7207/1938 г.

Опрошават му се сумата 16.774 л., слѣти данъци за периода до 1938 г., съ лихвитъ и върхнинитъ, дължими къмъ Пловдивското данъчно управление“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 100, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„101. Тодоръ Ив. Смиляновъ, отъ гр. Пловдивъ, вх. № 6798/1939 г.

Опрошават му се дължими слѣти данъци къмъ 1931/1932 г., общо 14.000 л., дължими къмъ Пловдивското данъчно управление отъ занятие кръчмарство, което сега не упражнява“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 101, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„102. Райна Златева Карагитлиева, отъ гр. Казанлъкъ, вх. № 5707/1940 г.

Опрошават ѝ се сумата 10.814 л., дължими слѣти данъци къмъ Казанлъкското данъчно управление за годинитъ 1934—1937“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 102, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„103. Ганчо Матевъ Карамиховъ, инвалидъ, отъ с. Калояновецъ, Старозагорско, вх. № 1856/1938 г.

Опрошават му се сумата 5.658 л., надвзета военно-инвалидна пенсия“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 103, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„104. Христо Петровъ Константиновъ, отъ гр. Русе, вх. № 914/1940 г.

Опрошават му се сумата 5.000 л., воененъ данъкъ съ лихвитъ за закърсване, дължимъ къмъ Свищовското данъчно управление“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 104, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„105. Елена и Мария Ст. Орѣховски — наследници на Стоянъ Т. Орѣховски, жители на гр. Плевенъ.

Опрошават имъ се сумата 403.010 л., дължими по постановления № 255, отъ 6 февруарий 1934 г., на Орѣховската митница, като поръчителъ“.

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат пункт 105, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Петър Грънчаровъ: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ събранитъ до влизане въ сила на решението суми не се връщатъ.“

Председателстваващ Димитър Пешевъ: Които приемат забележката, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Които приемат решението за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 28 май 1940 г., протоколъ № 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! За следното заседание, което ще се състои на 3 юний, 15 ч. сл. обѣдъ, въ съгласие съ правителството, ви предлагамъ следния дневенъ редъ:

Второ четене на законопроектитъ:

1. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на войната за 1940 бюджетна година, въ размъръ на 28.000.000 л.

2. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на фонда „Обществени осигуровки“ за 1940 бюджетна година, въ размъръ на 30.000.000 л.

Първо четене на законопроектитъ:

3. За изменение закона за сключване на заемъ отъ Главната дирекция на българскитъ държавни желѣзници и пристанища при Българската земеделска и кооперативна банка въ размъръ на 170.000.000 л.

4. За изменение и допълнение на членове 13, буква „з“, 34 и 40, букви „а“ и „з“, отъ закона за експлоатация на държавнитъ мини.

5. За изменение и допълнение на наредбата-законъ за уреждане на заемитъ, отпуснати по закона за заселване на бѣжанцитъ.

6. За изменение и допълнение на закона за ликвидация на заемитъ, отпуснати по закона за направа на икономически жилища и пр.

7. За напояване и отводняване на земитъ.

8. За сключване на заемъ отъ Министерството на земедѣлното и държавнитъ имоти при Българската земеделска и кооперативна банка въ размъръ на 250.000.000 л.

9. Второ четене на законопроекта за изменение и допълнение на наредбата-законъ за одобрение на общия градоустройственъ планъ на Столичната голѣма община (Голѣма София).

Първо четене на законопроектитъ:

10. За взаимноспомогателна каса на служителитъ при Министерството на народното просвѣщение.

11. За допълнение наредбата-законъ за основаване на нова банка „Български кредитъ“.

12. За взаимноспомогателна и посмъртна каса при Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията.

13. За отпускане народни пенсии на заслужили къмъ страната лица.

14. За изменение и допълнение на чл. 5, букви „б“ и „д“, забележката къмъ чл. 11 и чл. 12, буква „б“, отъ закона за пенсийтъ за изслужено време.

15. За изменение и допълнение на наредбата-законъ за закупуване и износъ на зърнени храни.

16. За уреждане собствеността върху държавни и общински имоти, дадени или завзети за нуждитъ на бѣжанци.

17. За разрешаване на Св. Рилска обителъ да отпусне безплатно общо 200 кубически метра иглолистни трупи за подпомагане строежа на нуждаещи се манастири, църкви и благотворителни институти.

18. За осигуряване на умственитѣ работници.
19. За измѣнение и допълнение на закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица.
20. За измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за колективния трудовъ договоръ и уреждане трудови конфликти.
21. За измѣнение и допълнение на закона за хигиената и безопасността на труда.
22. За изплащане заплатитѣ на учителитѣ при отдѣленieto за търговско и промишлено образование, на ди-

ректоритѣ и учителитѣ-инженери при промишленитѣ училища за 1939 бюджетна година и пр.

23. За отмѣна на а тнеу последна отъ чл. 43 на наредбата-законъ за облекчение на длъжницитѣ и заздравяване на кредита.

24. За непочтената конкуренция.

Които приематъ така предложения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Закривамъ заседанието.

(Закрито въ 22 ч. 45 м.)

Председателъ: **НИКОЛА ЛОГОФЕТОВЪ**

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари:

{ **ДИМИТЪРЪ САРАДЖОВЪ**
НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ

\ Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**